

स्वर्गाचे पुस्तक

खंड 4

गेल्या काही दिवसांत, माझा आश्चर्य येशू न दिसल्यामुळे, मी त्याला शोध? मी आशा गमावली होती.

माझा असाही विश्वास होता की माझे साठी सर्व काही संपले आहे: आमच्या प्रभूच्या भेटी आणि पीडिताची स्थिती. धन्य येशू आज सकाळी आला. त्याने डोक्यावर कोणता भयानक मुकुट घातला. आक्रोश कधीत तो माझे बाजूला उभा झाला आणि माझी वाट पाहत.

म्हणून, हळूहळू मी कोणता मुकुट काढला आणि त्याला अधिक संतुष्ट करू? साठी, मी माझे डोक्यावर ठेवला.

मग त्याने मला सांगितले :

"माझी मुलगी,
प्रेम हे खरे असते जेव्हा ते आशेवर टिकून राहते, चिकाटीच्या आशेने.
काही, आज जे मी आशा ठेवली आणि उद्या मी आशा ठेवली नाही, ते प्रेम लंगडी बनते. त्याला जितके आशेचे पोषण दिले जाईल तितका तो अधिक मजबूत आणि जिवंत होतो. पण जे आशेचा अभाव असेल ते गंभीर प्रेम प्रथम आजारी पडते. आणि, एकटा आणि आधा नसताना, तो पूर्णपणे मरतो.

त्यामुळे तुमच्या अडचणी कितीही मोठी असल्या तरी,
मला गमाव? मी भीतीने तू कधीच आशेपासून दूर जाऊ नकोस, क्षणभंगूक नाही.
उलट, प्रत्येक गोष्टीवर मात करून,
तुमची आशा नेहमी माझे अशी एकरूप आहे याची खात्री करा. मग तुमच्या प्रेमाला शाश्वत जीवन मिळेल. "

त्यानंतर, येशू येतच झाला, पण मला दुसरे काहीही न सांगता.

माझा सर्वात गोड येशू येत राहतो.
आज सकाळी तो येतच त्याला त्याच्यातील काही कडवटपणा माझे त ओतायचा होता.
मग तो मला म्हणाला:

"माझे मुली, मला झोपायचे आहे.

माझे दुःख, प्रार्थना आणि न्यायाला संतुष्ट करू? मी कार्यात तू माझी जागा घे.

म्हणून येशूने एक लक्ष्म घेतली आणि मी, त्याच्या अगदी जवळ, प्रार्थना करू लागलो.
नंतर त्याला जाग आल्यावर,
आम्ही लोकांमध्ये थोडे फिरलो.
त्यांनी मला ते त्या करत असलेल्या वेगवेगळ्या कथानका आणि क्रांती घडव? साठी ते करत असलेले प्रयत्न दाखवले.

मी विशेषतः लक्षात घेतले की ते त्यांचे ध्येय अधिक चांगल्या प्रकारे साध्य करू? साठी आश्चर्यचकित हल्ल्यावर काम करत होते आणि कोणीही स्वतःचा बचाव करू शकत नाही किंवा शत्रूपासून स्वतःचा बचाव करू शकत नाही याची खात्री करू? साठी. किती दुर्दैवी शो!

तथापि, असे दिसते की परमेश्वर अद्याप त्यांना कृती करू? चे स्वातंत्र्य देत नाही. त्यांची विकृत इच्छा असूनही,
- का माहित नाही

त्यांना त्यांची योजना पूर्ण करू? अस शक्तीहीन वाटते, ते भगाने खाऊन जातात. त्यांना फक्त एका गोष्टीची गरज आहे, ती म्हणजे परमेश्वराने त्यांना हे स्वातंत्र्य द्यावे. कारण सर्व काही त्यांना आहे.

आमच्या दौन्यानंत, येशूने स्वतःला जखमांनी पूर्णपणे झाकलेले दाखवले आणि मला म्हणाला:

"त्यांनी माझे वर किती जखमा उघडल्या आहेत ते पाहतो का?

तुम्हाला तुमच्या सतत बळी पड? ाची गरज दिसते का?

कारण असा एकही क्षण नाही जेव्हा पुरुषांनी मला त्यांच्या गुन्ह्यांपासून वाचवले असेल. आणि त्यांचे अपभ्रंश सतत होत असल्याने, मला या प्रहारांपासून वाचव? ाची दुःख आणि प्रार्थना सतत होत राहणे आवश्यक आहे.

तुमचे दुःख थांबलेले दिसले तर थथथ कापू आणि भीती,

- या भीतीने,

- माझे दुःख कमी होत नाही,

शत्रूंना असे वाग? चे स्वातंत्र्य दिले जात नाही जे त्यांना हवे होते."

हे ऐकून मी येशूची प्रार्थना करू लागलो की, मला त्रास द्यावा. मग मी माझा कबुलीजबाब पाहिला ७ ने, येशूच्या हेतूशी आपले हेतू एकत्र करून, नंतच्या लोकांना मला त्रास दे? अस भाग पाडले. मग धन्य परमेश्वराने मला इतक्या मोठ्या दुःखात सहभागी करून घेतले की मी जिवंत कसा राहिलो हे मला कळत नाही.

तथापि, माझे दुःखात परमेश्वराने स्वतःला एकटे सोडले नाही.

मला सोडून जा? ाची तिची हिम्मत नाही असे वाटले आणि मी येशूच्या सहवासात बरेच दिवस घालवले.

त्याने मला खूप धन्यवाद दिले आणि मला बऱ्याच गोष्टी समजल्या!

परंतु, अंशतः माझे दुःखाच्या स्थितीमुळे आणि

मला स्वतःला कसे व्यक्त करू हे माहित नसल्यामुळे, मी येथे थांबतो.

येशू येत राहतो.

तथापि, मी बहुतेक वेळा त्याच्याशिवाय घालवली. जेव्हा तो आला तेव्हा तो मला

म्हणाला :

"माझी मुलगी, तू तिथं माझी इतक्या आतुलनेने वाट का बघत आहेस? तुला काही

लागेल का?"

आणि मला युकेरिस्ट स्वीकारायचे आहे हे जाणून मी त्याला म्हणालो:
"भगवान, मी त्रभ तुमची वाट पाहत होतो! बघ काही, काण मला सहभोग
घ्यायचा आहे,
मला भीती वाटते की माझे हृदय तुम्हाला स्वीका? अस तया नाही.
यासाठी मला तुम्ही मा I आJ चे पक्षीक्षण कण आवश्यक आहे, जेणेकरून ते
तुम्हाला युकेरिस्टच्या संस्कात सामील हो? अस तया होईल. "

हळुवापणे, येशूने त्याला स्वीका? Iसाठी मला तया क? Iसाठी मा I आJ चे
पक्षीक्षण केले. मग मला मा I शीतून बाहे काढले.

आणि, त्याच्याबब, मला आमची **राणी आई** सापडली जिने त्याला सांगितले:

"मा I मुला,
हा आ सदैव आपल्या इच्छेसाठी आणि भोगायला तया असेल. हे दोषीसाखे आहे
जे आपल्याला न्याय बांधू देते.
म्हणून जगाला इतक्या हत्याकांडांपासून आणि इतक्या क्तापासून वाचवा. "

येशूने उत्तर दिले :

"मांजी आई, क्तापात आवश्यक आहे.
काण जांच्या या वंशाचा पाडाव व्हावा अशी मांजी इच्छा आहे आणि हे क्त
सांडल्याशिवाय होऊ शकत नाही.

मा I चर्चला शुद्ध क? Iसाठी क्तापात देखील आवश्यक आहे. काण ते खूप
संक्रमित आहे.
दुःख लक्षात घेऊन, मी त्यातील काही वाचवू शकतो. "

मध्यंतरी मी बहुतेक खासदा जाला उलथून टाक? Iचा डाव क्ताना पाहिले आहे.
त्यांच्या सभेत बसलेल्या त्यांच्यापैकी एकाला सिंहासनाव बसव? Iचा त्यांनी विचा
केला. त्यानंत, मी स्वतःला मा I शीत सापडले. किती मानवी दुःखे!

आह! प्रभु, I अंधत्वात गीब माणुसकी बुडली आहे त्याव दया क!

मग मी **परमेश्वर आणि राणी आई**, तसेच त्यांच्याबब असलेला माझा
कबुलीजबाब पाहिला.

धन्य कर्जिन म्हणते : "तू पाहतोस, मा I मुला, आमच्याबब तिसरे पात्र आहे:
कबूल कणा.

तिला आमच्यात सामील व्हायचे आहे आणि दैवी न्यायाचे समाधान क? Iसाठी तिला
त्रास दे? Iसाठी योगदान दे? Iच्या वचनबद्धतेसह आम्हाला मदत कयची आहे.

हे आपल्याला बांधणा दोषी देखील मजबूत कते आणि त्याच वेळी आपल्याला शांत
कते. तसेच, तुम्ही बळाचा प्रतिका केला ?

- जो दुःख आणि प्रार्थना एकत्र केली, ई
- जो फक्त तुमचा गौरव करू?। साठी आणि लोकांच्या भल्यासाठी कार्य करू?। साठी
तुमच्यात सामील होतो?

येशूने त्याच्या आईचे ऐकले आणि कबूल करणाऱ्याच्या हेतूकडे लक्ष दिले. पण त्याने
पूर्णपणे अनुकूल वाक्य उच्चारले नाही.
त्याने स्वतःला केवळ जगाला अर्धवट सोडू?। पुढे मर्यादित केले.

आज सकाळी मी माळ। शरीरातून बाहेर पडलो. मी अनेक बदनामी आणि सर्वात
वाईट पापे पाहिले आहेत जी केली आहेत, तसेच चर्च आणि पवित्र पित्याविरुद्ध पापे
आहेत.

जेव्हा मी माळ। शरीरात पडलो तेव्हा *माझा आराध्य येशू आला आणि मला म्हणाला*
:

"जगाचे काय?"

आणि मी, तो कुठे जात आहे हे न कळता, मी नुकत्याच पाहिलेल्या गोष्टींनी प्रभावित
झालो, म्हणालो:

"माळ। प्रभु, जगाच्या विकृती, कठोरपणा आणि कुरूपतेचे वर्णन कोण करू शकेल?
जग किती वाईट आहे हे सांगू?। साठी माळ। कडे शब्द नाहीत. माळ। शब्दांनी
दिलेल्या संधीचा फायदा घेऊन, *येशू पुढे म्हणाला* :

"जग किती वाईट आहे ते तू पाहिलं आहेस का? तू स्वतःच बोललास. ते सादर
करू?। चा कोणताही मार्ग नाही.

मी त्याची भाकणी जवळजवळ काढून घेतल्यानंतरही तो हळीच म्हणतो.

त्याहूनही वाईट म्हणजे तो सध्या दगडे टाकून आपली भाकणी मिळवू?। चा प्रयत्न
करत आहे, आपल्या सहकाऱ्या पुरुषांना इजा करत आहे.

म्हणून त्याला त्याच्या शरीरात पोहोचणे आवश्यक आहे. अन्यथा, ते अधिक विकृत
होईल. "

येशूच्या या शब्दांनी मी किती स्तब्ध झालो हे कोण सांगू शकेल. मी त्याला जगावर
ह्मगावू?। ची संधी दिली आहे असे दिसते.

त्याच्याबद्दल माफी मागू?। ऐवजी मी त्याला काळ्या ह्मगात चित्रित केले.

मी त्याला माफ करू?। साठी सर्वकाही केल्यानंतर, पण येशूने मला ते दिले नाही
ऐकले नाही. नुकसान झाले आहे. आह! प्रभु, या दानशून्यपणाबद्दल मला क्षमा करू
आणि माळ। विरुद्ध दया करू.

येशू त्याच्या भेटी चालू ठेवतो, जवळजवळ नेहमीच त्याच प्रकारे.

आज सकाळी येताना, त्याने माळ। मध्ये कटुता ओतली आणि मला इतका त्रास झाला
की मी पश्चिमेकाला प्रार्थना करू लागलो की मला शक्ती द्या आणि मला थोडे वेळ

उचलावे, कारण मी आता सहन करू शकत नाही.

दुःखाने, एका प्रकाशातून,

असे विचारून मी पाप केले आहे असे मला वाटले.

धन्य येशू काय म्हणेल? इतक्या प्रसंगी मी त्याला माळ। तील कटुता ओतू?। साठी खूप
विनवणी केली, पणु यावेळी, न विचारता, त्याने ते ओतले. आणि आता मी आत्म

शोधत होतो!

मला असे वाटते की मी दिवसेंदिवस खऱ्हाब होत आहे.

माझी दुष्टाई इथपर्यंत पोहोचते की, येशूच्या आधीही, मी दोषांमध्ये पडणे आणि पाप कऱ्हाणे टाळत नाही.

ते दुरुस्त कऱ्हा? साठी काय कऱ्हावे हे मला कळत नव्हते.

मी स्वतः मध्येच ठऱ्हावले की, या वेळेसाठी, मी आमच्या प्रभूच्या आगमनाचा त्याग कऱ्हाइन, एक मोठा त्याग कऱ्हा? साठी, माऱ्हा वऱ्हा प्रायश्चित्त केऱ्हा? साठी, आणि काऱ्हाण, जेव्हा आणखी एक संधी आली, तेव्हा माझा स्वभाव यापुढे आऱ्हाम मिळवि? ची हिंमत कऱ्हाणाऱ्हा नाही.

मी ठऱ्हावले की, जऱ्हा तो आला तऱ्हा मी त्याला सांगेनः "

माऱ्हा I प्रिये येऊ नकोस, माऱ्हा वऱ्हा दया कऱ्हा आणि मला उंच कऱ्हा "

मी हेच केले आणि मी येशूशिवाय आणि तीव्र दुःखात अनेक तास घालवले. ते मला किती महागात पडले आणि ते कडू होते!

तथापि, माऱ्हा वऱ्हा दया दाखवून आणि मी त्याला न शोधता, येशू आला. मी लगेच त्याला म्हणालोः "धीऱ्हा धऱ्हा, येऊ नकोस, मला आऱ्हाम नको आहे."

येशूने उत्तर दिले :

"माऱ्हा I मुली, तुऱ्हा I त्यागावऱ्हा मी आनंदी आहे.

पण तुला विश्रांतीची गऱ्हाज आहे, नाहीतऱ्हा तू भान गमावशील." मी म्हणालो, "नाही, प्रभु, मला आऱ्हाम नको आहे."

पण, माऱ्हा I तोंडाजवळ आणि जवळजवळ जबऱ्हादस्तीने,

येशूने त्याच्या तोंडातून गोड दुधाचे काही थेंब माऱ्हा मध्ये ओतले ७ मऱ्हा माझे दुःख कमी झाले.

त्याच्यासमोऱ्हा मला जो गोंधळ आणि लाज वाटली त्याचे वर्णन कोण करू शकेल?

मलाही फटकाऱ्हा? ची अपेक्षा होती, पण जणू त्याने माझे अपयश लक्षात घेतले नाही, तो अधिक प्रेमळ आणि दयाळू होता.

त्याला असे पाहून मी त्याला म्हणालोः

"माऱ्हा I प्रिय येशू, आता तू तुझी कटुता माऱ्हा वऱ्हा ओतली आहेस आणि मी दुःख सहन केले आहे, तू जगाला वाचवशील, नाही का?"

त्याने उत्तर दिले:

"माऱ्हा I मुली, तुला असं वाटतं का की मी तुऱ्हा त सगळं ओतलं आहे?

तसेच, शिक्षेसाठी मी जगावऱ्हा ओतलेल्या सर्व गोष्टींचा तुम्ही कसा सामना करू शकता?

मी तुमच्यात जी थोडीशी कटुता ओतली आहे ती तुम्ही सहन करू शकत नाही हे तुम्ही पाहिले नाही का? आणि जऱ्हा तू तुऱ्हा I मदतीला आला नसतास तऱ्हा तू मेला असतास.

मी हे सर्व तुऱ्हा त ओतले तऱ्हा काय होईल?

माऱ्हा I प्रिय, मी तुला माझे वचन दिले आहे, मी तुझे काही अंशी समाधान कऱ्हाइन."

त्यानंत॒ त्याने मला मा॒ला । श॒ची॒श॒शिवाय जगाच्या मध्यभागी नेले. मी समाजात अनेक दुर्दैवी गोष्टी पाहत ॒हिलो, विशेषतः चर्च॒च्या वि॒धो॒धात क्रांती घडव॑? ।चे डावपेच . पवित्र पिता आणि याजकांना मा॒ण॒णे.

या गोष्टी पाहून, मला माझा आ॒ज्ज फाटल्यासा॒खे वाटले आणि मी विचा॒ण केला:
"असं कधीच होऊ नये!
ज॒ण ते हे पोत अंमलात आणू शकले त॒ण काय होईल? किती संकटे येतील!"
पूर्णपणे दुःखी, मी येशूकडे पाहिले.

तो मला म्हणाला: " इथे झालेल्या या दंगलीचे काय?"
मी उत्त॒ण दिले: "काय दंगा? मा॒ला । शह॒णत काहीही झाले नाही."

येशूने उत्तर दिले , "तुम्हाला अँड्रियाचे बंड आठवत नाही का?" मी म्हणालो, "होय, प्रभु."

तो पुढे म्हणाला :
"ठीक आहे, हे बंड काहीच नसल्यासा॒खे वाटते, प॒ण॒तु तसे नाही. हे बंड एक वास्तविक घटना होती. हा एक कट होता, इत॒ण शह॒णना उठ॑? ।साठी आणि पवित्र लोकांचा आणि मा॒ला । मंदि॒णचा अपमान करून ॒क्त सांड॑? ।स प्रोत्साहित क॒ण? ।चा एक ष॒त्र होता.

आणि प्रत्येकजण वाईट प्रवृत्त क॒ण? ।त इत॒णपेक्षा किती धाडसी आहे हे दाखवू इच्छित असल्याने, सर्वात जास्त नुकसान कोणाला होऊ शकते हे पाह॑? ।साठी ते स्पर्धा क॒णतील. "

मी म्हणालो: "अहो! प्रभु, तुमच्या चर्चला शांती द्या आणि इतका त्रास होऊ देऊ नका!
मला त्याच्याशी आणखी बोलायचे होते.
पण तो मला पूर्णपणे व्यथित आणि काळजीत टाकून गायब झाला.

आज सकाळी, माझा आ॒ज्ज येशू येत नव्हता.
बऱ्याच प्रतीक्षेनंत॒ त्याने स्वतःला मा॒ला । आत दाखवले. मा॒ला । हृदयाव॒ण टेकून,
त्याने आपले हात तिच्याभोवती गुंडाळले आणि तिच्या सर्वात पवित्र मस्तकाव॒ण टेकले.
जगाकडे त्याच्या पाठीशी, तो खूप व्यथित आणि गंभी॒ण होता, म्हणून त्याच्या देखाव्यासाठी मौन आवश्यक होते.

काही वेळ पूर्णपणे शांत ॒हिल्यानंत॒ त्याने स्वतःला साद॒ण केलेल्या देखाव्याने मला एक शब्दही बोल॑? ।चे धाडस करू दिले नाही.

तो त्याच्या स्थितीतून बाहे॒ण आला आणि **मला म्हणाला :**
"मी ठ॒णवलं होतं की माझी कटुता तु॒ण ।त ओतायची नाही.
पण गोष्टी अशा वळणाव॒ण पोहोचल्या आहेत की, मी नाही म्हटलं त॒ण, नजीकच्या काळात खूप गंभी॒ण अपघात घडतील,
॒क्त॒णजित हत्याकांडाकडे नेणा॒ण क्रांती चिथावणी दे॑? ।च्या बिंदूपर्यंत ».

मी उत्त॑ दिले, "होय, प्रभू, ते घाला.

माझी एवढीच इच्छा आहे की तू तुझा क्रोध मा॒ज॒ा व॒ज॒ा ओढवून तु॒ज॒ा । जीवांना वाचव.
म्हणून त्याने त्याच्यातील काही कटुता मा॒ज॒ा ।त ओतली.

मग, जणू काही आ॒ध॒म वाटला, तो **पुढे म्हणाला :**

"मा॒ज॒ा । मुली, कोकर्याप्रमाणे, मी स्वतः ला कत्तलखान्यात नेले आणि ७ ांनी माझा बळी दिला त्यांच्यासमो॒ज॒ा मी शांत ॒व॒हिलो.

या काळात जे काही चांगले राहतील त्यांच्यासाठी असेच होईल.
शिवाय, हीच ख॒ज॒ी सदगुणाची वी॒ज॒ता आहे. "

तो जोडला :

"मी आधीच माझी कटुता तु॒ज॒ा ।त ओतली आहे
पण, मी आधीच ओतले असले त॒ज॒ी, मी आणखी काही ओतावे असे तुम्हाला वाटते का?
अशा प्रका॒ज॒े, मी अधिक प्रकाशित क॒ज॒ीन."

मी उत्त॑ दिले: "मा॒ज॒ा । प्रभू, मला विचारू नका, मी तु॒ज॒ा । ताब्यात आहे, तुला पाहिजे ते तू मा॒ज॒ा ।शी करू शकतोस".

म्हणून त्याने ते पुन्हा ओतले, आणि नंत॑ ते अदृश्य झाले, मी मा॒ज॒ा । प्रिय येशूचे दुःख कमी केले या वि॒चा॒ज॒ाने मला दुःख आणि आनंद झाला.

माझा चांगला येशू येत ॒व॒हतो.

त्याने मला त्याच्या प॑शनचे विविध दुःख मा॒ज॒ा ।सोबत वाटून घेतले.
मग त्याने मला जवळची शह॑जे दाखवत मा॒ज॒ा । श॒ज॒ीतून बाहे॒ज॒ा काढले.
मला असे वाटले की ते बहुतेक अँड्रिया होते.

मी पाहिले की ज॒ज॒ा प॒ज॒मेश्व॒ज॒ाने त्याच्या सर्वशक्तिमानाचा उपयोग लोकांना शिक्षा क॒ज॒ी ।साठी केला नाही, त॒ज॒ा ७ । गोष्टी चालू आहेत त्या अधिकाधिक गंभी॒ज॒ा होतील.
शिवाय, असे दिसते की काही पुजा॒ज॒ी होते ७ ांनी लोकांना या दंगलीसाठी भडकवले होते, ७ ।मुळे आमच्या प्रभूला आणखी दुःख झाले.

मग आम्ही अनेक चर्चला भेट दिली ७ ांची पूजा केली जाते आणि तेथे केलेल्या असंख्य अपवित्र गोष्टींची भ॒ज॒पाई केली जाते.

येशूने मला सांगितले: "मा॒ज॒ा । मुली, मला मा॒ज॒ा । कडूपणाचा थोडासा भाग तु॒ज॒ा ।मध्ये ओतू दे, का॒ज॒ण ते इतके मोठे आणि तीव्र आहे की मी ते एकटे गिळू शकत नाही.
माझी हृदय ते घेऊ शकत नाही."

म्हणून येशूने ते मा॒ज॒ा ।साठी ओतले आणि मग तो अदृश्य झाला.
तो अधिक न बोलता एक-दोन वेळा प॒ज॒त आला.

लुईसा येशूला तिला स्वर्गात घेऊन जा? ।ची विनंती क॒ज॒ते.

आज सकाळी, माळ I आग्रध्य येशूने मला माळ I शरीरतून बाहेर काढले आणि मला इतके वाईट दाखवले की शेजाऱ्यांवरील दानाच्या विद्रोधात केले जाते.
याने माळ I सर्वात सहनशील येशूला किती त्रास दिला!
मला असे वाटले की हे धर्मादाय उल्लंघन त्याच्या विरुद्ध होते.

मग, सर्व पीडित, *तो मला म्हणाला :*

"माळ I मुली, जो कोणी आपल्या शेजाऱ्याला दुखावतो तो स्वतःला दुखावतो.

शेजाऱ्याला मारून तो स्वतःचा जीव घेतो.

जसे दान आऽ मला सर्व सद्गुणांकडे प्रवृत्त करते, त्याचप्रमाणे दान न करता आऽ

सर्व दुर्गुणांकडे प्रवृत्त करतो".

मग आम्ही माघात घेतली.

मला अनेक दिवसांपासून माळ I बऱ्या मध्ये तीव्र वेदना होत आहेत. त्यामुळेच मला दमल्यासारखे वाटते.

माळ I बद्दल दयाळू, धन्य येशू मला म्हणाला:

"माळ I प्रिये, तुला माळ I कडे यायला आवडेल ना?"

मी उत्तर दिले:

"हे प्रभू, स्वर्गाला सुखी होवो, की हे दुःख माळ I तुला कडे ये? !चे कारण आहे! मी किती आभाळी आहे!

ही वेदना मला किती प्रिय असेल आणि मी तिला माझी सर्वात चांगली मैत्रीण किती मानेन! पण मला वाटतं तुला इतकं वेळेप्रमाणेच मला मोहात पाडायचं आहे.

तुमच्या आमंत्रणांनी मला उत्तेजित करून आणि नंतर मला निश्चिंत करून, तुम्ही माझे होताऽ अधिक करू आणि हृदयद्रावक बनवू शकाल.

पण माळ I वर दया करा, यापुढे मला पृथ्वीवर सोडू नका. मी जो दुष्ट किडा आहे तो स्वतःमध्ये आऽसात करा.

मी तुम्हाला हे विचारणे योग्य आहे,

तुला मुळेच मी जिवंत झालो. "

माझे ऐकून, माझा चांगला येशू सर्व कोमल झाला आणि *मला म्हणाला :*

"गर्भीय मुलगी, घाबरू नकोस.

हे निश्चित आहे की तो दिवस येईल जेव्हा तुम्ही माळ I मध्ये लीन राहाल.

परंतु हे जाणून घ्या की तुझे सतत माळ I कडे ये? !चे आवेग,

-विशेषतः माळ I आमंत्रणांचे अनुसरण करणे,

ते तुमच्यासाठी खूप उपयुक्त आहेत आणि तुम्हाला स्वर्ग आणि पृथ्वी यांच्यामध्ये राहायला लावतात,

- पृथ्वीवरील वजनाच्या सावलीशिवाय. इतकं की ते त्या फुलांसारखं वाटतं ७ ांची मुळंही पृथ्वीवर नसतात.

असे जगणे, हवेत लटकून, स्वर्ग आणि पृथ्वीचा आनंद घ्या.

स्वर्गाकडे पाहिल्यावर फक्त त्याच्याकडूनच तुम्हाला आनंद होतो. आणि तुम्ही जे काही स्वर्गीय आहे ते खाऊ घालता.

मग, पृथ्वीकडे पाहून,
तुम्हाला त्याच्याबद्दल सहानुभूती आहे आणि शक्य तितकी मदत करू.

पण, स्वर्गाच्या सुगंधांच्या भेटीनंत,
पृथ्वीवरून येणाऱ्या दुर्गंधी तुम्हाला लगेच जाणवते आणि तुमचा तितक्या होतो.

मी तुम्हाला माऱ् । पणस्थितीत ठेवू शकलो असतो
- मला आणि स्वर्गाला अधिक प्रिय
- आपल्यासाठी आणि जगासाठी अधिक फायदेशीऱ्?"

मी उत्तर दिले:

“तुम्हीही, अऱ्

माऱ् । प्रभू, तू माऱ् । वऱ् दया करूवी आणि माऱ् । सर्व काऱ्णांसाठी येथे ऱ्हा? । चा
कालावधी वाढवू नये, पणु विशेषतः उदासीन काळासाठी!
अशा ऱ्क्तऱ्जित हत्याकांडाचे साक्षीदऱ् कोणाचे हृदय असेल?
तसेच, मला तुमच्यापासून सतत वंचित ठेवल्याबद्दल तुम्ही माऱ् । वऱ् दया करूवी
। । की किंमत मला मृत्यूपेक्षा जास्त आहे. ”

मी म्हटल्याप्रमाणे,

मी आमच्या प्रभूच्या आजूबाजूला अनेक देवदूत पाहिले आहेत.

ते तिला म्हणाले, “आमच्या प्रभू आणि आमच्या देवा, कृपा करून यापुढे तुला त्रास
देऊ नकोस. आम्ही त्याची वाट पाहतो.

त्याच्या आवाजाने स्पर्श करून, आम्ही त्याला ऐकू? ।साठी येथे आलो आणि त्याला
आमच्यासोबत घेऊन जा? ।साठी आम्ही थांबू शकत नाही. आणि तुम्ही, किंवा देवाचे
निवडलेले लोक, या आणि आमच्या स्वर्गीय निवासस्थानात आमच्याबरोबर आनंद
करू. ».

धन्य येशू खूप प्रभावित झाला आणि त्यांच्या विनंतीला संमती दे? ।च्या मुद्द्यावर दिसत
होता, पणु अदृश्य झाला. जेव्हा मी स्वतःला माऱ् । शऱ्ऱ्त सापडले, तेव्हा मला
वेदना वाढल्या, म्हणून मी सतत त्रास सहन केला.

तथापि, मला वाटलेल्या समाधानामुळे मी स्वतःला समजले नाही.

माऱ् । वेदनेच्या वेदना नेहमीच वाढत जातात. मला आवडले असते

- ते लपवा आणि कोणाच्याही लक्षात येणऱ् नाही याची खात्री करू,

- माऱ् । कबुलीजबाब समोऱ् उघड न करूता मी वऱ् सांगितले ते गुप्त ठेवा. पण माझे
दुःख इतके तीव्र होते की ते माऱ् ।साठी अशक्य होते.

त्याऐवजी, आऱ् ।धाऱ्कतेचे नेहमीचे शस्त्र वापरून, माऱ् । कबूलकर्त्याने मला
त्याच्यासमोऱ् सर्व काही प्रकट करू? ।चा आदेश दिला. म्हणून, त्याच्याकडे सर्व काही
तपशीलवार प्रकट केल्यानंत, त्याने मला सांगितले की, आऱ् ।धाऱ्कपणामुळे, मला
सोडव? ।साठी मला पणेश्वऱ्कडे प्रार्थना करूवी लागली.

अन्यथा, मला दया येईल.

ही आग धाकता काय आहे? ती नेहमीच माळ । बेखाचित्रांमध्ये अडथळा आणते. म्हणून, अनिच्छेने, मी माळ । कबुलीजबाबकडून हे नवीन निर्देश स्वीकारले. इतके सगळे असूनही, दुःख सहन करणाऱ्या अशा प्रिय मित्रापासून माझी सुटका करण्यासाठी प्रभूकडे प्रार्थना करण्याचे मन माळ ।त नव्हते. विशेषतः मी या जीवनाच्या वनवासातून बाहेर पड? ।ची अपेक्षा केली होती.

धन्य येशूने मला सहन केले, आणि जेव्हा तो आला तेव्हा तो **मला म्हणाला** :

"तुला खूप त्रास होतो: मी तुला मुक्त करू इच्छिता?"

आणि मी, मिळालेली ऑर्डर क्षणभर विसरून मी त्याला म्हणालो:

"नाही, प्रभु, नाही, मला मुक्त करू नका: मला तुला ।कडे यायचे आहे. आणि मग तुला माहित आहे की मी तुला विरुद्ध प्रेम करू शकत नाही, मी थंड आहे, की मी तुला ।साठी महान गोष्टी करत नाही.

तुमच्या प्रेमासाठी मला काय करूवे हे माहित नाही त्याबद्दल समाधान म्हणून मी तुम्हाला हे दुःख देऊ करतो. "

येशू म्हणाला :

"आणि मी, माझी मुलगी, तुला इतके प्रेम आणि इतके कृपा करून की कोणीही माळ ।विरुद्ध प्रेम करू शकणार नाही किंवा तुला ।इतकी माझी इच्छा करू शकणार नाही. तू आनंदी आहेस ना?"

मी उत्तर दिले: होय, पण मला तुमच्याकडे यायचे आहे! त्यानंत तो गायब झाला.

माळ । शरीरगत पद्धत,

मला मिळालेला आदेश आठवला आणि मला माळ । कबुलीजबाबावर आघोप करूवे लागले.

त्याने मला बळजबानीने सांगितले की त्याला मी जायचे नाही आणि परमेश्वराने मला सोडवायचे आहे. हा आदेश मिळाल्यावर मला किती त्रास झाला!

मला असे वाटते की येशू खरोखरच माळ । सहनशीलतेला मर्यादा घालू इच्छितो.

पूर्वपेक्षा जास्त, मला माळ । आतील भागात ऋण आला कारण मला मर्ण ।स मनाई होती. म्हणून, जेव्हा माझा आग्रह येशू आला, तेव्हा त्याने आग । पाळ? ।त माळ । आळशीपणाबद्दल माझी निंदा केली, जी तो आतापर्यंत सहन करत होता.

दुःखाने, मी माझा कबुलीजबाब पाहिला आणि त्याच्याकडे वळून, येशूने त्याचा हात धरला आणि म्हणाला: "जेव्हा तुम्ही तिला भेटायला जाल तेव्हा तिच्या शरीराच्या वेदनादायक भागावर क्रॉसचे चिन्ह बनवा. पालन करणे."

त्यानंत तो गायब झाला.

त्यामुळे मी अधिक तीव्र वेदनांनी एकटा पडलो.

नंत माझा कबुलीजबाब आला आणि मला त्रास होत असल्याचे पाहून त्याने आग । न पाळल्याबद्दल माझी निंदाही केली.

मी काय पाहिले आणि आमच्या प्रभुने कबूल करणाऱ्याला काय सांगितले ते त्याला

सांगितल्यानंत, त्याने माण I शरीराच्या दुःखाच्या भागावर क्रॉसचे चिन्ह बनवले. आणि, काही मिनिटांत, मी श्वास घेई I स आणि हालचाल करू I स सक्षम झालो. त्याआधी मी तीव्र वेदना अनुभवल्याशिवाय करू शकत नाही.

मला असे वाटते की आज्ञाधारकपणा आणि क्रॉसच्या या चिन्हांनी माण I वेदना कमी केल्या आहेत, जेणेकरून मी यापुढे दुःख सहन करू शकत नाही. म्हणून, माण I भेखाचित्रांमध्ये मी पुन्हा निःशब्द झालो आहे, कारण या आज्ञाधारक बाईने माण I वर इतकी शक्ती घेतली आहे की तिने मला पाहिजे ते करण्याला लावू नका. माण I दुःखात तिला सार्वभौम व्हायचे आहे आणि मी सर्व बाबतीत तिच्या साम्राज्याखाली बहिले पाहिजे.

माण I प्रिय मित्राच्या दुःखापासून वंचित बहिल्याबद्दल माण I दुःखाचे वर्णन कोण करू शकेल?

होय, मी त्याचे कौतुक केले

- पवित्र आज्ञाधारकतेचे विलक्षण साम्राज्य तसेच

- प्रभुने माण I कबुलीजबाबशी संवाद साधला होता, ज्याने आज्ञाधारकतेने आणि क्रॉसच्या चिन्हासह, मला अशा वॉर्ड गोष्टीपासून मुक्त केले होते ज्याला मी गंभीर समजत होतो आणि ते मला मरू I साठी पुढेसे होते.

हे सर्व असूनही, मी मदत करू शकलो नाही परंतु इतक्या चांगल्या दुःखापासून वंचित बहिल्याबद्दल वेदना जाणवू शकलो, ज्याने धन्य येशूला दया दाखवली आणि त्याचे हृदय इतके गोड केले की मी त्याला जवळजवळ सतत येई I स भाग पाडले.

जेव्हा आमचा प्रभु आला तेव्हा मी तक्रार केली: "माण I प्रिये, तू माझे काय केले आहेस? तू मला माण I कबुलीजबाबापासून मुक्त केले आहेस. म्हणून मी सध्या पृथ्वी सोडू I ची आशा गमावली आहे. आणि मग इतके वळसा का घालता? ?

तूच मला मुक्त करू शकतोस. कबुली देणाऱ्याला आमच्यात का ठेवलेस? आह!

कदाचित तुला माझी थेट नावाजी नको होती ना?"

येशूने उत्तर दिले :

"अहो! माण I मुली, तू किती लवकर विसरलास की आज्ञापालन हेच माण I साठी सर्वस्व आहे!

आज्ञापालन हे तुमच्यासाठी सर्वस्व असावे अशी माझी इच्छा आहे.

शिवाय, मी कबुली देणाऱ्याला आमच्यामध्ये ठेवले आहे, कारण तुम्ही माण I व्यक्तीला जशी काळजी देता तशीच काळजी तुम्ही त्याला देता».

असे म्हणत तो गायब झाला आणि मला दुःखी करून गेला.

बाई आज्ञापालन तू कसं करतोस!

ती कोण आहे हे सांग? I साठी तुम्हाला तिच्याशी दीर्घकाळ जाणून घ्यायचे आहे, फक्त थोडा काळासाठी नाही.

"ब्राव्हो, लेडी आज्ञाधारकांसाठी चांगले! तुम्ही जितके जास्त आहात तितके तुम्ही स्वतःला ओळखता. माण I साठी, खरे सांगायचे तर, मी तुमचे कौतुक करतो.

मलाही तुजो वज्र प्रेम कळयला भाग पाडले आहे.

पण मी मदत करू शकत नाही पण तुजो वज्र वगावतो, बहुतेक जेव्हा तू मला सुंदर गोष्टी दाखवतोस.

म्हणूनच कृपया, अरे! प्रिय आजो! धाक, मला त्रास दे? साठी अधिक क्षमाशील, अधिक क्षमाशील हो».

जेव्हा माझा आध्या येशू आला तेव्हा मी स्वतःला खूप भावून गेलेले आणि दुःखी दिसले.

तो मला म्हणाला: "माजो! मुली, तू तुजो दुःखात का मग्न राहतेस?"

मी प्रत्युत्तर दिले: "अहो! माजो! प्रिये, जेव्हा तू मला तुजो बघोबघ घेऊन या पृथ्वीवर मला सोडू इच्छित नसेल तेव्हा मला कसे त्रास होणार नाही?"

येशूने मला सांगितले :

"अहो! नाही, मला तू त्या दुःखाच्या हवेत श्वास घ्यायचा नाही. कारण मी तुमच्या आत आणि बाहेर जे काही ठेवले आहे ते पवित्र आहे!

हे इतके खरे आहे की जेव्हा एखादी गोष्ट किंवा व्यक्ती तुमच्याकडे आली आणि ती धार्मिक आणि पवित्र नसेल तेव्हा जे पवित्र नाही त्याचा दुर्गंध लगेच लक्षात आल्याने तुम्हाला किळस येते.

मग, मी तुजो! आत जे ठेवले आहे ते तुला या दुःखाच्या हवेने का अस्पष्ट कळयचे आहे?

तथापि, हे जाणून घ्या की जेव्हा तुम्ही मनाचा त्याग करू? अस तयार असता तेव्हा मी तुम्हाला असे श्रेय देतो की जेव्हा तुम्ही खोखळ मनात आहात. हे तुमच्यासाठी एक मोठे सांत्वन असले पाहिजे, विशेषतः तुम्ही माजो! शी अधिक अनुरूप आहात, कारण माझे जीवन सतत मग्न आहे.

मी उत्तर दिले:

"अहो! पणमेश्वर, मृत्यू हा माजो! साठी त्याग आहे असे मला वाटत नाही. उलट जीवन हा त्याग आहे असे मला वाटते."

मला त्याच्याशी अजून बोलायचे होते तेव्हाही तो गायब झाला.

येशू आणि माजो! मध्ये अनेक दिवस शांततेत गेले. ते माजो! साठी थोडे दुःख सोबत होते.

शिवाय, मला असे दिसते की येशूला माझा धीर अजून थोडा अधिक वापर? साठी माझी परीक्षा चालू ठेवायची होती. असेच.

जेव्हा तो आला तेव्हा तो म्हणाला :

"माजो! प्रिये, स्वर्गातून मी तुजो! साठी उसासा टाकतो: स्वर्गात, स्वर्गात, मी तुझी वाट पाहतो."

मग विजेसाखा तो पळून गेला.

नंतः तो परत येईल आणि मला म्हणेल: "आतापासून, तुझे उग्र उसासे थांबवा: जोपर्यंत मी भान गमावत नाही तोपर्यंत तू मला अस्वस्थ करशील."

इतः वेळी तो म्हणायचा : "तुझे उग्र ट प्रेम, तुझी तहान माऱ् । दुःखी हृदयासाठी विश्रांती आहे". पण सर्व काही कोण सांगू शकेल?

मला असे वाटले की येशूला श्लोक ढ्यायचे होते. कधी कधी या ओळी त्यांनी गाऊन व्यक्त केल्या.

मात्र, मला त्याच्याशी एक शब्दही बोलायला वेळ न देता तो गायब झाला.

आज सकाळी, माऱ् । कबुलीजबाबदाऱ्ने मला वधस्तंभावः खिळवून ठेव? ।चा त्याचा हेतू प्रकट केल्यावः, मी **राणी आईला** ढडताना आणि येशूशी जवळजवळ भांडण करताना पाहिले जेणेकरून जग बऱ्याच जखमांपासून वाचले जाईल.

पण येशू संकोचत होता.

फक्त त्याच्या आईला खूश करू? ।साठी तिने मला त्रास दे? ।चे मान्य केले. नंतः, जणू काही तो शांत झाला , तो मला म्हणाला :

"माझी मुलगी,

हे खः आहे की मला जगाला शिक्षा करायची आहे.

त्याला माऱ् ।साठी मी माऱ् । हातात फटके धःतो.

हे देखील खः आहे की, जः तुम्ही आणि तुमचा कबुलीजबाब,

तुम्हाला माझी प्रार्थना करू? ।त आणि दुःखात ढस आहे, हा माऱ् ।साठी आधाः आहे.

आणि म्हणून तुम्ही मला आवश्यक असलेले समर्थन द्या जेणेकरून जग वाचेल, किमान काही प्रमाणात.

अन्यथा, कोणताही आधाः न मिळाल्याने, माऱ् । मुक्त हाताने, मी स्वतः ला जगावः उतःवून घेईन."

असे म्हणत तो गायब झाला.

आज सकाळी, माझा सर्वात गोड येशू येत नव्हता.

त्याची वाट पाहत मला खूप धीः धःवा लागला.

मला माऱ् । नेहमीच्या अवस्थेत चालू ठेव? ।ची ताकद वाटत नसल्याने, मी त्यातून बाहेः पड? ।चा प्रयत्न करू? ।च्या टप्प्यावः आलो होतो.

येशू आला नाही आणि मला असे वाटले की दुःख माऱ् ।पासून दूः गेले आहे.

माऱ् । संवेदना, मला ते अजूनही जाणवले, आणि त्यांच्यातून बाहेः पड? ।चा प्रयत्न करू? ।शिवाय माऱ् ।कडे काहीही शिल्लक नव्हते.

मी हे करत असताना, आशीर्वादित येशू आला आणि त्याच्या हातांनी एक वर्तुळ बनवून त्याने माऱ् । डोक्याला वेढले. जेव्हा त्याने मला स्पर्श केला, तेव्हा मला माऱ् । शःभूत काहीही जाणवले नाही आणि मी आमच्या प्रभूला जगाविरूद्ध खूप ढगावलेले पाहिले.

मी त्याला शांत कऱ्हा? चा प्रयत्न कऱ्हात असताना तो मला म्हणाला :

"तुम्ही सध्या माझी काळजी घेऊ नका, पण कृपया माऱ्हा । आईची काळजी घ्या. तिला सांत्वन द्या, काऱ्हाण मी पृथ्वीवऱ्हा पसऱ्हावणाऱ्हा असलेल्या सर्वात कठीण वेदनांसाठी ती खूप पीडित आहे.

कोण म्हणेल मी किती पिडीत होतो!

येशूला आशीर्वाद मिळाल्यावऱ्हा माझी स्थिती यापुढे देवाच्या इच्छेनुसाऱ्हा होणाऱ्हा नाही अशी भीती मला वाटत होती.

मी त्याला म्हणालो: "मला किती भीती वाटते की माझे ऱ्हाउ यापुढे तुऱ्हा । इच्छेनुसाऱ्हा नाही, काऱ्हाण मी पाहतो की मला या स्थितीशी संबंधित दोन मुख्य गोष्टी आठवत आहेत, म्हणजे दुःख आणि तुझी उपस्थिती."

येशूने उत्तर दिले :

"माऱ्हा । मुली, मला आता तुला या अवस्थेत ठेवायचे नाही असे नाही.

काऱ्हाण मला जगाला शिक्षा कऱ्हायची आहे की मी येऊन तुम्हाला दुःखापासून वंचित ठेवू नये.

मी त्याला म्हणालो: "मग या अवस्थेत ऱ्हाह? । त काय अर्थ आहे?"

त्याने उत्तर दिले : "तुमची बळीची अवस्था आणि तुमची सतत प्रतीक्षा मला आधीच निःशस्त्र कऱ्हात आहे. काऱ्हाण तू मला दिसत नाहीस, उलट, मी तुला चांगले पाहतो. आणि मी तुझे सर्व उसासे, तुझे दुःख आणि तुझी इच्छा मोजतो की मला तुऱ्हा । बऱ्हाबऱ्हा हवे आहे.

तुम्ही सर्व माऱ्हा । मध्ये लीन आहात ही वस्तुस्थिती आहे । ना माऱ्हा । त ऱ्हास नाही आणि माझी इच्छा नाही अशा अनेक आऱ्हा । साठी ही एक निऱ्हातऱ्हा कृती आहे.

हे आऱ्हा । मला तुच्छ लेखतात.

ते पार्थिव गोष्टींमध्ये पूर्णपणे गढून गेलेले आहेत, त्यांच्या दुर्गुणांच्या घाणाने घासलेले आहेत.

त्यांच्या पूर्ण विऱ्हाधामुळे, तुमचे ऱ्हाउ माऱ्हा । न्यायाला थांबवते, त्यामुळे

तुम्हाला या अवस्थेत ठेवा । ई

एकाच वेळी इटलीमध्ये ऱ्हाक्तऱ्हाजित युद्धांना पऱ्हावानगी देणे माऱ्हा । साठी जवळजवळ अशक्य आहे ».

मी त्याला सांगितलं:

"अहो! पऱ्हामेश्वऱ्हा, दुःखाशिवाय या स्थितीत ऱ्हाहणे माऱ्हा । साठी जवळजवळ अशक्य आहे!

मला असे वाटते की माऱ्हा । त ताकद कमी आहे.

काण या अवस्थेत ढह? ची ताकद माळ । दुःखातून येते.

ठळविक दिवशी तू आला नाहीस तू मी बाहेर पड? ।चा प्रयत्न करतो. तुम्ही सावध ढहा! तुला नंत ढाही हळकत नाही म्हणून मी तुला आधीच सांगतो. "

येशूने उत्तर दिले : "अहो! होय, होय, जेव्हा मी इटलीमध्ये नसंहा सुरू करून तेव्हा तुम्ही या स्थितीतून बाहेर पडाल! मग मी तुम्हाला पूर्णपणे निलंबित करून».

हे सांगताना त्याने मला येणाऱ्या खूप भयंकर युद्धे दाखवली.
सामान्य लोकांमध्येही तितकेच
चर्च विरुद्ध पेक्षा .

जेव्हा मुसळधार पाऊस पडतो तेव्हा पृथ्वीवर पा? ।चा पूर आल्याने शहरांमध्ये
भक्तांचा पूर आला आहे. हे बघून माझे बिचाऱे हृदय वेदनेने दुःखी झाले.

माळ । शहरांचा विचार करून मी म्हणतो:

"अहो! प्रभु, असे म्हणत की तू मला सर्व गोष्टींपासून निलंबित करशील,
तुला माळ । गर्बीब कोळटोबद्दलही कळवळा येणाऱ्या नाही हे मला समजून घ्यायचे आहे
का? की तू त्याला सोडणाऱ्या नाहीस?"

येशूने उत्तर दिले:

"ज्या पापे एका विशिष्ट स्थावर पोहोचली त

- की कोळटोचे व्हावासी पीडित आज ।ला त्यांच्यामध्ये ठेव? ।स पात्र नाहीत

- जे या पीडित आज ।साठी जबाबदार आहेत त्यांना यात नस नाही,
मी कोळटो शोधणाऱ्या नाही. "

असे बोलून त्यांचे निधन झाले आणि मी सर्व दुःखी झाले.

आणखी एक दिवस येशूच्या अनुपस्थितीत आणि अगदी कमी दुःखात घालवल्यानंत
मला खात्री वाटली की परमेश्वर मला यापुढे माळ । बळी अवस्थेत ठेवू इच्छित नाही.
तथापि, आज धाक मला हे देखील देऊ इच्छित नाही.

मी या अवस्थेत व्हावे, यासाठी मला प्राण गमवावे लागले तरी चालेल, अशी त्याची
इच्छा आहे. परमेश्वराचा सदैव आशीर्वाद असो आणि त्याचे पवित्र आणि सौम्य सर्व
गोष्टींमध्ये केले जाईल!

आज सकाळी जेव्हा आशीर्वादित येशू आला तेव्हा त्याने स्वतःला दयनीय अवस्थेत
दाखवले. त्याच्या अंगात वेदना होताना दिसत होत्या.

आणि त्याचे शरीर मोजणे अशक्य असे अनेक तुकडे झाले.

विनम्र आवाजात तो मला म्हणाला:

"माळ । मुली, मला किती त्रास होतो, मला किती त्रास होतो!

माझे दुःख हे अकथनीय दुःख आहेत जे मानवी स्वभावाला अनाकलनीय आहेत.

माळ । मुलांचे मांस फाटलेले आहे आणि मला खूप वेदना होत आहेत

की मला माळ । स्वतःच्या शरीरात फाटलेले वाटते. असे म्हणताच तो विव्हाला आणि

ओडला.

जेव्हा मी त्याला या अवस्थेत पाहिले तेव्हा मला हळुवा वाटले आणि मी त्याच्याबद्दल सहानुभूती दाखव? !साठी सर्वकाही केले.
मी त्याला विनंती केली की मला त्याच्या दुःखात सहभागी होऊ द्या.

त्याने माझे काही अंशी समाधान केले आणि मला त्याला सांग? !ची वेळ आली:
"अहो! प्रभू, मी तुला शिक्षा न क? !स सांगितले होते का?
मला सर्वात जास्त आवडत नाही ते म्हणजे तुम्ही तुमच्याच अंगाव आपटता. आह!
यावेळी, कोणतीही कृती किंवा प्रार्थना तुम्हाला संतुष्ट करू शकत नाही!

पण येशूने मा? ! बोल? !कडे लक्ष दिले नाही.
मला असे वाटले की त्याच्या हृदयात एक गंभीर चिंता आहे ! !मुळे त्याचे लक्ष दुसऱ्याकडे वेधले गेले आणि एका क्षणात मला मा? ! शरीरतून बाहेर काढले.
! ! ठिकाणी प्रकट झाले ह्याकांड घडले त्या ठिकाणी तो मला घेऊन गेला.

जगात किती वेदनादायक दृश्ये आपण पाहिली आहेत!
पृथ्वीवर चालत असताना मानवी शरीराने किती छळले, तुडवले गेले, तुडवले गेले
आणि दफन न करता सोडून दिले!
केवढे हे दुर्दैव, किती दुःख! सर्वात वाईट गोष्ट म्हणजे अधिकाधिक भयानक शिक्षा येत आहेत.

धन्य प्रभूंनी हे सर्व पाहिले आणि पूर्णपणे व्याकूल होऊन उडू लागले. मी, प्रतिका
करू शकलो नाही, जगाच्या दुःखी स्थितीबद्दल त्याच्याबरोबर उडलो, इतके की माझे
अश्रू त्याच्याबरोबर मिसळले.

थोडावेळ उडल्यानंतर, मी आमच्या प्रभूच्या चांगुलपणाचे आणखी एक गुण कौतुक
केले. माझे उडणे थांबव? !साठी तिने मा? !पासून तोंड फिरवले आणि गुपचूप तिचे
अश्रू पुसले.

मग, आनंदी चेहऱ्याने मा? !कडे वळून **तो म्हणाला :**
"मा? ! प्रिये, उडू नकोस, पुढे झाले, पुढे झाले! तू जे पाहतोस ते मा? ! न्यायाचे
समाधान करू.".

मी म्हणालो: "अहो! प्रभू, मग माझे म्हणणे योग्य आहे की माझे उडणे आता तुम्हाला
इच्छेनुसार नाही! तो मला दिला नाही तर माझा बळी काय आहे?
- तुमचे प्रिय सदस्य वाचले जावोत, आणि
- की जग इतक्या शिक्षेपासून मुक्त आहे? "

येशूने उत्तर दिले:

"तुम्ही म्हणता तसे नाही. **मी पण बळी होतो .**
आणि, एक बळी म्हणून, मला दिले गेले नाही की जगाला सर्व शिक्षेपासून मुक्त केले
गेले. मी माणसासाठी स्वर्ग उघडला.

होय, मी त्याला त्याच्या पापातून मुक्त केले आणि त्याचे दुःख माळीत घेतले.
परंतु, मनुष्याने पाप करून भोगलेल्या शिक्षेचा एक भाग स्वतःला मिळणे हा न्याय आहे.

आणि जेव्हा ते आले तेव्हा बळी नसतील तेव्हा माणूस पात्र ठरेल
- फक्त एक साधी शिक्षा नाही, म्हणजे त्याच्या शरीराचा नाश,
- पण त्याच्या आलेचे नुकसान देखील.
त्यामुळे पीडित आलेची गरज भासते .

उला त्याचा वापस करायचा आहे, कारण माणूस नेहमी त्याच्या इच्छेनुसार मुक्त असतो, त्याला त्याच्या शिक्षेपासून आणि त्याच्या ताऱ्याच्या बंद्यातून सूट मिळू शकते.
"

मी म्हणालो: "अरे प्रभु, या शिक्षा आणखी पुढे जा! पूर्वी मला तुला बरोबर कसे जायचे आहे!"

येशूने प्रत्युत्तर दिले : "जेव्हा जग अशा दुष्टतेपर्यंत पोहोचले की ते पीडित आलेला पात्र नाही, तेव्हा मी तुम्हाला नक्कीच माळीत बरोबर घेईन."

हे ऐकून मी म्हणतो, "प्रभु, मला इथे बहू देऊ नका आणि अशा वेदनादायक दृश्यांचे साक्षीदार होऊ नका."

जवळजवळ माझी निंदा केली, येशू पुढे म्हणाला :
"मला जगाला वाचव! ती भीक दे! ऐवजी, तुला माळीत बरोबर जायचे आहे असे तू म्हणतेस का?"

आणि जर मी माळीत निवडलेल्या सर्व लोकांना माळीत बरोबर घेतले तर या गरीब जगाचे काय होईल?

निश्चितच मला या जगाशी काही देणेघेणे नाही आणि यापुढे ते शोधणाऱ्या नाही. "
नंतर, मी अनेक लोकांसाठी प्रार्थना केली.
येशू गायब झाला आणि मी माळीत शरीरात पडलो.

मी लिहित असताना हा विचार माळीत मनात आला:
"या लिखाणात किती मूर्खपणा आहे कोणास ठाऊक? ते आगीत फेकून दे! अस पात्र आहेत.
जेव्हा आलेपालनाने मला पळवून दिली, तेव्हा मी कनेन, कारण मला असे वाटते की हे लेखन माळीत आलेसाठी अडथळा आहे, विशेषतः जेव्हा ते काही विशिष्ट लोकांच्या नजरेत आले तेव्हा.

काही पत्रांमध्ये, हे लेखन मला असे सादर करतात की मी देवावर प्रेम करतो आणि त्याच्यासाठी काहीतरी करतो, जेव्हा मी काहीही करत नाही आणि त्याच्यावर प्रेम करत नाही. मी जगातील सर्वात थंड आढळतो आहे.

आणि आता हे लोक मला माळीत पेक्षा वेगळे समजतात आणि हे माळीतसाठी दुःख आहे.

तथापि, आऽधाऽकपणामुळे मला लिहायचे आहे, हे माऱ् साठी सर्वात मोठे बलिदान आहे, मी त्यावऽ पूर्णपणे अवलंबून आहे, तो मला माफ करील आणि देव आणि माणसांकडे माझी बाजू मांडेल या खात्रीने. "

मी हा विचाऽ कऽत असताना, धन्य येशू माऱ् । आत हलला.
या विचाऽचे मनोऽंजन केल्याबद्दल त्याने माझी निंदा केली आणि मला मागे घे? ।स सांगितले. मी मागे न घेतल्यास मी लेखन थांबवावे अशी त्यांची इच्छा होती.

त्यांनी सांगितले की, असा विचाऽ करून मी सत्यापासून दूऽ जात होतो, जेव्हा आऽ ।साठी सर्वात आवश्यक गोष्ट म्हणजे सत्याचे वर्तुळ कधीही सोडू नका.

त्याने मला सांगितले :

"कसं! तू माऱ् ।वऽ प्रेम कऽत नाहीस? किती धीटपणे सांगतेस! तुला माऱ् ।साठी त्रास सहन कऽयचा नाही का?"

लाजेने लाजून मी त्याला म्हणालो, "होय प्रभु."

तो म्हणाला , "बऽ, तू सत्यातून बाहेऽ कसं पडशील?" असे म्हणत तो माऱ् । आतील बाजूस न ऐकता माघाऽला.

माऱ् ।साठी, मला क्लबकडून हिट मिळाल्यासाऽखे सोडले गेले. तो त्याच्या, बाई आऽधाऽक कसा बनवतो!

जऽ ती तिच्यासाठी नसती तऽ मी या चाच? ।मध्ये नसतो.

माऱ् । प्रिय येशूबऽबऽ

या धन्य आऽधाऽकतेसाठी किती धीऽ धऽवा लागतो!

त्यामुळे मला जे म्हणायचे आहे ते सांग? ।साठी मी येथे पऽत येईन.

मी जे लिहायला सुरुवात केली होती त्यापासून पऽमेश्वऽने माझे थोडे लक्ष विचलित केले.

जेव्हा तो पऽत आला, तेव्हा धन्य येशूने माऱ् । विचाऽला उत्तऽ देऊन असे म्हटले:

"अर्थात तुमचे लेखन जाळ? ।स पात्र आहे!

पण तुम्हाला जाणून घ्यायचे आहे की कोणत्या आगीत? माऱ् । प्रेमाच्या आगीत.

काऽण असे कोणतेही पान नाही जे मला आऽ ।वऽ कसे प्रेम कऽते हे स्पष्टपणे प्रकट कऽत नाही,

- जोपर्यंत तुमचा संबंध आहे

- ते जगाशी संबंधित.

तुऽ । लिखाणात माऱ् । प्रेमाचा ओघ दिसतो

- माऱ् । चिंतांसाठी आणि

- माऱ् । प्रेमापोटी. "

त्यानंतऽ, येशूने मला माऱ् । शऽीतून बाहेऽ काढले आणि मी त्याला म्हणालो:

"माऱ् । प्रिय आणि माऱ् । एकुलत्या एक चांगल्या, मला माऱ् । शऽीत इतक्या वेळा

पढत यावे लाग? ची काय शिक्षा आहे!

काण हे खे आहे की, या क्षणी,
माझे शब्द माण जवळ नाही आणि फक्त माझा आण्य तुला बघोब आहे.

मग, मला कसे कळत नाही, मी स्वतःला कैद केले आहे
माण । दयनीय शब्दात जसे एका गडद तुरुंगात आणि तेथे, माण । शब्दात, मी ते
स्वातंत्र्य गमावले जे मला बाहेर पडल्यावर मिळाले होते.
ही माण साठी शिक्षा नाही का, सर्वात कठोर शिक्षा दिली जाऊ शकते?"

येशूने मला सांगितले :

"माण । मुली, तू जे वर्णन कृतोस ती शिक्षा नाही. ती तुझी चूक नाही.

तुम्हाला हे देखील माहित असले पाहिजे की आण्य त्याच्या शब्दातून बाहेर ये? ची
दोनच कारणे आहेत:

- किंवा वेदनांच्या शक्तीने, जे नैसर्गिक मृत्यूच्या क्षणी उद्भवते,
- किंवा मी आणि आण्य यांच्यातील परस्पर प्रेमाच्या बळावर.

मग हे प्रेम खूप मजबूत आहे

- की माण शिवाय आण्य ।ला हे प्रेम सहन होणा नाही,
 - किंवा मी या प्रेमाचा उपभोग घे? शिवाय दीर्घकाळ प्रतिका करू शकलो नाही.
- मग मी पुढे जातो
- आण्य माण कडे खेचणे आणि,
 - मग मी ते त्याच्या नैसर्गिक अवस्थेत परत केले.

आणि आण्य, विजेच्या ताळ्यामध्ये प्रवाहापेक्षा जास्त आकर्षित होतो, माण । इच्छेनुसार
येतो आणि जातो. पणामा
।ला तुम्ही शिक्षा मानता ते उलट, अत्यंत पविष्कृत लोकांबद्दलचे प्रेम आहे. "

मी उत्तर दिले:

"अहो! प्रभु, जे माझे प्रेम मजबूत आणि पुढेसे असते, ते माझा विश्वास आहे

-तुला । सान्निध्यात अस? ची ताकद मला मिळेल

- की मी माण । शब्दात पढत ये? ।स इच्छुक नाही.

माझे प्रेम खूप कमकुवत असल्यामुळे मी या उलटसुलट पद्धिस्थितींना सामोरे जात आहे.

"

येशूने उत्तर दिले:

"उलट, हे आणखी मोठे प्रेम आहे:

तुमचे प्रेम हे त्यागाच्या प्रेमाचा अर्क आहे

म्हणून, माण । आणि तुमच्या भावांच्या प्रेमासाठी, टी

जीवनाच्या दुःखाकडे पढत जाऊन तुम्ही स्वतःला वंचित कृत आहात".

त्यानंत, आशीर्वादित येशूने मला अशा शब्दात नेले जिथे इतकी पापे केली गेली होती
की ते दाट आणि ढोंगकाळे धुक्यासारखे बाहेर पडले जे स्वर्गाकडे उगवले.

आणि स्वर्गातून आणखी एक दाट धुके खाली आले. त्याच्या आत अनेक शिक्षा घनरूप झाल्या होत्या. त्या या शहराचा नाश करू? त्यासाठी पुढेशा वाटत होत्या.

मी म्हणतो, "सह, आम्ही कुठे आहोत? ही कोणती ठिकाणे आहेत?"

येशूने उत्तर दिले :

"हे माणसो आहे, जिथे खूप घुणास्पद गोष्टी केल्या जातात. केवळ सामान्य लोकांमध्येच नाही तर धार्मिक वर्गात देखील.

ते या धुक्याला आंधळे करून त्यांचा नाश करू? त्यास पात्र आहेत. "

एका झटक्यात मला पुढे होणाऱ्या कत्तल दिसली.

व्हॅटिकनला काही हादरे बसल्यासाखे वाटत होते. पुढेहितांनाही सोडले नाही.

पूर्णपणे निश्चय, मी म्हणतो:

"माणसो प्रभू, तुझे आवडते शहर, तुझे सर्व मंत्री आणि पोप सोड. अन्ही मी आनंदाने स्वतः ला कसे ओढू करतो

- त्यांच्या यातना सहन करणे,

- म्हणून आपण त्यांना वाचवू शकता! "

हलवून, येशूने मला सांगितले :

"माणसो बरोबर या आणि मी तुम्हाला दाखवीन की मानवी द्वेष किती दूर गेला आहे." तो मला एका इमारतीत घेऊन गेला.

एका गुप्त चेंबरमध्ये पाच किंवा सहा डेप्युटी होते जे एकमेकांना म्हणाले:

"जेव्हा आम्ही ख्रिश्चनांचा नाश करू तेव्हा आम्ही आज्ञासमर्पण करू".

असे दिसते की ते राजाला स्वतःच्या हातात ख्रिश्चनांच्या विरोधात मृत्यूचा हुकूम

लिहि? त्यास भाग पाडू इच्छित होते,

त्यांची मालमत्ता जप्त करू? त्याच्या पवित्रांगीसह.

ते म्हणाले, "राजा आम्हाला संमती देईल तर

आम्ही लगेच कृती केली नाही तर आम्हाला काही फायदा पडत नाही.

योग्य वेळी आणि योग्य परिस्थितीत आम्ही करू. "

त्यानंतर, येशू मला इतरत्र घेऊन गेला.

स्वतःला नेते म्हणवणाऱ्यांपैकी एकाचा मृत्यू होणाऱ्या आहे, हे त्याने मला दाखवून दिले.

तो भूताशी इतका एकरूप झालेला दिसत होता की, या टप्प्यावर, मृत्यूच्या इतक्या

जवळ असताना, त्याला त्याची हकतही नव्हती. त्याने आपली सर्व शक्ती त्याच्या

विश्वासू मित्रांप्रमाणे त्याच्यासोबत आलेल्या भूतांपासून मिळवली.

मला पाहताच भुते हादरली.

"एखाद्याला मला माझ्याचे होते, दुसऱ्याला माणसो अशी हे कळायचे होते, दुसऱ्याला

काहीतरी वेगळे कळायचे होते.

तथापि

- त्यांच्या त्रासाची काळजी देखील घेत नाही, काढण या आज्ञेचे ताढण माळ तसाठी अधिक मौल्यवान होते,
-मी आत जा? तचा प्रयत्न केला आणि मी या माणसाकडे आलो.

अढे! देवा! काय दृश्य आहे! भुतांपेक्षाही भयानक! किती दयनीय अवस्थेत हा नेता पडला आहे! हे दया पेक्षा जास्त होते!
आमच्या उपस्थितीने त्याला अजिबात हलवले नाही. त्याला त्याची पर्वा नसल्याचंही दिसत होतं.

येशूने मला ताबडतोब या ठिकाणाहून काढून टाकले आणि मी या आज्ञेच्या ताढणासाठी येशूची याचना करू लागलो.

मनुष्याचे सर्वात शक्तिशाली शत्रू आहेत:

- सुखासाठी प्रेम,
- संपत्तीसाठी प्रेम आणि
- सन्मानासाठी प्रेम.

माझा प्रिय येशू येत ढहतो.

आज सकाळी त्याने काढ तंचा जाड मुकूट घातला होता .

मी हळूच ते काढून माळ त डोक्यावढ ठेवले. मी म्हणालो, "प्रभु, मला ते खाली ढकल? तस मदत कढ."

त्याने उत्तर दिले :

"या वेळी, मला तू त्याला ँकटे ढकलायचे आहेस.

माळ त प्रेमासाठी तू काय करू शकतोस आणि तुला कसा त्रास सहन कढयचा आहे हे मला पहायचे आहे.

म्हणून मी ते माळ त डोक्यात चांगलेच ढकलले, सर्वात महत्त्वाचे म्हणजे ते येशूला दाखव? तसाठी होते की त्याच्यासाठी दुःख सहन कढ? तची माझी इच्छा किती दूढ गेली.

सर्व हलले, येशूने मला त्याच्या हृदयावढ मिठी माढली आणि मला सांगितले :
"पुढेसे, पुढे झाले! माझे हृदय यापुढे तुम्हाला त्रास सहन करू शकत नाही!"

मग, मला खूप त्रास देऊन,

माझा प्रिय येशू नुकताच पुढे मागे गेला.

मग त्याने वधस्तंभाचे स्वरूप धारण केले आणि मला त्याच्या दुःखात सहभागी केले .

तो मला म्हणाला: "माझी मुलगी, माणसाचे सर्वात शक्तिशाली शत्रू आहेत :

- सुखासाठी प्रेम,
- संपत्तीसाठी प्रेम आणि
- सन्मानासाठी प्रेम.

हे शत्रू माणसाला दयनीय बनवतात, काढण ते त्याच्या हृदयात घुसतात.

ते

सतत कुतडणे ,
ते कडू कंभ, इ
त्याचा सर्व आनंद गमावून बस? साठी त्याला मारून टाका.

आणि मी, कलवचीव, मी या तीन शत्रूंचा पंभव केला.
त्यांच्याव मात कंभ? की कृपाही मला माणसाला मिळाली आहे आणि मी त्याला
त्याचा हवलेला आनंद पंभत दिला आहे.

तथापि, तचीही कृतघ्न, तो माणूस माझी कृपा नाकांभतो. दृढनिश्चयाने तो त्या शत्रूंचा प्रेम
कंभतो जे त्याच्या हृदयाला सतत यातना देतात. "

ते म्हणाले, येशू गायब झाला आहे.
मला हे शब्द इतक्या स्पष्टपणे समजले की मला माणसाच्या या तीन शत्रूंबद्दल खूप भय
आणि द्वेष वाटला.
पंभेश्वर सदैव आशीर्वादित असो आणि सर्व काही त्याच्या गौवासाठी असो!

आज सकाळी मला इतकं हवल्यासांखं वाटलं की मला स्वतःलाच समजलं नाही.
मी मां I सवयीनुसां मां I सर्वोच्च चांगल्याच्या शोधात जाऊ शकलो नाही.
वेळोवेळी येशू मां I आत हलला आणि स्वतःला दृश्यमान केले.

माझे चुंबन घेत आणि सर्व माफ करून, तो मला म्हणाला :
"बिचाचो, तुझं म्हणणं बंभेबं आहे की तू मां शिवाय चहू शकत नाहीस. तुं I
प्रेयसीशिवाय कसं जगू शकशील?"

या शब्दांनी हादरून, मी म्हणतो:
"अहो! मां I प्रिये, किती क्रूं हौता, माझे जीवन आहे,
त्या मध्यांतंसाठी जिथे मला तुं शिवाय चहू? अस भाग पाडले जाते! तूच म्हणशील
की मी बंभेबं आहे आणि मग तू मला सोडून! "

मी काय बोलतोय ते ऐकायचे नसल्यासांखे येशूने स्वतःला चोरून लपवून ठेवले आणि
मी आता काही बोलू शकलो नाही, मां I भटकतीत पंभतलो.

मला पुन्हा हवलेले पाहून, येशू मां I आतील भागातून बाहेर आला आणि मला
म्हणाला :
"तुम्ही माझे सर्व समाधान आहात.
तुं I हृदयात मला माझी खं विश्रांती मिळते आणि,
मी तिथे विश्रांती घेत असताना, मी मां I प्रिय आनंदाचा प्रयत्न कंभतो."

पुन्हा हादरलो, मी त्याला म्हणालो:
"मां साठीही तूच माझा सर्व आनंद आहेस.
इतके की मां साठी इतं सर्व गोष्टी कडूपणाशिवाय काहीच नाहीत."

येशूने पुन्हा माघां घेतली
मी मां I शब्दांसोबत चहिलो आणि मला पूर्वीपेक्षा जास्त हवले. सकाळ अशीच गेली.

मला असे वाटले की येशूला काही मजा कळायची होती.

त्यानंत, मला माळ I शिंपीतून बाहेर पडल्यासारखे वाटले. नागची पोशाखात अनोळखी लोक येताना मी पाहिले. त्यांना पाहून लोक भयभीत झाले. त्यांनी विशेषतः लहान मुलांची दहशत आणि वेदनेने आडोडाओडा केला. लोक म्हणतील, "हे अनोळखी लोक आमच्यावर आले तर आमचे काम झाले!" त्यांनी जोडले:

"तरुण लपवा! हातात पडल्यास तरुणांचा धक्का असो हे!"

बंडखोर, मी पश्चिमेकाला म्हणतो:

"दया! दया! दुःखी मानवतेसाठी ही अभिष्ट दूध ठेवा! निर्दोषतेचे अश्रू तुम्हाला करुणेकडे नेतील!"

येशूने उत्तर दिले:

"अहो! माळ I मुली, केवळ निष्पापपणामुळेच मी इतकांकडे लक्ष देतो!

केवळ निष्पापपणा माझी दया आकर्षित करते आणि माझा धार्मिक राग कमी करते. "

आज सकाळी मला पवित्र युकेनिस्ट मिळाला आणि *आशीर्वाद दिला की येशूने मला त्याचा आवाज दूरवर ऐकू दिला :*

"माळ I मुली, आज सकाळी, मला माझी शक्ती पुन्हा तयाकडे I ची नितांत गळज वाटत आहे. कृपया, ठाविक काळासाठी माझे दुःख स्वतःवर घ्या, आणि मला तुळ I हृदयात थोडासा विसावा द्या! "

मी उत्तर दिले:

"हो, माय गुड,

मला तुझा त्रास जाणवू दे आणि,

तुळ I जागी मी दुःख भोगीन,

तुमच्याकडे पुनर्बांधणी करू I साठी आणि हळूवारपणे विश्रांती घे I साठी भूपू वेळ असेल.

फक्त, कोणीही मला दुःख पाहू नये म्हणून,

- मी तुम्हाला थोडा वेळ उशीकडे I स सांगतो,

- जोपर्यंत मी स्वतःला एकटा शोधत नाही तोपर्यंत,

काळ मला असे वाटते की माझा कबुलीजबाब अजूनही येथे आहे. "

येशूने उत्तर दिले :

"पिता काय भेट देतात?

माझी शक्ती पुन्हा तयाकडे I त मला मदत करू I साठी फक्त एक व्यक्ती

अस I ऐवजी,

- तुमच्याकडे दोन असल्यास ते चांगले होणा नाही,

- म्हणजे तुम्हाला याचा त्रास होतो आणि
पिता माऱ्शी सहयोग कऱ्त आहे आणि माऱ्साऱ्खाच हेतू आहे? "

दऱ्म्यान,
मी माऱ् I कबूलीजबाबला वधस्तंभावऱ् खिळ? Iचा हेतू प्रकट कऱ्ताना पाहिले आणि
लगेच, थोडाही विलंब न कऱ्ता, प्रभुने मला वधस्तंभाच्या दुःखात सहभागी केले.
या दुःखांमध्ये काही काळ ऱ्हिल्यानंतऱ्, माऱ् I कबूलकर्त्याने मला आऱ् Iधाऱ्कतेसाठी
बोलावले.
येशूने माघाऱ् घेतली आणि ँ ने मला आऱ् I दिली त्याच्या अधीन ऱ्ह? Iचा मी प्रयत्न
केला.

थो I वेळाने, माझा गोड येशू पऱ्तला.
त्याला दुस-यांदा वधस्तंभावऱ् चढव? Iचा त्रास सहन कऱ्वायचा होता, पण वडिलांची
इच्छा नव्हती.

जेव्हा मी येशूच्या इच्छेनुसाऱ्, म्हणजे दुःख सहन केले, तेव्हा येशू आला.
जेव्हा माऱ् I कबूलकर्त्याने पाहिले की मला त्रास होऊ लागला आहे, तेव्हा त्याने
आऱ् Iधाऱ्कपणाद्वारे दुःखाचा अंत केला आणि येशूने माघाऱ् घेतली.

येशूला माघाऱ् घेताना मला नक्कीच खूप वेदना झाल्या, पण मी आऱ् I पाळ? Iसाठी
सर्वकाही केले .

कधीकधी, जेव्हा मी येशू आणि माझा कबूलीजबाब या मुद्द्यावऱ् एकत्र चर्चा कऱ्ताना
पाहिले, तेव्हा मी त्यांना एकमेकांशी संघर्ष करू दिला .
कोण विजयी होईल हे पाह? Iसाठी प्रतीक्षा कऱ्त आहे: आऱ् Iधाऱ्क किंवा आमचा प्रभु.

आह! मला आऱ् Iधारकता आणि येशू संघर्ष करताना दिसत होते,
दोघेही सामर्थ्यवान, लढाईत एकमेकांचा सामना कर? Iस सक्षम .

कठोर संघर्षानंतऱ्, जेव्हा मी विजेता कोण हे पाहणाऱ् होतो,
राणी आई आली आणि वडिलांकडे (पुजाऱ्) जाऊन त्याला म्हणाली :

"माऱ् I मुला, आज सकाळी येशू स्वतःच मला दुःख सहन करू इच्छितो.
मला करू द्या. अन्यथा, तुमची सुटका होणाऱ् नाही, शिक्षेचा भागही नाही. "
त्या क्षणी वडील जणू संघर्षात विचलित झाले होते.
विजयी होऊन, येशूने मला पुन्हा वधस्तंभावऱ् खिळलेल्या दुःखांना अधीन केले, पऱ्तु
अशा हिंसक वेदना आणि कडू वेदना.
मी जिवंत कसा ऱ्हिलो हे मला माहीत नाही.

मी मऱ्त आहे असे मला वाटत असताना,
- आऱ् Iधाऱ्कपणाने मला पुन्हा आठवण करून दिली
आणि थोडा वेळ मी माऱ् I शऱ्भित सापडलो.

धन्य येशू त्याचे सामर्थ्य पुन्हा तयाऱ् कऱ्त होता, पऱ्तु, अद्याप समाधानी नाही,

तो पढत आला आणि तिसऱ्यांदा त्याला वधस्तंभाची पुनःवृत्ती कळायची होती.

तथापि, यावेळी स्वतःला त्याच्या सर्व शक्तीने सशस्त्र करून, आज्ञाधार्किक विजयी झाला आणि माझा प्रिय येशू हळला.

सर्व काही असूनही, येशूने वेळोवेळी स्वतःची परीक्षा घेतली, आज्ञाधार्किकतेवर मात केली. अस सक्षम होई. त्या आशेने, जेणेकरून मला विश्रांती मिळणावी नाही.

मला त्याला सांगायचे होते:

"पण, प्रभु, थोडा आराम कर आणि मला एकटे सोड.

आज्ञापालनाने स्वतःला सशस्त्र केले आहे आणि ते तुमच्यापुढे येऊ इच्छित नाही हे तुम्हाला दिसत नाही का?

त्यामुळे धीव धाव. जवळ तुला तिसऱ्यांदा वधस्तंभाव चढवायचे असेल तर मला वचन दे की तू मरशील."

येशूने उत्तर दिले: "हो, या".

मी हे वडिलांना सांगितले, आणि या आज्ञाधार्किकपणात मी अक्षम्य राहिलो, जवळी माणसं गोड गुडने मला हाक मारली: "लुईसा, ये".

मी माणसं कबुलीजबाबला सांगितले की येशू मला कॉल करत आहे, परंतु त्याने तीव्र नाही असे उत्तर दिले.

मजेदार आज्ञापालन की हे!

त्याला प्रत्येक गोष्टीत आणि प्रत्येक गोष्टीत आपली महान स्त्री बनवायची आहे.

तिला अशा गोष्टींमध्ये प्रवेश घ्यायचा आहे जे तिच्या संबंध नाही, जसे की मृत्यूचा प्रश्न.

केवढी मोठी गोष्ट

एका गरीब दुर्दैवी महिलेला मृत्यूच्या धोक्यात आणू. साठी,

त्याला आपल्या बोटाने शाश्वत आनंदाच्या बंदरगाहाचा स्पर्श करू द्या आणि,

मग, त्याच्याकडे असलेल्या सामर्थ्याने, त्याच्या सर्व महान स्त्रीमध्ये करू शकल्याचा अभिमान बाळगणे,

तो आज्ञापालन धावण करतो आणि त्याला आपल्या शत्रूच्या दयनीय तुरुंगात निस्तेज करतो.

ती हे सर्व का करते असे विचारले तर,

- प्रथम, ते प्रतिसाद देत नाही आणि,

- मग, त्याच्या मूक भाषेत, तो म्हणतो: "का?

कारण मी एक महान महिला आहे आणि प्रत्येक गोष्टीवर माझे वर्चस्व आहे. "

असे दिसते की जवळ एखाद्याला या धन्य आज्ञाधार्किकतेने शांतता मिळवायची असेल तर त्यासाठी पवित्र संयम आवश्यक आहे.

केवळ पवित्र संयम नाही,

पण आपल्या प्रभूचा संयम.

अन्यथा, आम्ही तिच्याशी सतत मतभेद व्हावू, काव्हाण उ ांना गोष्टी टोकापर्यंत नेणे आवडते त्यांच्याशी आम्ही वागत आहोत.

आजपालनात तो अजिबात जिंकू शकत नाही हे पाहून धन्य भगवान शांत झाले आणि मला शांततेत सोडून गेले.

त्याने माझे दुःख कमी केले आणि मला सांगितले :

"माव ! प्रिये, तू अनुभवलेल्या दुःखात,
माव ! धार्मिकतेचा व्हाग तुमच्यावत थोडासा ओतत आहे, याची मला जाणीव करून द्यायची होती.

जव मला स्पष्ट दिसत असेल

- पुरुषांनी माव ! न्यायाला किती पुढे ढकलले आहे ई
- त्याचा व्हाग त्यांच्यावत सशस्त्र होताच, तुम्ही पानासावखे थथथ कापाल
तुम्ही काहीही कव्हाणाव नाही पण
तुव वत दुःखांचा वर्षाव कव्हाण्यासाठी माझी विनवणी कव्हा "

असे मला वाटते

- की येशूने माव ! दुःखात मला साथ दिली आणि
- म्हणजे मला धीव देई !साठी ,

त्याने मला सांगितले :

"मला बवे वाटते; तुझे काय?"

मी म्हणालो, "अहो! प्रभु, मला कसे वाटते याचे वर्णन कोण करू शकेल? मला असे वाटते की मी गाडीत अडकलो आहे.

मला माव ! शक्तीचा असा तुटवडा जाणवतो की,
जव तुम्ही मला शक्ती दिली नाही तव मी त्याशिवाय करू शकणाव नाही."

येशूने उत्तर दिले :

"माव ! प्रिये, हे आवश्यक आहे की,

- किमान वेळोवेळी,
- तुम्हाला तीव्रतेने त्रास होतो.

प्रथम तुमच्यासाठी

काव्हाण लोखंडाचा तुकडा कितीही चांगला असला तव्ही,
जव ते जास्त काळ विस्तवात न ठेवता ठेवले तव नेहमी थोडासा गंज लागतो.

माव ! मते :

जव, बर्याच काळासाठी, मी तुव वत लोड केले नाही, तव माझा व्हाग अशा प्रकारे प्रउ लित होईल
मी माणसांना शोधणाव नाही आणि कोणालाही सोडणाव नाही.

आणि जव तुम्ही माझे दुःख स्वतःव घेतले नाही तव मी माझे शब्द कसे पाळू शकेन जगाचा काही भाग शिक्षेपासून वाचवायला?"

मग माझा कबुलीजबाब आला आणि मला आज्ञाधार्मिक म्हणून बोलावले. म्हणून, मी माळी शिष्यात पडत गेलो.

माझा प्रिय येशू येत राहतो.

मला असे वाटले की मी त्याला इतक्या वेदनांमध्ये पाहिले की त्याची कीव आली. स्वतःला माळी मिठीत फेकून, तो मला म्हणाला :

"माझी मुलगी,
माळी न्यायमूर्तीचा भ्रष्ट शांत कर्ता, अन्यथा...».

असे म्हटल्यावर, मला वाटले की मी तलवाघी आणि उलंढ बाणांनी सज्ज असलेला दैवी न्याय पाहिला आहे, दहशत पेढतो आहे आणि उलंढ सामर्थ्याने तो कार्य करू शकतो ते प्रकट कर्ततो.

घाबरून मी म्हणालो, "तुम्ही एका क्षणात स्वर्ग आणि पृथ्वीचा नायनाट कर्ता? इतपत बलवान आहात हे पाहून मी तुमचा भ्रष्ट कसा थांबवू?"

त्याने उत्तर दिले:

"तुम्हीही एक दुःखी आर्त्ता आणि खूप नम्र प्रार्थना

-माझी सर्व शक्ती कमी कर्ता

- मला इतके कमजोर कर्ता की मी स्वतःला या आज्ञेने बांधून ठेवू जेणेकरून मी तुमच्या इच्छेप्रमाणे करू शकेन." मी म्हणतो: "अहो! प्रभु, कोणत्या दुष्ट पैलूमध्ये तुझे धार्मिकता दिसून येते! "

येशूने उत्तर दिले :

"ती वाईट नाहीये.

जर्ता तुम्ही तिला असे सशस्त्र पाहिले तर्ता पुरुषांनीच हे केले.

परंतु, माळी इतर्ता गुणधर्माप्रमाणेच ते स्वतःच चांगले आणि पवित्र आहे. काण

माळी त वाईटाची सावलीही नाही.

हे खर्ते आहे की त्याचे स्वरूप तीव्र, मागणी आणि कडू दिसते. पण त्याची फळे गोड आणि चवदार असतात. "

ते म्हणाले, येशू गायब झाला आहे.

आज सकाळी जेव्हा माझा प्रिय येशू आला तेव्हा त्याने मला त्याचे गुणधर्म दाखवले आणि म्हणाला:

"माझी मुलगी, माझे गुणधर्म सतत पुरुषांबद्दल अनुकूल असतात आणि प्रत्येकजण पुरुषांकडून श्रद्धांजलीची मागणी कर्ततो."

तो जोडला :

"उलंढ प्रमाणे माळी न्यायाला अन्यायाची दुरुस्ती कर्ता? त्साठी समाधान हवे आहे, त्याचप्रमाणे माळी प्रेमालाही प्रेम आणि प्रेमाची संधी हवी आहे.

माझा न्याय प्रविष्ट कर्ता, प्रार्थना कर्ता आणि दुरुस्ती कर्ता.

आणि जेव्हा तुम्हाला हिट मिळेल तेव्हा ते घे? त्चा संयम ठेवा.

मग माळ । प्रेमात प्रवेश कऱ्वा आणि मला स्वतःला प्रेमात ओत? ।ची पऱ्वानगी द्या.
अन्यथा, मी माळ । प्रेमात निऱ्वाश होईन.

म्हणून, या क्षणी, मला माळ । दडपलेल्या प्रेमाला ओतणे दे? ।ची नितांत गऱ्ज वाटते.
जऱ्म मला हे करू दिले नाही तऱ्म मी सुस्त होऊन भान गमावून बसेन."

असे बोलून, तो मला चुंबन घेऊ लागला, मला प्रेम देऊ लागला आणि मला इतके
प्रेमळपणा दाखवू लागला की ते सांग? ।साठी माळ ।कडे शब्द नाहीत.

मी त्याला अभिप्राय द्यावा आणि मला सांगावे अशी त्याची इच्छा होती:
"मला तुऱ्म ।वऱ्म माझे प्रेम ओत? ।ची गऱ्ज कशी वाटते.
तुलाही तुझे प्रेम माळ ।वऱ्म ओत? ।ची गऱ्ज आहे ना? आम्ही एकमेकांवर प्रेम
ओतल्यानंतऱ्म तो गायब झाला.

आज सकाळी मी स्वतः ला सर्व अत्याचारित आढळले आणि मला भीती वाटली की
माळ ।मध्ये काम कऱ्वात असलेला येशू धन्य नाही तऱ्म सैतान आहे.
तथापि, मी मदत करू शकलो नाही पऱ्मंतु माळ । येशूला शोधू शकलो आणि त्याची
इच्छा करू शकलो.

इतकं की, त्याला ये? ।ची दयाळूपणा होताच, **तो मला म्हणाला :**
"सूर्य उगवतोय याची खात्री कशामुळे मिळते,
- अन्यथा ऱ्वात्रीचा अंधाऱ्म दूऱ्म कऱ्वाणाऱ्म प्रकाश ई
- या प्रकाशातून पसऱ्वाणाऱ्म उष्णता?

जऱ्म त्यांनी तुम्हाला सांगितले की सूर्य उगवला आहे आणि असे असूनही, तुम्ही ऱ्वात्रीचा
अंधाऱ्म दाट झालेला पाहिला आहे आणि तुम्हाला सूर्याची उष्णताही जाणवली नाही, तऱ्म
तुम्ही काय म्हणाल?
तुम्ही म्हणाल की तो खऱ्म सूर्य उगवला नाही तऱ्म खोटा सूर्य आहे, काऱ्मण खऱ्या सूर्याचे
पऱ्मिणाम आपल्याला दिसत नाहीत.

आता जऱ्म माझी भेट तुझी
अंधाऱ्मला घाबऱ्मव आणि तुला माळ । सत्याचा प्रकाश दाखव
तुम्हाला माळ । कृपेची उबदाऱ्मता जाणवते, काऱ्मण तुम्ही तुमचा मेंदू खणून काढता
मी तुमच्यात काम कऱ्वाणाऱ्म नाही असा विचाऱ्म कऱ्वात आहत? मी ते पुन्हा जोडतो,
काऱ्मण आऱ्म ।धाऱ्मकाला ते हवे आहे.
"या पुस्तकांमध्ये मी नमूद केलेल्या सर्व शिक्षा खऱ्मोखऱ्मच घडल्या तऱ्म प्रेक्षक कोण
व्हायचे?"

धन्य पऱ्मेश्वऱ्मने मला स्पष्ट केले
- काही शिक्षा या पृथ्वीवर असताना पडताळल्या जातील,
- इतऱ्म माळ । मृत्यूनंतऱ्म घडतील, ई
- काही अंशतः वगळले जातील.
मला थोडा दिलासा मिळाला की तो मला ते सर्व बघायला भाग पाडणाऱ्म नाही. म्हणून
सुरुवात केलेल्या स्त्रीच्या आऱ्म ।पालनात समाधानी आहे

- भुसभुशीत क॒ण, तक्रा॒ण दाखल क॒ण आणि
- मला शिव्या दे? साठी.

मी काय म्हणू शकतो?

असे दिसते की ही धन्य स्त्री कोणत्याही प्रकारे मानवी का॒ण्णाशी जुळवून घेऊ इच्छित नाही.

तो कोणत्याही प॒ण्णस्थितीला गृहीत धरू इच्छित नाही आणि अजिबात विचा॒ण्णी क॒णत नाही.

आणि जो विचा॒ण क॒णत नाही त्याला सामो॒ण जाणे हे एक मोठे आव्हान आहे.

तिच्याशी चांगले संबंध ठेव? साठी, एखाद्याचे का॒ण गमावणे आवश्यक आहे.

बाई अशी बढाई का मा॒णते:

"मा॒ण एकडे मानवी का॒ण नाही आणि

म्हणूनच मी मानवी वाप॒ण्णी जुळवून घेऊ शकत नाही.

माझे का॒ण दैवी आहे. ७ तला मा॒ण असोबत शांततेत ण्हायचे आहे

त्याने त्याचे का॒ण पूर्णपणे गमावले पाहिजे

माझे घेणे ".

असा युक्तिवाद बाईंनी केला. आम्ही काय म्हणू शकतो? तिच्याब॒ण्णोब॒ण गप्प बसणे

चांगले का॒ण, ब॒ण्णोब॒ण की चूक,

तिला नेहमी ब॒ण्णोब॒ण ण्हायचे असते आणि

तिला तुम्हाला सर्व चुका दिल्याचा अभिमान आहे.

आज सकाळी मला होली कम्युनियन प्राप्त झाले आणि मा॒ण १ आ॒ण्णध्य येशूने मला

माझा कबुलीजबाब दाखवला ७ ने मला वधस्तंभाव॒ण खिळले.

मला असे वाटले की मा॒ण १ ग॒ण्णोब स्वभावामुळे तिला त्रास होऊ नये म्हणून नाही त॒ण

इत॒ण का॒ण्णांमुळे ७ चे येथे वर्णन क॒ण? चौ ग॒ण्ण नाही.

जणू काही त्याला मा॒ण १ बदल तक्रा॒ण क॒णयची होती, येशू कबूल क॒ण्णा॒न्या पित्याला

म्हणाला:

"ती सबमिट करू इच्छित नाही."

येशूच्या विलापाने मी प्रभावित झालो.

वडिलांनी मा॒ण १ ऑर्ड॒णचे नूतनीक॒ण केले आणि मी स्वतःला साद॒ण केले.

काही काळ त्रास सहन केल्यानंत॒ण, फाद॒ण कन्फेस॒ण उपस्थित होते,

परमेश्वराने मला सांगितले :

"मा॒ण १ प्रिय, हे सर्वात पवित्र ट्रिनिटीचे प्रतीक आहे: मी, कबूल क॒ण्णा॒ण पिता आणि तू,

सर्व अनंतकाळासाठी, माझे प्रेम कधीही एकटे नव्हते.

तो नेहमी दैवी व्यक्तीशी प॒ण्णपूर्ण आणि प॒ण्णस्प॒ण एका॒ण्णतेने एकरूप झाला आहे.

कारण खरे प्रेम कधीच एकटे नसते .

- इत॒ण प्रेम निर्माण क॒णते आणि

- त्याने स्वतः निर्माण केलेल्या या प्रेमांद्वा॒ण प्रेम केल्याबदल आनंद होतो.

प्रेम एकटे असेल तऱ्हा
- किंवा ते दैवी प्रेमाचे स्वरूप नाही,
- किंवा ते फक्त उघड आहे.

जऱ्हा तुला माहीत असेल
- मला किती आवडते आणि
- मला त्या प्रा? ामध्ये दीर्घकाळ टिकवून ठेव? ास किती आवडते जे प्रेम, जे
अनंतकाळपासून, सर्वात पवित्र ट्रिनिटीमध्ये ऱ्हाउ कऱ्हाते आणि अजूनही ऱ्हाउ कऱ्हाते.

म्हणूनच मी म्हणतो मला पाहिजे
- मला त्याच्या संयुक्त हेतूने कबूल कऱ्हाणाऱ्याची संमती,
- पऱ्हाम पवित्र ट्रिनिटीचे हे प्रेम अधिक अचूकपणे सुरू ठेव? ासाठी. "

काही दिवसांच्या एकांत आणि शांततेनंतऱ्हा, आज सकाळी, जेव्हा धन्य येशू आला,
मी त्याला म्हणालो: "हे स्पष्ट आहे की माझे ऱ्हाउ आता तुऱ्हा ा इच्छेनुसाऱ्हा नाही!"

त्याने उत्तर दिले , "हो, हो, उठ आणि माऱ्हा ा मिठीत ये."
हे शब्द बोलताच मी मागच्या दिवसांची वेदनादायी अवस्था विसरून त्याच्या मिठीत
धावले. आणि जेव्हा आम्ही त्याची उघडी बाजू पाहिली तेव्हा मी म्हणालो:
"माऱ्हा ा प्रिये, तू मला तुऱ्हा ा शेजाऱ्ही प्यायला ऍडमिट करून खूप वेळ झाला आहे.
प्लीज आज मला ऍडमिट कऱ्हा."

त्याने उत्तर दिले , "माऱ्हा ा प्रिये, तुऱ्हा ा इच्छेनुसाऱ्हा प्या आणि तृप्त हो."

माऱ्हा ा आनंदाचे वर्णन कोण करू शकेल आणि मी किती उत्सुकतेने तोंड लावले
या दैवी स्त्रोतापासून प्या? सर्व मार्ग पिऊन झाल्यावऱ्हा, दुसऱ्हा थेंब गिळायला जागा
उऱ्हाली नाही तोपर्यंत मी माघाऱ्हा घेतली.

येशू मला म्हणाला: "तू भऱ्हाला आहेस का? जऱ्हा तू नसेल तऱ्हा प्यायला ठेवा".
मी उत्तर दिले: "समाधानी? नाही. काऱ्हाण, या स्त्रोतावऱ्हा, आपण जितके जास्त पितो
तितकी जास्त तहान लागते.
तथापि, खूप मर्यादित असल्याने, मी अधिक घेऊ शकत नाही. "त्यानंतऱ्हा, मी
येशूबऱ्हाबऱ्हा इतऱ्हा लोकांना पाहिले.
ते म्हणतात: " आऱ्हा ासाठी सर्वात आवश्यक आणि आवश्यक गोष्ट म्हणजे दान
होय .
पऱ्हापकाऱ्हा नसेल तऱ्हा या आऱ्हा ाला होतो
-उ ा कुटुंबांना किंवा ऱ्हाउ ांना नेते नाहीत.

सर्व काही गडबड आहे.
सर्वात सुंदऱ्हा गोष्टी अंधाऱ्हाल्या आहेत आणि एकसंध नाही. एकाला एक गोष्ट कऱ्हायची
असते तऱ्हा दुसऱ्याला दुसऱ्ही.
आऱ्हा ामध्ये असेच घडते जेथे दान ऱ्हाउ कऱ्हात नाही. सर्व काही गडबड आहे.
सर्वात सुंदऱ्हा गुण एकमेकांशी सुसंवाद साधत नाहीत.

म्हणूनच **असे म्हटले जाते की दान ही राणी आहे :**

- शिस्तबद्ध आहे,
- ऑर्डर आहे आणि
- सर्वकाही आहे.'

मला माळ I नेहमीच्या अवस्थेत सापडले, मला माळ I शब्दीतून बाहेर पडल्यासाखे वाटले आणि मला **राणी आई** सापडली .
मला पाहताच तो माळ Iशी न्यायमूर्तीबद्दल बोलू लागला.

त्याने मला सांगितले की न्याय जगाला त्याच्या सर्व भागाने माणूस आहे. त्याने मला याबद्दल खूप काही सांगितले, पण ते व्यक्त केल्या? Iसाठी माळ Iकडे शब्द नाहीत. दम्यान, मी जगाविरुद्ध निर्देशित केलेल्या तलवाचीच्या बिंदूनी भलेले संपूर्ण आकाश पाहिले.

तो जोडला :

- "माझी मुलगी, खूप वेळा,
- तुम्ही दैवी न्याय निःशस्त्र केले आहे ई
- तुम्हाला न्यायाचा फटका मिळाल्याने तुम्हाला आनंद झाला.

आता तुम्ही तिला तिच्या क्रोधाच्या शिखरावर पाहत आहात, निश्चय होऊ नका: धीर धर! पवित्र शक्तीने भलेला आज्ञा न्यायात प्रवेश केल्या
देखील, आणि तो निःशस्त्र.
तलवाची, आग आणि इतर कोणत्याही गोष्टीला घाबरू नका.

आपले ध्येय साध्य केल्या? Iसाठी, आपण स्वतः ला दुखावलेले, माणूस, जाळले किंवा नाकाभलेले दिसल्यास, मागे जाऊ नका. हे तुम्हाला पुढे जा? Iसाठी प्रेरणा देईल.

"बघ? या हेतूने मी तुला I मदतीला आलो आहे.

मी तुला एक झगा आणला आहे

तुमच्या आज्ञा Iला कशाचीही भीती न बाळग? Iचे धैर्य आणि सामर्थ्य मिळेल. "

असे म्हणत, तिच्या कोटच्या आतील बाजूने, तिने सोन्याने विणलेला एक डेस बाहेर काढला आणि विविध भागांशी जुळला, I तिने माळ I आज्ञा Iला कपडे घातले.

मग **त्याने मला त्याचा पुत्र दिला,** म्हणाला :

"पाहा, माळ I प्रेमाची प्रति I म्हणून,

- **मी तुला माळ I प्रिय पुत्राचा ताबा देतो,**

- जेणेकरून तुम्ही त्याचे रक्षण कराल, त्याच्यावर प्रेम कराल आणि प्रत्येक गोष्टीत त्याला संतुष्ट करा.

मला त्याच्याऐवजी बदल? Iचा प्रयत्न केला, जेणेकरून,
आपल्यात त्याचे समाधान शोधणे,
इतर प्रा? Iनी त्याला दिलेला असंतोष त्याला इतका त्रास देऊ शकत नाही ».

मी किती आनंदी आणि सशक्त होतो याचे वर्णन कोण करू शकेल,
या झग्यात कपडे घातलेले, आणि
मा७ । मिठीत असलेल्या प्रेमाच्या चिन्हासह?
मी नक्कीच जास्त आनंदाची इच्छा करू शकत नाही. मग ११णी आई गायब झाली
आणि मी मा७ । गोड येशूबद्दल ११हिलो.

आम्ही पृथ्वीव१ थोडा प्रवास केला आणि आमच्या भेटीमध्ये, आम्हाला नि१शेच्या
तावडीत अडकलेला एक आ११ भेटला.
तिच्याबद्दल सहानुभूतीने ११लेले, आम्ही जवळ गेलो आणि येशूची इच्छा होती की मी
तिच्याशी बोलून ती क१त असलेल्या वाईट गोष्टी समजून घ्याव्यात.

येशूने मा७ ।मध्ये जो प्रकाश टाकला आहे त्याद्वारे मी या आ१ ।ला म्हणालो:
"सर्वात फायदेशीर आणि प्रभावी औषध
जीवनातील सर्वात दुःखद संकटात, तो राजीनामा आहे .

तुम्ही तुमच्या हताशपणे, हे औषध घे? ऐवजी, तुमच्या आ१ ।ला मा११? ।साठी विष
घेत आहात.

तुला माहित नाही
सर्व आजारांवर सर्वात वेळेवर उपाय,
- तीच गोष्ट
जे आपल्याला उदात्त बनवते, आपल्याला दैवी बनवते, आपल्याला आपल्यासारखे
बनवते
प्रभु आणि ७ ।च्याकडे आमची कटुता हळूवारपणे बदल? ।ची शक्ती आहे , तो
राजीनामा आहे!

पित्याची इच्छा पूर्ण न केल्यास पृथ्वीव१ील येशूचे जीवन काय होते? पृथ्वीव१ असताना,
तो त्याच्या स्वर्गातील पित्याशी एकरूप झाला होता. द
त्यामुळे ११जीनामा दिलेल्या प्रा? ।सोबत आहे.

तो पृथ्वीवर राहत असताना, त्याचा आ११ आणि इच्छा स्वर्गातील देवाशी एकरूप
होतात. याहून अधिक मौल्यवान आणि इष्ट काय असू शकते?"

धक्का बसला म्हणून हा हताश आ११ शांत होऊ लागला.
येशू आणि मी मा१११ घेतली आहे.
सर्व काही देवाच्या गौ१वासाठी असू द्या आणि ते नेहमी आशीर्वादित होवो!

आज सकाळी मी पूर्णपणे १ा११वून गेलो आणि पीडित झालो. शिवाय, धन्य येशूने
स्वतःला दाखवले नाही.
खूप प्रतीक्षा केल्यानंतर, तो मा७ । आतील भागातून बाहे१ आला आणि, त्याने माझे
हृदय मा७ ।साठी उघडले, त्याने मला तिथे ठेवले आणि मला सांगितले :

" मा७ । आत राहा .

तिथेच तुम्हाला खरी शांती आणि स्थिर आनंद मिळेल.

काण माण त काहीही प्रवेश करत नाही
जे शांती आणि आनंदाशी संबंधित नाही.

जो माण मध्ये वास करतो

ते सर्व सुखाच्या सागरात पोह? शिवाय काहीच करत नाही .

तथापि, जेव्हा आण माण तून बाहेर पडतो, जे त्याला कशाचीही पर्वा नाही,

- केवळ प्राणी माण व केलेले अपभ्रंश पाह? साठी ई

- ८ । प्रकाश मला माफ कर,

आधीच माण । दुःखात सहभागी होतो आणि त्रस्त व्हातो.

म्हणूनच, वेळोवेळी,

- सर्वकाही विसर, माण । अंतर्भागात प्रवेश कर आणि माण । शांती आणि आनंदाचा
आनंद घे? साठी या. मग बाहेर जा आणि माण साठी दुरुस्तीचे काम कर. "

असे म्हणत तो गायब झाला.

येशू त्याच्या नेहमीच्या विलंबाने येत व्हातो.

जेव्हा मला त्याच्या वंचिततेचे पूर्ण वजन जाणवले तेव्हा ते अनपेक्षितपणे आले.

आणि, माण । नकळत, त्याने मला हा प्रश्न विचारला:

"तू मला सांगू शकतोस

कारण आज धारकपणाचा गौरव केला जातो ई

आज वर देवी प्रतिमा बिंबवि? चा इतका सन्मानका आहे ?

गोंधळलेल्या, मला काय उत्तर द्यावे हेच कळत नव्हते. मग, त्याने मला पाठवलेल्या

बौद्धिक प्रकाशाने, येशूने स्वतःला आशीर्वाद दिला आणि मला उत्तर दिले.

आणि उत्तर माण । कडे शब्दांनी नव्हे तर प्रकाशाने आले असल्याने ते व्यक्त

कर? साठी माण । कडे शब्द नाहीत.

तथापि, आज धारकतेसाठी मी ते लिहू शकतो की नाही हे पाह? चा प्रयत्न करणे
आवश्यक आहे.

मला वाटते की मी खूप मूर्खपणा करून आणि न पटणाऱ्या सामग्री लिहीन.

पण मी माझा सर्व विश्वास आज धारकपणावर ठेवतो, विशेषतः या गोष्टी तुमच्याशी थेट
संबंधित असल्याने. मी आता सुरू करून.

मला असे वाटते की येशू मला म्हणत होता:

"आज पालनाचा गौरव केला जातो

कारण त्यात प्रकट कर? ची शक्ती आहे

- त्यांच्या मुळांमध्ये मानवी आकांक्षा देखील आहेत.

हे सर्व पृथ्वीवरील आणि आज मधील भौतिक गोष्टींचा नाश करते.

आणि, त्याचे मोठे श्रेय, ते आऽ तला त्याच्या मूळ स्थितीत पुनर्संचयित करते ,
- म्हणजे, तो आऽ देवाने मूळ न्यायात निर्माण केला होता त्याप्रमाणे प्रदान कऱ्तो,
-म्हणजे, पृथ्वीवर्गील ईडनमधून हद्दपाऱ् हो? पूर्वी.

या उदात्त अवस्थेत, आऽ तला सर्व चांगल्या गोष्टींचे तीव्र आकर्षण वाटते. नैसर्गिक सर्व चांगले, पवित्र आणि परिपूर्ण शोधा,
वाईटाच्या सावलीतून प्रचंड भयपट अनुभवत असताना .

आऽाधाऱ्कतेच्या तऽ हातातून आलेल्या या आनंदी अवस्थेत,
प्राप्त झालेल्या आदेशांचे पालन कऱ्? तसाठी आऽ यापुढे संघर्ष कऱ्त नाही ,
विशेषतः काऱ्ण जे ऑर्डऱ् कऱ्तात त्यांनी नेहमी चांगले काय ऑर्डऱ् केले पाहिजे.

अशा प्रकारे आऽापालनाला आऽा वऱ् दैवी प्रतिमा कशी प्रभावित कऱ्णयची हे माहित आहे. शिवाय , ते मानवी स्वभावाचे दैवी स्वभावात रूपांतर करते .
जोपर्यंत देव चांगला, पवित्र आणि परिपूर्ण आहे, आणि
- की त्याला सर्व चांगल्या गोष्टींकडे नेले जाते आणि
- जो वाईटाचा टोकापर्यंत द्वेष कऱ्तो,
आऽापालनामध्ये मानवी स्वभावाचे दैवीकऱ्ण कऱ्? तची आणि त्याला दैवी गुणधर्म प्राप्त कऱ्? तची शक्ती आहे.

आऽा जितका अधिक आऽाधारक हातांनी स्वतःला हाताळू देतो, तितकेच त्याच्यावर दैवी आक्रमण होते आणि ते स्वतःचे अस्तित्व नष्ट करते .

म्हणूनच आऽापालनाचा गौरव आणि सन्मान केला जातो.

मी स्वतः तिच्या स्वाधीन झालो आणि तिचा सन्मान आणि गौरव केला.

आऽाधारकतेद्वारे मी माऱ् त सर्व मुलांना सन्मान आणि वैभव परत केले आहे जे त्यांनी अवऽा केल्यामुळे गमावले होते ».

या विषयावऱ् मी लिहू शकलो आहे.
मी माऱ् त मनात बाकीचे अनुभवू शकतो, पऱ्ंतु शब्द मला अपयशी ठऱ्तात.
काऱ्ण या सद्गुणाची संकल्पना खूप जास्त आहे
की माझी गऱ्ब मानवी भाषा शब्दात अनुवादित करू शकत नाही.

येशू सतत अनुपस्थित असताना, मला सर्वात मो त कटुतेत बुडलेले वाटले.
माऱ् त आऽ तला हजाऱ् प्रकाऱ् छळले गेले आहे.

नंतऱ् मला माऱ् त शेजाऱ् सावली असल्यासाऱ्खे वाटले. आणि, माऱ् त आऱ्ध्य येशूला न पाहता, मी त्याचा आवाज ऐकला.

या आवाजाने मला सांगितले:

" सर्वात परिपूर्ण प्रेमासाठी प्रिय वस्तूवर खरा विश्वास आवश्यक आहे .

जन्मी आपल्याला प्रिय वस्तूमध्ये हवल्यासाखे वाटत असले तरी,
त्यामुळे, पूर्वीपेक्षा जास्त, हा दृढ आत्मविश्वास दाखव? मी वेळ आली आहे.
हा सर्वात सोपा मार्ग आहे
आपल्याला जे आवडते ते ताब्यात घ्या. "

असं म्हणत सावली आणि आवाज नाहीसा झाला.
माळी प्रेयसीला न पाहिल्याबद्दल मला झालेल्या दुःखाचे वर्णन कोण करू शकेल?

मला असे वाटते की धन्य पद्मेश्वर माळी साठी संयम बाळगू इच्छितो.
त्याला माळी अश्रूंची किंवा माळी अत्यंत वेदनादायक स्थितीची दया आली नाही.

येशूशिवाय मी स्वतःला सर्वात मोठा दुःखात बुडलेले पाहतो आणि माझा असा विश्वास
आहे की माळी पेक्षा वाईट कोणीही आत्म नाही.
जेव्हा मी येशूशिवाय असतो, तेव्हा मी स्वतःला नेहमीपेक्षा अधिक वाईट पाहतो.

तथापि, जेव्हा मी सर्व संपत्ती असलेल्या त्याच्याबरोबर असतो तेव्हा माळी आजाला
त्याच्या सर्व आज्ञांवर इलाज सापडतो.
जेव्हा मला येशूची आठवण येते, तेव्हा माळी साठी सर्व काही संपले आहे, माळी
मोठा दुःखांवर यापुढे कोणताही उपाय नाही.
शिवाय, माझे आता त्याच्या इच्छेनुसार नाही हा विचार मला छळतो. आणि यापुढे
त्याच्या इच्छेमध्ये नसणे,
मी माळी केंद्राच्या बाहेर असल्यासाखे वाटते आणि अनेकदा,
मी या अवस्थेतून बाहेर पड? मी मार्ग शोध? मी विचार करत आहे.

मी हा विचार करत असताना, मी माळी पाठीमागे येशू मला म्हणत असल्याचे
ऐकले :

"तुम्ही थकले आहात, नाही का?"

मी म्हणालो, "होय, प्रभु, मला खूप थकल्यासाखे वाटत आहे." तो पुढे म्हणाला: "

अहो! माळी मुली, माळी इच्छेबाहेर जाऊ नकोस !

काण, माळी इच्छेतून बाहेर पडणे,

या आणि माझे ज्ञान गमावले आणि,

मला न ओळखल्याने तुम्ही स्वतःचे ज्ञान गमावून बसता.

प्रकाशाच्या प्रतिबिंबांवरूनच एखादी गोष्ट सोने की माती आहे हे स्पष्टपणे ओळखता
येते. जेव्हा सर्वकाही गडद असते तेव्हा वस्तू सहजपणे गोंधळात टाकू शकतात.

माझी इच्छा हलकी आहे.

हा प्रकाश तुम्हाला माझे ज्ञान देतो.

या प्रकाशाच्या पदवर्तनाने तुम्ही कोण आहात हे कळते.

पद्मिणी,

- तुमचा अशक्तपणा, तुमचा शुद्ध शून्यता पाहून,

- स्वतः ला माळी हातात धरू आणि, माळी इच्छेसह एकरूप होऊन, माळी बरोबर
स्वर्गात जा.

पण जॆ तू माॆ I इच्छेबाहेॆ गेलास,
- प्रथम, तुम्ही खॆ नम्रता गमावता आणि,
- मग या आणि पृथ्वीवॆ ॆहा.

म्हणून तुम्ही बांधील आहात
पृथ्वीवॆल वस्तूंचे वजन जाणवणे,
माॆ I इच्छेबाहेॆ ॆहणाऱ्या इतॆ सर्व दुर्दैवी लोकांप्रमाणे आक्रोश आणि उसासा. "

असे म्हटल्यावॆ येशू दिसल्याशिवाय माघाॆला. माॆ I आऽ च्या यातना कोण वर्णन करू शकेल?

मला वंचिततेचे अनेक कडू दिवस आले आहेत.
पवित्र यूक्रेॆस्ट प्राप्त केल्यानंतॆ, मला माॆ I आतील भागात तीन लहान मुले दिसली.
त्यांचे सौंदर्य आणि उपमा इतके लक्षवेधक होते की तिघेही एकाच जन्मापासून जन्माला आल्यासाॆखे वाटत होते.

माॆ I दयनीय अंतॆंगात इतके सौंदर्य बंदिस्त झालेले पाहून माझा आॆ आश्चर्यचकित आणि आश्चर्यचकित झाला. प्रत्येकाच्या हातात सोन्याचा दोॆ धॆलेल्या या तीन मुलांनी माॆ I शी स्वतःला बांधले आणि माझे हृदय त्यांच्याशी बांधले, हे पाहून माझे आश्चर्य आणखीच वाढले.

मग, प्रत्येकाने माॆ I मध्ये आपले स्थान शोधून काढले, ते मला न समजलेल्या भाषेत आपापसात वाद घालू लागले.

म्हणूनच त्यांच्या उदात्त शब्दांची पुनॆवृत्ती कॆ? I साठी मला शब्द सापडत नाहीत.

मी फक्त एवढेच म्हणू शकतो की मी डोळ्याच्या झटक्यात इतके मानवी दुःख पाहिले, चर्चचा अपमान आणि विस्थापन आणि याजकांचा भ्रष्टाचाॆ देखील पाहिला, जे लोकांसाठी प्रकाश हो? I एवजी अंधाॆ बनले होते.

या दर्शनाने दुःखी होऊन मी म्हणतो:

"पवित्र देवा, तुॆ I चर्चला शांती दे.

त्यांनी त्याच्याकडून जे काही घेतले आहे ते त्याला पॆत कॆवे आणि वाईट लोकांना चांगल्या लोकांवॆ हसू देऊ नका. "

मी हे सांगत असताना तिन्ही मुले म्हणाली:

"ही देवाची न समजणाॆ ॆहस्ये आहेत." मग ते गायब झाले आणि मी माॆ I शॆतून पॆतलो .

आज सकाळी, जेव्हा माझा आॆध्य येशू आला, तेव्हा त्याने मला माॆ I शॆतून बाहेॆ काढले आणि मला त्याच्या दुःखासाठी आॆम मागितला.

त्याला ऑफॆ कॆ? I साठी काहीही नसल्यामुळे मी त्याला म्हणालो:

"माॆ I प्रिय प्रेमा, जॆ ॆणी आई इथे असती तॆ ती तुला बॆ करू शकते

तिच्या दुधाने माळ तसाठी, माळ त दुःखांशिवाय माळ त कडे काहीही नाही."

दहम्यान **सर्वात पवित्र राणी** आली , आणि मी लगेच तिला म्हणालो:

"येशूला आहम्याची गहज भासते. त्याला आहम दे? तसाठी त्याला तुमचे गोड दूध द्या. मग आमच्या प्रिय आईने तिला तिचे दूध दिले. आणि माझा प्रिय येशू पूर्णपणे पुन्हा झाला.

मग तो **माळ त कडे वळून म्हणाला** , "मला निवांत वाटतंय. माळ त ओठांच्या जवळ ये आणि मला माळ त आईकडून मिळालेल्या या दुधाचा एक भाग प्या, जेणेकरून आम्ही दोघे पुन्हा करू शकू. "

म्हणून मी जवळ गेलो.

येशूच्या तोंडातून गहम झालेल्या त्या दुधाचे पु? कोण वर्णन करू शकेल? त्यात इतकं सामावलं होतं की तो एक अक्षय स्रोत आहे असं वाटलं, जेणेकरून सर्व पुरुषांनी प्यायलं तह हा स्रोत कमी होणाह नाही.

त्यानंतह, आम्ही अंशतः पृथ्वीचा प्रवास एका विशिष्ट ठिकाणी केला, एका छोट त टेबलाभोवती लोक बसलेले दिसत होते.

ते म्हणाले:

"युधोपमध्ये युद्ध होईल आणि सर्वात वेदनादायक गोष्ट अशी आहे की ती नातेवाईकांद्वारे तयाह केली जाईल".

येशूने ऐकले, पण तो याबद्दल काहीही बोलत नाही.

त्यामुळे युद्ध होईल की नाही हे मला निश्चितपणे माहीत नाही.

काहण मानवी निर्णय अष्टपैलू असतात ते एके दिवशी जे बोलतात ते पुढच्या दिवशी नाकाहतात.

मग येशूने मला एका बागेत नेले त मध्ये मठ साहखी दिसणाही खूप मोठी इमाहत होती.

ते इतके लोकसंख्या होते की त्यांची गणना कहणे कठीण होते. या लोकांच्या नजरेने, माझा आहधय येशूने पाठ फिहवली, तो मला चिकटून ढहिला, माळ त खांद्यावह डोके माळ त मानेजवळ दाबून,

आणि **माळ त कानात म्हणाले** :

"माळ त प्रिये, मला ते पाहू नकोस, नाहीतह मला खूप त्रास होईल."

मी देखील येशूला माळ त जवळ ठेवले, आणि यापैकी एकाच्या जवळ जाऊन मी म्हणालो: "कमीत कमी मला सांगा की तू कोण आहेस".

तिने उत्तह दिले: "आम्ही सर्व **शुद्धीकरणातील आह** आहोत .

आमची मुक्ती आम्ही आमच्या वाहसांना दिलेल्या या धार्मिक वाहशाच्या अंमलबजावणीशी जोडलेली आहे. ते निर्दोष सुटलेले नसल्यामुळे आम्ही आहोत आमच्या देवापासून दूह, येथे ढह? तस भाग पाडले. आमच्यासाठी किती दुःख!

काण देव हे आपल्यासाठी आवश्यक अस्तित्व आहे ७ शिवाय आपण करू शकत नाही.

आपण सतत मृत्यू जगतो
जे आम्हाला अत्यंत निर्दयी मार्गाने शहीद करू. जे आपण मरण पावलो नाही,
काण आपले आणखी मृत्यूच्या अधीन नाहीत.

म्हणून, दुःखी आणखी जे आपण आहोत,
- आपले संपूर्ण आयुष्य असलेल्या अस्तित्वापासून वंचित व्हाऊन, आपण भगवंताकडे
याचना करतो

तो नश्वरांना आपल्या दुःखाचा एक छोटासा भाग अनुभवू शकेल
त्यांचे शारीरिक जीवन टिकवून ठेवू? त्यासाठी जे आवश्यक आहे त्यापासून त्यांना वंचित
ठेवणे, जेणेकरून ते कठीण मार्गाने शिकतील
- जे आवश्यक आहे त्यापासून वंचित व्हाऊने किती वेदनादायक आहे. "

त्यानंत पश्चिमेकडे नेले.

मी, शुद्धीकरणात या आऽ बंदल सहानुभूती बाळगून, येशूला म्हणतो:

"अरे माझा चांगला येशू,
तुम्ही या धन्य आऽ किडे पाठ कशी फिरवली?
- ७ ने तुम्ही खूप उसासा टाकला,
तुला पाहू? त्यासाठी ते पुढेसे होते
- जेणेकरून त्यांना त्यांच्या दुःखातून मुक्त करता येईल
- जेणेकरून ते आनंदित होतील?"

येशूने उत्तर दिले:

"अरे माऽ मी, जे त्यांना स्वतःला दाखवले असते,
- ते पूर्णपणे शुद्ध नसल्यामुळे,
- ते माऽ उपस्थितीचे दर्शन घेऊ शकले नसते
गोधळून माऽ हातात उडी मारू? ऐवजी ते मागे हटतील

माझे आणि त्यांचे हौताऽ वाढवू? शिवाय मी काहीही केले नसते. म्हणूनच मी ते केले.
"ते म्हणाले, येशू गायब झाला आहे.

आज सकाळी, युकेनिस्ट मिळाल्यानंत, माऽ आतील भागात माझा आध्यात्मिक येशू
दिसला, सर्व झोपडीत फुलांनी झाकलेले होते. येशू या झोपडीच्या आत होता जिथे त्याने
स्वतःचा आनंद घेतला आणि आनंद केला.

त्याला असे पाहून मी त्याला म्हणालो:

"माझा प्रिय येशू,

- जेव्हा तुम्ही माझे हृदय तुमच्याशी पूर्णपणे जुळवून घ्याल,
- जेणेकरून मी तुमच्या स्वतःच्या हृदयाचे जीवन जगू शकेन? "

मी हे सांगत असताना, माळ ! सर्वोच्च आणि एकमेव गुडने एक भाला घेतला आणि माझे स्तन हृदयाच्या ठिकाणी उघडले.

मग, त्याच्या हातांनी,

त्याने माझे हृदय बाहेर काढले आणि बाजूने ते तपासले.

तो काढून टाकला गेला आहे की नाही हे पाह? ! साठी आणि त्याच्या सर्वात पवित्र हृदयात आहे? ! स सक्षम हो? ! साठी आवश्यक गुण त्याच्याकडे आहेत का.

मी पण माळ ! हृदयाकडे पाहिलं.

माळ ! आश्चर्याची गोष्ट म्हणजे, मी आहेतो, एका बाजूला छापलेला,

-क्रॉस,

-- स्पंज ई

- काँचा मुकुट.

तथापि, जेव्हा मला त्याच्या आतील बाजूस पाह? ! चा प्रयत्न करताना दुसऱ्या कोनातून पहावेसे वाटले

तो फुटल्यासारखा सुजलेला दिसत असल्याने, माळ ! प्रिय येशूने मला बघले ,
म्हणाला:

"मी या हृदयात जे काही ओतले आहे ते सर्व पाह? ! पासून तुला वंचित करून मला तुझे दुःख कळायचे आहे.

आह! होय, येथे, या हृदयात, माळ ! कृपेचे सर्व खजिना आहेत जे मानवी स्वभावात सामावलेले आहेत! "

त्या क्षणी येशूने माझे हृदय त्याच्या सर्वात पवित्र हृदयात जोडले:

"तुळ ! हृदयाने माळ ! हृदयात जागा घेतली आहे

तुळ ! हृदयाच्या बदल्यात, मी तुला माझे प्रेम देतो जे तुला जीवन देईल."

मग, जेव्हा तो माळ ! उघड ! बाजूला आला तेव्हा त्याने प्रकाश असलेले तीन श्वास

सोडले, ७ ने माळ ! हृदयाची जागा घेतली. त्यानंत, त्याने *मला सांगितले की* जखम बंद केली :

"माळ ! इच्छेच्या मध्यभागी स्वतःला फक्त तुझे हृदय म्हणून ठेव? ! साठी आता पूर्वापेक्षा जास्त संधी आहे.

तू माळ ! इच्छेबाहेर जाऊ नकोस, क्षणभरही नाही.

माळ ! प्रेमाला त्याचे खऱे पोषण तुळ ! मध्येच मिळेल

जं त्याला तुमच्यामध्ये, प्रत्येक गोष्टीत आणि प्रत्येक गोष्टीसाठी माझी इच्छा सापडली तं.

माळ ! इच्छेमध्ये, माळ ! प्रेमाची पूर्तता आणि त्याची खऱ्या आणि विश्वासू अनुरूपता सापडेल».

मग, मा७ । तोंडाजवळ जाऊन त्याने आणखी तीन श्वास घेतले.
आणि, त्याच वेळी, त्याने एक अतिशय गोड मद्य ओतले ७ ।मुळे मला पूर्णपणे नशा
चढली.

मग, उत्साहाने ओथंबून तो म्हणाला :
"बघ? तुझे हृदय मा७ ।त आहे". त्यामुळे ते आता तुझे नाही."

त्याने अथकपणे माझे चुंबन घेतले आणि मला प्रेमाचे हजा७७ स्वादिष्ट पदार्थ दाखवले.
त्या सर्वांचे वर्णन कोण करू शकेल? हे मा७ ।साठी अशक्य आहे.

मा७ । अंगात सापडल्याव७७ मला काय वाटलं ते वर्णन कसं क७७वं! मला वाटले एवढेच
मी म्हणू शकतो

- जणू काही आता मी जगलो नाही:

उ७७ टेतेशिवाय, प्रवृत्तीशिवाय आणि इच्छांशिवाय, पूर्णपणे देवामध्ये गाडलेले.

माझे हृदय सामान्यतः ७ । भागात असावे, तेथे मला मा७ । श७७ी७७च्या इत७७ भागांच्या
तुलनेत एक प्रका७७ची थंडी जाणवली.

येशू माझे हृदय त्याच्या हृदयात ठेवत आहे. वेळोवेळी मला दाखव? ।ची कृपा केली.
तो आनंदित होतो जणू त्याने मोठी ख७७ेदी केली आहे.

या दिवसात जेव्हा मी मा७ । श७७ी७७बाहे७७ असतो तेव्हा माझे हृदय कुठे असावे
मा७ । हृदयाऐवजी मला प्रकाश दिसतो
७ ।ने आशीर्वादित येशूने आपल्या तीन श्वासांसह तेथे श्वास सोडला.

आज सकाळी, जेव्हा येशू आला तेव्हा तो मला म्हणाला , त्याचे हृदय मला दाखवून:

"मा७ । प्रिये, तुला कोणता आवडेल? माझं की तुझं? तुला माझं हवं असेल त७७ तुला
जास्त त्रास सहन क७७वा लागेल.

तथापि, हे जाणून घ्या की मी तुम्हाला दुसऱ्या ७७७ ।त ने? ।साठी हे केले आहे.

का७७ण , जेव्हा आपण युनियनमध्ये पोहोचतो, तेव्हा आपण दुसऱ्या रा७७ ।त जातो जे
उपभोगाचे आहे.

तथापि, आ७७ ।ला प७७िपूर्ण उपभोगाच्या या अवस्थेत जा? ।साठी, त्याला जगणे
आवश्यक आहे,

- किंवा मा७ । हृदयाचे,

-किंवा त्याच्या हृदयाचे पूर्णपणे मा७ ।त रूपांत७७ झाले. अन्यथा, ते या उपभोगाच्या
स्थितीत जाऊ शकत नाही."

घाबरून मी उत्त७७ दिले:

"मा७ । प्रिय प्रेमा, माझी इच्छा यापुढे माझी नाही त७७ तुझी आहे. तुला काय हवे ते क७७
आणि मी अधिक आनंदी होईन."

त्यानंत॥ मा॥ I कबुलीजबाबच्या काही अडचणी मला आठवल्या.
माझे विचार पाहून, येशूने मला स्वतःला स्फटिकाच्या आत असल्यासारखे पाह? की
पुनवानगी दिली आणि पं॥मेश्व॥ मा॥ I मध्ये काय क॥त आहे हे पाह? I पासून इत॥ना
प्रतिबंधित केले.

ते पुढे म्हणाले : "प्रकाशाच्या प्रतिबिंबांवरूनच आपल्याला क्रिस्टल आणि त्यात काय
आहे हे कळते. त्यामुळे ते तुमच्याकडे आहे.
जो विश्वासाचा प्रकाश आणतो तो त्याच्या बोटाने स्पर्श क॥ल जे मी तुमच्यामध्ये कार्य
क॥तो.

त्याउलट, ज॥ त्याच्याकडे विश्वासाचा प्रकाश नसेल,
त्याला या गोष्टी फक्त नैसर्गिक इंद्रियांनुसारच कळतील. "

मा॥ I श॥ीतून स्वतःला शोधून,
माझा आ॥ध्य येशू मला त्याच्या आत माझे हृदय दाखवत ॥हिला.
माझे हृदय इतके बदलले आहे की मला आता ओळखता येत नाही की कोण माझे
आहे आणि कोणाचे आहे.
येशूने ते त्याच्याशी उत्तम प्रका॥ जुळवले.

त्याने मा॥ I हृदयात उ॥ टतेची सर्व चिन्हे छापली, त्याने मला समजले की त्याचे हृदय,
- देवाच्या वचनाच्या संकल्पनेच्या क्षणापासून ,
- उ॥ टतेच्या चिन्हे सह काढले होते , जेणेकरून
- आयुष्याच्या शेवटच्या दिवसात त्याने काय सहन केले
- तो फक्त एक ओव्ह॥प्लो होता
त्याच्या गर्भधा॥णेपासून त्याच्या हृदयाला सतत काय त्रास होत होता. मला आमची दोन
हृदये सा॥खीच दिसत होती.

मला असे वाटले की मी माझा प्रिय येशू व्यस्त असल्याचे पाहिले.
- त्याचे हृदय ठेव? I साठी जागा तया॥ क॥.
ते ठिकाण सुगंधित केले आणि विविध फुलांनी सुशोभित केले. हे क॥त असताना, त्याने
मला सांगितले:
" मा॥ I प्रिये, तुला मा॥ I मनापासून जगायचे आहे, तुला अधिक परिपूर्ण जीवन
जगावे लागेल.

म्हणून, मला तुमच्याकडून हे हवे आहे:

मा॥ I इच्छेशी परिपूर्ण अनुरूपता .

का॥ण मा॥ I स्वतःच्या इच्छेने मा॥ I व॥ प्रेम करूनच तुम्ही नेहमी मा॥ I व॥ पूर्ण प्रेम
करू शकता .

मा॥ I स्वतःच्या इच्छेने मा॥ I व॥ प्रेम केल्याने, तुम्ही मा॥ I स्वतःच्या प्रेमाच्या
पद्धतीनुसार मा॥ I व॥ आणि तुमच्या शेजाऱ्याव॥ प्रेम क॥ल .

खोल नम्रता,

स्वतःला मा॥ I समो॥ आणि प्रा? I समो॥ सर्वात शेवटचे मानून ठेवा .

प्रत्येक गोष्टीत शुद्धता

शुद्धतेच्या प्रत्येक छोट्या उल्लंघनासाठी,
तितकेच प्रेमात
की कामात,
ते हृदयात पूर्णपणे पळवर्तित होते आणि हृदयावळ डाग ब्रह्महत्तो.

म्हणूनच मला तुझी शुद्धता पहाटेच्या फुलांवर दव ब्रह्महावी अशी इच्छा आहे. नंतरचे,
त्याचे किंवा पळवर्तित करून, या थेंबांना मौल्यवान मोत्यांसारखे बनवते जे सर्वांना
मंत्रमुग्ध करू? अस सक्षम आहे.

तुम्ही सर्वकाही
तुमची कामे, तुमचे विचार आणि तुमचे शब्द, तुमचे हृदयाचे ठोके आणि
तुमचे स्नेह, तुमची इच्छा आणि तुमची प्रवृत्ती, पवित्रतेच्या आकाशीय दवांनी सजलेली
आहे,
-तुम्ही एक गोड मंत्रमुग्ध करणारे,
केवळ मानवी डोळ्यांसाठी नाही तर संपूर्ण आकाशीय साम्राज्य साठी.

आज आधारकपणा माळी इच्छेशी जोडलेला आहे

जवळ आज आधारकपणाचा गुण मी तुम्हाला पृथ्वीवर दिलेल्या वळिष्ठांशी संबंधित आहे,
- माळी इच्छेचे पालन करणे ही माझी थेट चिंता आहे.

अशा प्रकारे, असे म्हटले जाऊ शकते की दोन्ही आज आधारकतेचे गुण आहेत, फक्त
फक्त इतकाच आहे
- माणूस फक्त पुरुषांकडे पाहतो
- दुसऱ्या देवाकडे पाहतो.

दोघांचे मूल्य समान आहे आणि एकाचे अस्तित्व दुसऱ्याशिवाय असू शकत नाही.
त्यामुळे दोघांवरही तितकेच प्रेम केले पाहिजे. "

तो पुढे म्हणाला : "हे जाणून घ्या की आतापासून आणि भविष्यासाठी तुम्ही माळी
हृदयासह जगाल.

म्हणून तुला माळी हृदयाचे मार्ग माहित असले पाहिजेत, जेणेकरून मला तुम्ही मध्ये
आनंद मिळू शकेल. मी तुला आठवण करून देतो: **ते आता तुझे हृदय नाही तर माझे
हृदय आहे!**

माझा आग्रह येशू दिसत ब्रह्महत्तो.

आज सकाळी, सहवास मिळाल्यानंतर, मी तिला माळी आतील भागात पाहिले.
आमची दोन हृदये इतकी ओळखली गेली की ते एकच आहेत असे वाटू लागले.

माझा सर्वात गोड येशू मला म्हणाला: "आज **मी माळी स्वतःच्या व्यक्तीला तुम्ही
हृदयाच्या जागी ठेव? चा निर्णय घेतला आहे.**"

तो बोलत असताना मी पाहिले की तो स्वतःला माळी हृदयाच्या ठिकाणी ठेवत होता.

येशूच्या आतून मला त्याचा श्वास आला आणि मला त्याच्या हृदयाचा ठोका जाणवला. या ऱ्हात ऱ्हाहून मला किती आनंद झाला!

तो जोडला :

"मी तुऱ्हा । हृदयाची जागा घेतल्यापासून, माऱ्हा । साठी नेहमी त्याऱ्हा असलेले अन्न तु माऱ्हा । साठी ऱ्हाखून ठेवले पाहिजे. हे अन्न **माझी इच्छा** असेल तसेच **तुऱ्हा । सर्व दुःख** आणि माऱ्हा । प्रेमासाठी तू स्वतः ला हिऱ्हावून घेईल. "

माऱ्हा । आतील भागात घडलेल्या प्रत्येक गोष्टीचे वर्णन कोण करू शकेल? मला वाटते गप्प बसणे चांगले.

अन्यथा, मला असे वाटते की मी ते खऱ्हाब करू शकतो.

काऱ्हाण पऱ्हामेश्वऱ्हाने माऱ्हा । आऱ्हा । तऱ्हा दिलेल्या या महान कृपेबद्दल बोल? इतकी माझी जीभ उग्र नाही.

अशा दुःखी आणि पापी जीवातऱ्हा नजऱ्हा ठेवणाऱ्या पऱ्हामेश्वऱ्हाचे आभाऱ्हा मान? ।खेऱ्हाजीज माऱ्हा । किडे काहीच उऱ्हाले नाही.

माऱ्हा । नेहमीच्या अवस्थेत स्वतःला शोधून, माऱ्हा । चांगल्या येशूने मला माऱ्हा ।

शऱ्हाऱ्हातून बाहेऱ्हा काढले. मग, माऱ्हा । अंतर्भागातून बाहेऱ्हा येत,

तो इतका अफाट झाला की त्याने सारी पृथ्वी त्याच्यात सामावून घेतली

आणि त्याची विशालता इतकी पसऱ्हाली की माऱ्हा । आऱ्हा । ला त्याची मर्यादा दिसू शकली नाही .

मला केवळ भगवंतामध्ये लीन झाल्यासाऱ्हाखे वाटले नाही तऱ्हा सर्व प्राणी त्याच्यामध्ये लीन झाले आहेत.

अऱ्हाऱ्हा! जेव्हा आपण, त्याच्यामध्ये ऱ्हाहणाऱ्हा वर्मीसेली, त्याला नाऱ्हाज कऱ्हा? ।चे धाडस कऱ्हातो तेव्हा आपण आपल्या प्रभूचा अपमान कऱ्हातो हे मला किती अशोभनीय वाटले!

अऱ्हाऱ्हा! आपण देवामध्ये कसे आहोत हे आपण सर्वजण पाहू शकलो तऱ्हा, अऱ्हा! त्याला अजिबात नाऱ्हाज होणाऱ्हा नाही याची आपण किती काळजी घेत असू!

मग येशू इतका महान झाला की त्याने संपूर्ण स्वर्गीय न्यायालय त्याच्यामध्ये आऱ्हासात केले .

म्हणून मी ते सर्व स्वतः देवामध्ये पाहिले: देवदूत आणि संत. मी त्यांची गाणी ऐकली आणि शाश्वत आनंदाबद्दल खूप काही समजले.

त्यानंतऱ्हा, मी पाहिले की दुधाचे अनेक प्रवाह येशूपासून निसटत आहेत. मी या प्रवाहांमधून प्यायलो. पण, खूप मर्यादित आणि येशू इतका अफाट असल्यामुळे त्याच्या विशालतेला मर्यादा नसल्यामुळे मी हे सर्व दूध स्वतःमध्ये आऱ्हासात करू शकलो नाही. भगवंतात ऱ्हाहून माऱ्हा ।तून अनेक प्रवाह वाहत होते.

तथापि, मला असंतोष वाटला: मला प्रत्येकाने या प्रवाहातून पि? । साठी पळायला आवडले असते, पऱ्हांतु पृथ्वीतऱ्हा चालणाऱ्या लोकांपैकी फाऱ्हा कमी लोकांनी ते प्यालेले आहे.

आमचे प्रभूही नाखूष होते.

त्याने मला सांगितले: "तुम्ही जे पाहता ते माझी धोखलेली दया आहे. यामुळे माझा न्याय आणखी चिडला.

जेव्हा त्यांनी माझी दया धोखली तेव्हा न्याय कसा कळणाही? आणि मी, त्याचे हात घेऊन, त्यांना एकत्र पिळून म्हणालो:

"नाही, प्रभु, तुम्ही न्याय करू शकत नाही: मला ते नको आहे. आणि जे मला ते नको असेल, ते तुम्हालाही ते नको आहे.

काण माझी इच्छा आता माझी नसून तुझी आहे.

माझी इच्छा तुझी आहे, मला जे काही नको आहे ते तुलाही नको आहे.

तू स्वतः मला सांगितले नाहीस की मी प्रत्येक गोष्टीत आणि तू I इच्छेसाठी जगले पाहिजे?"

मा I शब्दांनी मा I गोड येशूला निःशस्त्र केले आणि पुन्हा त्याने स्वतः ला लहान केले आणि स्वतःला मा I आतील भागात बंद केले. मा Iसाठी, मी मा I शरीरात पत आलो आहे.

मा I गोड येशूला ये? Iस उशी झाला असल्याने, तो पुन्हा कधीच येणाही नाही याची मला जवळजवळ भीती वाटू लागली. पण, मला आश्चर्य वाटले आणि निव्या ङ्गात, तो नंत आला **आणि मला म्हणाला :**

"मा I प्रिये, आम्ही खोखे कधी काम कतो हे तुला जाणून घ्यायचे आहे का? तुम्हाला आवडत असलेली व्यक्ती?

जेव्हा, त्याग, कटुता आणि दुःखाचा सामना कवा लागतो तेव्हा आ I ला ते हळूवापणे आणि स्वादिष्टपणे बदल? Iची शक्ती असते.

काण परिवर्तन घडवणे हे खे प्रेमाच्या स्वभावात आहे

— आनंदात दुःख e

- कडूपणा गोड.

जे त्या व्यक्तीला उलट अनुभव आला,
हे एक लक्षण आहे की कृती कणा खे प्रेम नाही.

अे! "मी देवासाठी कतो" असे आपण किती काम ऐकतो, पंतु जे संकटात आपण मागे फिरतो,

ते सिद्ध झाले आहे

- आम्ही वागलो ते देवासाठी नव्हते,

-पण स्वतःच्या हितासाठी किंवा एखाद्याला वाटणाऱ्या आनंदासाठी. .

मग तो जोडला:

"सामान्यपणे, असे म्हटले जाते की इच्छाशक्ती असते

सर्व काही नाश पावते आणि सर्वात पवित्र कार्यांना संक्रमित करते.

पंतु **ही स्वतःची इच्छा जर ईश्वराच्या इच्छेशी एकरूप झाली तर त्यावर मात करू शकणारे दुसरे कोणतेही सदगुण नाही.**

काण जिथे माझी इच्छा आहे तिथे चांगले काम करणाऱे जीवन आहे. पण जिथे माझी इच्छा नसते तिथे मृत्यू चालतो.
म्हणून, आम्ही दुःखात असल्यासारखे वेदनादायक वागतो."

आज सकाळी, माळ I शरीरातून बाहेर पडल्यावर, मी स्वतःला माळ I बाहूमध्ये बाल येशूसह पाहिले. मी त्याला पाहू? त आनंद घेत असताना, आणि कसे हे नकळत,
- मी विचार करत असलेल्या या मुलामधून एक सेकंद बाहेर आला आणि,
- थोडा वेळाने, तिसऱ्या,
तिन्ही समान आहेत, जे वेगळे.

हे पाहून आश्चर्यचकित होऊन मी म्हणतो:
"अरे आम्ही आमच्या बोटाने येथे स्पर्श करत असताना पण पवित्र ट्रिनिटीचे सर्वात पवित्र रहस्य:
तुम्ही एक असताना, तुम्ही तीनही आहात! "

हे तिघेही माळ I शी बोलत आहेत असे वाटले पण, शब्द असताना तो सर्वामधून बाहेर आला, त्याने एकच आवाज त्या करेला.

तो आवाज म्हणाला:
"आपला स्वभाव सर्वात शुद्ध, साधे आणि सर्वात संवादात्मक प्रेमाने बनलेला आहे.
स्वतः साऱ्याच प्रतिमा निर्माण करणे हे खरे प्रेमाचे स्वरूप आहे.
- बल देणे,
- चांगुलपणामध्ये,
- सौंदर्यात आणि
- त्यात समाविष्ट असलेल्या प्रत्येक गोष्टीमध्ये.

आपल्या सर्वशक्तिमानतेची महानता प्रकट करू? I साठी, आपले प्रेम त्याचे विशिष्ट चिन्ह धारण करते.

आपला स्वभाव साधा असल्याने,
आपल्या परिपूर्ण युतीला प्रतिबंध करू शकतील अशा कोणत्याही बाबींशिवाय, प्रेमात विलीन होणे, ते तीन व्यक्ती बनवते.
पुन्हा एकरूप होऊन तो एकच ईश्वर बनवतो.

खरे प्रेम हे स्वतःमध्ये आहे:
क्षमता आहे
- स्वतःशी पूर्णपणे साम्य असलेल्या प्रतिमा त्या करणे किंवा
- आपल्या आवडत्या व्यक्तीची प्रतिमा गृहीत धरू.

पवित्र ट्रिनिटीच्या दुसऱ्या व्यक्तीने असेच केले , ७ ने मानवजातीची सुटका केली,
- माणसाचा स्वभाव आणि त्याची उपमा गृहीत धरली आहे, ई
- त्याला त्याचे देवत्व कळवले ".

तीन आवाज एकाच आवाजात बोलत असताना, मी माळ I प्रिय येशूला स्पष्टपणे

ओळखू शकलो,
त्याच्यामध्ये मानवी स्वभावाची प्रतिमा ओळखणे.

आणि टिनिटीच्या सान्निध्यात ऩह? ऩचा मला आळविश्वास मिळाला हे केवळ येशूचे
आभाऩ आहे.

नाहीतऩ हिम्मत कोणी केली असती? अऩे हो!
मला असे वाटले की येशूने गृहीत धऩलेल्या मानवतेने सृष्टीसाठी एक मार्ग खुला केला
आहे
त्याला देवत्वाच्या सिंहासनावऩ चढ? ऩची पऩवानगी देऊन
जेणेकरून तो तीनदा पवित्र देवाशी संवाद साधू शकेल आणि त्याच्याकडून कृपा
प्राप्त करू शकेल.

अऩे! मी किती आनंदाचे क्षण चाखले आहेत! किती गोष्टी कळल्या मला!
याबद्दल काही शब्द लिहि? ऩसाठी, मला ते कऩवे लागेल
-जेव्हा माझा आळ माऩ ऩ प्रिय येशूबऩेबऩ असतो,
-जेव्हा मला असे वाटते की त्याने स्वतःला माऩ ऩ शऩीऩतून मुक्त केले आहे.

पण जेव्हा मी स्वतःला माऩ ऩ शऩीऩत कैद केले आहे,
माऩ ऩ तुरुंगातील अंधाऩ मला माऩ ऩ गूढ सूर्यापासून दूऩ नेतो
ते न पाहिल्याची वेदना मला या गोष्टीचे वर्णन करू शकत नाही आणि मी मऩत
असल्यासाऩखे जगायला लावते.

पण मला बांधून जगावे लागत आहे, या दयनीय शऩीऩत कैदी आहे.

"अहो! पऩमेश्वऩ, बंदिस्त आणि तुरुंगात जगणाऩ्या दुःखी पापी माणसावऩ दया कऩ!
या तुरुंगाच्या भिंती तो पटकन तोडतो
जेणेकरून मी तुऩ ऩकडे उडू शकेन आणि कधीही पृथ्वीवऩ पऩत येऊ शकेन."

मी आणि धन्य येशू यांच्यात अनेक दिवसांच्या शांततेनंतऩ, मला माऩ ऩ आतील भागात
एक पोकळी जाणवली. आज सकाळी, तो आला तेव्हा तो मला म्हणाला:
"माऩ ऩ प्रिये, तुला माऩ ऩशी बोल? ऩची खूप इच्छा असल्याने मला काय सांगायचे
आहे?" सर्व लज्जास्पद, मी म्हणालो:
"माऩ ऩ प्रिय येशू, मी तुला सांगू इच्छितो की मला तुऩ ऩवऩ आणि तुऩ ऩ पवित्र इच्छेवऩ
प्रेम कऩयचे आहे. जऩ तू मला ते दिलेस तऩ तू मला पूर्णपणे आनंदी आणि समाधानी
कऩशील."

येशू पुढे म्हणतो :

"बऩ, तू मला सगळं विचाऩतोस
स्वर्गात आणि पृथ्वीवऩ काय मोठे आहे याबद्दल आश्चर्य वाटते.
माऩ ऩबद्दल, या पवित्र इच्छेमध्येच मला तुमची इच्छा आहे आणि मला तुम्हाला
माऩ ऩशी अधिक अनुरूप बनवायचे आहे.

आणि जेणेकरून माझी इच्छा तुमच्यासाठी गोड आणि चवदाऩ असेल,

स्वतःला त्याच्या वर्तुळात ठेवा e
त्याच्या विविध गुणांची प्रशंसा कऱ्तो

तुम्हाला लॉक कऱ्त आहे

कधी त्याच्या पावित्र्यात, कधी त्याच्या चांगुलपणात, कधी त्याच्या नम्रतेत, कधी त्याच्या सौंदर्यात, आणि

काहीवेळा शांत विश्रांतीमध्ये ते निर्माण कऱ्ते. आणि, तुम्ही बनवलेल्या स्टॉपमध्ये,

- तुम्ही माऱ् I पवित्र इच्छेचे अधिकाधिक नवीन आणि अभूतपूर्व ुन प्राप्त कऱ्वाल. -

तू माऱ् I इच्छेशी इतके बांधलेले आणि प्रेमात ढऱ्हशील की तू ते पुन्हा कधीही सोडणऱ् नाहीस.

यामुळे तुम्हाला मोठा फायदा होईल.

माऱ् I इच्छेनुसाऱ् तुम्हाला यापुढे त्याची गऱ्ज भासणऱ् नाही

-तुमच्या आवडीशी लढ? Iसाठी ई

- नेहमी त्यांच्याशी युद्ध कऱ्.

माऱ् I इच्छेने,

- आकांक्षा मऱ्त असताना,

- ते नेहमी पुन्हा उठतात, पूर्वीपेक्षा मजबूत आणि अधिक ु लंत.

खऱ् तऱ्, जेव्हा कोणी माऱ् I पवित्र इच्छेमध्ये ढऱ्हतो,

आकांक्षा हळुहळू मऱ्तात, न लढता आणि कोलाहल न होता. ते एकटेच आपला जीव गमावतात.

काऱ्ण, माऱ् I इच्छेच्या पावित्र्यापुढे, आकांक्षा स्वतःला दाखवि? Iची हिंमत कऱ्त नाहीत.

"जऱ् आऱ् Iला त्याच्या उऱ् टतेच्या हालचालींचा अनुभव येतो,

माऱ् I इच्छेनुसाऱ् त्याने आपले अखंड निवासस्थान स्थापित केले नाही हे लक्षण आहे.

कधी कधी तो स्वतःच्या इच्छेने पळन जातो.,

आणि म्हणून, तिला भ्रष्ट स्वभावार्ची दुर्गंधी जाणव? Iस भाग पाडले जाते.

त्याऐवजी ते माऱ् I इच्छेमध्ये स्थिऱ् ढऱ्हिल्यास,

- सर्वकाही सुटका आणि

- माऱ् Iवऱ् प्रेम कऱ्णे आणि माऱ् Iवऱ् प्रेम कऱ्णे हीच तुमची चिंता आहे."

त्यानंतऱ्, माऱ् I धन्य येशूकडे पाहून, मी पाहिले की त्याने काऱ् Iंचा मुकुट घातला होता.

मी हळूवाऱ्पणे ते काढून माऱ् I डोक्यावऱ् ठेवले. येशूने त्याला माऱ् Iमध्ये ढकलले आणि मीग तो अदृश्य झाला.

मी स्वतःला माऱ् I शऱ्ीऱ्त सापडले

त्याच्या पऱ्म पवित्र इच्छेमध्ये ढऱ्ह? Iच्या उऱ् ट इच्छेसह.

माऱ् I नेहमीच्या स्थितीत असल्याने मला माऱ् I शऱ्ीऱ्तून बाहेऱ् पडल्यासाऱ्खे वाटले.

थोडं फिऱल्यावऱ मला एका गुहेत सापडलं. मी राणी आईला लहान बाळा येशूला जन्म देताना पाहिले. काय एक अविश्वसनीय विलक्षण गोष्ट! आय

मला असे वाटले की आई आणि पुत्राचे रूपांतऱ सर्वात शुद्ध प्रकाशात झाले आहे. या प्रकाशात आम्ही येशूचा मानवी स्वभाव चांगल्या प्रकारे पाहू शकलो त्याच्यात देवत्व वाहून नेणे. त्याच्या मानवतेने त्याचे देवत्व झाक? !साठी एक पडदा म्हणून काम केले. जेणेकरून माणसाच्या स्वभावाचा पडदा फाडून देव सापडेल.

येथे चमऱ !ऱंची विलक्षणता आहे:
देव आणि माणूस! माणूस आणि देव!

पिता आणि पवित्र आऱ न सोडता जो पुत्र किती अद्भुत आहे काऱण खऱ्या प्रेमात आपण कधीही वेगळे होत नाही, आपण मानवी देह घेतो आणि आपल्यामध्ये ऱ्हायला येतो !

या आनंदाच्या काळात,
मला असे वाटले की आई आणि मुलगा तितकेच आध्याऱिक होते.

दोघीच्या प्रेमाचा अतिरेक झाला असताना, थोडासाही अडथळा न येता, येशू गर्भातून बाहेऱ आला, म्हणजे या पऱमपवित्र देहाचे प्रकाशात रूपांतऱ झाल्यामुळे, येशूचा प्रकाश त्याच्या आईच्या प्रकाशातून थोडाही अडथळा न होता बाहेऱ आला.

दोन्ही शऱीऱे सुदृढ व शाबूत होती. मग ते त्यांच्या नैसर्गिक स्थितीत पऱतले.

या लहान मुलाच्या सौंदर्याचे वर्णन कोण करू शकेल जे त्याच्या जन्माच्या या क्षणी आपल्याला त्याच्या देवत्वाचे किरण बाहेरून पाह? !स भाग पाडते?

या दिव्य किऱणांमध्ये पूर्णपणे लीन झालेल्या मातेच्या सौंदर्याचे वर्णन कोण करू शकेल? आणि सेंट जोसेफ ?

मला असे वाटले की तो जन्म प्रमाणपत्रावऱ उपस्थित नव्हता, पण तो गुहेच्या दुसऱ्या कोपऱ्यात होता, या गहन ऱ्हस्यात पूर्णपणे गढून गेला होता. आणि जऱ त्याने हे ऱ्हस्य आपल्या शऱीऱ्याच्या डोळ्यांनी पाहिले नाही तऱ त्याने ते आपल्या आऱ्या डोळ्यांनी चांगले पाहिले. कारण तो एका उदात्त परमानंदाने प्रसन्न झाला होता .

७ ! कृतीमध्ये लहान मुलाचा जन्म झाला,
- त्याला माऱ ! मिठीत घे? !साठी मला उडायचे होते, पण देवदूतांनी मला मनाई केली ते घे? !चा मान प्रथम आईला आहे असे मला सांगत होते.

पऱम पवित्र व्हर्जिन, जणू हादऱल्याप्रमाणे, स्वतःमध्ये आली आणि एका देवदूताच्या

हातातून, तिचा पुत्र तिच्या हातात घेतला.

७ । प्रेमात तिने स्वतःला शोधले, तिने त्याला घ७ मिठी मा॥ली

७ । ला त्याला प॥त तिच्या कुशीत अडकवायचे होते. मग, तिच्या मुलाला तिच्या उ७ ट प्रेमाचा आउटलेट द्यायचा होता, तिने त्याला ठेवले जेणेकरून तो तिच्या स्तनातून पिऊ शकेल.

या वेळी मी सर्व काही नष्ट केले आहे, देवदूतांकडून दुसऱ्या निंदा होऊ नये म्हणून मी बोलावले जा? ।ची वाट पाहत आहे.

मग **राणी मला म्हणाली :**

"या, या आणि तुमच्या आनंदाची वस्तू घ्या आणि आनंद क॥, त्याव॥ तुमचे प्रेम ओतणे". असे म्हणत,

मी जवळ गेलो आणि आईने बाळाला मा७ । मिठीत ठेवले.

मा७ । आनंदाचे, चुंबनांचे, मिठीतले आणि आम्ही घेतलेल्या प्रेमळपणाचे वर्णन कोण करू शकेल?

काही काळ माझे प्रेम ओतल्यानंत॥ मी त्याला सांगतो:

"मा७ । प्रिये, तू आमच्या आईचे दूध प्यायलेस, ते मा७ । ब॥ब॥ सामायिक क॥" सर्व विनम्र,
त्याने तोंडातून थोडे दूध मा७ ।त ओतले.

मग **त्याने मला सांगितले :**

"मा७ । प्रिये, **मी गरोदर राहिलो आणि वेदना घेऊन जन्मलो.** आणि मी वेदनांनी **मरण पावलो.**

तीन नखे वापरून त्यांनी मला वधस्तंभाव॥ खिळले,

मी आ७ ।च्या तीन शक्तींना वधस्तंभाव॥ खिळले जे मा७ ।व॥ प्रेम क॥तात:

बुद्धिमत्ता, स्मृती आणि इच्छाशक्ती .

पापापासून हे आ७७७मा७ ।कडे पूर्णपणे आकृष्ट ॥हतील याची मी खात्री केली आहे

त्यांना अर्धांगवायू आणि

त्याने त्यांना त्यांच्या निर्मात्यापासून दू॥ विखु॥ले होते, त्यांना ॥ख? ।साठी काहीही नव्हते. "

येशू हे बोलत असताना,

-त्याने जगाकडे पाहिले आणि

- तो त्याच्या दुःखासाठी ॥डू लागला.

त्याला ॥डताना पाहून मी त्याला म्हणालो:

"मा७ । लाडक्या मुला, तु७ ।व॥ प्रेम क॥णाऱ्यांसाठी अशी आनंदी ॥त्र तु७ । अश्रूंनी उदास करू नकोस. आपले अश्रू सोड? ।ऐवजी, आपले गाणे सोडूया. "

असे म्हणत मी गाऊ लागलो. माझे गाणे ऐकून येशू विचलित झाला आणि ॥डणे थांबवले. मा७ । गा? ।नंत॥ तिने तिचं गाणं इतक्या कर्णमधु॥ आवाजात गायलं की

तिच्या मृदू आवाजासमोऩ इतऩ सर्व आवाज दिसेनासे झाले.
मग मी बाल येशूला माऩ I कबुलीसाठी, माऩ I कुटुंबासाठी आणि शेवटी प्रत्येकासाठी
प्रार्थना केली. येशू पूर्णपणे उदास दिसत होता.
मी हे कऩत असतोना ते गायब झाले आणि मी माऩ I शऩीऩत पऩतलो.

मी पवित्र मुलाला पाहत ऩहिलो.

एका बाजूला मला **राणी आई** आणि दुसऩीकडे **सेंट जोसेफ** दिसला . त्यांनी दैवी
बालकाचे मनापासून प्रेम केले.

मला असे वाटले की मुलाची सतत उपस्थिती जोसेफ आणि मेऩीला सतत आनंदात
बुडवून ठेवते.

आणि जऩ ते इतऩ कोणतेही कार्य कऩ? Iस सक्षम असतील तऩ, पऩमेश्वऩने
त्यांच्यामध्ये कार्य केले हे एका चमऩ Iऩने होते. अन्यथा ते उभे ऩहिले असते,
बाह्यऩ्या त्यांची कर्तव्ये पाऩ पाड? Iस सक्षम न होता.

मी पण माझी पूजा केली आहे.
आणि मग मी स्वतःला माऩ I शऩीऩत सापडलो.

आज सकाळी, मला माऩ I स्थितीबद्दल एक विशिष्ट भीती वाटली. मला भीती वाटली
की पऩमेश्वऩ माऩ Iमध्ये काम कऩत नाही.
शिवाय, ये? Iची दया येशूला नव्हती.
बऩच वेळ त्याची वाट पाहिल्यानंतऩ त्याला पाहताच मी त्याला माऩ I भीतीबद्दल
सांगितले.

त्याने मला सांगितले :

“माऩ I मुली, सर्वात महत्त्वाचे म्हणजे, स्वतःला या स्थितीत आण? Iसाठी, तुला माऩ I
शक्तीची मदत हवी आहे. शिवाय, बेडवऩ पडून इतके दिवस या अवस्थेत ऩह? Iची
ताकद आणि संयम तुम्हाला कोणी दिला असेल?

चिकाटी हे काम माझे असल्याचे खात्रीलायक लक्षण आहे

काऩण फक्त देव बदलू शकत नाही, तऩ सैतान आणि मानवी स्वभाव खूप वेळा
बदलतात:

- त्यांना आज जे आवडते ते उद्या तिऩस्काऩ कऩतील.
- त्यांना आज ँ Iचा तिऩस्काऩ आहे, ते उद्या आवडतील आणि ते समाधानकाऩक
वाटतील.

वंचिततेचे आणि काळजीचे अत्यंत कडू दिवस जगल्यानंतऩ, मला माऩ I आत एक गूढ
नऩक वाटला.

येशूच्या उपस्थितीशिवाय,
- माऩ I सर्व आकांक्षा समोऩ आल्या आहेत आणि,

- प्रत्येकाने आपला अंधा पसवला.

त्यांनी मला अंधांने झाकले,
त्यामुळे तू कुठे आहेस हे मला माहीत नव्हते. देवहीन जीवाची अवस्था किती दुर्दैवी आहे!

एवढे म्हणणे पुढेसे आहे,
- देवाशिवाय, जो आज अजूनही पृथ्वीवर व्हाहतो तो त्याच्यामध्ये नक्क अनुभवतो.

अशी माझी अवस्था झाली होती.

मला माळ I आज I ला नक्क यातना झाल्यासाखे वाटले.

मी जे अनुभवले त्याचे वर्णन कोण करू शकेल? स्वतः ला जास्त लांब न कळू I साठी,
मी सुरू ठेवतो.

त्यामुळे आज सकाळी मला जिव्हाळा मिळाला.

स्वतःला अत्यंत दुःखात सापडत असताना, मला वाटले की आपला प्रभू माळ I त वाववतो. त्याची प्रतिमा पाहून मला ती लाकडी मूर्ती आहे की जिवंत मांसाची प्रतिमा आहे हे पहावेसे वाटले.

मी पाहिले आणि पाहिले की तो त्याच्या जिवंत देहातील वधस्तंभ होता.

माळ I कडे पाहून तो मला म्हणाला :

"तुळ I आतील भागात माझी प्रतिमा लाकडापासून बनलेली असती त, तुझे प्रेम फक्त उघड होईल.

काण **फक्त खरे आणि प्रामाणिक प्रेम , पश्चात्ताप सह ,
ते मला जिवंत करते आणि प्रेम करणाऱ्यांच्या हृदयात वधस्तंभावर खिळते . "**

पश्मेश्वराला पाहून,

- मला त्याच्या उपस्थितीपासून वाचायला आवडले असते

- मी खूप वाईट दिसले.

येशू पुढे म्हणाला, "तुला कुठे जायचे आहे?

मी प्रकाश आहे आणि तू जिथे जाशील तिथे माझा प्रकाश तुला सर्व बाजूंनी आदळतो."

येशूच्या उपस्थितीसमो, त्याच्या प्रकाशासमो, त्याच्या आवाजासमो, माझी इच्छा नाहीशी झाली आहे. ते कुठे गेले माहीत नाही.

मी लहान मुलासाखा झालो आणि मी स्वतःला माळ I शरीर सापडले, पूर्णपणे बदललेले. सर्व काही देवाच्या गोंवासाठी आणि माळ I आज I च्या भल्यासाठी असो!

माळ I शरीरच्या बाहेर स्वतःला शोधून, मी वधस्तंभाव मला साद कळू I च्या

उद्देशाने माझा कबुलीजबाब पाहिला. माळ I साठी, मी सबमिट कळू I स घाबहत होतो.

येशूने मला सांगितले :

"तुझी मी काय कळे अशी अपेक्षा आहे?

मी मदत करू शकत नाही पण पालन करू शकत नाही.
काण माझी मानवता तंतोतंत आण पाळ? साठी आणि अवण नष्ट कण? साठी
निर्माण केली गेली आहे. हा सद्गुण माण त इतका रुजला आहे की आण पालन हा
माझा स्वभाव आहे असे म्हणता येईल. माण साठी ते माझे सर्वात प्रिय आणि
गौवशाली वैशिष्ट्य आहे.

आण पालनाशिवाय मी माझी मानवता भयभीत केली असती, मी त्याच्याशी कधीही
एकरूप होऊ शकलो नसतो.
तुम्हाला आण मोडायची आहे? तू करू शकतोस, पण तू कशील, मी नाही. "

अशा आण धाक देवाला पाहून गोंधळून मी म्हणतो, "मलाही आण पाळायची आहे."
म्हणून मी साद केली.
आणि आशीर्वादित येशूने मला वधस्तंभाच्या वेदनांमध्ये भागीदार बनवले.

मग त्याने मला एक चुंबन दिले.
तोंडातून एक कडू श्वास सुटला.
तो त्याचा कटुता माण वण ओतणा होता.
पण त्याने तसे केले नाही काण मी त्याला विचारवे अशी त्याची इच्छा होती. आय
मी त्याला म्हणालो, "तुला काही दुरुस्ती कणायची आहे का? आपण एकत्र करू या.
तुमच्या सोबत, माण भणपाईचा पणिणाम होईल.
केवळ माण द्वाचे केले जात असताना, मला वाटते की ते तुमचा तिस्का
कणतील."

मग मी त्याचा रक्ताळलेला हात हातात घेतला आणि त्याचे चुंबन घेताच मी वाचन
केले.

परमेश्वराची स्तुती ई

- ग्लोरिया पत्री,
येशूबबेब पर्यायी श्लोक: त्याने सुरुवात केली आणि मी उत्त दिले.

साठी होती

- केलेली अनेक वाईट कामे दुरुस्त कण? साठी,
- या वाईट कृत्यांमधून प्रत्येक वेळी त्याची स्तुती कण? त्या उद्देशाने. येशूला प्रार्थना
कणताना पाहून किती आनंद झाला!

मी दुसऱ्या हाताने तेच केले .

मग पुरुषांनी उचललेल्या सर्व वाईट पावलांसाठी आणि त्यांनी प्रवास केलेल्या सर्व
वळणदां स्त्यांसाठी, अगदी धार्मिकतेच्या आणि पावित्र्याच्या आवणाखाली देखील
त्याची स्तुती कण? त्या उद्देशाने त्याचे पाय .

शेवटी जेव्हा मानवी हृदय देवासाठी धडधड? तस नका देते, किंवा त्याच्याव प्रेम
कणत नाही किंवा त्याची इच्छा कणत नाही तेव्हा प्रत्येक वेळी त्याची स्तुती कण? त्या
उद्देशाने मी त्याचे हृदय घेतले.

एकत्र केलेल्या या दुरुस्तीतून माझा प्रिय येशू पूर्णपणे पुनर्संचयित झालेला दिसत होता.

तुम्हीही, अगदी नाही,
कावण त्याला त्याची कटुता माव त ओतायची इच्छा होती.
मी त्याला म्हणालो: "प्रभु, जे तुम्हाला तुमची कटुता बाहेर काढायची असेल ते कृपया
ते करा." त्याने त्याची कटुता माव त ओतली आणि **जोडले** :

"माव त मुली, पुरुष मला किती त्रास देतात!
पण अशी वेळ येईल जेव्हा मी त्यांना शिक्षा करीन, जेणेकरून अनेक पक्षीजीवी (नीच
आणि तिष्कणीय पुरुष) प्रकाशात येतील.
अशा शिक्षा असतील त मुळे मिडजेचे थवे (लहान उंचीचे तिष्कणीय लोक) त्या
होतील जे त्यांच्यावखूप अत्याचार करतील.
मग पोप बाहेर येतील ".

मी म्हणतो: "पोप बाहेर का जात आहे?"

येशूने उत्तर दिले:

तो लोकांचे सांत्वन करी? तसाठी बाहेर पडेल, कावण तो अनेक खोटेपणाने दडपलेला,
थकलेला, निराश, विश्वासघात केला जाईल.
ते सत्य समोरी आण? तचा प्रयत्न करतील.
अपमानित, ते पवित्र पित्याला त्यांच्यामध्ये ये? तस सांगतील आणि त्यांना बर्पाच
वाईटांपासून मुक्त करी? तसाठी आणि त्यांना तातणाच्या बंदखूप निर्देशित करतील. "

मी म्हणतो, "महाभज, तुम्ही मला इतखूप प्रसंगी सांगितलेल्या युद्धानंतखूप असे होईल का?"

येशूने उत्तर दिले : "होय".

मी म्हणालो: "या गोष्टी हो? तपूर्वी मला तुमच्याकडे कसे जायचे आहे!"

येशू मला म्हणाला: "आणि मी, मग मी कोठे व्हीन?"

मी प्रत्युत्तर दिले: "अरे प्रभु, असे बरेच चांगले आण आहेत त ज्याशी तुम्ही बोलू
शकता, माझी त्यांच्याशी तुलना कर, अरे
मी किती वाईट दिसते! "
माव त कडे लक्ष न देता, येशू अदृश्य झाला आणि मी माव त शरीरत पतलो.

स्वतःला माव त शरीरबाहेर शोधून, पवित्र मागी बेथलेहेम गोटोमध्ये आल्याचा क्षण
मला दिसत होता.

त्यांच्या उपस्थितीत त्यांनी त्यांची त्यांची हजेरी लावली

- त्यांच्या देवत्वाचे किण बाहेरून चमक दे? त त्याला आनंद झाला

-आणि ते त्यांना तीन प्रकारे कळवले गेले:

प्रेमाने, सौंदर्याने आणि सामर्थ्याने.

त्यामुळे ते लहान बाळ येशूच्या सान्निध्यात खूप आनंदित झाले आणि गढून गेले

- जे पक्षीमेश्वरने त्यांच्या मानवतेच्या मागे त्यांच्या देवत्वाचे किण लपवले नसते,

-मागी तेथे कायमचा व्हील, हलवू शकणखूप नाही.

मुलाने त्याचे देवत्व काढून टाकताच,
पवित्र मगी स्वतःकडे आले,
प्रेमाचा इतका मोठा अतिशेक पाहून आश्चर्य वाटले .
काव्हाण या प्रकाशात पद्मेश्वराने त्यांना अवताराने हस्य समजावून दिले होते.

मग त्यांनी उठून ढाणी मातेला भेटवस्तू दिल्या.
तो बघाच वेळ त्यांच्याशी बोलला, पण त्याने जे काही सांगितले ते मला आठवत नाही.
मला फक्त आठवते की त्यांनी त्यांना काम का? साठी जोढाढा प्रोत्साहन दिले
-त्यांच्या ताढाणासाठी ई
- त्यांच्या लोकांसाठी.
हे साध्य का? साठी त्यांना त्यांचे जीवन उघड का? अस घाबरा? ाची गढ्ज नाही.

मग मी स्वतः मध्ये माघाढा घेतली आणि मला येशूच्या सहवासात सापडले, मी त्याला
काहीतढी सांगावे अशी त्याची इच्छा होती, पढ्तु त्याच्या आमंत्रणाने मी स्वतःला इतके
वाईट आणि गोंधळलेले पाहिले की मी काहीही बोल? ाचे धाडस केले नाही.
मी काहीच बोलत नाही हे पाहून येशू माढा ाशी पवित्र मागीबद्दल बोलत ढाहिला.

त्याने मला सांगितले :

"मागीशी तीन प्रकारे संवाद साधून, मी त्यांच्यासाठी तीन प्रभाव प्राप्त केले आहेत.
काढाण मी आढ ांशी कधीही व्यर्थ संवाद साधत नाही. ते नेहमी त्यांच्या फायद्यासाठी
काहीतढी मिळवतात.

याप्रमाणे

- प्रेमाने संवाद साधणे,
त्यांच्यासाठी मी स्वतःहून अलिप्ततेची कृपा मिळवली आहे,
- माढा ाशी सौंदर्याने संवाद साधणे,
मी त्यांच्यासाठी पृथ्वीवढील गोष्टीबद्दल तिढास्काढाची कृपा प्राप्त केली.
- माढा ाशी सामर्थ्याने संवाद साधणे,
मी त्यांच्यासाठी कृपा प्राप्त केली की त्यांची अंतःकाढणे माढा ाशी पूर्णपणे बांधली गेली
आहेत आणि माढा साठी त्यांचे ढक्त सांड? ाचे धैर्य त्यांच्यात आहे."

येशूने जोडले :

"आणि तुला काय पाहीजे?
मला सांग, तुझं माढा ावढा प्रेम आहे का?
तुला माढा ावढा कसे प्रेम काढायला आवडेल?"

आणि मी, काय बोलावे हे माहित नाही आणि नेहमीपेक्षा अधिक गोंधळलेले, उत्तढा दिले:
"प्रभु, मला तुढा ाशिवाय काहीही नको आहे.

आणि जढा तुम्ही म्हणाल "तुझं माढा ावढा प्रेम आहे का?", तढा तुम्हाला उत्तढा दे? साठी
माढा ाकडे शब्द नाहीत. मी तुम्हाला एवढेच सांगू शकतो की मला माढा ामध्ये ही
उढा टता वाटते की तुमच्या प्रेमात मला कोणीही मागे टाकू शकत नाही.
मला तुढा ावढा कोणापेक्षाही जास्त प्रेम काढायचे आहे आणि तुढा ा प्रेमात मला कोणीही

मागे टाकू शकत नाही.

पण याने माझे समाधान होत नाही. समाधानी व्हा,
- मला तुम्हाला स्वतःच्या प्रेमातून तुम्हाला प्रेम कळायचे आहे आणि म्हणूनच,
- ७ । प्रेमाने तुम्ही स्वतःवर प्रेम कळता त्या प्रेमाने स्वतःवर प्रेम कळू? ।स सक्षम व्हा.
अरे हो!
तुम्हाला माझ । तुम्हाला तुम्हील प्रेमाबद्दलची भीती थांबेल! "

माझ । मूर्खपणावर समाधानी आहे, म्हणून बोलायचे तम्हाला, येशूने मला त्याच्या इतके जवळ घेतले की मी स्वतःला त्याच्यामध्ये आंतर्लिक आणि बाह्य रूपात बदललेले पाहिले. त्याने मला त्याच्या प्रेमाची थोडीशी माहिती दिली. त्यानंतम्हाला मी माझ । शिरीषात पडत गेलो.

असे मला वाटले
मला जास्त प्रेम दिले जाते,
मी माझ । मालमत्तेचा जितका मालक आहे आणि,
जम्हाला मला थोडेसे आवडत असेल तम्हाला माझ ।कडे थोडेच आहे.

आज सकाळी मी पूर्णपणे भाववून गेलो, इतके की मी थोडा आश्चर्य लागलो.
माझ । केवळ चांगल्या गोष्टीने मला त्याच्या ये? ।ची दीर्घकाळ वाट पाह? ।स भाग पाडले.

जेव्हा तो आला तेव्हा तो **मला म्हणाला** :
"माझ । मुली, तुम्हाला । फायद्यासाठी, मी तुम्हीला आवड, तुम्ही दुःख माझ ।वर घेतले नाही का?
आणि तुमच्या कमकुवतपणा?
माझ । फायद्यासाठी, तू इतक्यांना स्वतःवर घेणार नाहीस का?"

तो जोडला :
"मला पाहिजे आहे की तू नेहमी माझ ।शी सूर्यप्रकाशाच्या किर्णान्प्रमाणे एकरूप व्हा.
जो नेहमी सूर्याच्या मध्यभागी स्थित असतो e
७ ।ला त्याचे जीवन, त्याची उबदाळता आणि त्याचे तेज सूर्यापासून मिळते.

कल्पना कळू की एक किर्ण सूर्याच्या केंद्रापासून वेगळे होऊ शकतो. त्याचे काय होणार?
या केंद्रातून बाहेर पडताच तो आपला जीव, प्रकाश आणि उबदाळपणा गमावून बसेल.
तो अंधावत पडत जाईल आणि स्वतःला शून्य कळेल.

तम्हाला ते आज ।शी आहे.

जोपर्यंत तो माझ ।शी एकरूप आहे, माझ । केंद्रस्थानी आहे, तोपर्यंत तो सूर्यप्रकाशाच्या किर्णांसारखा आहे असे म्हणता येईल.
- कोण व्हातो,
- ७ ।ला सूर्यप्रकाश मिळतो आणि
- सूर्याला पाहिजे तेथे कोण जातो.

थोडक्यात, हा किऱ्ण पूर्णपणे सूर्याच्या इच्छेच्या विल्हेवाटीवर आणि सेवेवर आहे.

पण जऱ्ण आऱ्ण विचलित झाला आणि माऱ्ण तपासून वेगळा झाला तर तो सर्व अंधार होतो.

तो थंड पडतो आणि यापुढे त्याला स्वतःमध्ये दिव्य जीवनाची ही खगोलीय हालचाल जाणवत नाही. ते म्हणाले, येशू गायब झाला आहे.

गेल्या काही दिवसांत माझा प्रिय येशू जगावर ऱ्णगावलेला दिसत होता आज सकाळी तो आला नाही.

म्हणून मी स्वतःशी विचार केला:

"त्याला शिक्षा कऱ्णयची आहे म्हणून तो आला नाही तर कोणास ठाऊक? माझी चूक आहे का?

त्याला शिक्षा कऱ्णयची असल्याने,

त्याला माऱ्ण एकडे ये? ाची दयाळूपणा नाही. ते सुंदर आहे! तो इतरांना शिक्षा करू इच्छित असताना,

मी मला सर्वात मोठी शिक्षा भोगते, ती म्हणजे स्वतःपासून वंचित ऱ्णहणे! "

मी हे आणि इतर तत्सम मूर्खपणा माऱ्ण ाशी बोलत असताना, माऱ्ण ा चांगल्या **येशूने स्वतःला प्रकट केले आणि मला सांगितले :**

"माऱ्ण ा मुली, तू माऱ्ण ा महान होताऱ्ण. ाचे काऱ्णण आहेस. का

जेव्हा मला काही शिक्षा द्यावी लागते तेव्हा मी स्वतःला तुमच्यासमोर प्रकट करू शकत नाही. आणि का

-जो मला सर्व बाजूंनी बांधतो e

- की मी काहीही करू इच्छित नाही.

दुसऱ्णकडे, जेव्हा मी येत नाही,

- तू तुऱ्ण ा तक्रार, तुऱ्ण ा तक्रार आणि तुऱ्ण ा अपेक्षांनी माझे डोके फोडतोस.

म्हणून, मी शिक्षा कऱ्ण? ात व्यस्त असताना, मला तुझा विचार कऱ्ण? ास आणि तुझे ऐक? ास भाग पाडले जाते.

माऱ्ण ा बदलच्या तुऱ्ण ा एकांतामुळे तुला तुऱ्ण ा वेदनादायक अवस्थेत पाहून माझे हृदय स्वतःला फाडून टाकायला येते.

सर्वात वेदनादायक होताऱ्ण. म्हणजे प्रेम.

दोन माणसे एकमेकांवर जितके जास्त प्रेम करतात तितका त्रासदायक असतो.

- इतरांदाऱ्ण नाही,

-पण या दोन लोकांकडून.

म्हणून, शांत ऱ्णहा, शांत ऱ्णहा.

तुऱ्ण ा दुःखाने माझे दुःख वाढवू नकोस. मग येशू अदृश्य झाला.

विचार करून मी खिन्न झालो

- की मी माऱ्ण ा प्रिय येशूच्या होताऱ्ण. ास काऱ्णणीभूत आहे आणि

-जेव्हा तो येत नाही, त्याला इतका त्रास होऊ नये म्हणून मला गप्प बसावे लागेल.

असा त्याग कोण करू शकेल? हे मला अशक्य वाटते.
म्हणून मला आमची सामान्य होताऽ जोपास? अस भाग पाडले जाईल.

मी येशूला जगाव॥ थोडे ॥गावलेले पाहत ॥हिलो.
मला त्याला शांत क॥? आचा प्रयत्न क॥यचा होता, पण त्याने असे बोलून माझे लक्ष विचलित केले:

" मला सर्वात जास्त आवडते ते दान आहे जे
मा॥ I जवळच्या लोकांसाठी आपण काय करू.
मा॥ I सर्वात जवळचे आ॥शुद्धीक॥णातील आ॥ आहेत ,
का॥ण ते मा॥ I कृपेने निश्चित झाले आहेत आणि
मा॥ I आणि त्यांच्या इच्छेमध्ये कोणताही वि॥ोध नाही.

हे आ॥मा॥ I मध्ये सतत ॥हतात.
ते मा॥ I व॥ उ॥ ट प्रेम क॥तात आणि मला त्यांना मा॥ I मध्ये दुःख पाह? अस भाग
पाडले जाते, स्वतःला थोडासा दिलासा दे? अस सक्षम नसतात.

"अ॥ या जीवांच्या प॥स्थितीने माझे हृदय कसे फाटले आहे,
- का॥ण ते मा॥ I पासून दू॥ नाहीत,
- पण खूप जवळ!
ते फक्त मा॥ I जवळच नाहीत त॥ मा॥ I आत आहेत. ॥ Iंना त्यांची आवड आहे ते
मा॥ I हृदयाला किती आनंददायक आहे!

असं समजा
- तुम्हाला एक आई आणि एक बहीण असेल जी तुमच्यासोबत दुःखात ॥हतील,
स्वतःला मदत क॥? अस असमर्थ.

समजा, दुस॥ीकडे,
- की एक अनोळखी व्यक्ती असेल जो घ॥बाहे॥ ॥हत असेल, तो देखील दुःखाच्या
स्थितीत असेल, प॥तु जो स्वतः ला मदत करू शकेल.

तुम्हाला ते अधिक आनंददायक वाटणा॥ नाही
आम्ही तुमच्या आईला किंवा तुमच्या बहिणीला आ॥म दे? Iसाठी अधिक चिंतित
आहोत
अनोळखी व्यक्तीपेक्षा कोण स्वतःला मदत करू शकेल? मी म्हणालो, "अ॥ नक्कीच,
प्रभु!"

तो जोडला :
दुसरे म्हणजे, मा॥ I हृदयाला सर्वात जास्त आनंद देणारे दान हे त्या आ॥ Iंसाठी केले
जाते जे,
- ज॥ ते अजूनही या पृथ्वीव॥ ॥हतात,
- ते जवळजवळ शुद्धीक॥णातील आ॥ Iंसा॥खे दिसतात,

म्हणजे त्यांना

- माळवर प्रेम करा,
- नेहमी माझी इच्छा पूर्ण करा आणि
- त्यांना माळ व व्यवसायात रस आहे जणू माझा त्यांचा आहे.

असे आळो जम सापडले

- अत्याचारित,
 - गमज आहे किंवा
 - दुःखाच्या स्थितीत आणि त्यांना मदत कळू? चिी काळजी कोणी घेतली,
- हे दान आपण इतकांसाठी केले त्यापेक्षा मला अधिक आनंद होईल. "
- मग येशूने माघात घेतली.
- माळ व शिष्यात स्वतःला शोधून, मला असे वाटले की येशूने मला जे सांगितले होते त्यात असे काहीतही होते जे सत्यानुसार नव्हते.
- मग, पणत आल्यावर, माळ व आध्याय येशूने मला समजवले की त्याने मला जे सांगितले ते सत्याच्या अनुरूप होते.

त्याला फक्त माळ शी बोलायचं होतं

- त्याच्या शरीराचे अवयव जे त्याच्यापासून वेगळे आहेत ,
- म्हणजे, पापी.

तो मला सांगतो

जे या सदस्यांना त्याच्याकडे पणत आणू? चिी काळजी घेतात ते त्याच्या मनाला खूप आवडतात.

फरक खालीलप्रमाणे आहे:

समजा एखादा पापी दुर्दैवी आहे.

कोणीतही त्याची काळजी घेते,

- त्याचे रूपांत कळू? साठी नाही,
- पण त्याला आत्म दे? साठी आणि त्याला भौतिक मदत कळू? साठी.

कृपेच्या क्रमाने त्याच्याशी एकरूप झालेल्या आज्ञे साठी असे कळणे प्रभुला अधिक आनंददायक वाटेल.

काळण, जम नंतवा त्रास होत असेल तर तो नेहमीच जोडलेला असतो

- किंवा त्यांच्यावरील देवाच्या प्रेमासाठी,
- किंवा देवावरील त्यांचे प्रेम.

उलटपक्षी, पापीना त्रास होत असेल, तर पणमेश्वर त्यांच्यामध्ये छाप पाहतो

- दया इ
 - त्यांच्या हठी इच्छाशक्तीचा.
- तो त्याला तसाच समजत होता.

तसेच णांना माझा न्याय कळू? चा अधिका आहे त्यांच्यावर मी ते सोडतो

मी जे बोलतो ते सत्यानुसार आहे का ते ठावा.

गेले काही दिवस मौनात घालवलेला आणि कधी कधी माळ । लाडक्यापासून वंचित व्हाऊनही

येशू, आज सकाळी, जेव्हा तो आला तेव्हा मी त्याच्याकडे तक्रार केली:
"प्रभु, तुम्ही कसे येऊ शकत नाही?" गोष्टी किती बदलल्या आहेत!
आम्ही पाहतो की तू मला तुळ । दयाळू उपस्थितीपासून वंचित ठेवतोस,
-किंवा माळ । पापांच्या शिक्षेसाठी किंवा
-किंवा तुम्हाला मी या बळी अवस्थेत नको आहे म्हणून.

कृपया मला तुमची इच्छा कळवा!
तू माझा प्रतिका करू शकला नाहीस
जेव्हा तुला मी पीडित आ । चा त्याग कळायचा होता. आपण आता कमी करू शकता
काळण, तुम्हाला यापुढे मी बळी हो? ।स योग्य वाटत नाही, म्हणून तुम्ही माळ ।पासून
हे वैशिष्ट्य काढून घेऊ इच्छित आहात."

मला व्यत्यय आणून, **येशू मला म्हणाला :**

"माझी मुलगी,
जेव्हा मी स्वतःला घेऊन माणुसकीचा बळी बनलो
त्याच्या सर्व कमकुवतपणा,
त्याचे दुःख आणि ते सर्व मनुष्य देवत्वापुढे पात्र होते ,
देवत्वापूर्वी मी मानवी स्वभावाचा प्रमुख होतो.

असे आहे
- मानवतेला माळ ।मध्ये एक अतिशय शक्तिशाली ढाल सापडते जी तिचे धक्षण करते,
त्याचे धक्षण करते, माफ करते आणि त्याच्या वतीने मध्यस्थी करते.

"तुमच्या पीडित स्थितीनुसार, तुम्ही माळ ।साठी सध्याच्या पिढीचे नेते आहात.

जेव्हा मला काही शिक्षा द्यावी लागेल
- लोकांच्या भल्यासाठी आणि त्यांना आठवण करून दे? ।साठी, जे माळ ।
सवयीनुसार मी तुमच्याकडे आलो,
- मग, फक्त तुळ ।कडे ये? ।साठी,
मला आधीच पुन्हा पूर्ण झाल्यासारखे वाटत आहे आणि माझे दुखणे वाढत आहे.

एखाद्याच्या बाबतीत घडते तसे माळ ।बाबतीत घडते
-७ ।ला तीव्र वेदना होत आहेत आणि
- जो वेदनेने ओढतो. त्याच्या वेदना थांबल्या त,
या व्यक्तीला आता ओढ? ।ची आणि तक्रार कर? ।ची गरज वाटत नाही.

तुम्हाला माळ ।साठी आहे.
माझे दुःख कमी झाले त,

साहजिकच मला आता शिक्षा दे? ाची गज वाटत नाही. तसेच, जेव्हा तू मला दुःखात पाहतोस,

- तुम्ही साहजिकच मला वाचव? ाचा आणि माझे दुःख स्वतःव घे? ाचा प्रयत्न कता.

तसेच, माा ा उपस्थितीत,

आपण मदत करू शकत नाही पंतु पीडित म्हणून आपले कार्य करू शकता. जमी तसे केले नाही, जे अशक्य आहे, मी तुमच्याव नखूष असेन .

माा ा अनुपस्थितीचे हेच काण आहे.

असे नाही काण मला तुमच्या पापांची शिक्षा द्यायची आहे. तुला शुद्ध क? ासाठी माा ाकडे इत मार्ग आहेत.

असं असलं तमी या सगळ्यासाठी मी तुला बक्षीस देईन.

७ ा दिवशी मी येईन, मी माा ा भेटी दुप्पट कमीन. तू ह्यात खूश आहेस ना?"

मी उत्त दिले: "नाही, प्रभु, मला नेहमी तुा ाबोधन ाहायचे आहे!

काण काहीही असो, तुमच्यापासून वंचित ाहणे मला मान्य नाही, एक दिवसही नाही.

"

मी हे म्हणत असतानाच येशू अदृश्य झाला आणि मी माा ा शमीत पतलो.

मला माा ा नेहमीच्या अवस्थेत शोधून, माा ा प्रिय येशूने स्वतःला थोडक्यात दाखवले.

मला का माहित नाही, **त्याने मला सांगितले :**

"माझी मुलगी,

कथोलिक विश्वासाची स्थापना धर्मादाय स्थापनेत आढळते

- जे अंतःकणाला जोडते आणि

- जो त्यांना माा ामध्ये जगायला लावतो."

मग, स्वतःला माा ा बाहूंमध्ये फेकून, मी त्याची शक्ती पुनर्संचयित कवी अशी त्याची इच्छा होती. मी माझे सर्वतोपमी प्रयत्न केले आणि मग त्याने माा ाशीही तेच केले.

त्यानंत तो गायब झाला.

आज सकाळी, जेव्हा तो आला, तेव्हा आशीर्वादित येशूने मला माा ा शमीतून बाहेर काढले, वेगवेगळ्या पस्थितीच्या बर्याच लोकांमध्ये: याजक, भिक्षू, सामान्य लोक.

मी ने ओडत **तो म्हणाला :**

"माझी मुलगी,

विषाप्रमाणे स्वार्थ सर्वांच्या हृदयात शिला आणि स्पंजप्रमाणे हृदये या विषाने ओतप्रोत ाहिली.

हे घायाळ विष मठ, पुजामी आणि समाजात घुसले आहे.

माझी मुलगी

- या विषासमो,

- अत्यंत उदात्त गुण नाजूक काचेप्रमाणे पडतात आणि फुटतात. असे म्हणताच तो

ढसाढसा ढडला.

जेव्हा मी माळ । प्रिय येशूला ढडताना पाहिले तेव्हा माळ । आजू ।चे दुःख कोण वर्णन करू शकेल. त्याला ढड? ।पासून ढेख? ।साठी काय कढवे हे माहित नसल्यामुळे मी मूर्खपणाने म्हणालो:

"माळ । प्रिये, कृपया ढडू नका! जढ इतढ
- स्वतःवढ प्रेम करू नका, नाढज होऊ नका आणि स्वार्थाच्या विषापासून त्यांचे डोळे आंधळे करू नका, जेणेकरून ते सर्व त्यात भिजतील.

मी तुळ ।वढ प्रेम कढतो, मी तुझी स्तुती कढतो आणि मी पृथ्वीवढील प्रत्येक गोष्ट धूळ मानतो. मला फक्त तूच पाहिजे.
म्हणून तू माळ । प्रेमाने आनंदी ढहून ढडणे थांबव. आणि जढ तुम्हाला कटुता वाटत असेल तढ ते माळ ।मध्ये घाला.
तुला ढडताना पाहून मला जास्त आनंद होईल. "

मी जे बोललो ते ऐकून,
येशूने ढडणे थांबवले आणि त्याचा काही कटुता माळ ।त ओतला. मग, त्याने मला क्रॉसच्या दुःखात सहभागी करून घेतले.

मग तो म्हणाला :

"माळ । उगू टतेच्या काळात मी माणसासाठी जे गुण आणि गुण मिळवले ते अनेक खांब आहेत ँ ।वढ प्रत्येकजण अनंतकाळच्या दिशेने प्रवास करू शकतो.

पण, या स्तंभांपासून पळ काढत,
कृतघ्न चिखलावढ झुकतो आणि विनाशाच्या मार्गावढ चालतो. मग ते गायब झाले आणि मी माळ । शढीढत पढतलो.

मी माळ । नेहमीच्या अवस्थेत होतो आणि माझा गोड येशू येत नव्हता. त्याच्यासाठी बढच वेळ वाट पाहिल्यानंतढ, मी त्याला पाहिल्याबढोबढ तो मला म्हणाला:

"माळ । मुली, संयम शुद्धतेपेक्षा श्रेष्ठ आहे.

का, संयम न ठेवता,
- आढ्य सहजपणे मुक्त होतो
- स्वतःला शुद्ध ठेवणे कठीण आहे.

जेव्हा एका सद्गुणाला जीवन मिळ? ।साठी दुसऱ्या गुणाची गढज असते, तेव्हा दुसऱ्याला पहिल्यापेक्षा श्रेष्ठ म्हटले जाते.

संयम आहे असे म्हणता येईल
- केवळ शुद्धता ढखणाढ नाही,
- पण फोर्सच्या पर्वतावढ चढ? ।साठी ही शिडी आहे.

जढ कोणी संयमाच्या शिडीशिवाय वढ गेला असेल,
तो ताबडतोब वरून खाली पडेल.

"शिवाय, संयम हे चिकाटीचे बीज आहे . यामुळे दृढता निर्माण होते .
अरेरे! रुग्णाचा आरोग्य किती दृढ आणि स्थिर आहे!

तिला पाऊस, दंव, बर्फ किंवा आग याची पर्वा नाही. पण त्याचा एकच उद्देश आहे की
सुरू केलेल्या चांगल्या गोष्टी पूर्णत्वास नेणे.

यापेक्षा मोठा वेडेपणा असूच शकत नाही
-जो आज चांगले काढतो काढण त्याला ते आवडते, आणि
- जे उद्या ते सोडतात काढण त्यांना आता चव नाही.

एका क्षणात पाहणाऱ्या आणि पुढच्या क्षणाला दिसणाऱ्या नाही अशा डोळ्याला आपण
काय म्हणायचे? कधी बोलते तसे कधी गप्प बसणाऱ्या भाषा? अग्रे हो!

माण ! मुली, फक्त संयम हीच गुपित किल्ली आहे जी सदगुणांचा खजिना उघडू
शकते .

**या गुप्त कळाशिवाय, इतर सदगुणांना आज तिला जीवन दे? साठी आणि गौरव
कर? साठी प्रकाश दिसणार नाही."**

आज सकाळी आशीर्वादित येशूने मला माण ! शिवायतून बाहेर काढले. काही दगडही
आंदोलक अवस्थेत दिसले.

अग्रे! त्याला किती त्रास झाला !

असं वाटत होतं की, आता ते सहन न झाल्याने, त्याला मदत मागून थोडं उतऱवायचं
होतं.

मला माझे गंभीर हृदय कोमलतेने तुटलेले जाणवले
आणि लगेच मी त्याचा काळीजचा मुकुट काढून माण ! डोक्यावर ठेवला.
त्याला थोडा दिलासा दे? साठी.

म्हणून मी त्याला म्हणालो:

"माण ! गोड गुड, तू माण ! साठी वधस्तंभाच्या दुःखाचे नूतनीकरण करून काही काळ
गेला आहे. कृपया माण ! साठी आज त्यांचे नूतनीकरण करा. अशा प्रकारे तुला अधिक
आश्वासन मिळेल".

त्याने उत्तर दिले:

"माण ! प्रिये, तुला न्यायाची पळवणगी घेणे आवश्यक आहे.

गोष्टी अशा टप्प्यावर पोहोचल्या आहेत की न्याय तुम्हाला त्रास सहन करू शकत नाही.
"

न्यायाची भीक कशी मागावी हे मला कळत नव्हते जेव्हा दोन स्त्रिया न्यायाच्या सेवेत
असल्याचे दिसले.

एकाला सहिष्णुता आणि दुसऱ्याला गुप्तता असे म्हणतात.

त्यांना मला वधस्तंभाव खिळ? अस सांगून, टॉलन्सने ऑपरेशन पूर्ण केलं? ची इच्छा न ठेवता माझा हात घेतला आणि खिळे ठोकले.
म्हणून मी म्हणतो, "अरे! पवित्र गुप्तहेर, मला वधस्तंभाव खिळ? चे काम पूर्ण केलं सहनेशीलतेने मला सोडले आहे हे तुला दिसत नाही का?
मला दाखवा की तुम्ही लप? त किती चांगले आहात. "

मग त्याने मला वधस्तंभाव खिळ? चे काम पूर्ण केले, पणंतु अशा दुःखाने की जे पणेश्वराने मला त्याच्या बाहूत साथ दिली नसती ते मी नक्कीच वेदनांनी मरण पावलो असतो.

त्यानंत, **आशीर्वादित येशू मला म्हणाला :**

"मुली, हे आवश्यक आहे की, किमान कधीकधी, तुला हे त्रास सहन करूवे लागतील. जे तुमच्याकडे नसेल ते जगाकडे लक्ष द्या! त्याचे काय होईल?"
मग मी अनेक लोकांसाठी येशूला प्रार्थना केली आणि माळी शरीरगत पडत गेलो.

मी माळी नेहमीच्या स्थितीत असताना, **धन्य येशू आला आणि मला म्हणाला :**

"माझी मुलगी, जेव्हा माझी कृपा अधिक लोकांमध्ये सक्रिय होते, तेव्हा अधिक उत्सव साजरा केला.

हे या काळ? आसाखे आहे: जितक्या जास्त मुली आहेत

- जे त्यांच्या प्रत्येक हालचालीला प्रतिसाद देतात

- जे त्यांच्याभोवती मुकुट बनवतात, तितकेच ते आनंद आणि उत्सव साजरा करतात.

तू स्वतःला माळी मध्ये स्थिर कर आणि माळी कडे पहा .

तू माळी कडून असे होईल

की सर्व सामग्री तुमच्यासाठी उदासीन असेल.

मला पूर्णपणे तुमच्यात ओढ? आसाठी तुम्हाला स्वतःला पूर्णपणे माळी मध्ये स्थिर करावे लागेल.

कारण मला तुला त माझे परिपूर्ण समाधान शोधायचे आहे.

याप्रमाणे

तुला त सर्व सुख शोधणे

मला मानवी प्रा? मध्ये शोधणे शक्य आहे, इतला माळी शी जे करतात ते मला इतके नाज करणाऱ्या नाहीत ».

असे म्हणताच त्याने स्वतःला माळी आतील भागात कोंडून घेतले जेथे तो पूर्णपणे खूश झाला. मी स्वतःला किती श्रीमंत समजेन

माळी प्रिय येशूला माळी त ओढ? अस सक्षम हो? आसाठी!

माझा प्रिय येशू येत राहतो.

अतिशय स्पष्ट आणि शुद्ध प्रकाशाने चमकणाऱ्या डोळ्यांनी त्याने स्वतःला दाखवले. या चमकदार प्रकाशाने मला आनंद आणि आश्चर्य वाटले.

मला इतके मंत्रमुग्ध झालेले पाहून, मी त्याला काहीही न सांगता, **येशू मला म्हणाला :**

"माव I प्रिये,

-आग्राधाकता खूप दू आणि पाहते

- सौंदर्य आणि तीक्ष्णतेमध्ये सूर्याच्या प्रकाशाला मागे टाकते.

याउलट

-आजसन्मानाचा दृष्टीकोन फाच कमी आहे,

- जेणेकरून तो अडखळल्याशिवाय पाऊल टाकू शकत नाही.

या जीवांव विश्वास ठेवू नका

- जे नेहमी आवाज कतात आणि

- जे इमानदा आहेत ते खूप दू पाहतात.

त्यांना वाटते की ते खूप दू आहेत, पण हे एक नेटवर्क आहे जे त्यांना स्वाभिमान देते.

किंबहुना, फाच कमी दृष्टी असणे, आजप्रेम प्रथम या आज्ञांना पड? अस काणीभूत ठाते. मग ते त्यांच्यामध्ये हजाचे चिंता आणि कुघोडी जागृत कते.

आज ँाचा ते तिस्का कतात ते कुतुहलाने आणि भीतीने,

- उद्या ते पुन्हा तिथे पडतील. जेणेकरून त्यांचे आयुष्य कमी होईल

या कृत्रिम नेटवर्कमध्ये नेहमी अडकून वरणे जे स्वाभिमान त्यांना कसे द्यायचे हे चांगलेच जाणते.

त्याउलट, आग्राधारकता, जी दूरवर दिसते, आजप्रेमाला मृत्यू देते .

काण तो खूप दू आणि अत्यंत अचूकतेने पाहतो,

आग्राधारक आज एकाच वेळी अंदाज लावतो की तो कुठे चुकू शकतो.

तो उदा मनाने टाळतो.

तो देवाच्या मुलांचे पवित्र स्वातंत्र्य उपभोगतो.

अंधा जसा इत अंधााला आकर्षित कतो, तसाच प्रकाश इत प्रकाशाला आकर्षित कतो .

अशा प्रका, आग्राधाक आज्ञात असलेला प्रकाश शब्दाच्या प्रकाशाकडे आकर्षित होतो. एकत्रितपणे, ते सर्व सद्गुणांचा प्रकाश विणतात. "

हे ऐकून आश्चर्यचकित होऊन मी म्हणालो, "प्रभु, तुम्ही काय बोलताय?

मला असे वाटते की, माव साठी, ही बेशुद्ध जीवनशैली पवित्रता आहे. अधिक

गंभीपणे, येसूने जोडले :

"मी तुम्हाला जे वर्णन केले आहे ते देखील मी तुम्हाला सांगेन

- हे आग्राधाकतेचे खले लक्षण आहे.

आणि ते कऱ्ाचा दुसऱा मार्ग, जग? ाचा हा विवेकपूर्ण मार्ग,

- हे आजप्रेमाचे खले लक्षण आहे.

जीवनाचा हा शेवटचा मार्ग मला प्रेमापेक्षा क्रोधाकडे अधिक ढकलतो.

काण जेव्हा सत्याचा प्रकाश असतो तेव्हा आपल्याला अपयशाचे दर्शन घडते, मग ते कितीही लहान असले तरी त्यात सुधारणा होणे आवश्यक आहे.

जेव्हा आत्मप्रेमाची छोटी दृष्टी असते तेव्हा ते आज्ञा अत्याचारित ठेव? शिवाय काहीही करत नाही.

- खऱ्या पावित्र्याच्या मार्गावर विकसित हो? आपासून बरेखणे. "

आज सकाळी मी स्वतःला सर्व अत्याचारित आणि दुःखी दिसले. माण I प्रिय येशूला पाहताच,
हे मला अनेक लोक दुःखात बुडलेले दाखवले.

त्याने अनेक दिवस पाळलेले मौन तोडून, **येशू मला म्हणाला :**

" **माझी मुलगी,** तो माणूस माण I मध्ये प्रथम जन्मला.

अशा प्रकारे तो स्वतःमध्ये देवत्वाचा ठसा उमटवतो. जेव्हा तो माण I तून बाहेर येतो तेव्हा तो गर्भाशयात ठेवतो, तेव्हा **मी त्याला थोडेसे जा? I चा आदेश देतो .**

या प्रवासाच्या शेवटी, त्याला मला शोधू देऊन,

मी ते पुन्हा माण I मध्ये प्राप्त करतो आणि

मी त्याला माण I सोबत अनंतकाळ जगायला लावतो.

माणूस किती उदात्त आहे ते बघतोस का?

तो कुठून येतो, कुठे जातो आणि त्याचे नशीब काय आहे ते पहा.

एव, I पवित्र पण I कडून आलेल्या या माणसाचे पावित्र्य काय असावे!

पण, माण I कडे पण येताना, मनुष्य त्याच्यामध्ये पण I कडून मिळालेल्या गोष्टी नष्ट करतो.

ते भ्रष्ट होते, जेणेकरून,

त्याला माण I मध्ये स्वीकार? I साठी मी त्याच्याशी भेटलो,

- मी आता त्याला ओळखत नाही ई

- मला आता त्याच्यात दैवी छाप दिसत नाही.

- मला यापुढे त्याच्यामध्ये माझे काहीही सापडले नाही आणि मी त्याला ओळखत नाही, माझा न्याय त्याला विनाशाच्या वाटेवर हलव? I चा निषेध करतो. "

येशूचे हे बोलणे ऐकून किती आनंद झाला! त्याने मला किती गोष्टी समजावल्या!

पण माण I दुःखाची अवस्था मला पुन्हा लिहि? आपासून बरेखते.

मी माण I गंभीर अवस्थेत आणि धन्य येशूच्या शांततेत चालू आहे. आज सकाळी मी स्वतःला नेहमीपेक्षा जास्त अत्याचारित दिसले आणि जेव्हा तो आला तेव्हा तो **मला म्हणाला :**

"माझी मुलगी, हे नाहीत

- ना कामे,

- किंवा उपदेश नाही,

- चम॒ग॒ ।॒ची शक्ती देखील नाही
७ ने मला स्पष्टपणे ओळखले की मी देव आहे.

जेव्हा मला वधस्तंभाव॒ बसवले गेले आणि मा॒ ७ । स्वतःच्या सिंहासनाप्रमाणे त्याव॒
उचलले गेले, तेव्हाच मला देव म्हणून ओळखले गेले.

फक्त क्रॉसने जगाला आणि सर्व न॒काला मी ख॒ख॒ कोण आहे हे प्रकट केले. तेव्हा
सर्व हाद॒ले आणि त्यांनी त्यांच्या निर्मात्याला ओळखले.

म्हणून, तो क्रॉस आहे

-जे आ॒ग॒ ।ला देव प्रकट क॒ते e

- आ॒ख॒ ख॒ख॒ देवाचा आहे का ते उघड क॒.

क्रॉस असे म्हणता येईल

- आ॒ग॒ ।चे सर्व जि॒व्याचे भाग उघडे घालते e

- देवाला आणि माणसांना काय आहे ते प्रकट क॒.

तो जोडला :

"मी दोन क्रॉस॒व॒ आ॒ग॒ ।चे सेवन क॒तो:

एक दुःख क्रॉस आहे आणि

दुस॒, प्रेमाचा क्रॉस .

स्वर्गात, देवदूतांचे सर्व नऊ गायक मा॒ ७ ।व॒ प्रेम क॒तात. त॒हीही प्रत्येकाचे स्वतःचे
विशिष्ट कार्य आहे.

उदाह॒णार्थ, से॒फिमचे विशेष कार्य प्रेम आहे.

आणि त्यांचे गायक मा॒ ७ । प्रेमाचे प्रतिबिंब प्राप्त क॒? ।साठी अधिक थेट केंद्रित आहे.

जेणेकरून माझे आणि त्यांचे प्रेम, एकमेकांना टोचत, सतत चुंबन घेतात.

त॒ पृथ्वीव॒ल आ॒ग॒ ।सह आहे. मी त्यांना विशेष कार्ये नियुक्त क॒तो.

त्यांना मी दुःख सहन करून होता॒ग॒ । देतो, ई

प्रेमाच्या होता॒ग॒ ।ला .

हे दोन हुता॒ क॒शल शिक्षक आहेत

— त्याग आ॒ख॒ e

- त्यांना मा॒ ७ । उपभोगासाठी पात्र बनव? ।साठी. "

आज सकाळी मी मा॒ ७ । गोड येशूच्या एकाकीपणासाठी स्वतःला सर्व अत्याचा॒त
आणि दुःखी असल्याचे पाहिले. खूप प्रतीक्षा केल्यानंत॒, मी त्याला पाहताच,

त्याने मला सांगितले :

"मा॒ ७ । मुली, दुःखाचा ख॒ मार्ग पाहणे नाही

- ७ ।तून दुःख येते,

- किंवा तुम्हाला काय त्रास होत आहे,

पण त्यातून जे चांगले घडले पाहिजे ते पहा .

हा माझा त्रास सहन कऱ? ाची पद्धत होती. मी थांबलो नाही
- जल्लादांना नाही,
- किंवा दुः ख नाही,
पण या दुःखांमधून मी चांगल्या गोष्टी कर? ाचा विचार केला होता .

त्याच लोकांसाठी ँ ांनी मला त्रास दिला
आणि पुरुषांच्या चांगल्या पद्धिणामाची प्रशंसा कऱताना, मी बाकीच्या सर्व गोष्टींचा
तिऱस्काऱ केला.

निर्भयतेने मी माऱ ा दुःखाचा मार्ग अवलंबला.

"माझी मुलगी,
हा कऱ? ाचा मार्ग हा त्रास सहन कऱ? ाचा सर्वात सोपा आणि फायदेशीऱ मार्ग आहे,
फक्त धीऱने सहन करू नका,
पण धैर्यवान आणि अजिंक्य आऱ ाने दुःख सहन कऱवे. "

मी माऱ ा वंचिततेच्या अवस्थेत आणि म्हणूनच, अवर्णनीय कटुतेच्या अवस्थेत चालू
आहे.
आज सकाळी माझा आऱध्य येशू आला आणि मला माऱ ा शऱीऱतून बाहेऱ काढले.
मी ऱेममध्ये असल्यासाऱखे वाटले. इतके शो सर्व सामाजिक वर्गात दिसू शकले!
व्हॅटिकनमध्येही आपण भयानक गोष्टी पाहिल्या आहेत.

आणि चर्चच्या शत्रूंचे काय?
तिच्यावऱच्या ऱगाने ते कसे भस्मसात झाले होते! त्यांनी किती हत्याकांडांचा कट ऱचला
आहे!
पऱंतु ते त्यांना ओळखू शकले नाहीत काऱण आमच्या प्रभूने त्यांना बांधल्यासाऱखे धऱले
होते. माऱ ा दयाळू येशूला त्यांना वाग? ाचे स्वातंत्र्य दे? ाच्या मार्गावऱ पाहून मला
सर्वात जास्त भीती वाटली.

मी किती निऱश झालो याचे वर्णन कोण करू शकेल? माझी निऱशा पाहून, **येशू
मला म्हणाला :**

"मुलगी,
शिक्षा पूर्णपणे आवश्यक आहे.
ऱॉट आणि गॅंग्रीन सर्व सामाजिक वर्गांमध्ये प्रवेश केला.

म्हणून, लोह आणि आग आवश्यक आहे जेणेकरून प्रत्येकजण मऱणाऱ नाही. यासाठी
मी तुम्हाला माऱ ा इच्छेचे पालन कऱ? ास सांगतो:
मी काही वाचव? ाचे वचन देतो."

मी म्हणतो: "माऱ ा प्रिय गुड, जगाला शिक्षा कऱ? ासाठी तुऱ ाशी जुळवून घे? ाचे
माझे हृदय नाही".

येशू पुढे म्हणाला :

"मला त्याची नितांत गंज असल्याने,
- आपण आदळ नसल्यास,
मी माळ I सवयीनुसा येणा नाही ई
मी शिक्षा देईन तेव्हा मी तुम्हाला चेतावणी देणा नाही.

त्यामुळे

- तुला, हे माहित नाही, आणि
- जो मला माझा धार्मिक ङग व्यक्त कळ? Iपासून कोणत्याही प्रकारे प्रतिबंधित कळतो
त्याला मी पाहत नाही,
मी माळ I ङगाला मुक्त लगाम देईन
- मला जगाचा एक भाग वाचव? Iचा आनंद तुला मिळणा नाही.

शिवाय

- येत नाही आणि
- मी ङ I कृपा द्यायला हव्या होत्या त्या तुमच्यावळ ओतल्या नाहीत तळ ते माळ I साठी
कटुतेचा आणखी एक स्रोत असेल.
गेल्या काही दिवसात असेच असेल
जिथे मी अनेकदा आलो नाही, तिथे मी माळ Iत कृपा ठेवीन. "

असे म्हणताच त्याला डाऊनलोड कळायचे आहे असे वाटले.
आणि, माळ I तोंडाजवळ जाऊन, त्याने खूप गोड दूध ओतले. त्यानंतळ तो गायब झाला.

येशूने मला त्याच्या उपस्थितीपासून वंचित ठेवले आणि मला कंटाळा आला आणि
थकल्यासाखे वाटले. माळ I कर्मकुवत स्वभावाला या अवस्थेतून स्वतःला मुक्त
कळायचे होते.

माळ I वळ दया दाखवून, माझा प्रिय येशू आला आणि मला म्हणाला:

"माळ I मुली, जेव्हा तू माळ I इच्छेपासून स्वतःला दूळ कळते, तेव्हा तू पुन्हा स्वतःपासून
जगू लागते.

दुसऱ्हीकडे, तुम्ही माळ I इच्छेमध्ये स्थिळ ङहिल्यास,
नेहमी माळ I साठी जगा, पूर्णपणे स्वतःसाठी मळत ङहा."

तो जोडला:

"माझी मुलगी, धीळ धळ

प्रत्येक गोष्टीत माळ I इच्छेनुसा स्वतःला ङजीनामा द्या, काही काळासाठी नाही, तळ
कायमचे. काळण केवळ चांगल्या गोष्टीतील चिकाटीच दाखवते की आळखरोखर
सद्गुणी आहे. चिकाटीनेच सर्व गुण एकत्र येतात.

असे म्हटले जाऊ शकते की केवळ चिकाटी बाळमाही एकत्र होते

- देव आणि आळख,
- सद्गुण आणि धन्यवाद.

साखळीप्रमाणे ती त्यांना घेळते

आणि, त्या सर्वांना एकत्र बांधून, ते ताळणाची अगदी खात्रीशीळ गाठ बनवते.

जिथं चिकाटी नसते, तिथे खूप भीती असते. ते म्हणाले, येशू गायब झाला आहे.

आज सकाळी मला कडवटपणा जाणवला.

मी स्वतःला इतके वाईट पाहिले की मी माऱ् । सर्वोच्च आणि फक्त चांगले शोध? चि धाडस केले नाही.

माऱ् । दुःखाकडे दुर्लक्ष करून, प्रभूची कृपा अजून यायची होती.

तो मला सांगतो :

"माऱ् । मुली, तुला पाहिजे ते मी आहे का?" बऱ्, मी तुम्हाला आनंद दे? ।साठी आलो आहे. आम्ही एकजूट आहोत, पण शांतपणे. "

थोडा वेळ एकत्र ऱ्हालियानंतऱ् येशूने मला माऱ् । शऱ्ीऱ्तून बाहेऱ् काढले. **चर्च पाम संडे साजरा** कऱ्त असल्याचे मला दिसत होते .

त्याचे मौन तोडून, **येशू मला म्हणाला:** " *काय अस्थिरता*, किती विसंगती! आज ते ओऱ्डले "होसन्ना!" मला त्यांचा ऱ्जा घोषित कऱ्. दुसऱ्या दिवशी ते ओऱ्डतील "त्याला वधस्तंभावऱ् खिळा, त्याला वधस्तंभावऱ् खिळा!"

माझी मुलगी

मला संवति जास्त आवडत नाही ती गोष्ट म्हणजे विसंगती आणि अस्थिरता .
काऱ्ण हे एक लक्षण आहे की सत्य आऱ् । मध्ये ऱ्हत नाही.

धर्माच्या क्षेत्रातही असे होऊ शकते.

असे होऊ शकते की आऱ् ।ला त्याचे समाधान, आऱ्म आणि वैयक्तिक स्वाऱ्स्य मिळेल,

तो अशा विधानसभेत का आहे हे स्पष्ट कऱ्ते.

दुसऱ्या दिवशी, या समान गोष्टी कमी आकर्षक वाटू शकतात आणि एखाद्याला दुसऱ्या गटाच्या मध्यभागी आऱ् । सापडू शकतो.

आणि आता तो धर्मापासून दूऱ् जात आहे आणि कोणताही पश्चाताप न कऱ्ता तो एका पंथात गुंतला आहे.

जेव्हा सत्याचा खऱ् प्रकाश एखाद्या आऱ् ।त प्रवेश कऱ्तो आणि त्याच्या हृदयाचा ताबा घेतो तेव्हा तो आऱ् । विसंगतीच्या अधीन नसतो.

ती देखील सत्यासाठी सर्वस्वाचा त्याग कऱ्ते, जेणेकरून तिच्यामध्ये फक्त सत्यच ऱ् । कऱ्ेल. अशा प्रकाऱ्े, अजिंक्य आऱ् । ने, तो सत्याशी संबंधित नसलेल्या प्रत्येक गोष्टीचा तिऱ्स्काऱ् कऱ्तो ».

येशू हे बोलत असताना,

आताच्या पि. िंच्या अवस्थेवऱ् ऱ्डलो,

- जे त्याच्या काळातील पि. िपेक्षा वाईट आहेत,

- विसंगतीच्या अधीन आणि वाऱ्याच्या दिशेनुसाऱ् बदलते.

मा७ । एकांतात ऩहून मला असे वाटते की आज सकाळी मी येशूला काही काळ ऩणी आईच्या सहवासात पाहिले आहे.
आणि मा७ । आ३ध्व येशूने का७ िंचा मुकुट ऩ३धन केल्यामुळे, मी तो काढून टाकला आणि स्वतःला त्याच्याबद्दल सर्व दयाळू दाखवले.

जसे मी ते केले, **तो मला म्हणाला** :

"मा७ । आईव३ही दया क३

का३ण माझे दुःख हेच त्याच्या दुःखाचे का३ण आहे.

तिच्याबद्दल सहानुभूती असणे म्हणजे मा७ ।बद्दल सहानुभूती असणे होय."

मग मी पुन्हा स्वतःला शोधून काढल्यासा३खे वाटले.

आमच्या ऩ्रभूच्या वधस्तंभाच्या वेळी कलहरी ऩर्वतावर . येशूला वधस्तंभाव३ खिळले असताना, मी त्याच्यामध्ये पाहिले, मला माहित नाही कसे, सर्व भूतकाळातील, वर्तमान आणि भविष्यातील ऩि ।.

आणि येशू सर्व ऩि । स्वतःमध्ये सामावलेला असल्याने,

-त्याने आपल्यापैकी ऩ्रत्येकाने केलेले सर्व गुन्हे ऐकले आणि

-त्याने सर्वसाधा३णपणे ऩ्रत्येकासाठी आणि विशेषतः ऩ्रत्येकासाठी त्रास सहन केला.

मी माझे ऩाप देखील पाहिले

- येशूने विशेषतः मा७ ।साठी जे दुःख सहन केले.

येशूने आपल्यापैकी ऩ्रत्येकाला दिलेला उपायही मी पाहिला

-किंचित शिक्षेशिवाय, आमच्या वाईटांसाठी आणि आमच्या चिं३तन ता३णासाठी.

ऩहिल्यापासून शेवटपर्यंत सर्व माणसांच्या संबंधात मी धन्य येशूमध्ये पाहिलेल्या ऩ्रत्येक गोष्टीचे वर्णन कोण करू शकेल.

जेव्हा मी मा७ । श३ी३बाहे३ असतो तेव्हा मला गोष्टी स्पष्टपणे आणि स्पष्टपणे दिसतात, ऩ३ंतु जेव्हा मी मा७ । श३ी३त असतो तेव्हा मला त्या सर्व गोंधळलेले दिसतात. त्यामुळे ऩालतू बोलणे टाळ? ।साठी मी थांबतो.

माझा आ३ध्व येशू मला त्याच्या उपस्थितीपासून वंचित ठेवत आहे.

मला खूप कटुता जाणवते आणि मला असे वाटते की मा७ । हृदयात एक चाकू

अडकला आहे, ँ ।मुळे मला वेदना होतात ँ ।मुळे मी लहान मुलासा३खे ३डतो आणि ओ३डतो.

आह! ख३ंच, मी लहान मुलासा३खा झालोय असं वाटतं,

- जोपर्यंत तो त्याच्या आईपासून दू३ जातो तोपर्यंत तो ३डतो आणि ओ३डतो

- संपूर्ण कुटुंबाला उलथापालथ क३? ।च्या बिंदूपर्यंत! आणि तिचे ३डणे थांबव? ।चा कोणताही इलाज नाही,

जोपर्यंत तो स्वतःला त्याच्या आईच्या कुशीत ऩाहत नाही तोपर्यंत.

हाच मी आहे: सदगुणाने ख३ मुलगा.

मा७ ।साठी हे शक्य असल्यास, मी मा७ । सर्वोच्च आणि एकमेव चांगले शोध? ।साठी

स्वर्ग आणि पृथ्वी अस्वस्थ कधीन.
जेव्हा मी येशूच्या ताब्यात असतो तेव्हाच मी शांत होतो.

गद्दीब पोद्द की मी!
मला अजूनही बालपणीच्या डायपद्दमध्ये गुंडाळलेले वाटते. मी एकटा चालू शकत नाही,
मी खूप कमजोद्द आहे
माळ किडे प्रौढांची क्षमता नाही जे स्वतःला तर्काने मार्गदर्शन करू देतात.

मला येशूसोबत जग? ाची ही अत्यंत गद्दज आहे. बद्दोबद्द की अयोग्य, मला काहीही
जाणून घ्यायचे नाही.
मला काय जाणून घ्यायचे आहे की मला येशू हवा आहे.
मला आशा आहे की पद्दमेश्वद्द या गद्दीब मुलीला क्षमा कद्देल जी कधीकधी मूर्खपणा
कद्दते.

मी या अवस्थेत असताना,
मी माळ ा आद्दध्य येशूला त्याच्या पुनरुत्थानाच्या कृतीत थोडक्यात पाहिले.

त्याचा चेहरा अतुलनीय तेजाने उजळला होता.
मला असे वाटले की आपल्या प्रभुची सर्वात पवित्र मानवता,
- जरी जिवंत मांस, ते चमकदार आणि पारदर्शक होते.
इतके की ते देवत्व मानवतेशी एकरूप झालेले स्पष्टपणे दिसून आले.

त्याच्याकडून आलेल्या प्रकाशात मी त्याला खूप वैभवशाली पाहिले तेव्हा तो **मला म्हणाला :**

"माळ ा मानवतेला पद्दिपूर्ण आ्ग ाधाद्दकतेमुळे खूप गौद्दव प्राप्त झाले आहे,
- ँ ने, जुन्या निसर्गाचा समूळ नाश करून, मला नवीन निसर्ग, तेजस्वी आणि अमद्द
पद्दत दिला आहे.
अशा प्रकारे, आ्ग ापालनाद्वारे,
आळ्द तुम्हाला सदगुणांसाठी परिपूर्ण पुनरुत्थान बनवू शकतो.

असे आहे:
- जद्द आ्ग ाला त्रास होत असेल, तद्द आ्ग ापालन त्याला आनंदात वाढवेल,
- जद्द ती चिडली असेल तद्द आ्ग ापालन तिला शांततेत वाढवेल,
- जद्द तो मोहात पडला तद्द आ्ग ाधाद्दकपणामुळे त्याला शत्रूला बांध? ासाठी एक
मजबूत साखळी मिळेल.

आणि तो त्याला पुन्हा एकदा शैतानी सापळ्यातून विजयी बनवेल.
- जद्द आळ्द वासना आणि दुर्गुणांनी वेढलेला असेल तद्द आ्ग ापालन, त्यांना मारून, ते
सदगुणांमध्ये वाढेल.

आ्ग ापालन आ्ग ात हेच करते.
आणि जेव्हा वेळ येईल तेव्हा ते देहाचे पुनरुत्थान देखील करेल. "

त्यानंत॥ प्रकाश माघा॥ला आणि येशू अदृश्य झाला.

जेव्हा मी स्वतःला त्याच्यापासून वंचित ठेवले तेव्हा मला असे दुःख झाले की मला असे वाटले की मला जळजळीत ताप आला आहे ७ ।मुळे मी अस्वस्थ झालो आणि भ्रमात पडलो.

आह! प्रभु, मला या अनुपस्थिती सहन क॥? ।ची शक्ती दे, का॥ण मी बेशुद्ध आहे!

मी प्रलापाच्या शिख॥व॥ होतो.

मी मूर्खपणाचे बोलत होतो आणि मला वाटते की मी मा॥ । काही दोषांमध्ये देखील मिसळत होतो. मा॥ । गंभीर स्वभावाला मा॥ । स्थितीचे पूर्ण वजन जाणवले.

मा॥ । पलंगाव॥ असणं कैद्यांच्या प॥स्थितीपेक्षा वाईट वाटत होतं. मला या अवस्थेतून बाहे॥ पडायला आवडले असते. तसेच, मी मा॥ । यमकाची पुन॥वृत्ती क॥त ॥हिलीः की माझी स्थिती देवाच्या इच्छेनुसा॥ ॥हिली नाही का॥ण येशू आला नाही.

जेव्हा माझा पेशंट येशू मा॥ । आतील भागातून बाहे॥ आला तेव्हा मी काय क॥वे याबद्दल मी विचा॥ क॥त होतो. मला घाब॥लेल्या गंभी॥ आणि गंभी॥ स्वरूपात, **तो मला म्हणाला :**

"तुला वाटतं की मी तु॥ । प॥स्थितीत असतो त॥ मी काय केलं असतं?" मा॥ । आतील भागात मी विचा॥ केला: "नक्कीच **देवाची इच्छा** ".

येशू म्हणाला, " ठीक आहे, तू ते कर ." त्यानंत॥ तो गायब झाला.

आमच्या प्रभुने ते इतके गंभी॥पणे सांगितले होते की मला त्याच्या शब्दाची पूर्ण शक्ती जाणवली,

- केवळ त्याची सर्जनशील शक्तीच नाही त॥ विनाशका॥ शक्ती देखील.

या शब्दांनी, माझे अंतः॥ग इतके हाद॥ले, अत्याचा॥ झाले आणि कडू झाले की मी ॥ड? । शिवाय काहीही केले नाही. सर्वात महत्त्वाचे म्हणजे मला येशूने ७ । गुरुत्वाकर्षणाने मा॥ ।शी बोलले होते ते आठवले, म्हणून मी त्याला "ये" असे म्हण? ।चे धाडस केले नाही.

त॥ त्या दिवशी या अवस्थेत ॥हून मी न बोलावता माझे ध्यान केले. दिवसाच्या मध्यभागी तो आला तोपर्यंत, त्याच्या सकाळच्या देखाव्यापासून पूर्णपणे बदललेले, एक मऊ लुक होता.

त्याने मला सांगितले :

"मा॥ । मुली, काय विनाश, काय विनाश होणा॥ आहे!"

त्याने हे सांगताच मला मा॥ । आतून पूर्णपणे बदलल्यासा॥खे वाटले.

- शिक्षेमुळेच तो आला नाही, इत॥ कोणत्याही का॥णासाठी आला नाही, हे समजल्याव॥.

द॥म्यान, मी चा॥ आद॥णीय लोक येशूने सांगितलेल्या शब्दां॥ ॥डताना पाहिले.

विचलित होऊ इच्छित असताना, **धन्य येशूने मला सद्गुणांबद्दल** काही शब्द सांगितले :

"एक विशिष्ट उत्साह आणि काही गुण आहेत

- जे काही प्रौढ झाडांच्या आजूबाजूला वाढणाऱ्या तरुण झाडांसांखे दिसतात आणि
- जे त्यांच्या खोडात नीट रुजलेले नसल्यामुळे, जोपाचा वापा किंवा त्याऐवजी जोपादापा दंव यामुळे कोपाडे होतात.

तथापि, असे असू शकते की काही काळानंतपा ते पुन्हा हिपावे होतील पांतु, हवामान आणि बदलाच्या संपर्कात पाहा, ते कधीच प्रौढ वृक्ष होऊ शकत नाहीत.

तपा हे औत्सुक्य आणि सद्गुण नीट रुजलेले नाहीत .

- आपाधपाकतेच्या झाडाच्या खोडात , म्हणजे
- **मापा I मानवतेच्या झाडाच्या खोडात जे सर्व आपाधारक आहे .**

संकटे आणि पापाक्षांमध्ये ते संपतात.

ते शाश्वत जीवनासाठी फळ दे? अस कधीही यशस्वी होत नाहीत. "

मी मापा I आपाध्य येशूपासून वंचित पाहून माझे दिवस घालवत आहे. जास्तीत जास्त, तो सावलीसापाखा किंवा विजेसापाखा येतो, माझे गपाब हृदय अत्यंत कडू सोडून. मला त्याची अनुपस्थिती इतकी जाणवते की मापा I सर्व नसा, तंतू, हाडे आणि अगदी पाक्ताचे थेंबही मापा I आत सतत धडपडत असतात, असे म्हणत:

"येशू कुठे आहे? तुम्ही त्याला कसे गमावले? तो पुन्हा कधीही येणापा नाही याची खात्री कपा? साठी तुम्ही काय केले?

त्याच्याशिवाय आपण इथे कसे पाहू?

सर्व सांत्वनाचा स्त्रोत गमावल्याबद्दल आप्हाला कोण सांत्वन देईल? आपल्या दुर्बलतेत आपल्याला कोण बळ देईल?

जपा आपण या प्रकाशापासून वंचित पाहिलो तपा कोण आपल्याला सुधापेल आणि आपले दोष उघड कपेल? विद्युत प्रवाहापेक्षा जास्त, हा प्रकाश आमच्या सर्वात जवळच्या लप? ाच्या ठिकाणी घुसला आहे आणि, अत्यंत अगम्य गोडीने त्याने आमच्या जखमा सुधापाल्या आणि बऱ्या केल्या. येशूशिवाय सर्वकाही दुःख आहे, सर्व काही उजाड आहे, सर्वकाही अंधापा आहे. आप्ही ते कसे कपाणापा आहोत?"

असे असूनही, मापा I इच्छाशक्तीच्या खोलवपा, मला पाजीनामा दिल्यासापाखे वाटले.

मी माझा सर्वात मोठा त्याग म्हणून त्याच्या प्रेमासाठी त्याची अनुपस्थिती अर्पण करून माझा प्रवास चालू ठेवला. बाकी सगळे मापा I विरुद्ध सतत युद्ध कपात होते आणि माझा छळ कपात होते.

आह! प्रभा, तुला ओळख? साठी मला किती किंमत मोजावी लागली आहे आणि तुपा I भूतकाळातील भेटीसाठी तू मला किती मोबदला देतोस!

मी या अवस्थेत असताना, तो थोडक्यात दिसला आणि **मला म्हणाला** : माझी कृपा माऱ्वा । अंगी आहे.

माऱ्वा । कपेचा मालक तू,
तुऱ्वा । अस्तित्वात निर्माण होणाऱ्वा प्रत्येक गोष्ट कठोर गऱ्वाजेपोटी माऱ्वा शिवाय ऱ्वाहू
शकत नाही.

येथे काऱ्वाण आहे

- म्हणून तुमच्यातील प्रत्येक गोष्ट मला ई म्हणते
- ँ साठी तुमचा सतत छळ केला जातो.

स्वतःच्याच एका भागाने ओतप्रोत आणि भऱ्वालेले असल्याने, आऱ्वा ांना शांती मिळते आणि ते समाधानी असतात .

जेव्हा ते माऱ्वा । ताऱ्ब्यात असतात, केवळ अंशतःच नाही तऱ्वा संपूर्णपणे. मी माऱ्वा ।
दुर्दशेबद्दल तक्राऱ्वा केल्यामुळे, **येशू पुढे म्हणाला** :

"माऱ्वा । उऱ्वा टतेच्या काळात, मी देखील अत्यंत त्याग अनुभवला,
जऱ्वा माझी इच्छा नेहमी माऱ्वा । पित्याच्या आणि पवित्र आऱ्वा । च्या इच्छाशी एकरूप
होती. "

प्रत्येक गोष्टीत क्रॉसचे दैवीकऱ्वाण कऱ्वा? ।साठी मला हे भोगायचे होते.

इतके की, माऱ्वा ।कडे पाहणे आणि क्रॉसकडे पाहणे, तुम्हाला ते दोन्हीमध्ये सापडतील.
तेच वैभव,

त्याच शिकवणी e

तोच आऱ्वासा तुम्ही स्वतःला नेहमी ठेवू शकता,

तुम्हाला एक किंवा दुसऱ्यामध्ये प्रवेश कऱ्वा? ।मध्ये कोणताही फऱ्वाक न दिसता."

मी माऱ्वा । नेहमीच्या स्थितीत चालू ठेवतो. मी माऱ्वा । गोड येशूला त्याच्या हातात
वधस्तंभ घेऊन जगात फेक? ।साठी पाहिले तेव्हा तो **मला म्हणाला** :

"माऱ्वा । मुली, जग अजूनही भ्रष्ट आहे.

पण काही वेळा तो भ्रष्टाचाऱ्वा इतक्या उच्च पातळीवऱ्वा पोहोचतो की

जऱ्वा मी माऱ्वा । वधस्तंभाचा एक भाग त्याच्यावऱ्वा ओतला नाही,

सर्व लोक भ्रष्टाचाऱ्वात मऱ्वातील .

मी जगात आलो तेव्हा ही पऱ्वास्थिती होती.

केवळ क्रॉसने त्यांच्यापैकी अनेकांना ँ । भ्रष्टाचाऱ्वात बुडवले होते त्यापासून वाचवले.

त्यामुळे या काळात आहे.

भ्रष्टाचाऱ्वा इतका पोचला आहे की मी त्यांच्यावऱ्वा ओतली नाही तऱ्वा

-प्लेट्स, -पिन आणि क्रॉस

- त्यांना त्यांचे ऱ्वाक्तही सांडायला लावणे,

लोक भ्रष्टाचाऱ्वाच्या पुऱ्वात बुडतील. "

असे म्हणताच त्याला हा क्रॉस जगावऱ्वा फेकल्यासाऱ्वाखे वाटले आणि शिक्षा एकमेकांच्या

मागे लागल्या.

माळ I आढाध्य येशूला पुन्हा भेट? I साठी मला सर्व व्यथित, गोंधळलेले आणि जवळजवळ हताश वाटले. तो अनपेक्षितपणे आला आणि **मला म्हणाला** :

"तुला माहित आहे का मी तुला कडून काय अपेक्षा करतो?"

मला तू माळ I सारखी प्रत्येक गोष्टीत हवी आहेस , कामात आणि हेतू दोन्हीमध्ये.

तुम्ही सर्वांचा आदर करावा अशी माझी इच्छा आहे .

काळण प्रत्येकाचा आदर स्वतःला आणि इतरांना शांती देतो.

तुम्ही स्वतःला सगळ्यात लहान समजावे अशी माझी इच्छा आहे .

माळ I सर्व सूचनांचे तुम्ही नेहमी तुमच्या मनात चिंतन करावे अशी माझी इच्छा आहे . ते तुम्ही तुमच्या हृदयात ठेवावे अशी माझी इच्छा आहे . जेणेकरून जेव्हा संधी निर्माण होतात, तेव्हा तुम्हाला तुमचे मन आणि हृदय नेहमी तयार असेल.

- माळ I सूचना वापरा? I साठी आणि

- त्यांना व्यवहार्यत आण? I साठी.

थोडक्यात, तुझे जीवन माझे ओव्हरफ्लो व्हावे अशी माझी इच्छा आहे ."

तो असे म्हणत असताना, मी पन्मेश्वराच्या मागे एक दंव आणि आग पाहिली जी पृथ्वीवर आली आणि पिकांचे नुकसान झाले.

मी त्याला म्हणालो: "प्रभु, तू काय कळत आहेस? गप्प ब गोष्टी! आणि तो, माझी पर्वा न कळता, गायब झाला.

त्याच्या बाजूने बघाच काळ शांत झाल्यानंत, माझा आढाध्य येशू मला जास्तीत जास्त काही शब्द सांगतो त्याला U I जखमा कळायच्या आहेत. आज सकाळी मी माळ I कठीण परिस्थितीमुळे आणि सर्वात महत्त्वाचे म्हणजे येशूच्या सतत अनुपस्थितीमुळे मी स्वतः ला दडपलेले आणि थकलेले दिसले.

थोडक्यात दिसल्यानंत, **त्याने मला सांगितले** :

"माझी मुलगी, क्रॉस आणि क्लेश ही शाश्वत आनंदाची भाकळ आहेत". मला समजले की जे आपल्याला जास्त त्रास होईल,

tanto più abbondante e gustoso sarà il pane che ci nutrirà nel soggiorno celeste.

दुस-या शब्दात सांगायचे तर, आपण जितके जास्त दुःख भोगतो तितकाच आपल्याला भविष्यातील वैभवाबद्दल अधिक आत्मविश्वास असतो.

माळ I नेहमीच्या अवस्थेत स्वतःला शोधून, मी थोडक्यात माझा गोड येशू पाहिला.

त्याच्या अनुपस्थितीमुळे झालेल्या माळ I अनिश्चित स्थितीबद्दल मी तक्रार करू लागलो.

मी त्याला सांगितले की मी एक प्रकारचा शास्त्रीय आणि नैतिक थकवा अनुभवत आहे, जणू काही मला माझा गप्प स्वभाव ठेचून गेला आहे आणि मला सर्व बाजूंनी अशक्तपणा जाणवत आहे.

त्याने मला सांगितले :

"माळ I मुली, घाबरू नकोस काळ तुला सर्व बाजूंनी कमकुवत वाटत आहे. तुला माहित नाही की माळ I साठी सर्वकाही त्याग केले पाहिजे,

- केवळ आळ्यच नाही,

-पण शक्तीही?

तुळ I अस्तित्वाच्या सर्व अंगांनी मी माळ I वैभवाची मागणी करतो हे तुला माहित नाही का?

तुला माहित नाही,

- संघर्ष ,

-आम्ही उपभोगाची स्थिती नावाच्या दुसऱ्या ऋतूत जातो का?

हे खरे आहे की, मला जगाला शिक्षा करवी लागत असल्याने मी माळ I सवयीनुसार तुला भेटायला येत नाही.

पण मी हे दुःख तुमच्यासाठी, तुमच्या फायद्यासाठी वापरतो.

-म्हणजे फक्त तुला माळ I शी एकरूप ठेवणे नाही,

-पण माळ I प्रेमाने तुला खाऊन टाक? I साठी.

खरं तर, न ये? I ने आणि तू माळ I अनुपस्थितीमुळे अशक्त होऊन, तू माळ I साठी स्वतःला खपवायला येत नाहीस का?

तुम्हाला त्रास हो? I चे काळण नाही. सर्व प्रथम, काळण जेव्हा तू मला पाहतोस,

- हे नेहमी तुळ I आतून दिसते की तू मला बाहेर जाताना पाहतोस,

- मी तुळ I बघोबघ आहे हे निश्चित चिन्ह आहे. शिवाय

- असा एकही दिवस गेला नाही की जेव्हा तुम्ही म्हणू शकता की तुम्ही मला पूर्णपणे पाहिले नाही. "

मग, आवाजाचा मऊ आणि अधिक पध्दपकाधी स्वर्ण गृहीत धरून , तो **पुढे म्हणाला :**

"माझी मुलगी, मी तुला खूप शिफारस करतो

परावर्तित न होणारी थोडीशी कृती चुकू नये म्हणून

-संयम,

- राजीनामा,

- कोमलता,

-संतुलन इ

- प्रत्येक गोष्टीत शांतता.

नाहीतर तू येऊन माझा अपमान करशील.

हे एखाद्या ऋजवा I साखे आहे जो ऋजवा I त ऋहतो

- आंतरिकदृष्टी I खूप श्रीमंत, पण ते,

- बाहेरून, ते सर्व तडे गेलेले, ऋंगवलेले आणि कोसळ? I च्या मार्गावर दिसतील.

तो म्हणणाऱ्या नाही:

"एव, I जीर्ण दिसणा-या ऋजवा I कडे जा? I ची भीती वाटणाऱ्या ऋजवा I त ऋहणे

कसे शक्य आहे?

या महालात कसला ढाजा ढाहतो?"

या ढाजाची बदनामी होणाऱा नाही का?

असा विचाऱा कऱा की जऱा तुमच्यातून काहीतऱी निष्पन्न झाले जे सदगुण नाही, लोक तुऱा । आणि माऱा ढबदल साऱाखेच म्हणतील. मी तुऱा ढत ढाहतो म्हणून माझा अपमान होईल. "

मी माऱा । नेहमीच्या स्थितीत असताना, माझा सर्वात गोड येशू थोडक्यात दिसला, माऱा ढत पूर्णपणे विऱाघळली.

त्याने मला सांगितले :

"माऱा । मुली, तुला चिन्हे काय आहेत हे जाणून घ्यायचे आहे का, आऱा ।ला माझी कृपा आहे की नाही हे ओळखा? "

मी प्रत्युत्तऱा दिले: "प्रभु, तुझे पऱामपवित्र चांगुलपणा तुला आवडेल तसे कऱा"

तो पुढे म्हणाला :

**जर आऱा ।ला माझी कृपा असेल तर ते पहिले लक्षण आहे
सर्व काही तो देवाकडून ऐकू किंवा पाहू शकतो
हे त्याला एक गोडपणा आणि गोडपणा सर्व देवी जाणवते,
।ची तुलना मानवी किंवा स्थलीय कोणत्याही गोष्टीशी होऊ शकत नाही .**

हे एखाद्या आईसाठी आहे जे,

- फक्त तुमच्या मुलाचा श्वास किंवा आवाज,
ती त्याच्यामध्ये तिच्या गर्भाचे फळ ओळखते, । मुळे तिला आनंद होतो.

हे देखील दोन जवळच्या मित्रांसाऱाखे आहे जे ते एकत्र बोलत असताना,
एकमेकांना शैअऱा कऱा

त्याच भावना, समान आवडी,

समान सुख आणि दुःख. त्यांच्यात समान आऱाऱीयता असल्याने,

- त्यांना खूप आनंद आणि आनंद वाटतो आणि

- ते त्यातून इतके प्रेम मिळवतात की ते स्वतःला एकमेकांपासून वेगळे करू शकत नाहीत.

आऱा ।त वास करणाऱ्या आंतरिक कृपेची हीच स्थिती आहे. जेव्हा ती व्यक्ती त्याच्या आतमध्ये जे आहे त्याचे फळ बाहेरून पाहते.

त्याला इतका आनंद आणि गोडवा वाटतो की तो व्यक्त करू शकत नाही.

दुसरे लक्षण म्हणजे कृपा असलेल्या आऱा ।चे भाषण

- निर्विवाद आहे आणि

- इतरांमध्ये शांतता बिंबवि? ।ची शक्ती आहे ,

। ांच्याकडे कृपा नाही त्यांनी सांगितलेले तेच भाषण छाप पाडत नाही आणि शांतता आणत नाही.

मग, मा७ I मुली , कृपेने सर्व गोष्टींचा आ७७ काढून टाकला.
माणसाच्या माणुसकीतून एक पडदा तया७७ होतो जो आ७७ झाकतो,
जेणेकरून हा बु७७खा टाकून दिला त७७ या आ७७ त लपलेले स्वर्ग सापडेल.

म्हणून या आ७७ त सापडणे आश्चर्यका७७क नाही
- ख७७ नम्रता,
- आ७७ I धा७७क ई
- इत७७ सदगुण,
त्या व्यक्तीमुळे साधा बु७७खा शिवाय काहीच उ७७ले नाही.

आ७७ स्पष्टपणे पाहतो की त्यात फक्त कृपा आहे
- जो कृती क७७तो ई
- जे सर्व गुण व्यवस्थित ठेवते.

कृपा आ७७ I ला देवाप्रती मोकळेपणाच्या निरंतर स्वभावात जगू देते . "

मी मा७७ I आ७७ I च्या स्थितीबद्दल थोडीशी घाब७७त असताना, माझा प्रिय येशू
अनपेक्षितपणे आला आणि मला म्हणाला :

"मा७७ I मुली, घाबरू नकोस,
का७७ण तुमच्या सर्व इच्छांचा आ७७भ, मध्य आणि शेवट मी एकटाच आहे. "

या शब्दांमुळे मी येशूमध्ये शांत झालो.
सर्व देवाच्या गौ७७वासाठी असो आणि त्याचे पवित्र नाव धन्य असो!

अनेक दिवसांच्या अनुपस्थितीनंत७७, आज सकाळी ये? I साठी आणि मला मा७७ I
श७७७तून बाहे७७ काढ? I साठी येशू दयाळू होता.
मी धन्य येशूच्या उपस्थितीत असताना, मी अनेक लोक आणि सध्याच्या पिढीचे वाईट
पाहिले.

मा७७ I आ७७ध्य येशूने त्यांच्याकडे दयाळू नज७७ टाकली आणि मा७७ I कडे वळून,

त्याने मला सांगितले :

"मा७७ I मुली, तुला हे जाणून घ्यायचे आहे का की माणसामध्ये वाईटाची सुरुवात कुठून
होते?
सुरुवात म्हणजे जेव्हा माणूस वयाचा असतो तेव्हा तो स्वतःला फा७७च ओळखत असतो,
म्हणजे, जेव्हा ते का७७णाचे वय होऊ लागते. मग तो स्वतः ला म्हणाला: "मी कोणीत७७
आहे."

"स्वतःला कोणीतरी मानून माणूस मा७७ I पासून दूर जातो.

तो मा७७ I व७७ विश्वास ठेवत नाही जो संपूर्ण आहे.
त्याचा सर्व आ७७विश्वास आणि सामर्थ्य तो स्वतःपासूनच काढतो
आणि, यामुळे, तो कदाचित सर्व चांगली तत्त्वे गमावू शकतो. आणि, त्याची चांगली तत्त्वे

जर त्याने या रिक्त जागा भरल्या नाहीत तर कोणीही स्वर्गात प्रवेश करू शकणार नाही.

आज त्यांना भरू शकतो

- आयुष्यभर माणव दोनदा प्रेम करणे किंवा,
- अयशस्वी झाल्यास, शुद्धीकरणाच्या आगीपासून.

तुमच्याबद्दल, जेव्हा तुम्ही माणव पासून वंचित असता,

- प्रिय वस्तूपासून वंचित झाल्याने तुमचे प्रेम दुष्पट होते आणि,
- याच्या सहाय्याने तुम्ही तुमच्या आज्ञेत असलेल्या भिक्त जागा भरू शकता. "

मी त्याला सांगतो:

" माणव ! गोड गुड,

- मला तुण बाबूबाबू स्वर्गात जाऊ दे आणि,
- जे तुम्हाला ते कायमचे ब्रह्म द्यायचे नसेल ते किमान काही काळासाठी. कृपया कृपया कृपया. "

त्याने उत्तर दिले :

"तुम्हाला माहित नाही का की या धन्य दिवाणखान्यात जा? !साठी,
दुसऱ्या ख्रिस्तासारखे हो? !साठी आज्ञेला पूर्णपणे माणव मध्ये रूपांतरित व्हावे
लागेल का?

नाहीतर तुम्ही इतर धन्यांमध्ये कसे राहाल? त्यांच्यामध्ये तुम्हाला इथे राह? !ची लाज
वाटेल.

मी उत्तर दिले:

"मी तुण पेक्षा खूप वेगळा आहे हे खरे आहे.

पण, जर तुम्हाला हवं असेल तर तुम्ही मला जसं व्हायला हवं तसं बनवू शकता.

मला संतुष्ट कर? !साठी, येशूने मला त्याच्यामध्ये पूर्णपणे बंद केले,

- जेणेकरून तू मला पुन्हा कधीही पाहणार नाहीस,
- पण फक्त तोच आणि अशा प्रकारे आपण स्वर्गात गेलो.

आम्ही एका ठाविक ठिकाणी पोहोचलो की,

आम्ही स्वतःला एका अवर्णनीय प्रकाशासमोरे सापडलो.

या प्रकाशापूर्वी,

- मी एक नवीन जीवन जगलो, एक अतुलनीय आनंद, जो यापूर्वी कधीही अनुभवला नव्हता.

- मला किती आनंद झाला!

तसेच, मला असे वाटले की मी सर्व आनंदाच्या पूर्णतेत आहे.

आम्ही या प्रकाशापूर्वी पुढे जात असताना, मला खूप भीती वाटली.

मला पन्ध्रशेच्या स्तुती करायला आवडले असते, त्याचे आभा मानले असते, पण,

- काय बोलावे कळत नाही,

- मी तीन ग्लोबिया पत्री वाचले

- ७ !ला मी आणि येशूने एकत्र प्रतिसाद दिला. ते विजेसारखे क्वचितच संपले,

मी स्वतःला माळ । शब्दीच्या दयनीय तुरुंगात सापडले.

आह! पद्मेश्वर, माझा आनंद किती कमी आहे!
मला असे वाटते की माळ । शब्दीतील चिकणमाती खूप कठीण आहे आणि ती तोड? ।साठी कठोर धक्का लागेल, काढण ती माळ । आज ।ला या दुःखी पृथ्वीपासून दूर जा? ।पासून प्रतिबंधित करते.

मला आशा आहे की हिंसक धक्क्याने ही चिकणमाती केवळ तुटणा नाही त
शिडकाव होईल.

म्हणून, या पृथ्वीवर आहे? ।साठी आणखी घ नाही,
- तू माळ ।वर दया करशील आणि
-तुम्ही माझे स्वर्गीय दिवाणखान्यात त्याचे आयुष्यभर स्वागत कराल
किंवा, ते अयशस्वी झाल्यास, शुद्धीकरणाच्या आगीपासून.

मी माळ । नेहमीच्या अवस्थेत होतो आणि माझा प्रिय येशू येत नव्हता. मला खूप त्रास दिल्यानेत आणि त्याला पुन्हा भेट? ।ची आशा जवळजवळ सोडल्यानेत,
तो अनपेक्षितपणे आला आणि **मला म्हणाला :**

"माझी मुलगी,
- तुझा आवाज मला गोड आहे
- पिल्लासाठी त्याच्या आईचा आवाज किती गोड आहे
जेवायला गेल्यावर ती पत येते.
जेव्हा त्याची आई पत येते तेव्हा लहान पक्षी काय करतो?
आईचा आवाज ऐकून त्याला गोडवा वाटतो आणि आनंद साज करतो. आईने अन्न तोंडात जमा केल्यानेत,
साठी मातृ विंग अंतर्गत huddles
- उबदाव्हा, घटकांपासून स्वतःचे संरक्षण कर आणि सुक्ष्मितपणे विश्रांती घ्या.
अन्ने! लहान पक्ष्यासाठी मातृ पंखाखाली असणे किती आनंददायी आहे!

हे तू माळ ।साठी कोण आहेस.
तू तो पंख आहेस ७ च्या खाली मी उबदाव्हा होतो, जे मला शक्ती देते, जे माझे रक्षण करते.
तू मला सुखरूप आनंद करू दे.
अन्ने! या पंखाखाली असणे माळ ।साठी किती आनंददायी आहे! "

ते म्हणाले, येशू गायब झाला आहे.
माळ ।साठी, मी किती वाईट आहे हे जाणून मी गोंधळलो आणि लाज वाटली.

पण आज ।थाक मला हे लिहि? ।स भाग पाडून माझा गोंधळ वाढवू इच्छित होता.
देवाची पद्म पवित्र इच्छा सदैव पूर्ण होवो.

मला माळ । स्थितीबद्दल अनेक शंका होत्या. जेव्हा माझा आध्याय येशू आला तेव्हा तो
मला म्हणाला :

"मुलगी, घाबरू नकोस.
मी शिफास कऱ्तो की नेहमी माऱ् I इच्छेनुसाऱ् ढ्हावे.

कारण जेव्हा दैवी इच्छा आऱ् Iत असते,

- किंवा वाईट इच्छा नाही,
- किंवा मानवी इच्छा नाही

एक खेळणी बनव? Iसाठी त्यांच्या आऱ् Iत प्रवेश कर? Iची शक्ती नाही. "

त्यानंतऱ्, मला वाटले की मी येशूला वधस्तंभावर खिळलेले पाहिले आहे.

मला सहभागी होऊ देत

- केवळ त्याच्या त्रासासाठीच नाही,
- पऱ्तु दुसऱ्या व्यक्तीच्या काही दुःखांबद्दल, प्रभुने जोडले:

"हे खऱ् दान आहे:

- इतऱ्ना जीवन दे? Iसाठी स्वतःचा नाश कऱ्.
- दुसऱ्यांचे वाईट स्वतःवऱ् घेणे आणि स्वतःचे चांगले म्हणून स्वतःला देणे. "

माऱ् I कबूलकऱ्याने शंका उपस्थित केली होती.

आणि जेव्हा आशीर्वादित येशू आला तेव्हा तो माऱ् I कबूलकऱ्याबऱ्बोबऱ् होता.

येशू त्याला म्हणाला: "

माझ् कार्य नेहमीच सत्यावऱ् आधाऱ्त असते आणि जऱ् ते कधीकधी अस्पष्ट वाटत असले तऱ्, को Iंमध्ये लपलेले असते, पऱ्तु कोणीही मदत करू शकत नाही पऱ्तु असे म्हणू शकत नाही की ते सत्याशी सुसंगत आहे.

जऱ् प्राणी हे स्पष्टपणे समजत नसले तऱ् ते त्यातील सत्य नष्ट कऱ्त नाही.

हे माऱ् I कार्याचा दैवी मार्ग अधिक स्पष्ट कऱ्ते.

तो मर्यादित असल्याने, जीव अनंताला स्वीकारू शकत नाही किंवा समजू शकत नाही. सर्वोत्तम, तो काही झलक समजू शकतो आणि चुंबन घेऊ शकतो. मी धर्मग्रंथात सांगितलेल्या अनेक गोष्टी आणि मी संतांमध्ये कार्य कऱ्? Iची पद्धत खऱ्खऱ्च स्पष्टपणे समजली आहे का?

अऱ्हे! अंधाऱ्त आणि ऱ्हस्यात किती गोष्टी ऱ्हिल्या आहेत!

किती हुशाऱ् आणि शिकलेली मने त्यांचा अर्थ लाव? Iचा प्रयत्न करून थकली आहेत!

आणि त्यांना काय समजले? जे काही कळायचे आहे त्या तुलनेत बऱ्च काही नाही.

हे सत्याशी तडजोड कऱ्ते का? अजिबात. तसेच ते अधिक चमकते.

म्हणूनच तुमच्या डोळ्याने ओळख? Iचा प्रयत्न केला पाहिजे

- जऱ् ते खऱ् सदगुण असेल तऱ्
- जऱ् तुम्हाला असे वाटत असेल की तुम्ही सत्यात आहात, जऱ् कधीकधी अंधाऱ् असला तऱ्ही.

बाकीच्यासाठी आपण शांत आणि शांततेत असले पाहिजे. असे म्हणत, येशू अदृश्य झाला आणि मी माऱ् शऱ्ीत पऱ्तलो.

माऱ् । नेहमीच्या स्थितीत असल्याने,
धन्य येशूने मला माऱ् । शऱ्ीतून लोकांच्या गर्दीत नेले. काय अंधत्व! बहुतेक अंध होते आणि कोहीची दृष्टी कमी होती.

भेदक दृष्टी असलेले मोजकेच होते. ते ताऱ्यांच्या मध्यभागी सूर्यासाऱ्खे उभे ऱ्हिले,
दैवी सूर्याद्वारे पूर्णपणे गढून गेलेला.
ही दृष्टी त्यांना प्रदान कऱ्ीत आली काऱ्ण त्यांनी अवताऱ्ी वचनाच्या प्रकाशात स्वतःला स्थिऱ् केले होते.

करुणेने भऱ्लेला, येशूने मला सांगितले :

"माऱ् । मुली, गवनि जग किती उद्ध्वस्त केले आहे!
प्रत्येकजण जन्मतःच स्वतःमध्ये वाहून नेणाऱ् काऱ्णाचा तो छोटासा प्रकाश नष्ट कऱ्ीत ।साठी अभिमान आला आहे.

पऱ्तु हे जाणून घ्या की देवाला सर्वात जास्त उंच करणारा गुण म्हणजे नम्रता .
देवासमोऱ् आणि माणसांसमोऱ् सृष्टीला सर्वात उंच कऱ्णाऱ् गुण म्हणजे नम्रता. "

ते म्हणाले, येशू गायब झाला आहे. नंतऱ्, तो श्वासोच्छवासाने आणि व्यथित होऊन पऱ्त आला आणि पुढे म्हणाला :
"माऱ् । मुली, तीन भयानक शिक्षा होणाऱ् आहेत." मग मला त्याच्याशी एक शब्दही बोलायला वेळ न देता तो विजेसाऱ्खा अदृश्य झाला. "

आज सकाळी, माझा आऱ्ध्य येशू येत नव्हता.
खूप प्रतीक्षा केल्यानंतऱ्, व्हर्जिन आई आली आणि येशूला जवळजवळ जबऱ्दस्तीने घेऊन गेली.

काऱ्ण तो पळून जात होता. मग परम पवित्र व्हर्जिन मला म्हणाली :

"माऱ् । मुली, तिला हाक माऱ्यला कंटाळू नकोस, नकोशी हो.
येशूचे हे उाण हे एक चिन्ह आहे की त्याला शिक्षा द्यायची आहे.

यासाठी तो आपल्या प्रियजनांच्या नजरेपासून दूऱ् पळतो. तुम्ही थांबू नका.
कारण कृपा असणारा आऱ् शक्तिशाली असतो
नरकात,
पुरुषांबद्दल आणि
स्वतः देवावर .

कृपा हा देवाचा अंश आहे,
ुाच्याजवळ आहे त्या आऱ् ।चा त्याच्याजवळ असलेल्या गोष्टीवऱ् मोठा अधिकाऱ् नाही का?

नंत॥ मला खूप त्रास दिल्यानंत॥ मला ॥णी आईने भाग पाडले, येशू आला.
पण तो दिसायला लाजवाब आणि गंभी॥ दिसत होता, त्यामुळे त्याच्याशी बोल? ाची
आमची हिम्मत झाली नाही. त्याला हा प्रभावशाली पैलू कसा सोडावा हे मला कळत
नव्हते.

मला वाटले की मी त्याच्याशी बोलायला पुढे येईन, जे मी त्याला मूर्खपणाचे सांगून केले:

"माय स्वीट गुड, चला एकमेकांव॥ प्रेम करूया. ज॥ आपण एकमेकांव॥ प्रेम केले नाही
त॥ आपल्याव॥ कोण प्रेम क॥ेल?

मा७ ा प्रेमाने तू समाधानी नाहीस त॥ तु७ ाव॥ कोण कधी समाधानी ॥हू शकेल?
कृपया मला खात्रीशी॥ चिन्ह द्या की तू मा७ ा प्रेमात आनंदी आहेस. नाहीत॥ मी भान
गमावून बसेन, मी म॥ेन. "

मी सांगितलेल्या सर्व मूर्खपणाचे वर्णन कोण करू शकेल? त्याकडे दुर्लक्ष क॥णेच योग्य
आहे असे मला वाटते.

तथापि, असे दिसते की मी येशूच्या या प्रभावशाली हवेचा अंत क॥? ात यशस्वी झालो
आहे.

त्याने मला सांगितले :

"जेव्हा माणसांच्या पापांच्या लाटांवर मात होईल तेव्हा मी तु७ ा प्रेमाने तुप्त होईन .
म्हणून, तुमचे प्रेम वाढव? ाचा विचा॥ क॥ आणि मी तुमच्याब॥ब॥ आनंदी होईन.
त्यानंत॥ तो गायब झाला.

मी मा७ ा नेहमीच्या अवस्थेत असताना, माझा धन्य येशू यायला उशी॥ झाला.
त्याच्या अनुपस्थितीमुळे मी म॥त आहे असे मला वाटले.

तो अनपेक्षितपणे आला आणि मला म्हणाला:

"मा७ ा मुली, जसे डोळे हे शरीराचे दर्शन आहे , त्याचप्रमाणे शरण हे आ५ ाचे
दर्शन आहे .

मॉर्टिफिकेशन म्हणजे आ५ ाचा डोळा असे म्हणता येईल." मग तो नाहीसा झाला.

आज सकाळी, युके॥स्ट प्राप्त केल्यानंत॥
माझा आ॥ध्य येशू खूप दुखावलेला आणि ना॥ज झालेला दिसला, ७ ाने मला करुणा
वाटली.

मी त्याला मिठी मा॥ली आणि म्हणालो:

"मा७ ा गोड गुड, तू किती दयाळू आणि इष्ट आहेस! पुरुष तु७ ाव॥ प्रेम कसे क॥त
नाहीत?

ते तुम्हाला कसे ना॥ज क॥तात?

तु७ ाव॥ प्रेम क॥णे, आम्हाला सर्वकाही सापडते. तुमच्याव॥ प्रेम क॥? ामध्ये सर्व
वस्तूंचा समावेश होतो, ज॥ आम्ही तुमच्याव॥ प्रेम क॥त नाही, त॥ सर्व वस्तू
आमच्यापासून द॥ जातात.

त॥ही, तु७ ाव॥ कोण प्रेम क॥ते?

पण प्लीज, मा७ ा प्रिय प्रिये, पुरुषांचे अप॥ध बाजूला ठेव आणि काही क्षणांसाठी

आपण एकत्र प्रेमाचा वर्षाव करू."

मग येशूने स्वर्गीय न्यायालयाच्या सर्व सदस्यांना आमच्या प्रेमाचे प्रेक्षक म्हणून बोलावले आणि **म्हटले** :

"स्वर्गातील सर्व प्रेम मला संतुष्ट करूनाही जे तुमचे प्रेम त्यात एकरूप झाले नाही,
- विशेषतः कारण हे स्वर्गीय प्रेम माणूस तो त्यात आहे जे कोणीही माणूस तोपासून हिंमवून घेऊ शकत नाही,
- या पृथ्वीवरील चालणाऱ्यांचे प्रेम मी मिळवणारे असलेल्या त्यात असल्यासारखे आहे.

माझी कृपा स्वतःचा भाग असल्याने आणि माझे अस्तित्व अत्यंत सक्रिय असल्याने,
- जेव्हा कृपा अंतःकरणात प्रवेश करते,
अस्त्यावधील आत्म्याचा व्यापार करू शकतात, तो आमुळे त्याचे गुणधर्म वाढतात.

मला इतका आनंद वाटतो की जे मी ते गमावले ते मला खूप कडू होईल.
म्हणून, माणूस तो प्रेमाशिवाय, स्वर्गातील सर्व प्रेम मला क्वचितच संतुष्ट करू शकत नाही.
माणूस तो प्रेमाचा व्यापार कसा करायचा हे तुला माहित आहे,
जेणेकरून, प्रत्येक गोष्टीत माणूस तो प्रेम करून, तो मला आनंदी आणि समाधानी करे. "

ते ऐकून मी किती थक्क झालो हे कोण सांगेल. प्रेमाच्या किती गोष्टी समजल्या मला!
पण माझी जीभ फक्त स्तब्ध आहे, म्हणूनच मी इथे थांबतो.

माणूस तो नेहमीच्या अवस्थेत राहून मी स्वतःला माणूस तो शरीरातून बाहेर काढले. येशूच्या शोधात निघाल्यावर मला राणी आई सापडली. मी भागवून गेलो होतो आणि थकलो होतो, मी तिला म्हणालो:

"माणूस तो प्रिय आई, मी येशूला शोध? त्याचा माझा मार्ग गमावला आहे, त्याला शोध? त्यासाठी कुठे जायचे किंवा काय करायचे हे मला माहित नाही". मी ते बोललो ते धडत होते.

तिने मला सांगितले :

" माणूस तो मुली, माणूस तो मागे ये आणि तुला स्वतः येशूसारखा मार्ग सापडेल .

मी तुम्हाला ते ब्रह्म देखील शिकवीन जे तुम्हाला अनुमती देईल
-सदैव येशूबरोबर राहणे ई
- या पृथ्वीवरील नेहमी आनंदी आणि आनंदी राहा.

असे आहे:

स्वतःमधील विचार दुरुस्त कर
- या जगात फक्त येशू आणि तुम्ही अस्तित्वात आहात आणि दुसरे कोणीही नाही .
येशू आहे हे लक्षात ठेवा
- तुम्हाला फक्त एकच आवडेल,
- फक्त एकच तो मध्ये तुम्हाला स्वतःला लाड करायचे लागेल आणि

- आपण फक्त एक प्रेम आहे.

केवळ त्याच्याकडूनच तुम्ही प्रत्येक गोष्टीत प्रेम आणि समाधानी असावे अशी अपेक्षा केली पाहिजे.

असे जगणे,

- तू येशूबाबत,

जन्म तुम्ही वेढले असाल तन्म तुम्ही पुन्हा प्रभावित होणान् नाही

- तिन्स्कान् किंवा प्रशंसा,

- पालक किंवा पन्देशी,

- मित्र किंवा शत्रू.

तुमचा सर्व आनंद एकटा येशू असेल आणि एकटा येशू प्रत्येक गोष्टीत तुमच्यासाठी पुरेसा असेल.

माझी मुलगी, जोपर्यंत

- पृथ्वीवर अस्तित्वात असलेली प्रत्येक गोष्ट तुमच्या आज्ञेपासून पूर्णपणे गायब होणार नाही,

- तुम्हाला खरा आणि शाश्वत आनंद मिळू शकणार नाही.

ती असे म्हणत असतानाच, येशू विजेच्या कडकडाटासाख्वा बाहेर आला आणि तो आपल्यामध्ये दिसला. मी ते घेतले आणि माणबबाबत घेतले. त्यानंत, मी स्वतःला माण I शरीरत सापडले.

आज सकाळी मी माण I आन्ध्य येशूला पवित्र पित्यासोबत पाहिले .

मला असे वाटते की येशूने त्याला म्हटले:

"तुझे आतापर्यंतचे सर्व दुःख,

- मी काहीही नाही पण मी जे काही अनुभवले आहे,

- माण I उगटतेच्या सुरुवातीपासून ते माण I मृत्यूदंडापर्यंत.

माझा भाचा,

तुम्हाला फक्त तुमचा वधस्तंभ कॅल्व्हर्नीला घेऊन जावे लागेल." त्याने हे सांगताच, येशूला आशीर्वाद मिळाल्यासाख्खे वाटले.

- एक क्रॉस घेतला आणि

- ते पवित्र पित्याच्या खांद्यावन् ठेवले

- त्याला ते घाल? अस मदत कण्णे.

येशूने जोडले :

"माझे चर्च मण पावलेल्या स्त्रीसाख्खे दिसते,

विशेषतः सामाजिक पन्स्थितीच्या संदर्भात.

त्याचे शत्रू त्याच्या मृत्यूच्या न्ड? ाची आतुन्तेने वाट पाहत आहेत.

पण, धैर्य, माझा भाचा,

- तू डोंगन्वन् आल्यानंत,

- जेव्हा क्रॉसची उन्नती होईल तेव्हा प्रत्येकजण जागृत होईल

चर्च स्वतःला त्याच्या मॄणा-या पैलूपासून दूॄ कॄल आणि पूर्ण जोम पुन्हा मिळवेल.

यासाठी फक्त क्राँस हे साधन आहे, काॄण फक्त क्राँस हे एकमेव साधन होते
-पापामुळे जी पोकळी निर्माण झाली होती ती भरून काढ? ।साठी
- देव आणि मनुष्य यांच्यातील असीम अंतर दूर कर? ।साठी.

आजकाल,

केवळ क्राँस माॄ । चर्चला सक्षम आणि **चमकदार बनवेल**

त्याच्या शत्रूंना गोंधळात टाक? ।साठी आणि पळून जा? ।साठी त्याचे कपाळ उंच कॄ." असे बोलून, येशू अदृश्य झाला.

लवकॄच, माझा प्रिय येशू पॄत आला. सर्व पीडित , तो म्हणतो:

"माॄ । मुली, आजच्या समाजासाठी किती दुःख आहे!

हे माॄ । सदस्यांनी बनलेले आहे आणि मी त्यांना मदत करू शकत नाही पण प्रेम करू शकत नाही. ७ ।ला संसर्ग झालेला आणि दुखापत झालेला हात किंवा हात आहे तसे माॄ । बाबतीत घडते. तुम्हाला त्या सदस्याचा तिॄस्काॄ आहे का?

तुम्ही त्याचा तिॄस्काॄ कॄता का? आह! अजिबात!

याउलट, ती तिला सर्व आवश्यक काळजी प्रदान कॄते.

तो बॄ कॄ? ।वॄ खर्च कॄतो हे कोणाला माहीत आहे? हा जखमी अवयव त्याच्या संपूर्ण शॄीॄला त्रास देतो आणि तो बॄ होईपर्यंत तो दडपतो आणि पीडित असतो.

ही माझी अवस्था आहे. मला माॄ । अंगांना संसर्ग झालेला आणि जखम झालेला दिसतो आणि मला त्याचा त्रास होतो.

या काॄणास्तव, मी त्यांच्यावॄ अधिक प्रेम कॄतो.

अॄे! माझे प्रेम माॄ । प्रा? ।पेक्षा किती वेगळे आहे!

ते माझे आहेत म्हणून मला त्यांच्यावॄ प्रेम कॄयला भाग पाडले जाते. पण ते माॄ ।वॄ त्यांच्यापैकी एक म्हणून प्रेम कॄत नाहीत.

आणि जॄ ते माॄ ।वॄ प्रेम कॄतात, तॄ ते फक्त त्यांच्या फायद्यासाठी माॄ ।वॄ प्रेम कॄतात.

माझा प्रिय येशू येत ॄहतो.

आज सकाळी, मी त्याला पाहताच, मला त्याला विचाॄवेसे वाटले की त्याने माॄ । पापांची क्षमा केली आहे का?

मी त्याला म्हणालो : "माॄ । प्रिय प्रिये, तू मला माॄ । सर्व पापांची क्षमा केली आहेस तॄ तू मला तुॄ । तोंडाने सांगावे अशी माझी इच्छा आहे! "

येशू माॄ । कानाजवळ आला आणि त्याच्या नजॄने तो माॄ । संपूर्ण अंतर्भागात माझी छाननी कॄत आहे.

त्याने मला सांगितले: "सर्व क्षमा आहे आणि मी तुझी सर्व पापे क्षमा कॄतो.

तुमच्याकडे घाईघाईने आणि तुमच्या संमतीशिवाय काही लहान पापे शिल्लक आहेत. तेही मी तुला देतो. "

नंत॑ मला असे वाटते की येशूने स्वतःला मा॑ मागे ठेवले आहे. आणि, मा॑ मूत्रपिंडांना स्पर्श केल्याने ते पूर्णपणे मजबूत झाले.
या स्पर्शामुळे मी जे अनुभवले त्याचे वर्णन कोण करू शकेल? मी अनुभवले एवढेच म्हणू शकतो

- एक ताजेतवाने अग्नी आणि पवित्रता महान शक्तीसह .

त्याने मा॑ मूत्रपिंडाला स्पर्श केल्यानंत॑ मी त्याला मा॑ हृदयासाठी असेच क॑ची विनंती केली. मला संतुष्ट क॑साठी, त्याने ते केले.

मग मला असे वाटले की धन्य येशू मा॑ मुळे थकला आहे आणि मी त्याला म्हणालो:
"मा॑ गोड आयुष्य, तू मा॑साठी थकला आहेस ना?"

येशूने उत्तर दिले :

"हो. मी तुम्हाला दिलेल्या कृपेबद्दल किमान कृत॑ ण्हा.
का॑ण कृत॑ ता ही देवाची खजिना तुमच्या स्वतःच्या आनंदासाठी उघड? की गुरुकिल्ली आहे. तथापि, मी जे केले आहे ते तुझी सेवा क॑ल हे जाणून घ्या
भ्रष्टाचा॑पासून स्वतःचे ण्क्षण क॑, स्वतः ला मजबूत क॑, आणि तुमचा आ॑ आणि श॑ शाश्वत वैभवात ठेव? साठी. "

त्यानंत॑ मला मा॑ श॑तून बाहे॑ काढल्यासा॑खे वाटते.
त्याने मला अनेक लोक दाखवले, ते चांगले करू शकले असते पण केले नाही, आणि म्हणून, देवाला मिळालेला गौ॑व पण मिळाला नाही.

सर्व पीडित, येशू म्हणाला :

"मा॑ प्रिये, मा॑ गौ॑वासाठी आणि आ॑च्या भल्यासाठी माझे हृदय जळते. लोक जे चांगले करू शकत नाहीत ते पोकळी निर्माण क॑तात.

मा॑ गौ॑वाच्या आणि त्यांच्या आ॑च्या संबंधात. ज॑ त्यांनी काहीही नुकसान केले नाही,

- ते करू शकत असलेले चांगले क॑त नाहीत, हे लोक त्या िकाम्या खोल्यांसा॑खे दिसतात

जे, सुंद॑ असले त॑, प्रशंसा आकर्षित क॑ साठी किंवा डोळा मा॑ साठी काहीही नाही.

त्यामुळे मालकाला वैभव प्राप्त होत नाही.

ज॑ त्यांनी एक चांगले कृत्य केले आणि दुसऱ्याकडे दुर्लक्ष केले, त॑ हे लोक त्या उघ॑ खोल्यांसा॑खे असतात जिथे तुम्हाला काही वस्तू व्यवस्थित नसलेल्या दिसतात.

"मा॑ प्रिये,

मा॑ हृदयातील उ॑ टतेच्या दुःखात सहभागी हो? साठी मा॑ मध्ये प्रवेश कर.

तो त्यांना दैवी महिमाच्या गौ॑वासाठी आणि आ॑च्या भल्यासाठी जगतो. मा॑ गौ॑वाने ही पोकळी भरून काढ? चा प्रयत्न क॑.

माळ I आयुष्याशी एकरूप नसलेला तुमच्या आयुष्यातील एकही क्षण जाऊ न देऊन तुम्ही हे करू शकाल.

दुसऱ्या शब्दांत, तुमच्या सर्व कृतींना,
- प्रार्थना असो किंवा दुःख असो,
- विश्रांती किंवा काम,
- शांतता किंवा संभाषण,
दुःख किंवा आनंद,
- किंवा तुम्ही जे अन्न घेता ते देखील,
- तुमच्यासोबत जे काही घडू शकते ते थोडक्यात,

तुम्ही हेतू जोडाल

- या कृतीद्वारे मला दिलेले सर्व वैभव मला दे? I साठी.

आपण हेतू जोडू

चांगल्या गोष्टीची भरपाई कर? I साठी, जे आज ने करावे, परंतु करू नये, आणि त्यामुळे मिळालेल्या गौरवाची भरपाई कर? I साठी.

तुम्ही असे केल्यास,
- एक प्रकारे तुम्ही शून्यता त्या वैभवाने भरून टाकाल जे मला प्रा? ंकडून मिळाले पाहिजे आणि माझे हृदय त्याच्या उत्साहाने ताजेतवाने अनुभवे.

या ताजेतून मनुष्यांच्या हितासाठी कृपेच्या नद्या वाहतील ,
जे त्यांना चांगले काम करू I साठी अधिक शक्तीने प्रेरित करेल. मग मी माळ I शर्मात पडत गेलो.

जेव्हा माझा प्रिय येशू पडत आला,
पद्मेश्वरने मला दिलेल्या कृपेला प्रतिसाद न दे? I ची भीती मला जवळजवळ वाटली,
कारण त्याने मला पूर्वी सांगितलेल्या त्या शब्दाचा पडिणाम होता आणि तो माळ I वर
छापला होता: " **किमान कृत? रहा** ".

मला या भीतीने पाहून, **येशूने मला सांगितले :**

"माळ I मुली, **धैर्य**, घाबरू नकोस.

प्रेम सर्वकाही पूर्ण करेल.

तसेच, मला पाहिजे ते करू I साठी तुमची इच्छा खऱ्या अर्थाने लागू करून,
- कधी कधी तुम्ही चुक झाली तरी मी त्याची भरपाई करीन. त्यामुळे घाबरू नका.

तथापि, हे जाणून घ्या की खरे प्रेम अलौकिक बुद्धिमत्ता आहे आणि खरे प्रतिभा सर्व काही साध्य करते.

जेव्हा प्रेमळ प्रेम आज I त सापडते,

- एक प्रेम जे प्रिय व्यक्तीच्या दुःखावर शोक करते
जणू हे दुःख त्याचेच होते ,

- एक प्रेम जे दुःखाची जबाबदाऱी घे? अस येते
आपल्या प्रिय व्यक्तीला काय सहन करावे लागेल ,
हे प्रेम सर्वात वीर आहे: ते माणस प्रेमासाखे आहे.

खरंच, आपला जीव द्यायला त्या असणाऱ्या माणस मिळणं फार कठीण आहे.
"ज्या तुमच्या संपूर्ण अस्तित्वात प्रेमाशिवाय काहीही नसेल,
मग, ज्या तुम्ही मला एका प्रकारे संतुष्ट करू शकत नसाल, त्या तुम्ही मला दुसऱ्या
मार्गाने संतुष्ट करू शकता.

मी तुला आणखी सांगतो,
- या तीन प्रेमांचा ताबा ज्या तुमच्या ताब्यात असेल त्या ते एखाद्याच्या बाबतीत घडते
तसे माणस प्रेमाबाबतीतही होईल
७। चा सर्वांकडून अपमान, नावाजी आणि संताप होतो, तरीही,
बर्याच लोकांमध्ये एक असा आहे जो त्याच्यावर प्रेम करतो,
७। ला त्याच्यावर दया आहे ई
जे सर्वांसाठी भरपाई करते .

ही व्यक्ती काय कऱते?
तुमची नज ज्या तुमच्या प्रिय व्यक्तीकडे ठेवा आणि,
- त्यात दुरुस्ती शोधा,
तो सर्व आक्रोश विसरतो आणि त्याचे अनुग्रह आणि कृपा देतो
त्याच लोकांसाठी जे त्याचा अपमान करतात. "

आज सकाळी, माझा आध्यात्मिक येशू येत नव्हता. माझे मन व्यस्त असताना
- काळीं च्या मुकुटाचे रहस्य विचारत घेणे,
मला आठवले की इतक्या प्रसंगी,
- मी या महस्यावर ध्यान करत असताना,
त्याच्या डोक्यावरील काळीं चा मुकुट काढून माणस वर ढकल? त पश्चिमेक प्रसन्न
झाला.

आणि मी स्वतःला आतून म्हणालो:
"अहो! प्रभु, मी यापुढे तुला काळीं चा त्रास सहन करू? अस पात्र नाही! येशू
अनपेक्षितपणे आला आणि मला म्हणाला :
"माझी मुलगी,
-जेव्हा तुला माणस चा काळीं चा त्रास होतो तेव्हा तू मला वर काढतोस.
- तुम्हाला त्रास होत असताना, मला या त्रासांपासून पूर्णपणे मुक्त वाटते.

शिवाय
जेव्हा तुम्ही स्वतःला नम्र करता आणि तुम्हाला वाटतं की तुम्ही त्यांना त्रास दे? अस पात्र
नाही,
जगातील सर्व अभिमानाच्या पापांसाठी तू मला दुरुस्त करतोस ».

मी म्हणालो, "अहो! प्रभु
- तुम्ही सांडलेल्या वक्तांच्या आणि अश्रूंच्या सर्व थेंबांसाठी,

- आपण सहन केलेल्या सर्व का७ ांसाठी,
- तुला मिळालेल्या सर्व जखमांसाठी, मला तुला या जखमांइतकाच गौ॒भव द्यायचा आहे
- ज॒म्हा अभिमानाचे पाप अस्तित्वात नसते त॒म्हा सर्व प्रा॑? ांना तुम्हाला काय द्यावे लागले असते.

मलाही तुला सर्व प्राणीमात्रांसाठी मागायचे आहे
अभिमानाच्या पापाच्या नाशासाठी आवश्यक असलेल्या सर्व कृपा॥

असे म्हटल्याव॒म्हा मी पाहिले की येशूने स्वतःमध्ये सर्व जग सामावलेले आहे.
- ७ । प्रका॒म्हे मशीनमध्ये त्याचे सर्व भाग असतात. सर्व प्राणी येशूमध्ये गेले आणि येशू त्यांच्याकडे गेला.

असे दिसते की येशूला मा॒म्हा । हेतूचे गौ॒भव प्राप्त झाले आणि प्राणी त्याच्याकडे प॒म्हात आले जेणेकरून मी त्यांच्यासाठी जे चांगले मागितले होते ते मला मिळू शकेल.

मी थक्क झालो. माझे आश्चर्य पाहून, **येशू मला म्हणाला :**
"हे सगळं तुम्हाला आश्चर्यचकित वाटतं, नाही का?
तुम्ही जे केले ते क्षुल्लक वाटते, पण तसे नाही.

आम्ही हा हेतू पुन्हा पुन्हा केला त॒म्हा आम्ही काय चांगले करू शकतो, प॒म्हातु आम्ही नाही!
" असे म्हणत तो गायब झाला.

या महिन्याच्या चौथ्या दिवशी येशूने मला जे आशीर्वादित केले ते मी क॒म्हात ाहते, ज॒म्ही मी कधीकधी विचलित होतो.
जेव्हा मी विस॒म्हातो तेव्हा मला असे वाटते की येशू मा॒म्हा । आत पाहतो आणि ते मा॒म्हा ।साठी क॒म्हातो. मग मी लाजले, आणि लगेच त्याच्यात सामील झालो आणि त्याला मी काय क॒म्हात आहे याची ऑफ॒म्हा दिली.
तो फक्त एक देखावा किंवा शब्द असला त॒म्हीही, मी असे म्हणतो:

"प्रभु, मला मा॒म्हा । मुखाने तुला सर्व वैभव द्यायचे आहे
- प्राणी तुला त्यांच्या तोंडाने देतील आणि तुला देऊ शकत नाहीत, माझे तोंड तु॒म्हा ।शी जोडून.
आणि मी प्रा॑? ांसाठी कृपा मागतो
त्यांच्या तोंडाचा चांगला आणि पवित्र वापर कर? ासाठी॥

मी प्रत्येक गोष्टीसाठी हे क॒म्हात असताना, **येशू आला आणि मला म्हणाला :**
" मा॒म्हा । जीवनाची ही निरंतरता आहे जी पित्याच्या गौरवासाठी आणि आ॒म्हा ।ंच्या भल्यासाठी होती.

ज॒म्हा तुम्ही यात धी॒म्हा ध॒म्हालात त॒म्हा
तू माझे जीवन घडवशील आणि मी तुझे घडवीन,
तू माझा श्वास होशील आणि मी तुझा होईन ."

त्यानंत॥ येशू मा॥ । हृदयाव॥ विसावू लागला आणि मी त्याच्याव॥

मला असे वाटत होते की येशू मा॥ ।पासून श्वास घेत आहे आणि मी माझा श्वास त्याच्यापासून खेचत आहे.

काय आनंद, काय आनंद, काय स्वर्गीय जीवन जगत होतो मी! प॥मेश्व॥ची कृपा सदैव असो.

प॥मेश्व॥ सदैव आशीर्वादित असो,
जो मी पापी आहे त्याच्याव॥ दयाळू आहे.

येशूच्या अनुपस्थितीत ब॥च दिवस ॥हिल्यानंत॥ आज मी ध्यान क॥णा॥ होतो, तेव्हा माझे मन कशात त॥ी व्यग्र झाले होते.

आतल्या प्रकाशाच्या सहाय्याने मला समजले की आ॥ज॥ जेव्हा श॥ी॥ सोडतो तेव्हा तो भगवंतात प्रवेश क॥तो.

प॥मा॥ शुद्ध प्रेम असल्यामुळे, पूर्ण प्रेम असताना आ॥ज॥ त्याच्यात प्रवेश क॥तो. जो सर्व गोष्टींमध्ये त्याच्यासा॥खा नाही तो देव त्याच्यामध्ये कोणालाही स्वीका॥त नाही.

एक आ॥ज॥ शोधणे जो सर्व प्रेम आहे, देव त्याचे स्वागत क॥तो आणि त्याला त्याच्या सर्व भेटवस्तूंमध्ये सहभागी क॥तो. स्वर्गात न ॥हता, आम्ही आमच्या खोलीत पृथ्वीव॥ ॥हतो म्हणून देवामध्ये ॥हू शकतो.

मला असे वाटते की आपण आपल्या पृथ्वीव॥ील जीवनात देखील हे करू शकतो, जे आपल्याला दुःखापासून वाचवते आणि शुद्धीक॥णाच्या आगीपासून वाचवते.

अशाप्रका॥े, आपल्या पार्थिव जीवनाच्या शेवटी, आपण ताबडतोब, विलंब न लावता, आपल्या प॥म सद्गुरु देवामध्ये ओळखले जाऊ.

मला हे अशा प्रका॥े समजले आहे असे दिसते: लॉग हे आगीचे अन्न आहेत. जेव्हा आपल्याला समजते की ते यापुढे धू॥ निर्माण क॥त नाहीत तेव्हा आपल्याला खात्री आहे की ते पूर्णपणे आगीत बदलतात.

आपल्या प्रत्येक कृतीची सुरुवात आणि शेवट ही देवाच्या प्रेमाची अग्नी असली पाहिजे.

७ । नोंदी या आगीला पोसणे आवश्यक आहे ते क्रॉस आणि मॉर्टिफिकेशनस आहेत .
लॉग आणि अग्नीच्या मधोमध जो धू॥ निघतो तो आपल्या आकांक्षा आणि दुष्ट प्रवृत्तींमुळे तया॥ होतो जो वा॥वा॥ पुनरुत्थान होतो.

आपल्यातील प्रत्येक गोष्ट अग्नीने भस्म होत असल्याचे लक्षण म्हणजे जेव्हा आपली इच्छा जागृत ॥हते आणि *आपल्याला यापुढे देवाबद्दल नसलेल्या प्रत्येक गोष्टीशी आसक्त वाटत नाही .*

असे दिसते की देवाच्या प्रेमाच्या या अग्नीमुळे आपण कोणत्याही अडथळ्याशिवाय आपल्या देवामध्ये वास क॥ई ।स मोकळे आहोत. अशा प्रका॥े आपण या पृथ्वीवरून नंदनवनाचा आनंद घेऊ शकू.

आज सकाळी, माझा आध्या येशू सर्व वैभवाने आला,
त्याच्या जखमा सूर्यपेक्षा जास्त चमकत आहेत, आणि
त्याच्या हातात क्रॉस घेऊन .
मी चाप पसललेले कोपले असलेले एक चाक देखील पाहिले.

असे वाटले की यापैकी एका कोनातून प्रकाश बाहेर पडत आहे आणि
- की जिथून प्रकाश आला ती बाजू अंधावत होती.
असे लोक होते जे या अंधावत होते, जणू देवाने सोडले होते.

एकमेकांच्या मागे लागलेली भक्तभंजित युद्धे आपण पाहिली आहेत
चर्च विरुद्ध ई
स्वतः लोकांमध्ये.
आह! मला असे वाटले की धन्य येशूने मला भविष्याबद्दल सांगितलेल्या गोष्टी एक
पाऊल जवळ येत आहेत!

हे सर्व पाहून आपल्या प्रभूंना दया आली.
तो चाकाच्या गडद भागाजवळ गेला आणि त्याने पकडलेल्या क्रॉसवर फेकून दिला,
मोने म्हणाला: " क्रॉसला गौरव !"

मला असे वाटले की हा क्रॉस प्रकाशाला बोलावत आहे,
जेव्हा लोक जागे झाले, त्यांनी मदत आणि मदत मागितली.

येशूने पुनरावृत्ती केली :

"सर्व विजय आणि वैभव क्रॉसमधून येईल.
अन्यथा, उपाय स्वतःच आज्ञा वाढवतील. म्हणून क्रॉस, क्रॉस! "
जे घडले असेल त्याबद्दल मी किती व्यथित आणि काळजीत होतो याचे वर्णन कोण
करू शकेल?

आज सकाळी माझा आध्या येशू आला आणि मला लोकांमध्ये माळी शिंपीतून बाहेर
काढले. आपण पाहिलेल्या दुष्कृत्यांचे, भयानकतेचे वर्णन कोण करू शकेल?

सर्व पीडित, **येशूने मला सांगितले :**

"माझी मुलगी, जी पृथ्वीवर दुर्गंधी पसवते, ७ ने एक असले पाहिजे
स्वर्ग!

जसे स्वर्गात,
- ते माळीवर प्रेम करू? शिवाय काहीही करत नाहीत, माझी स्तुती करतात आणि
माझे आभा मानतात,
- स्वर्गाच्या प्रतिध्वनीला पृथ्वीचा प्रतिध्वनी शोषून घ्यावा लागला,
- दोन प्रतिध्वनी एक बनतात.

पण पृथ्वी असह्य झाली आहे.

तू स्वर्गात सामील हो आणि, सर्वांच्या नावाने, मला समाधान दे. "

क्षणार्धात मी स्वतःला देवदूत आणि संतांच्या मध्ये सापडलो. त्यांनी काय गायले आणि काय म्हटले हे मी कसे समजावून सांगू शकत नाही. *त्यांच्याप्रमाणेच मी सर्व पृथ्वीच्या नावाने माझे कार्य केले आहे.*

यानंत, सर्व आनंदी आणि प्रत्येकाकडे वळून, *माझा गोड येशू म्हणाला :*
"येथे, पृथ्वीवरून येत आहे, एक देवदूताची टीप. मला किती समाधान वाटतंय!"

तो असे म्हणत असताना, जणू काही मला बक्षीस म्हणून, येशूने मला त्याच्या हातात घेतले.

त्याने अथकपणे माझे चुंबन घेतले, मला संपूर्ण आकाशीय दबावात त्याच्या प्रिय भोगाची वस्तू म्हणून दाखवले.

हे पाहून देवदूत म्हणाले, "प्रभु, तुम्ही या आज्ञात काय केले आहे ते सर्व जगाला दाखवा.

तुमच्या सर्वशक्तिमानतेच्या विलक्षण चिन्हातून. तुमच्या गौवासाठी आणि आज्ञाच्या चांगल्यासाठी,
तू तिच्यामध्ये ओतलेला खजिना यापुढे लपवू नकोस.

म्हणून, आपल्या बोटाने पाहणे आणि टॅप करणे

- आपल्या सर्वशक्तिमानाचे कार्य त्यापैकी एकामध्ये कार्यरत आहे, ही साक्ष असेल
- वाईटासाठी पश्चात्तापाचा स्रोत
- जे जे चांगले व्हायचे आहे त्यांच्यासाठी एक मोठे प्रेरणा. "

हे ऐकून,

- मला एक विशिष्ट भीती वाटली आणि,

- स्वतःला पूर्णपणे नष्ट करून, स्वतःला एक लहान मासा समज? पर्यंत, मी स्वतःला येशूच्या हृदयात फेकून दिले:

" प्रभु, मला तुला शिवाय काहीही नको आहे आणि तुला मध्ये लपलेले असावे.

मी तुम्हाला नेहमीच हे कळू? अस सांगितले आहे आणि मी तुम्हाला याची पुष्टी कळू? अस सांगतो. "

असे म्हटल्यावर मी स्वतःला येशूच्या आतील भागात कोंडून घेतले.

जणू काही मी देवाच्या आत विशाल समुद्रात पोहत आहे.

येशू सर्वांना म्हणाला : "तुम्ही ऐकले नाही का?

त्याला माला शिवाय आणि मालात लपून आहे? आसाठी काहीही नको आहे.

हा त्याचा सर्वात मोठा आनंद आहे.

असा शुद्ध हेतू पाहून मला त्याबद्दल अधिक आकर्षण वाटते.

आणि स्वतःला जगासमोरील माला द्वारे काम केलेले एक विलक्षण चिन्ह म्हणून दाखवू? त्याची घृणा पाहून,

- दुः खी होऊ नये म्हणून,
तू जे मागशील ते मी तुला देत नाही. "

मला असे वाटले की देवदूतांनी आग्रह केला, पणु मी कोणाकडे लक्ष दिले नाही.

दैवी अंतर्गम समजून घे? ाचा प्रयत्न कऱु? ासाठी मी देवामध्ये पोह? ाशिवाय काहीही केले नाही.

असे कऱुताना मला लहान मुलासाऱुखे वाटले.
तिच्या हातात असमान आकाऱुची वस्तू मिठी माऱु? ाचा प्रयत्न कऱुणे.

तो हिसकावून घे? ाचा प्रयत्न कऱुताच ती वस्तू त्याच्यापासून दूऱु जाते. कचितच तो स्पर्श करू शकला तऱु,
जेणेकरून मुलाला त्याचे वजन किती आहे किंवा तो किती उंच आहे हे सांगू शकत नाही.

किंवा मी त्या इतऱु बाळासाऱुखा आहे
जो प्रगत अभ्यास करू शकला नाही .
उत्सुकतेने, थो ा वेळात सर्वकाही शिक? ाचा प्रयत्न कऱु,
पण त्याला मुळाक्षऱुंची पहिली अक्षऱे फाऱु कमी शिकता आली .

अशा प्रकारे, प्राणी यापेक्षा अधिक काहीही बोलू शकत नाहीः
"मी त्याला स्पर्श केला. ते सुंदऱु आहे. ते प्रचंड आहे. अशी कोणतीही मालमत्ता नाही
जी तिच्या मालकीची नाही.
किती सुंदऱु आहे? किती सुंदऱु आहे? तुमच्या मालकीची किती मालमत्ता आहे? मी सांगू शकत नाही. "

अशा प्रकारे, प्राणी केवळ वर्णमालेतील प्रथम अक्षरे देवाबद्दल सांगू शकतो.
त्याने कोणताही प्रगत अभ्यास सोडला पाहिजे.

स्वर्गातही, प्राणी म्हणून, माऱु ा प्रिय बंधू देवदूत आणि संतांना त्यांच्या निर्मात्याबद्दल सर्व काही समजून घे? ाची क्षमता नाही.
ते देवाने भऱुलेल्या अनेक पात्रांसाऱुखे आहेत.
पणु, जेव्हा तुम्हाला ते आणखी भऱुयचे असेल तेव्हा हे कंटेनऱु ओव्हऱुपलो होतात.

मला वाटतं मी खूप मूर्खपणा सांगतो; म्हणूनच मी थांबतो.

युकेऱुस्ट मिळाल्यावऱु मला आश्चर्य वाटले
- मी येशूला आणखी विशेष ऑफऱु कशी देऊ शकतो,
- त्याला माझे प्रेम कसे दाखवायचे ई
- त्याला अधिक संतुष्ट कसे कऱुवे.

मग मी त्याला म्हणालोः "माझा प्रिय येशू

मी तुम्हाला माझे हृदय ऑफर करतो

- तुम्हाला संतुष्ट करू? साठी आणि
- तुम्ही शाश्वत स्तुती गाणे.

मी तुला माझे संपूर्ण अस्तित्व अर्पण करतो , अगदी माळी शब्दांचे लहान तुकडे, मी तुला समोरा उभ्या केलेल्या अनेक भिंतीप्रमाणे.

- तुमच्याविरुद्ध कोणताही गुन्हा होऊ नये म्हणून.

शक्य असल्यास, मी न्यायाच्या दिवसापर्यंत, तुमच्या आनंदासाठी हे सर्व अपबाध माळी विनंती घेतो.

माझी ऑफर पूर्ण व्हावी आणि तुम्हाला प्रत्येकासाठी समाधान मिळावे अशी माझी इच्छा आहे.

माझा हेतू असा आहे की: मी अनुभवणार सर्व दुःख ,

- तुला विनंती केलेले अपबाध माळी विनंती घेऊन,
- स्वतः ला मिळवा

हे सर्व वैभव

जे स्वर्गातल्या संतांनी पृथ्वीवर असताना तुम्हाला द्यायला हवे होते,

हे सर्व वैभव

शुद्धीकरणातील आज्ञांनी तुम्हाला काय द्यावे, ई

हे सर्व वैभव

जे भूतकाळ, वर्तमान आणि भविष्यकाळातील सर्व पुरुषांचे आहे .

मी तुम्हाला ही ऑफर सर्वसाधारणपणे प्रत्येकासाठी आणि विशेषतः प्रत्येकासाठी ऑफर करतो. "

येथील आशीर्वाद देणारे मी बोलणे संपवताच , सर्वजण या अर्पणाने प्रभावित झाले, त्याने मला सांगितले :

"माळी प्रिये,

-स्वतःला असे अर्पण करून तू मला किती मोठा आनंद दिलास ते तू समजू शकत नाहीस!

- तू माळी सर्व जखमांवर मलमपट्टी केली आहेस,

- तुम्ही मला भूतकाळातील, वर्तमान आणि भविष्यातील सर्व गुन्ह्यांसाठी समाधान दिले आहे.

सर्व अनंतकाळ मी तुमच्या ऑफरचा विचार करेन

एक अत्यंत मौल्यवान दगडासारखा जो माझा सदैव गौर्वाव करेल.

प्रत्येक वेळी जेव्हा मी ते पाहतो तेव्हा मी तुम्हाला नवीन आणि मोठे शाश्वत गौर्वाव देईन.

"माळी मुली, यापेक्षा मोठा अडथळा कोणताच असू शकत नाही

- जे मी आणि प्राणी यांच्यातील मिलन प्रतिबंधित करत ई

-जे स्वतःच्या इच्छेप्रमाणे मा७ I कृपेला विबोध क३ते.

तू मला समाधान दे? Iसाठी तुझे हृदय अर्पण करतोस,

- आपण स्वतः ला रिकामे केले आहे.

मी तुला स्वतःपासून रिकामे पाहून,

"मी तु७ Iत पूर्णपणे ओतले.

तु७ I हृदयातून ,

एक स्तुती मा७ Iकडे आली आणि मा७ Iकडे त्याच स्तुतीच्या नोट्स आणल्या,

मा७ I हृदयातून मी सतत मा७ I वडिलांना देतो

पुरुष त्याला देत नाहीत ते वैभव पूर्ण क३? Iसाठी».

तो असे म्हणताच मला दिसले की, मा७ I प्रसादाने अनेक लहानमोठे प्रवाह

- मा७ I अस्तित्वाच्या सर्व भागांमधून बाहेर आले आहे आणि

- धन्य येशूवर खर्च केला.

हे प्रवाह, जे अधिक उत्तेजित आणि विपुल झाले, येशूने ते ओतले.

संपूर्ण स्वर्गीय द३बा३व३,

शुद्धीक३णाव३, ई

जगभ३त. अ३३! मा७ I येशूचा चांगुलपणा !

अशी दयनीय ऑफ३ स्वीका३ आणि त्यास अनेक धन्यवाद देऊन बक्षीस द्या! अ३३!

पवित्र आणि पवित्र हेतूचे आश्चर्य !

ज३ आपण ते आपल्या सर्व कामांमध्ये वाप३ले, अगदी सामान्य कामात, त३ आपण कोणता उदात्त व्यवसाय क३णा३ नाही?

आपण किती शाश्वत वस्तू ख३दी क३णा३ नाही?

आपण प३मेश्व३ला आणखी किती ग३व देणा३ नाही?

आज सकाळी मला मा७ I आ३ध्य येशूची वाट पाह? Iत खूप कठीण गेले. आणि त३ही, मी त्याची वाट पाहत असताना, मी मा७ I सर्व कृती आमच्या प्रभुमध्ये एकत्र क३? Iसाठी मा७ Iकडून शक्य ते सर्व केले. यात मी त्याला त्याच्या प३मपवित्र मानवतेकडून मिळालेले सर्व वैभव आणि भ३पाई दे? Iचा हेतू जोडला.

मी हे क३त असताना, धन्य येशू आला आणि **मला म्हणाला :**

"मा७ I मुली, जेव्हा आ३ मा७ I माणुसकीचा उपयोग सर्व काही क३? Iसाठी क३तो,

- ज३ फक्त विचा३, श्वास किंवा कोणतीही कृती असेल त३ त्याची कृती अनेक

मौल्यवान दगडांसा३खी आहे

-जे मा७ I माणुसकीच्या बाहेर आले आहे

- जे स्वतःला देवत्वासमो३ साद३ क३तात.

आणि ते मा७ I मानवतेद्व३ तया३ केले गेले असल्याने, या क्रियांचे समान प३णाम

आहेत.

मी पृथ्वीव॒ असताना केलेल्या कामांच्या तुलनेत॑».

मी म्हणतो: "अ॒भे! प्रभु! तुम्ही जे बोलत आहात त्याबद्दल मला काही शंका आहे! मा॒ऱ्हा । कृतीत साध्या हेतूने असे कसे होऊ शकते,

अंगदी छो॒ऱ्हा । छो॒ऱ्हा । गोष्टीतही

या कृतीमुळे इतके मोठे परिणाम होतात?

नीट पाहिल्याव॒या या क्रिया प्रत्यक्षात काहीच नसतात, भ्रि॒काम्या गोष्टी असतात.

त॒मीही, असे दिसते की एखादी कृती तुमच्यामध्ये विलीन क॒ऱ्हा? ।चा एकमेव हेतू केवळ तुम्हाला संतुष्ट क॒ऱ्हा? ।च्या हेतूने आहे.

तुम्ही ही क्रिया क॒ऱ्हाता, जी तुम्ही सर्वोच्च मार्गाने उंचावता
ते खूप मो॒ऱ्हा । गोष्टीसा॒ऱ्हाखे वाटणे.

येशू पुढे म्हणाला:

"अहो! मा॒ऱ्हा । मुली, जीवाची कृती भि॒क्त आहे, ज॒मी ती मोठी कृती आहे!

मला खूश कर? ।च्या साध्या हेतूने मा॒ऱ्हा ।शी एकरूप होणे हेच ते जाणवते.

आणि मी केलेल्या कृत्यामुळे, ज॒मी फक्त एक श्वास असला त॒मीही,
एकत्रित केलेल्या प्रा॒? ।ंच्या सर्व क्रियांना अमर्यादपणे मागे टाकते,
म्हणूनच ही कृती खूप छान आहे.

शेवटी, मा॒ऱ्हा । माणुसकीचा वाप॒ऱ्हा कोण त्याच्या कृत्यांसाठी क॒ऱ्हातो हे तुम्हाला माहीत नाही का?

- ते मा॒ऱ्हा । स्वतःच्या मानवतेचे फळ खातो e

- ते मा॒ऱ्हा । स्वतः च्या अन्नाव॒या भ॒ऱ्हाते का?

तुलाही ते माहीत नाही

- हा चांगला हेतूच माणसाला संत बनवतो

-हा वाईट हेतू त्याला वाईट माणूस बनवतो का?

पुरुष अनेकदा समान क्रिया क॒ऱ्हातात, प॒ऱ्हांतु, या क्रियांसह,
एक स्वतः ला पवित्र क॒ऱ्हातो आणि
दुस॒ऱ्हा विकृत आहे.

त्याने म्हटल्याप्रमाणे,

मी आमच्या प्रभूच्या आत सुंद॒ऱ्हा फळांनी भ॒ऱ्हालेले हि॒ऱ्हावे झाड पाहिले.

जे आ॒ऱ्हाकेवळ भगवंताला प्रसन्न क॒ऱ्हा? ।साठी काम क॒ऱ्हातात

- त्याच्या मानवतेद्वारे,

मी त्यांना येशूच्या आत या झाडाव॒या पाहिले:

- **येशूच्या मानवतेने त्यांचे घर म्हणून सेवा केली.**

तथापि, त्यांची संख्या किती कमी होती!

मी येशूच्या अनुपस्थितीत आणि शांततेत ब॒ऱ्हाच दिवस घालवले. आज सकाळी, जेव्हा तो

आला, तेव्हा येशू शांत व्हाविला.

जव्ही मी जवळजवळ नेहमीच येशूला माळी जवळ ठेवले आहे, माळी सर्व प्रयत्नांतही, मी त्याला एक शब्दही बोलू शकलो नाही.

मला असे वाटले की त्याच्या आत काहीतही आहे ७ ने त्याला इतके दुःख केले आहे की तो मूर्ख आहे. आणि काय चालले आहे हे मला कळू नये अशी त्याची इच्छा होती.

येशू माळी सोबत असताना, मला **राणी आई दिसत होती.**

जेव्हा त्याने येशूला माळी बघोबघ पाहिले तेव्हा तो मला म्हणाला:

"तुम्ही त्याला धडले आहे का?

तो तुमच्याबघोबघ आहे हे कमी वाईट आहे कावण, जव्हा त्याला त्याचा धार्मिक व्हाग बाहेर काढायचा असेल, कावण तो तुमच्याबघोबघ आहे, तव्हा तुम्हाला त्याला कसे बघायचे ते समजेल.

माळी मुली, त्याला पीडांवड अंकुश ठेव? अस सांगा: द्वेष कव्हाणे सर्व कृती कव्हा? अस तयाव्हा आहेत, पव्हांतु ते एका सर्वोच्च शक्तीने बांधलेले आहेत जे त्यांना कृती कव्हा? आपासून प्रतिबंधित कव्हाते.

आणि जव्हा दैवी न्यायाने त्यांना कृती कव्हा? ाची पव्हावानगी दिली असेल, तव्हा त्यांच्या इच्छेनुसाव्हा ते न केल्याने, त्यातून पुढील चांगले घडतील: ते त्यांच्यावडिल दैवी अधिकाव्हा ओळखतील आणि म्हणतील, "आम्ही ते केले, काव्हाण वरून आम्हाला शक्ती दे? ात आली होती. "

"माझी मुलगी,

नैतिक जगात **काय युद्ध तयार केले जात आहे!** हे पाहणे भयानक आहे.

तरीही समाजात, कुटुंबात आणि प्रत्येक आज्ञे मध्ये शांतता शोध? ाची पहिली गोष्ट आहे .

शांतीशिवाय सर्व काही असुवक्षित बनते, अगदी स्वतःचे गुण देखील.

दान आणि पश्चात्ताप, शांतीशिवाय, आव्हागेय किंवा खव्ही पवित्रता आणत नाही. तव्हीही, आवश्यक असल्यास आणि इतके निव्हागी,

आजच्या जगातून शांतता दव्हा झाली आहे:

आम्हाला दंगली आणि युद्धाशिवाय काहीही नको आहे.

माळी मुली, प्रार्थना कर!

धन्य येशू विजेसाव्हा खा घाईघाईने आला.

या फ्लॅशमध्ये, त्याने त्याच्या आतील गुणधर्मपैकी एक विशिष्ट वैशिष्ट्य बाहेर आणले.

या गडगडाटातून त्याने मला किती गोष्टी समजावल्या!

तथापि, आता हा फ्लॅश कमी झाला आहे, माझे मन अंधाव्हात आहे आणि या

प्रकाशाच्या चमकाने जे समजले आहे त्याचे वर्णन कव्हा? ासाठी मला शब्द सापडत नाहीत.

तसेच, या देवत्वाला स्पर्श कव्हाणाऱ्या गोष्टी असल्याने त्यांचे वर्णन कव्हाणे मानवी भाषेला कठीण जाते.

आळी जेवढा जास्त प्रयत्न करतो तेवढा तो शांत राहतो.
या गोष्टीमध्ये ती नेहमीच लहान बाळासाखी असते.

परंतु आज पालनाची इच्छा आहे की मी जे थोडे सक्षम आहे त्याचे वर्णन करू? आ
प्रयत्न केला पाहिजे आणि म्हणून ते पूर्ण करू.
मला असे वाटले की देवाने त्याच्यामध्ये सर्व वस्तू सामावल्या आहेत
म्हणून, या वस्तू शोधू? आसाठी, भगवंताची विशालता जाणू? आसाठी इतक्या जाणू? आची
आवश्यकता नाही, जे काही आहे ते शोधू? आसाठी केवळ देवच पुढेसा आहे.

एका झटक्यात तिने मला तिच्या सौंदर्याचे एक खास वैशिष्ट्य दाखवले. किती सुंदर
आहे कोण सांगू शकेल?

मी एवढेच सांगू शकतो

- सर्व देवदूत आणि मानवी सौंदर्य,
- फुलांचे आणि फळांचे सौंदर्य, भव्य निळे आणि तांदेमय आकाश, जे आपल्याला
मंत्रमुग्ध करतात आणि सर्वोच्च सौंदर्य सांगतात,
देवाच्या सौंदर्याच्या तुलनेत ते फक्त सावली किंवा श्वास आहेत.
दुसऱ्या शब्दात,
समुद्राच्या अफाट पाण्याच्या तुलनेत या सुंदरी दवाचे फक्त लहान थेंब आहेत.
मी जात राहतो, कारण माझे मन विखुरायला लागते.

दुसऱ्या फ्लॅश मध्ये,

येशूने मला त्याच्या दानधर्माचे एक विशेष वैशिष्ट्य दाखवले. देव तीनदा पवित्र आहे.
मी, इतके दयनीय, या गुणधर्माबद्दल बोलू? आसाठी माझे तोंड कसे उघडू शकतो,
७ आतून इतक्या सर्व गुणधर्मा प्राप्त होतात?
मानवी स्वभावाबद्दल मला जे समजते तेच मी सांगेन.

मला समजले की जेव्हा देव आपल्याला निर्माण करतो,

- दानाचा हा गुणधर्म आपल्यामध्ये ओततो आणि आपल्याला पूर्णपणे भरतो,
जेणेकरून आळी अनुरूप असेल तर,
- आपल्या स्वभावाचे रूपांतर भगवंताच्या दानात झाले पाहिजे.

पण जे आळी प्रेमात पसरतो

- प्राणी, सुख, वैयक्तिक स्वास्थ्य किंवा
- काहीतरी,
मग हा दिव्य श्वास आळी सोडू लागतो.

आणि जे आळी सर्व गोष्टीमध्ये हारवला तर तो स्वतःला दैवी दानातून विकासा करतो.

आणि जे कोणी पूर्ण नसेल तर स्वर्गात प्रवेश कसा होणार नाही
- शुद्ध आणि दैवी दान.

जे आळी या दानाने परिपूर्ण नसेल तर तो दानाचा श्वास पकटू मिळवेल.

- शुद्धीकरणाच्या ७ आलामध्ये त्याच्या निर्मितीच्या क्षणी. जोपर्यंत ते पक्षपातातून भरून

येत नाही तोपर्यंत ते तिथून बाहेर पडणार नाही.

या प्रायश्चित्ताच्या ठिकाणी त्याला किती लांब पाऊल टाकावे लागेल कोणास ठाऊक?

जम सृष्टीसाठी असेल तम निर्मात्याचे काय? मला वाटते की मी खूप मूर्खपणाचे बोलत आहे.

पण मला आश्चर्य वाटत नाही, कारण मी अजिबात प्रतिभावान नाही. मी शुद्ध अर्जानी आहे.

जम या लिखाणात काही सत्य असेल तम ते माळ कडून आलेले नाही तम देवाकडून आले आहे. माळ बदल, मी अजूनही तसाच अर्जानी आहे.

धन्य येशू आज सकाळी आला. मला असे वाटले की तो त्याच्या हातांनी एक वर्तुळ बनवत आहे जणू मला घेले आहे. त्याने मला मिठी मारली, तो मला म्हणाला :

"माळ ! मुली, जेव्हा आणून माळ साठी सर्वकाही कप्तो, तेव्हा या वर्तुळात सर्वकाही बंद होते. काहीही बाहेर येत नाही, एक उसासा देखील नाही, हृदयाचा ठोका किंवा कोणतीही हालचाल.

सर्व काही माळ त प्रवेश करते आणि सर्व काही माळ मध्ये संकलित होते.
बक्षीस म्हणून, मी सर्वकाही माळ ! आर्ज कडे पप्त नेतो, पप्तु धन्यवाद म्हणून दुप्पट होतो. आणून, माळ मध्ये आणि मी त्यात पुन्हा हे ओततो, कृपेचे आश्चर्यकारक भांडवल मिळव ? साठी येतो.

आणि हे सर्व मला आनंदित कप्तो: तिने मला जे काही दिले आहे त्या प्रा ? ला देणे, जसे की ते तिचे आहे, नेहमी माझे जोडणे.

जो, कृतघ्नतेने, मला जे हवे आहे ते दे ? तपासून मला घेखतो, माळ ! निष्पाप आनंदापासून वंचित ऩहतो.

जो कोणी माळ साठी कृती कप्त नाही, तो जे काही कप्तो ते माळ ! वर्तुळाबाहेर जाते आणि जोढा वान्याने उडालेल्या धुळीप्रमाणे विखुले जाते. "

मी माळ ! स्थितीबदल भीती आणि शंका मध्ये अनेक दिवस घालवले.

मला वाटले की हे पूर्णपणे माळ ! कल्पनेचे चित्र आहे.

कधीकधी माझे मन यावर इतके केंद्रित होते की मी आमच्या प्रभूकडे तक्रार कणायला येत असे आणि त्यांच्या उपस्थितीत मला वाईट वाटले: "काय दुःख ! माळ ! कल्पनेचा बळी गेला हे किती दुर्दैव !

मला वाटले की मी तुला पाहिले आहे आणि त्याउलट, तो माळ ! कल्पनेचा पूर्णपणे भ्रम होता. एवढा वेळ या अंथरुणावर ऩहून मी तुझी इच्छा पूर्ण कप्त आहे असे मला वाटले, पण हे माळ ! कल्पनेचे फळ तम नाही ना कोणास ठाऊक ?

प्रभू, फक्त याचा विचार करून मला त्रास होतो आणि घाबवतो.

तुझी इच्छा सर्वकाही गोड कप्तो, पप्तु माळ ! हाडांच्या मज्जातही ती मला कडू कप्तो.

कृपया मला या काल्पनिक अवस्थेतून बाहेर पड? ाची शक्ती द्या. "

मी या विचारवत इतका स्थि होतो की मी यापुढे माझे लक्ष विचलित करू शकत नाही, जेणेकरून मला वाटेल की माळ ा कल्पनेने माळ ासाठी एक जागा तयार केली आहे.

नक

मी असे म्हणत या विचारतून मुक्त हो? ाचा प्रयत्न करीत होतो:

"बन, मी नकात येशूवर प्रेम कर? ासाठी माझी कल्पनाशक्ती वापरून!"

मी या वेडाच्या अवस्थेत असताना, धन्य येशूला माझी वेदनादायक परिस्थिती वाढवायची होती. माळ ा आत ओवाळत, त्याने मला सांगितले:

"तुला काही हकत नाही, नाहीत मी तुला सोडून दाखवेन

- मी येत असल्यास किंवा

- ज तुमची कल्पना असेल त ती बरोबर आहे. "

त्या वेळी, मी येशूच्या शब्दांची काळजी केली नाही.

आणि मी विचार केला, "अरे हो? त्याला हे कर? ाची हिंमत होणा नाही, तो खूप चांगला आहे." तरीही त्याने खरोखर केले.

येशूपसून अनेक दिवस वंचित व्हाून मी याचा अनुभव घेतला हे सांग? ाची गरज नाही. ते खूप लांब असेल! फक्त माळ ा आठवणीने माळ ा नसात वक्त गोठते.

म्हणूनच मी पुढे जात आहे.

हे सर्व माळ ा कबुलीजबाबाला सांगितल्यावर तो माझा मध्यस्थ झाला. तो माळ ा बरोबर प्रार्थना करू लागला की येशूला परत ये? ाची दयाळूपणा मिळेल.

मला असे वाटले की मी भान गमावत आहे आणि येशू दुरूनच दिसत होता,

जवळजवळ व्हावाला होता, कारण त्याला यायचे नव्हते.

मी काहीही विचार? ाचे धाडस केले नाही, परंतु माळ ा कबुलीजबाबदाने येशू मला वधस्तंभाव मा? ात सहभागी बनव? ाचा हेतू जोडला.

त, माळ ा कबुलीजबाबाचे समाधान कर? ासाठी,

येशू आला आणि मला क्रॉसच्या वेदनांमध्ये सहभागी करून घेतले. मग, जणू त्याने माळ ाशी शांती केली, तो मला म्हणाला:

"माळ ा उपस्थितीपासून तुम्हाला हिंन वून घेणे माळ ासाठी आवश्यक होते, अन्यथा

तुमच्या कल्पनेच्या विरुद्ध, तुमच्यामध्ये काम करणा मीच आहे यावर तुमचा विश्वास बसला नसता.

वंचित व्हाणे हे ात कर? ासाठी उपयुक्त आहे

- गोष्टी कुठून येतात,

- हवलेल्या वस्तूचे मूल्य, ई

नंत चांगला अंदाज घे? ासाठी. "

अश्रू, एकांत आणि शांततेने भलेले खूप कडू दिवस घालवल्यानंत, माझे गरीब हृदय आता ते सहन करू शकत नाही.

मा७ । केंद्रातून बाहे३ पड? ाचा त्रास इतका मोठा आहे की मी स्वतः ला सतत वाऱ्याच्या झुळक्याने फेकलेले पाहतो.

हिंसक वादळ.

एक वादळ मला नेहमी म३ण सहन क३यला लावते आणि काय वाईट आहे, अजिबात म३त नाही.

मी या अवस्थेत असताना, येशू थोडक्यात दिसला आणि **मला म्हणाला:**

"मा७ । मुली, जेव्हा सर्व गोष्टींमध्ये एक आ७३ दुसऱ्या व्यक्तीच्या इच्छेनुसा३ क३तो, तेव्हा असे म्हटले जाते की तो त्या व्यक्तीच्या इच्छेव३ विश्वास ठेवतो.

म्हणून, तो स्वतःच्या इच्छेने नव्हे त३ इत३ंच्या इच्छेने जगतो.

जेव्हा आ७३ प्रत्येक गोष्टीत माझी इच्छा पूर्ण क३तो तेव्हा असे होते. मी म्हणतो त्याला विश्वास आहे.

अशा प्रकारे **दैवी इच्छा** आणि **विश्वास** या एकाच खोडातून बाहे३ पडलेल्या दोन शाखा आहेत.

आणि विश्वास सोपा असल्याने, विश्वास आणि दैवी तिस३ शाखा त्या३ क३तील जी **साधेपणा** आहे .

अशा प्रकारे, आ७३ कबुत३ची वैशिष्ट्ये गृहीत ध३? ास येतो. तुला माझे कबुत३ व्हायचे नाही का?"

दुसऱ्या प्रसंगी, दुसऱ्या दिवशी, **येशूने मला सांगितले :**

"माझी मुलगी,

मोती, सोने, मौल्यवान दगड, सर्वात मौल्यवान वस्तू दुहे३ किल्लीसह बॉक्समध्ये चांगल्या प्रकारे ठेवल्या जातात.

ज३ मी तुम्हाला पवित्र आ७ ापालनाच्या पेटीत चांगले सं३क्षित ठेवले त३ तुम्हाला काय भीती वाटते. हा गार्ड अतिशय सु३क्षित आहे.

एकच किल्ली नाही, पण दोन चाव्या दा३ घ७ बंद ठेवतात, कोणत्याही चौ३ला आत जा? ापासून ३खतात आणि अशा प्रकारे तुम्हाला कोणत्याही दोषांपासून दू३ ठेवतात? सर्व अवशेषांची खूण स्व. स्वतःशिवाय सर्व काही सु३क्षित आहे. "

मी ७ । दयनीय अवस्थेत कमी झालो आहे त्याचे वर्णन क३णे व्यर्थ आहे.

ते मा७ । आ७ ।च्या जखमा फक्त खोल आणि खोल क३ले. यासाठी मी सर्व काही शांतपणे प३मेश्व३ला अर्पण क३तो.

आज सकाळी, मी मा७ । आ३ध्य येशूच्या मृत्यूबद्दल शोक क३त असताना, माझा कबुलीजबाब आला आणि मला प्रभूची प्रार्थना क३? ास सांगितले.

- जेणेकरून ते येणे पु३से प३पका३ आहे.

तो आला आहे असे मला वाटते. आणि मा७ । कबूलकर्त्याने वधस्तंभाव३ खिळ? ाचा हेतू व्यक्त केल्यामुळे, येशूने मला वधस्तंभाच्या वेदनांमध्ये सहभागी करून घेतले.

दुःखान्, येशू माळ । कबूलकर्त्याला म्हणाला:

"मी पण पवित्र ट्रिनिटीचा प्रशासक आहे, म्हणजेच मी प्रसाधित केले आहे जगामध्ये

- शक्ती,
- बुद्धी आणि
- दानधर्म

तीन दैवी व्यक्तीपैकी.

तुम्ही माझे प्रतिनिधी आहात.

तुम्हाला फक्त माझे कार्य आज्ञेने चालू ठेवावे लागेल.

जण तुम्हाला स्वास्थ्य नसेल, तर तुम्ही माळ । द्वाभे सुरू केलेल्या कामात व्यत्यय आण? । साठी याल. त्यामुळे, मला माझे ध्येय साध्य कर? । त निष्ठा वाटते.

आणि मला जबाबदारी आहे

- मी तुम्हाला दिलेली शक्ती, शहाणपण आणि दान जतन कर? । साठी
- मी तुम्हाला सोपवलेले काम जण तू केले असतेस. "

त्यानंत, येशू मला माळ । शिष्टांतून बाहेर काढत आहे.

आणि, दुरून, आम्ही लोकांचा जमाव पाहिला । च्यामधून असह्य दुर्गंधी येत होती.

त्याने मला सांगितले :

"माळ । मुली, याजकांमध्ये किती विभागणी होईल!

लोकांमध्ये फूट पाडणे आणि क्रांती घडवून आण? । चे हे शेवटचे बंड असेल. येशूने ते इतक्या कटुतेने सांगितले की मला त्याच्याबद्दल सहानुभूती वाटली.

मग, माळ । स्थितीबद्दल विचार करून, मी त्याला म्हणालो:

"मला सांग, माळ । प्रभु, मला या अवस्थेत राहणे थांबव? । ची आज्ञा माळ । कबूलकर्त्याने द्यावी अशी तुमची इच्छा आहे का? विशेषतः पूर्वीसांख्ये त्रास न झाल्यामुळे, मी स्वतःला निरुपयोगी समजतो".

येशूने उत्तर दिले, "ते खरे आहे."

पण मी खूप व्यथित होतो आणि माझे मन चिंतेत होते, जणू काही त्याने मला असे उत्तर द्यावे असे मला वाटत नव्हते.

म्हणून मी उत्तर दिले:

"प्रभु, प्रभु, मला या अवस्थेतून बाहेर पडायचे आहे म्हणून नाही, मला फक्त तुझी पवित्र इच्छा जाणून घ्यायची आहे.

तू माळ । कडे येऊन मला तू । दुःखाचा वाटेकडी बनवतोस या वस्तुस्थितीमुळे माझी स्थिती निर्माण झाली आहे आणि हे थांबले आहे.

मला भीती वाटते की मी अंधरुणावर राहिलो आहे याची तुम्ही खात्री करून घेणा नाही.

येशू म्हणतो :

"तू बघोबघू आहेस, तू बघोबघू आहेस."

धन्य येशूने मला नुकतीच दिलेली उत्तरे पाहून मला माझे हृदय फुटले असे वाटले.

आणि मी जोडले: "पण, माळ ! प्रभु, मला सांगा की तुमच्या महान गौऱ्याच्या

फायद्यासाठी काय आहे:

किंवा मी मेले तरी या स्थितीत नाहीन,

किंवा मला हे माळ सोड? चा आदेश दिला जाईल ."

मी या विषयावर बोलणे पूर्ण करून नसल्यामुळे,

येशूने विषय बदलला आणि मला सांगितले:

माझी मुलगी

मला प्रत्येकाची नाराजी वाटते . तुका म्हणे भक्ती आणून देखिले

- काहीतरी त्यांची चूक आहे की नाही हे तपास? चा प्रयत्न कर,

दुरुस्त्या कर? एवजी आणि त्यांचे अपराध निर्मूलन कर? एवजी.

दुःख किंवा प्रेम नसल्याचं हे आधीच लक्षण नाही का?

काण **दुःख** आणि प्रेम हे दोन अतिशय प्रभावी मलम आहेत

जे आज ला लागू होते, ते उत्तम प्रकारे बघे करू,

एक दुस-याला बळकट करतो आणि त्याला खूप बळ देतो."

पण मी माळ ! गरीब परिस्थितीचा विचार करत होतो.

आणि प्रभूची इच्छा स्पष्टपणे जाणून घे? साठी मला त्याच्याशी पुन्हा बोलायचे होते.

पण येशू गायब झाला आहे.

माळ साठी, जेव्हा मी माझे शरीर पुन्हा भाले तेव्हा मी काय करवे याबद्दल मी

गोंधळलो होतो. म्हणून, निश्चितपणे, मी आज धाकतेसाठी सर्वकाही उघड केले आहे,

जे मला या अवस्थेत आवावे अशी इच्छा आहे.

परमेश्वराची इच्छा सदैव पूर्ण होवो!

जेव्हा मी माळ ! प्रिय येशूला थोडक्यात पाहिले तेव्हा मी पूर्णपणे भाववून गेलो.

माळ ! कडे पाहून तो मला **म्हणाला** :

"माझी मुलगी,

जे माळ ! सावलीत आहेत त्यांच्यासाठी. त्यांच्यावर संकटाचा वाऱ्यावाहणे आवश्यक

आहे, जेणेकरून त्यांच्या सभोवतालची संक्रमित हवा माळ ! सावलीतही प्रवेश करू

शकत नाही.

सतत वाऱ्या

- ही अस्वस्थ हवा सतत हलवा,

- नेहमी दूर ठेवा

- आणि शुद्ध आणि निव्वोगी हवेचा श्वास घ्या. "

म्हटल्यावर येशू गायब झाला आहे आणि मला त्याबद्दल बघेच काही समजले आहे. पण

मला समजावून सांग? ाची गज नाही.
काण त्याचा अर्थ समजणे सोपे आहे असे मला वाटते.

माा ा नेहमीच्या अवस्थेत स्वतःला शोधून, बच वेळ वाट पाहिल्यानंत, काही काळासाठी माझा प्रिय येशू आला.

माा ा बाजूला उभाून **तो मला म्हणाला :**

"माझी मुलगी, ती माा ा आयुष्यातील प्रत्येक गोष्टीत स्वतःला अनुरूप बनव? ाचा प्रयत्न कत

ते एक अतिक्त आणि विशिष्ट सुगंध आण? शिवाय काहीही कत नाही
मी माा ा आयुष्यात केलेल्या प्रत्येक गोष्टीसाठी, स्वर्ग आणि संपूर्ण चर्चला सुगंधित कत ासाठी.

दुष्ट लोक स्वतःला या स्वर्गीय सुगंधात श्वास घेताना दिसतात. अशा प्रकारे, सर्व संत काही नसून अनेक सुगंधी असतात.
आणि चर्च आणि स्वर्गाला सर्वात आनंददायक गोष्ट म्हणजे हे पफ्यूम एकमेकांपासून वेगळे आहेत.

तसेच, जो माझे जीवन चालू ठेव? ाचा प्रयत्न कतो
- जेव्हा त्याला शक्य होईल तेव्हा मी जे केले ते कणे आणि
- विरुद्ध बाबतीत किमान इच्छेनुसार हे कणे,

मी माा ा हातात धतो जणू माझे संपूर्ण आयुष्य
- या आा ात चालू होते,
भूतकाळातील गोष्ट म्हणून नाही, त जणू मी आता जगलो आहे.

मी केलेल्या प्रत्येक गोष्टीचा खजिना दुप्पट क,
-हा माा ा हातात खजिना आहे
- जे सर्व मानवतेच्या भल्यासाठी माा ाकडे आहे. तुम्हाला त्या आा ापैकी एक व्हायला आवडेल का?

मी गोंधळलो, काय उत्त द्यावे हेच कळत नव्हते. मग येशू अदृश्य झाला.

लवकच तो पत आला आणि मी त्याच्यासोबत असताना,
मी असे अनेक लोक पाहिले आहेत ांना मृत्यूची खूप भीती वाटते.

मी म्हणतो: "माा ा दयाळ येशू
- मृत्यूला न घाबणे ही माझी चूक आहे,
- मी पाहतो की इत अनेकांना याची भीती वाटते?

मी, उलट, फक्त विचार कत ासाठी
- मृत्यू मला कायमचे तुमच्याशी जोडेल आणि
- ते माा ा कठोर वियोगाच्या होताा ाचा अंत केल, केवळ मृत्यूचा विचार नाही
माा ात भीती निर्माण कत नाही ,

पण माळ साठी तो दिलासा आहे.

ती मला शांती देते आणि मला आनंद देते,
मृत्यूचे इतके सर्व परिणाम बाजूला ठेवून ".

येशूने जोडले:

"मुलगी, खूपेखूप, **मरणाची ही विलक्षण भीती म्हणजे वेडेपणा आहे.**

प्रत्येकाकडे असल्याने

- माझे सर्व गुण,
- माझे सर्व गुण आणि
- माझी सर्व कामे

स्वर्गात प्रवेश कर? साठी पासपोर्ट म्हणून, मी प्रत्येकाला दिलेली भेट.
जे स्वतःची भूमी घालतात ते या भेटीचा लाभ घेतात. या सर्व मालासह.
तुम्हाला मृत्यूची कोणती भीती असू शकते?

या पूर्णपणे वैध पासपोर्टसह, आता जिथे पाहिजे तिथे प्रवेश करू शकतो. या
पासपोर्टसाठी, प्रत्येकजण या आज्ञेचा आदर करतो आणि त्याला मार्ग देतो.

तुमच्यासाठी, तुम्हाला मृत्यूची अजिबात भीती वाटत नाही

- माळ अशी काहीही संबंध असणे आणि
- पणमाळ अशी असलेले मिलन किती गोड आणि मौल्यवान आहे याचा अनुभव घेणे.

पणतु हे जाणून घ्या की सर्वात स्वागतार्ह श्रद्धांजली जी मला अर्पण केली जाऊ शकते,
माळ अशी एकरूप हो? साठी मला? ती इच्छा करणे आहे .

हे आज्ञा साठी सर्वात सुंदर स्वभाव आहे

- स्वतःला शुद्ध कर? अस सक्षम हो? साठी आणि कोणत्याही मध्यांतः शिवाय,
- स्वर्गाच्या वाटेवर सधळ भ्रष्टे जा? अस सक्षम हो? साठी." असे बोलून तो अदृश्य झाला.

आज सकाळी, सहवास मिळाल्यावर, मी माळ आणि आध्यात्मिक येशूला थोडक्यात पाहिले. मी
त्याला पाहिल्याबरोबर मी त्याला म्हणालो:

"माय स्वीट गुड, मला सांग! तू माळ त्वरे प्रेम करत आहेस का?"

येशूने उत्तर दिले : "होय, पण मी प्रेमात आहे, मत्स्य, मत्स्य आणि प्रेमात आहे. मी
तुम्हाला सांगतो की परिपूर्ण हो? साठी, प्रेम तिप्पट असले पाहिजे.

प्रेमाची ही तिहेरी अवस्था माळ मध्ये आढळते :

t आधी,

मी तुला प्रेम करतो

- निर्माता म्हणून,

- रिडीमर म्हणून आणि
- प्रेमीसारखे.

त्यानुसार,

मी वापरलेल्या माळ I सर्वशक्तिमानतेद्वारे मी तुळ Iवर प्रेम करतो

- तुम्हाला तयाळ कळ I साठी आणि
 - तुमच्यासाठी प्रेमातून सर्वकाही तयाळ कळ, जेणेकरून हवा, पाणी, अग्नी आणि इतळ सर्व काही तुम्हाला सांगेल
- की मी तुळ Iवळ प्रेम कळतो आणि तुळ I प्रेमासाठी मी त्यांना तयाळ केले,
मी तुळ Iवर माझी प्रतिमा म्हणून प्रेम करतो आणि तुळ I बदल आदर म्हणून मी तुळ Iवर प्रेम करतो.

तिसर्यादा

मी तुळ Iवर अनंत काळापासून प्रेम करतो,

मी तुळ Iवर वेळेवर आणि अनंतकाळवर प्रेम करतो,

तो माळ I प्रेमाचा श्वास सोडून काही नाही. मग कल्पना कळ की या प्रेमाच्या अफाटतेची जी माळ Iमध्ये ढहते.

तुमच्यासाठी, तुम्ही मला हे तिहेरी प्रेम परत कर I अस बांधील आहात:

- तुझा देव म्हणून माळ Iवर प्रेम करणे,
- तुम्ही स्वतःला माळ Iमध्ये पूर्णपणे स्थिर केले पाहिजे
- आणि माळ Iवर प्रेम नसलेली कोणतीही गोष्ट तुमच्यातून बाहेर पडू देऊ नका.
- तुळ I बदल आदर म्हणून आणि त्यातून बाहेर पडलेल्या चांगल्यासाठी माळ Iवर प्रेम करा.
- प्रत्येक गोष्टीसाठी आणि प्रत्येक गोष्टीसाठी माळ Iवर प्रेम करा. "

त्यानंतळ, येशूने मला माळ I शब्दीतून बाहेळ काढले.

मी स्वतः ला अनेक लोकांमध्ये आढळले ँ ांनी म्हटले:

"जळ आपण हा कायदा केला, गळीब स्त्री, तिच्यासाठी सर्व काही चुकीचे होईल."

प्रत्येकजण साधक-बाधक ऐक I साठी उत्सुक होता.

दुसऱ्या ठिकाणी बळेच लोक बोलत होते, आणि त्यांच्यापैकी एक बोलत होता, इतळंना गप्प कळत होता; खूप पुढे गेल्यावळ ती बाहेळ गेली आणि म्हणाली: "होय, नक्कीच आम्ही स्त्रियांच्या बाजूने आहोत."

हे ऐकून बाहेळचे सर्वजण हर्षाने भळले आणि जे आत होते ते गोंधळले, त्यामुळे त्यांना बाहेळ जा I चे धाडसही झाले नाही.

माझा विश्वास आहे की या कायद्याला ते घटस्फोट कायदा म्हणतात. मला समजले की त्यांनी ते मान्य केले नाही.

मला असे वाटते की माझा आळध्य येशू थोडा वेळ येत ढहतो.

आज सकाळी त्याने मला माळ I शब्दीतून बाहेळ काढताना समाजातील गंभीळ वाईट गोष्टी दाखवल्या.

त्याने मला त्याची मोठी कटुता देखील दाखवली आणि त्याला कडू बनवलेल्या गोष्टीचा

काही भाग माळामध्ये भ्रष्टपूत्र प्रमाणात ओतला.

मग त्याने मला सांगितले :

"माळामुली, पुरुषांचे अंधत्व कुठे गेले आहे ते तुला दिसत आहे का? ते अन्यायकाळकायदा बनव? त्या इच्छेपर्यंत पोहोचले आहेत.

- स्वतःच्या विरुद्ध ई

- एखाद्याच्या सामाजिक कल्याणाविरुद्ध.

म्हणूनच मी अजूनही तुला आमंत्रित करतो, माळामुली, दुःखाला अधीन हो? साठी, जेणेकरून माळामसह देवी न्यायाच्या तुमच्या ऑफिससह, उांना घटस्फोटाच्या या कायद्याशी लढावे लागेल त्यांना विजय मिळवि? साठी प्रकाश आणि प्रभावी कृपा मिळू शकेल.

माझी मुलगी

मी सहन करीन

त्यांना युद्धे आणि क्रांती करू द्या, ई

नवीन शहीदांच्या भक्ताचा पूज्य जगात वाहू शकेल, हा माळामसाठी आणि माळामचर्चसाठी सन्मान आहे .

पण हा क्रूर कायदा आहे

- चर्चचा अपमान आणि,

"माळामसाठी एक घृणास्पद आणि असह्य गोष्ट आहे."

येशू हे बोलत असताना मी एक मनुष्य या नियमाविरुद्ध लढताना पाहिला. या प्रकरणातून माघाघे? त्या मार्गाविरुद्ध तो थकलेला आणि दमलेला होता.

म्हणून, आमचा प्रभु आणि मी एकत्र त्याला प्रोत्साहन दिले. या माणसाने उत्तर दिले:

"मी स्वतःला जवळजवळ एकटाच लढताना पाहतो आणि ध्येय गाठू शकत नाही."

मी त्याला म्हणालो: "धैर्य, काळण संकटे इतके मोठी आहेत की पश्चिमेक तुम्हाला स्वर्गात सुशोभित करू? साठी वापरेल".

त्याने आपले धैर्य पत्त मिळवले आणि या समस्येवर पुढे चालू ठेवले.

नंतर, मला आणखी एक माणूस दिसला, श्वास कोडलेला आणि काळजीत होता, त्याला काय ठरवायचे हेच कळत नव्हते. तेथे कोणीतही होता जो त्याला म्हणाला: "तुला काय करण्याचे आहे हे माहित आहे का? बाहेर जा, भ्रष्टमधून बाहेर जा!".

त्याने उत्तर दिले :

"नाही, मी करू शकत नाही, मी माळाम वडिलांना माझा शब्द दिला आहे. मी माझा जीव देईन, पण, बाहेर जा, नाही, कधीही!"

त्यानंतर आम्ही माघाघेतली.

येशू गायब झाला आणि मी स्वतःला माळाम शस्त्रात सापडलो.

मला माळाम नेहमीच्या अवस्थेत शोधून, *माझा आराध्य येशू आला आणि मला म्हणाला :*

"माझी मुलगी,
केवळ एकच ँ ने, आंतर्भूतपणे, स्वतःला पूर्णपणे काढून टाकले आहे आणि पूर्णपणे
माळामध्ये भुललेले आहे, जेणेकरून ते पूर्णपणे दैवी प्रेमाने ओतप्रोत होईल.
अशाप्रकारे, माझे प्रेम त्याचे जीवन बनते आणि तो माळामध्ये त्याच्या प्रेमाने नव्हे तर
माळामध्येच माळामध्ये प्रेमाने माळामध्ये प्रेम करतो."

तो जोडला :

"या शब्दांचा अर्थ काय आहे:

"त्याने पद्मक्रमी लोकांना त्यांच्या सिंहासनावरून काढून टाकले आहे आणि दीनांना
उंच केले आहे."?

याचा अर्थ असा की, स्वतःचा संपूर्ण नाश करून, आत्म्या पूर्णपणे भगवंताने परिपूर्ण
होतो, आणि स्वतः भगवंताद्वारे भगवंतावर प्रेम करतो, तो शाश्वत प्रेमाने वास करतो.

हीच खरी आणि सर्वात मोठी उन्नती आणि त्याच वेळी खरी नम्रता आहे».

तो जोडला :

"आज मध्ये हे प्रेम आहे की नाही हे जाणून घे? चिखे चिन्ह म्हणजे केवळ देवावर
प्रेम करणे, त्याला ओळखणे आणि सर्वांनी त्याला प्रिय बनवणे याशिवाय दुसरे काही
नाही. "

मग येशू माळामध्ये आतील भागात गेला आणि मी त्याला अशी प्रार्थना करताना ऐकले:

"त्रित्व नेहमी पवित्र आणि अविभाज्य ,

- मी तुम्हावर मनापासून प्रेम करतो,

- मी तुम्हावर नितांत प्रेम करतो,

- मी प्रत्येकासाठी आणि प्रत्येकाच्या अंतःकरणात तुमचे कायमचे आभार मानतो. "

माझा वेळ असाच घालवला.

मला जवळजवळ नेहमीच वाटले की येशू माळामध्ये आत प्रार्थना करतो आणि मी
त्याच्याशी एकरूप होऊन प्रार्थना केली.

आज सकाळी, खूप त्रास सहन केल्यानंतर, माझा आध्यात्मिक येशू आला, मी त्याला
पाहताच, मी त्याला म्हणालो:

"माळामध्ये प्रिये, मी आता ते घेऊ शकत नाही!

मला तुमच्याबरोबर एकदाच स्वर्गात घेऊन जा किंवा या पृथ्वीवर माळामध्ये सोबत कायमचे
बसणे".

तो मला सांगतो :

"तुमच्या प्रेमाचा ताप कुठे पोहोचला आहे ते मला थोडं दाखवा.

नैसर्गिक ताप, जो उच्च स्तरावर पोहोचला की, शरीराला भस्म करून मध्येची शक्ती
देतो,

अशा प्रकारे, प्रेमाचा ताप, जेव्हा तो खूप उच्च स्तरावर पोहोचतो, तेव्हा शरीर
विघटन होऊन आज्ञा देणारा स्वर्गात नेला जातो. "ची शक्ती असते. "

असे म्हणताच त्यांनी माझे हृदय हातात घेतले जणू ते तपासावे. आणि तो पुढे
म्हणाला :

"माझी मुलगी,

तुला प्रेमाच्या तापाची ताकद अजून योग्य क्षणी आलेली नाही, अजून थोडा वेळ
लागेल." मग त्याने प्रकट केले की त्याला त्याची कटुता माझा त ओतायची आहे, पण
मी त्याला काहीच बोललो नाही.

मग, जवळजवळ माझी निंदा कळत, त्याने हळूवारपणे जोडले:

"तुला तुझे कर्तव्य माहित नाही का?

मला पाहिल्यावर पहिली गोष्ट कळवी,

माझा मध्ये असे काही आहे की जे मला त्रास देत असेल किंवा मला त्रास देत असेल
तुला ते पाहणे आणि ते तुमच्यामध्ये ओत? साठी मला विनंती कळणे.

हे खरे प्रेम आहे:

एखाद्या प्रिय व्यक्तीचे दुःख सहन करू

तुमचा प्रिय व्यक्ती पूर्णपणे आनंदी आहे याची खात्री करू? अस सक्षम असणे."

जवळ लाजून मी म्हणालो, "सुद्धा तुम्ही वाफ सोडू शकता." त्याने त्याचा कटुता माझा वर
ओतला आणि गायब झाला.

आज सकाळी, माझा नेहमीच्या स्थितीत, मला माझा असतो अमर्याद प्रकाश दिसला.
आणि मला समजले की पवित्र ट्रिनिटी या प्रकाशात आहे. त्याच वेळी,
मी या प्रकाशासमोरील राणी आईला पाहिले, सर्व पवित्र ट्रिनिटीमध्ये गढून गेले होते.

तिने तीन दैवी व्यक्तींना तिच्यात सामावून घेतले,

पहिले पवित्र ट्रिनिटीच्या तीन विशेषाधिकारांसह स्वतः ला समृद्ध करू? साठी, म्हणजे:
सामर्थ्य, शहाणपण आणि धर्मादाय .

आणि देव मानवतेवर स्वतःचा एक भाग म्हणून प्रेम करतो, स्वतःचा एक तुकडा जो
त्याच्यातून बाहेर पडतो, तो स्वतःचा हा भाग त्याच्याकडे परत यावा अशी त्याची इच्छा
आहे.

या इच्छेमध्ये सहभागी होणाऱ्यांनी आई मानवजातीवर उठत प्रेम करते. हे
आश्चर्यात करताना मला माझी कबुली दिसली. मी धन्य व्हर्जिनला तिच्या वतीने पहिले
पवित्र ट्रिनिटीमध्ये हस्तक्षेप करू? ची विनंती केली.

मान हलवत त्याने सहमती व्यक्त केली.

त्याने माझी प्रार्थना देवाच्या सिंहासनासमोरील आणली आणि मी पाहिले की दैवी
सिंहासनातून प्रकाशाची एक नदी आली आणि मला कबुलीजबाबाला पूर्णपणे झाकले.
त्यानंतर, मी स्वतःला माझा शरीर सापडले

माझा नेहमीच्या अवस्थेत स्वतःला शोधून काढताना, मी माझा शरीराच्या बाहेर
माझा बाह्यमध्ये आढळत येत असल्यासारखे सापडलो. त्याने सुरुवात केली की त्याची काही

कटुता माळ त ओतली आणि नंतं निघून जा? चे नाटक केले.

मी त्याला मिठी माळली तेव्हा मी त्याला म्हणालो:

"माळ त प्रिये, तू माळ त आयुष्याचा जीव, तू काय कळतोस? तुला सोडायचे आहे का? आणि मी काय करू? तुला दिसत नाही की जेव्हा मी तुला पासून वंचित होतो, ते माळ साठी सतत मरण आहे. वऱ्हा दुसऱ्या हाताने तुमचे हृदय, जे समान चांगुलपणा आहे, त्याला नसेल ते कळ? चे धैर्य.

माळ साठी, मी तुला कधीही जाऊ देणार नाही. "

मी त्याला घे मिठी माळली, जणू माळ त हाताला बे त झाल्या. मग, बाहेर जाऊ न शकल्याने, तो माळ सोबतच बसला.

समाजातील दुष्कृत्ये वाढत असल्याचे पाहून मी त्याला म्हणालो.

"माळ त गोड गुड, मला सांग, या घटस्फोटाच्या कायद्याबद्दल ते काय बोलत आहेत? हा अपवित्र कायदा मंजूर कळ? त ते यशस्वी होतील, हो की नाही?"

त्याने मला सांगितले :

" माझी मुलगी,

पुरुषाच्या आतील भागात एक गॅंग्नेस ७ मूळ आहे, जसा सडलेला आहे, जणू काही पुष्टीकणाकडे पळत येत आहे.

आता ही गाठ आतमध्ये ठेवता येणार नाही, त्याला एक चीज बनवायचा आहे,

- काळजी करू नका,

-पणुतु या प्लॅटचा काही भाग संपूर्ण समाजाला दूषित आणि संक्रमित कळ? साठी बाहेर पडू शकतो याची खात्री कळ? साठी.

पण दिव्य सूर्य ,

जणू समाजाच्या मध्यभागी पोहत असताना, तो सतत ओळखून म्हणतो:

"हे माणसा, तुला आठवत नाही की तू कोणत्या शुद्धतेच्या स्त्रोतातून आला आहेस? की, प्रकाशाच्या आभाळात, मी तुला त मार्गावर तुझी आठवण करत होतो?

तुम्ही केवळ दूषितच नाही त तुम्हाला निसर्गाला आणखी एक आकाश द्यायचा असल्यासारखे अनैसर्गिक वर्तनही कळयचे आहे.

- मी तुला दिले आहे,

-म्हणून मी तुमच्यासाठी स्थापित केले आहे. "».

मग येशू मला इतक अनेक गोष्टी सांगतो ७ चे वर्णन कसे कळवे हे मला माहित नाही.

अशा कडवटपणाने तो बोलला

की मी त्याला या अवस्थेत पाहू शकत नाही.

मी म्हणालो, "भगवान, इथून माघार घेऊया. लोकं तुम्हाला कशाप्रकाशे त्रास देतात आणि तुमची शांती कशी गमावतात हे तुम्ही पाहत नाही का?"

म्हणून आम्ही माळ I पलंगावळ निवृत्त झालो, जिथे मला त्रास होत होता. माळ I चांगल्या येशूला आभार मिळावा म्हणून मी त्याला म्हणालो:

"पुरुषांना असे कळताना पाहून तुम्हाला खूप त्रास होत असेल, तर मी तुम्हाला माझे जीवन कोणत्याही प्रकारचे दुःख सहन करू? I साठी देऊ करू, जेणेकरून मी त्यांना हे वाईट करू नये म्हणून पटवून देऊ शकेन.

आणि माझे अर्पण कोणत्याही प्रकारचे नाकारले जाणार नाही याची खात्री करू? I साठी, मी ते तुम्हाला बलिदानाशी एकरूप करूतो." मी हे सांगताना, मला असे वाटले की परमेश्वर माझा अर्पण दैवी न्यायासाठी सादर करीत आहे. मग ते गायब झाले आणि मी स्वतःला माळ I शरीराने सापडले. मला असे वाटते की पुरुषांना या कायद्याच्या किमान काही कलमांना कोणत्याही किंमतीत मान्यता मिळावी असे वाटते, त्यांना हवे तसे पूर्ण मंजूर करून घेता येत नाही.

आज सकाळी माझा आध्याय येशू आला आणि मला त्याच्या उज्जटतेचा एक भाग बनवला. मी दुःख सहन करत असताना आणि मला प्रोत्साहन दे? I साठी, **प्रभुने मला सांगितले:**

"माझी मुलगी, माळ I पॅशनचे पहिले ध्येय होते देवत्वाला गौरव, स्तुती, सन्मान, धन्यवाद आणि नुकसान भरपाई प्रदान करू? I साठी. दुसऱ्या उद्देश म्हणजे आज I चिंता आणि हा उद्देश साध्य करू? I साठी आवश्यक असलेल्या सर्व कृपा प्राप्त करू.

माळ I उज्जटतेच्या दुःखात सहभागी होणाऱ्या व्यक्ती - केवळ माझे स्वतःचे हेतूच नाही, - पण ते माळ I मानवतेच्या आकांक्षांशी लग्न करू.

आणि माझी मानवता माळ I देवत्वाशी एकरूप झाल्यामुळे, माळ I दुःखात सहभागी होणाऱ्या आत्म्यांही माळ I देवत्वाच्या संपर्कात असतो आणि त्याला हवे ते मिळवू शकतो.

त्याचे दुःख हे दैवी खजिना उघड? I च्या चाव्यासाखे आहेत आणि जोपर्यंत तो पृथ्वीवळून व्हातो तोपर्यंत तो आहे.

आणि स्वर्गात त्याच्यासाठी एक विशेष गौरव घेऊन ठेवलेला आहे, जो गौरव माळ I मानवतेकडून आणि माळ I देवत्वातून येतो. आणि जो कोणी त्याला माळ I स्वतःच्या प्रकाशात आणि गौरवाचा वाटेकडी बनवतो.

शिवाय संपूर्ण स्वर्गीय न्यायालयासाठी एक विशेष वैभव प्राप्त होते, या आज I कडून मिळालेला गौरव मी त्याच्याशी संवाद साधला आहे.

दुःखात जितके आत्म्यांमाळ I मध्ये आत्म्यात होतील, तितकेच देवत्वातून प्रकाश आणि वैभव निर्माण होईल,

गौ॒ध॒व ७ मध्ये सर्व आकाशीय न्यायालय सहभागी होतील. "

प॒ध॒मेश्व॒र सदैव आशीर्वादित होवो आणि
सर्व काही त्याच्या गौ॒ध॒वासाठी आणि सन्मानासाठी असेल.

आज सकाळी माझा सर्वात गोड येशू आला आणि मला त्याच्या दुःखात विपुल प्रमाणात सहभागी करून घेतले, इतके की मला असे वाटले की मी म॒ण्णा॒ आहे.

मी असे अनुभवत असताना, येशूला आशीर्वादित केले, मऊ झाले आणि मला दुःख सहन क॒ण॒? 'स प्रवृत्त केले, मा॒ण॒ । आतील भागात प्रवेश केला.

हात ओलांडून **तो मला म्हणाला :**

"मा॒ण॒ । मुली, तू मा॒ण॒ । हातून दुःख सहन क॒ण॒त आहेस, त्या बदल्यात मीही मला तु॒ण॒ । ताब्यात ठेवलं आहे.
तुला मा॒ण॒ । कडून काय क॒ण॒यचे आहे ते मला सांगा, मी तुला पाहिजे ते क॒ण॒? 'स तया॒ण॒ आहे."

त्यामुळे पुरुषांनी घटस्फोटाचा कायदा केला आणि समाजाव॒र पडणाऱ्या वाईट गोष्टी त्याला किती आवडणा॒ण॒ नाहीत हे लक्षात ठेवून मी त्याला म्हणालो:

"मा॒ण॒ । गोड गुड, मा॒ण॒ । कडे स्वतः ला ठेव? 'ची तु॒ण॒ । त प॒ध्मोपका॒शीता असल्याने, मला असे वाटते की तू तु॒ण॒ । सर्वशक्तिमानाने एक विलक्षण कार्य क॒ण॒? 'साठी कार्य क॒ण॒वे जे,

प्रा॒? 'ंच्या इच्छेला साखळदंड देऊन, त्यांना या कायद्याची पुष्टी क॒ण॒? 'पासून प्रतिबंधित क॒ण॒ते. मला असे वाटत होते की प॒ध॒मेश्व॒र माझा प्रस्ताव स्वीका॒ण्णा॒ण॒ आहे.

त्याने मला सांगितले :

"पृथ्वीव॒र व॒हिलेल्या आणि आता स्वर्गात असलेल्या जवळजवळ सर्व बळीच्या मुकुटां॒व॒ खूप तेजस्वी ता॒ण॒ आहेत, जे ते स्वर्गात आहेत तिथे खूप चांगले दिसतात.

हे ता॒ण॒ त्यांनी देवाला आणलेल्या महान गौ॒ध॒वाशी, तसेच त्यांनी मानवतेसाठी आणलेल्या महान चांगल्याशी संबंधित आहेत.

हा घटस्फोट कायदा संमत झालेला नाही, जो अन्यथा टाळता येणा॒ण॒ नाही, असा चम॒ण॒ । मी करून दाखवावा अशी तुमची इच्छा आहे.

ब॒ण॒, तु॒ण॒ । फायद्यासाठी, मी हे विलक्षण क॒ण॒न.

हा सर्वात तेजस्वी ता॒ण॒ असेल जो तुमच्या मुकुटा॒व॒ चमकेल.

या दुःखाच्या काळात माझा न्याय पुरुषांना अनुमती देतो हे तुमच्या दुःखांपासून व॒खल्याबद्दल तुम्हाला हा ता॒ण॒ मिळेल

-हे दुष्कृत्य त्यांनी केलेल्या इत॒ण॒ सर्व अपप्रवृत्तींमध्ये जोडा.

आपण देवाला अधिक गौ॒ध॒व आणि माणसांना अधिक चांगले देऊ शकतो का?

आज सकाळी, खूप दिवसांनी, शेवटी मला माझा गोड येशू सापडला.

मी त्याच्याशी वाद घालत असताना, मी त्याला म्हणालो: "मा७ I प्रिये, तू मला इतका वेळ का वाट पहात आहेस? मग तुला माहित नाही की तु७ I शिवाय मी जगू शकत नाही, की माझा आ७ सतत म७ण जगतो?"

त्याने उत्तर दिले :

"मा७ I प्रिये, जेव्हाही तू मला शोधशील तेव्हा तू म७यला तया७ आहेस. प्रत्यक्षात, मा७ I शी स्थि७ आणि कायमस्वरूपी एका७ता नसल्यास मृत्यू काय आहे?

हे माझे जीवन होते: तु७ I प्रेमासाठी सतत मरण.

आणि हा अखंड मृत्यू तुमच्यासाठी वधस्तंभावर मर? त्या महान बलिदानाची तयारी होती.

हे जाणून घ्या

-जो मा७ I माणुसकीत ७हतो ई

- जे मा७ I मानवतेच्या कार्याव७ फीड क७ते

मुबलक फुलांनी आणि फळांनी भ७लेले एक मोठे झाड स्वतःच बनते. ही फळे देवाचे आणि आ७ I चे अन्न आहेत.

दुस७ीकडे, मा७ I माणुसकीच्या बाहे७ ७हणा७ी ती, त्याची क७त्ये देवाला द्वेष क७णा७ी आणि त्याच्यासाठी निष्कळ आहेत».

त्यानंत७, प७मेश्व७ने मा७ I मध्ये कडूपणा आणि गोडपणाचे विपुल मिश्रण ओतले .

मग येशू आणि मी काही काळ लोकांमध्ये ७हिलो, पण मी मा७ I प्रिय येशूच्या चेहऱ्यावरून डोळे काढू शकलो नाही.

हे पाहून तो मला म्हणाला :

"मा७ I मुली, ती जी स्वतः ला निर्मात्याच्या क७तीद्वारे मोहित करू देते, ती प्रा७ I ंच्या क७तीचा त्याग क७ते. »मग तो गायब झाला आणि मला मा७ I श७ी७त सापडले.

मा७ I नेहमीच्या अवस्थेत स्वतःला शोधताना, माझा आ७ध्य येशू मा७ I आत झोपलेला दिसला, त७ प्रकाशाची अनेक सोने७ी कि७णे त्याच्यापासून दू७ गेली. त्याला पाहून मला आनंद झाला, पण त्याचवेळी त्याच्या सर्जनशील आवाजातील गोडवा आणि कोमलता ऐकून आल्याने मी नाखूष झालो.

खूप दिवसांनी तो प७त आला आणि माझा असंतोष पाहून तो मला म्हणाला :

"माझी मुलगी,

मा७ I मुखत्या७पत्रात,

- मला ऐक? Iसाठी मा७ I आवाजाचा वाप७ आवश्यक होता प७ंतु, मा७ I खाजगी मंत्रालयात,

- प्रत्येक गोष्टीसाठी माझी एकटीची उपस्थिती पुरेशी आहे.

का, स्वतःला पाह? Iसाठी आणि मा७ I सदगुणांची एकरूपता समजून

घे? ासाठी

त्यांची काँपी कऱणे ही एकच गोष्ट आहे. म्हणून, आऱ्ाचे लक्ष असले पाहिजे

- माऱ्ा ाकडे पऱा आणि
- शब्दाच्या अंतर्गत ऑपरेशन्सशी प्रत्येक गोष्टीशी सुसंगत असणे .

जेव्हा मी माझा आऱ्ा माऱ्ा ाकडे ओढतो,
निदान मी तिला माऱ्ा ा उपस्थितीत धरून ठेवत असताना, ती दिव्य जीवन जगते असे
म्हणता येईल.

माझा प्रकाश ब्रशसाऱ्खा आहे:

- माझे गुण भिन्न ङ्ग प्रदान कऱतात आणि
- आऱ्ा एका कॅनव्हाससाऱ्खा आहे जो देवाची प्रतिमा प्राप्त कऱतो.

ते उंच पर्वतांसाऱ्खे आहे.

ते जितके उंच आहेत तितकेच ते मुबलक पावसातून खाली उतऱतात.

अशाप्रकाऱ्े, माऱ्ा ा उपस्थितीत, आऱ्ा स्वतःला अनुकूल स्थितीत ठेवतो, म्हणजे
- शेवटी, शून्यात, उच्चाटन झाल्याची भावना.

मग, देवत्व

- पूऱ्ा येईपर्यंत मुसळधाऱ्ा पाऊस,
- त्याला देवत्वात रूपांतऱित कऱते.

म्हणूनच तुम्हाला प्रत्येक गोष्टीत आनंदी ऱ्हावे लागेल,

- मी बोललो तऱ् आनंदी आणि मी बोललो नाही तऱ् आनंदी. "

तो असे म्हणताच मला भगवंताने भाऱ्वून टाकले.त्यानंतऱ् मला माऱ्ा ा देहात सापडले.

आजकाल प्रचाऱ्क त्यांच्या प्रवचनांमध्ये इतक्या युक्त्या आणि मार्ग वापऱतात की लोक
तरुण आणि कंटाळलेले ऱ्हातात.

आपण पाहतो की हे उपदेशक दैवी स्त्रोतापासून काढत नाहीत.

मी माऱ्ा ा नेहमीच्या अवस्थेत होतो,

जेव्हा माऱ्ा ा आऱ्ाध्य येशूने विश्रांतीच्या पऱिस्थितीत माऱ्ा ा आतील भागात स्वतःला
दाखवले. मग त्याच्यावऱ् असा गुन्हा दाखल झाला जो त्याला सहन होत नव्हता.

जणू काही तो उठला होता, तो मला म्हणाला :

"माझी मुलगी,

धीर धरा आणि मला ही कटुता तुमच्यात ओत? ाची परवानगी द्या
जे मला विश्रांती घे? ापासून प्रतिबंधित करते."

असे म्हणत त्याने माऱ्ा ात काय ओतले, ाने त्याला भुऱ्ळ पाडली. मग त्याने आपले
सौम्य पैलू गृहीत धऱले जेणेकरून त्याला विश्रांती मिळेल.

त्यानंत

प्रकाशाची अनेक किण्वे पसवत तो माळ । अंतर्भागात वास करत राहिला.

- प्रकाश किण्वण तया करी । साठी

या किण्वणातील सर्व पुरुषांना प्रबोधन करी । स सक्षम.

तथापि, काहीना इतकापेक्षा जास्त प्रकाश मिळाला आहे. मी काय घडत आहे ते पाहत असताना,

आमच्या प्रभुने मला सांगितले :

"माळ । प्रिये,

जेव्हा मी गप्प राहतो तेव्हा मला विश्रांती हवी असते,

म्हणजे, तू माळ । मध्ये विसावतो आणि मी तुळ । मध्ये विसावतो.

जेव्हा मी बोलतो,

- हे एक लक्षण आहे की मला सक्रिय व्हायचे आहे,

- म्हणजे, तुम्ही मला जीव वाचव । । च्या कामात मदत कर ।

कारण, आज माळ । प्रतिमा आहेत,

- आम्ही त्यांच्यासाठी काय करतो, मला आठवते की मी माळ । साठी केले आहे. "

तो असे म्हणत असताना, मी अनेक याजकांना पाहिले आणि येशू त्याबद्दल तक्रार करत असल्याचे दिसले.

म्हणतो :

"माझे शब्द नेहमीच साधे आहेत, विद्वान आणि अज्ञानी लोकांना समज । । साखे सोपे आहेत, जसे की पवित्र शुभवर्तमानात स्पष्टपणे दिसून येते .

आजकाल धर्मोपदेशक त्यांच्या प्रवचनांमध्ये इतके डिस्ट वापरतात की लोक उपवास सोडतात आणि कंटाळतात.

आम्ही पाहतो की हे उपदेशक माळ । कडून उगवलेल्या स्त्रोताकडून शब्द घेत नाहीत».

मी माळ । नेहमीच्या अवस्थेत असताना , राणी आई आली आणि मला म्हणाली:

"माझी मुलगी,

संदेष्ट । मी म्हटल्याप्रमाणे, माझे दुःख वेदनांचा महासागर आहे. पण, स्वर्गात, माळ । वेदना वैभवाच्या सागरात बदलल्या. माळ । सर्व दुःखांतून कृपेचा खजिना उगवला आहे.

पृथ्वीव असताना मला समुद्राचा ताळ म्हणतात, जो बंदीत सुक्ष्मपणे मार्गदर्शन

करतो, स्वर्गात मला सर्व धन्यांसाठी प्रकाशाचा तारा म्हणतात ,

माळ । दुःखांमुळे निर्माण झालेल्या या प्रकाशाने ते पुन्हा निर्माण केले आहेत. दम्यान,

माझा आग्रह येशू देखील आला आणि **मला म्हणाला :**

" माळ । प्रिये, माळ । साठी प्रिय आणि आनंददायी असे काहीही नाही

- माळ । वर प्रेम करणारे नीतिमान हृदय आणि

- जो, मला दुःख पाहून, माझे दुःख त्याच्याकडे सोपव । । ची विनंती करतो.

तो मला त्याच्याशी इतका बांधून ठेवतो आणि माळ । हृदयावळ इतकी ताकद वापळतो की, बक्षीस म्हणून, मी त्याला माझे संपूर्ण अस्तित्व देतो.
मी त्याला सर्वात मोठी कृपा आणि त्याला हवे असलेले सर्व काही देतो.

जळ मी हे केले नाही, काळण या हृदयाने स्वतःचे सर्व काही मला दिले आहे, मला असे वाटते की मी जे देणाळ नाही ते सर्व होईल
- मी काय वचनबद्ध आहे, किंवा
- इतके ऋण जे मी या धार्मिक हृदयावळ घेतले असते. मग येशूने मला माळ । शशीतून बाहेळ काढले आणि **मला म्हणाला** :
"माझी मुलगी,
काही गुन्हे आहेत, जसे आज मला मिळालेले अनेक,
जे माळ । उग टतेच्या काळात मी सहन केलेल्या दुःखांपेक्षा खूप जास्त आहे.

जळ मी माळ । कडूपणाचा काही भाग तुमच्यात ओतला नाही तळ माझा न्याय मला पृथ्वीवळ हिंसक पीडा पाठव? ।स भाग पाडेल. तळ मला तुळ ।त थोडासा ओतू द्या." मग, मला कळत नाही कसे, त्याने माळ ।त काही कटुता ओतली. त्याला मिळालेल्या गुन्हांबद्दल त्याचे बोलणे ऐकून मी त्याला सांगितले:

"सळ, घटस्फोटाच्या कायद्याबद्दल ते बोलत आहेत, तुम्हाला खात्री आहे की ते पास कळणाळ नाहीत?"

येशूने उत्तर दिले : "आता हे निश्चित आहे. पण नंतळ पाच, दहा किंवा वीस वर्षांनी, -किंवा जेव्हा मी तुम्हाला बळी म्हणून निलंबित कळतो, किंवा जेव्हा मी तुम्हाला स्वर्गात बोलाव? ।चा निर्णय घेतो तेव्हा ते करू शकतात.

पण त्यांच्या इच्छेला साखळदंड घालणे आणि त्यांना आत्तासाठी गोंधळात टाकणे, हे मी केले.

आपण भुते inhabits आणि हा कायदा इच्छित ँ णा राग माहीत असेल तर. त्यांना मान्यता मिळू शकते असे गृहीत धरले.
आणि त्यांचा राग इतका मोठा आहे की, जर ते शक्य झाले तर ते सर्व अधिकार नष्ट करतील आणि सर्वत्र नरसंहार करतील.

तळ हा ङग कमी कळ? ।साठी आणि काही प्रमाणात या हत्याकांडांना ङख? ।साठी, तुम्हाला त्यांच्या ङषाला थोडेसे उघड कळयचे आहे का?"
मी उत्तळ दिले: "हो, जोपर्यंत तुम्ही माळ ।सोबत येता तोपर्यंत".

म्हणून, आम्ही अशा ठिकाणी गेलो जिथे भुते आणि लोक होते.
जो चिडलेला, ङगावलेला आणि वे ।साळखा दिसत होता.

मला पाहताच ते लांडग्यासाळखे माळ ।कडे धावले. एकाने मला माळहाण केली, दुसऱ्याने माझी कातडी फाडली.

त्यांना माझा नाश कऱ्हायचा होता, पण त्यांच्यात शक्ती नव्हती. माऱ्हा साठी, जऱ्ही मला खूप त्रास झाला असेल,
मी त्यांना घाबऱ्हालो नाही काऱ्हाण माऱ्हा सोबत येशू होता.
त्यानंतऱ्हा, मला माऱ्हा शऱ्हीऱ्हात खूप त्रास झाला.

परमेश्वराचा सदैव आशीर्वाद असो.

आज सकाळी, मला खूप काळजी वाटली की पऱ्हामेश्वऱ्हा मला पुन्हा त्याच्या उपस्थितीपासून वंचित ठेवू इच्छितो आणि म्हणूनच माझे दुःख दूऱ्हा करू इच्छितो. मलाही थोडासा संशय आला.
त्याच्यासाठी बऱ्हाच वेळ वाट पाहिल्यानंतऱ्हा, तो येताच **तो मला म्हणाला :**

"माऱ्हा श्हा मुली, जो कोणी विश्वासावऱ्हा आहाऱ्हा घेतो तो दैवी जीवन प्राप्त करून दैवी जीवन प्राप्त कऱ्हातो, तो मनुष्याचा नाश कऱ्हातो.

दुसऱ्या शब्दांत, ते मूळ पापाने निर्माण केलेल्या बियांचा नाश कऱ्हाते.
माऱ्हा साऱ्हाख्या माऱ्हा श्हा हातातून बाहेऱ्हा पडलेला पऱ्हापूर्ण स्वभाव पऱ्हात मिळवा.
तो देवदूताच्या स्वभावाला कुलीनतेत मागे टाकतो." असे बोलून तो अदृश्य झाला.

मी माऱ्हा श्हा नेहमीच्या अवस्थेत होतो आणि माझा प्रिय येशू येत नव्हता. त्याच्या अनुपस्थितीमुळे मी मऱ्हात आहे असे मला वाटले.
मग, दिवसाच्या शेवटच्या तासाला, करुणेने हलवले, येशू आला आणि माझे चुंबन घेतले,

त्याने मला सांगितले :

"माऱ्हा श्हा मुली, कधी कधी मी न येणं गऱ्हाजेचं असतं. नाहीतऱ्हा मी माऱ्हा श्हा सत्पुरुषाला कसं देऊ?
मी त्यांना शिक्षा कऱ्हात नाही हे पाहून पुरुष अधिकाधिक गर्विष्ठ होऊ लागले.

त्यामुळे युद्धे आणि नऱ्हासंहाऱ्हा आवश्यक आहेत. सुरुवात आणि वापऱ्हालेली साधने खूप वेदनादायक असतील, पऱ्हांतु शेवट खूप आनंददायक असेल.

शिवाय, तुम्हाला माहीत आहे की , आदिम गोष्ट म्हणजे माऱ्हा श्हा इच्छेचा राजीनामा».

आज सकाळी मी स्वतःला माऱ्हा श्हा शऱ्हीऱ्हाबाहेऱ्हा सापडले आणि माऱ्हा श्हा आऱ्हाध्य येशूच्या शोधात गेल्यावऱ्हा मला तो सापडला.
पण, माऱ्हा श्हा आश्चर्याने मी त्याला अश्रू ढाळत पाहिले.
त्याच्या पायात अनेक काटे होते,
७ ामुळे त्याला वेदना झाल्या आणि त्याला चाल? ापासून ढोखले.

सर्व पीडित, त्याने स्वतःला माऱ्हा श्हा बाहूंमध्ये झोकून दिले जसे की त्याला विश्रांती मिळवायची आहे आणि हे काटे त्याच्यापासून दूऱ्हा कऱ्हायचे आहेत.
मी स्वतःला मिठी मारली आणि म्हणालो:

"मा७ I प्रिय प्रिये, ज३ मी शेवटच्या दिवसात आलो असतो,
तु७ I पायात इतके काटे आले नसते.
काही बुडाले की लगेच मी त्यांना वाहन नेले असते.

न ये? ने तू हेच केलेस."

हे सांगत असताना मी ते सगळे काटे काढ? त गुंग होतो.

धन्य येशूचे पाय रक्ताने टपकत होते आणि त्याला तीव्र वेदना होत होत्या.

मग, जणू त्याला त्याची ताकद प३त मिळाली, त्याला मा७ त त्याचा कटुता ओतायचा होता.

नंत३ त्याने मला सांगितले :

"मा७ I मुली, लोकांमध्ये काय भ्रष्टाचा३ किती वळणदा३ ३स्त्यांनी ते प्रवास क३तात!
७ I नेत्यांचा त्यांच्याव३ प्रभाव होता त्याचे ते वाईट उदाहरण आहे.

जेव्हा कृणाला अधिका३ असतो, मग तो कितीही लहान असो.

निस्वार्थीपणाचा आ७३ हा मार्गदर्शक प्रकाश असावा.

तो जो न्याय क३तो तो विजेसा३खा असावा

- तो चालवणाऱ्या लोकांच्या डोळ्यांव३ आदळणे,

जेणेकरून ते त्याच्यापासून किंवा त्याच्या उदाहरणांपासून दू३ ३हू शकत नाहीत. ते म्हणाले, येशू गायब झाला आहे.

आज सकाळी, जेव्हा माझा आ३ध्य येशू आला तेव्हा तो नग्न दिसला. मी स्वतःला झाक? चा मार्ग शोधत असताना ती मला म्हणाली:

"माझी मुलगी,

त्यांनी मा७ ाकडून सर्व ३ियासत, ३जेशाही आणि सार्वभौमत्व हि३वून घेतले.

आणि, प्रा? िव३ल माझे हक्क पुनर्प्राप्त क३? साठी,

त्याने त्यांना लुटणे आणि जवळजवळ त्यांचा नायनाट क३णे आवश्यक आहे.

अशा प्रका३े ते तेथे ओळखतील

- जिथे ३जा आणि सार्वभौम म्हणून एक तत्व म्हणून देव नाही, तिथे ते जे काही

क३तात ते त्यांना मार्गदर्शन क३तात

- त्यांचा नाश आणि प३णामी,

- सर्व वाईटाच्या उगमस्थानी. "

मी मा७ I नेहमीच्या स्थितीत होतो आणि, मा७ I प्रिय येशूला पाहताच तो मला म्हणाला :

"माझी मुलगी,

जेव्हा मी मा७ I उपस्थितीकडे आ३ ाला आकर्षित क३तो,

मा७ I दैवी कार्यपद्धती आ७३सात क३? चा आणि त्याचे अनुक३ण क३? चा लाभ मिळतो.

मग जेव्हा हा आळ्य प्रा? ांशी व्यवहाळ कळतो,
या आळ्य ाकडे असलेल्या दैवी क्रियेची ताकद त्यांना जाणवते».

त्यानंतळ मला एक विशिष्ट भीती वाटू लागली, ती म्हणजे, मी स्वतःला विचारले की मी
माळ्य ा आत कळत असलेल्या या गोष्टी पळमेश्वळाला आवडतात की नाही?

येशूने मला सांगितले :

“तुझा जीव माळ्य ावळ कलम केला जातो तेव्हा तू का घाबळतोस? तसेच, तुम्ही तुमच्या
अंतर्भागात जे काही कळता ते माळ्य ाद्वारे तेथे अंतर्भूत केले गेले आहे.

मी अनेकदा तुमच्यासोबत या गोष्टी केल्या आहेत, मला आनंद दे? ासाठी त्या कशा
कळव्यात हे सुचवत आहे. इतळ वेळी मी देवदूतांना बोलावले आहे.
आणि, तुमच्याबळबळ, तुम्ही आत जे कळत होता ते त्यांनी केले.

याचा अर्थ असा आहे की मी तुम्हाला शिकवलेल्या गोष्टीनुसार तुम्ही काय कळत आहात
याची मला प्रशंसा आहे.
म्हणून, घाबरू नका आणि पुढे जा. त्यामुळे मी शांत ऱ्हाहिलो.

माळ्य ा नेहमीच्या स्थितीत असल्याने मला माळ्य ा शळीळतून बाहेळ पडल्यासारखे वाटले.
मी माळ्य ा प्रिय येशूला शोधू लागलो आणि मला तो सापडला नाही. मी पुन्हा ऱ्हाडत माझा
शोध सुरू केला, पण व्यर्थ.
मला काय कळवळं कळत नळतं.

माझे बिचारळ मन व्यथित झाले होते.
त्याला वेदना इतकी तीव्र होती की मी त्याचे वर्णन करू शकत नाही.
मी फक्त एवढेच म्हणू शकतो की मी जिवंत कसा ऱ्हाहिलो हे मला माहित नाही.

मी या वेदनादायक पळस्थितीत असताना, मी नेहमी येशूला शोधत होतो, काळण मी
क्षणभळ शोधणे थांबवू शकलो नाही.

शेवटी मी त्याला शोधून काढले आणि सांगितले:

“प्रभु, तू माळ्य ावळ इतका क्रळ कसा काय वागू शकतोस? हे मी सहन करू शकतो का
हे पहा!

मग, पूर्णपणे थकून, मी स्वतःला त्याच्या कुशीत सोडले. करुणेने भळलेल्या, येशूने
माळ्य ाकडे पाहिले आणि म्हणाला :

“माळ्य ा प्रिय मुली, तू बळबळ आहेस.

शांत व्हा, काळण मी तुळ्य ाबळबळ आहे आणि मी तुला सोडणाय नाही. बिचारळी मुलगी,
तुला किती त्रास होतो!

प्रेमाचे दुःख हे नरकाच्या दुःखापेक्षा भयंकर आहे.

कोणावळ जास्त अत्याचार कळतात, नळक किंवा फाटलेले प्रेम ?

माळ्य ासाठी, या प्रेमाने जुलमी झालेल्या तुला पाहून मला किती त्रास होतो हे तुलाच
ठाऊक असेल तळ
मला इतका त्रास होऊ नये म्हणून,

जेव्हा मी तुम्हाला माळ / उपस्थितीपासून वंचित ठेवतो तेव्हा तुम्ही शांत राहावे .

याची कल्पना कऱ्हा:

जे माळ /वर प्रेम करत नाहीत आणि जे मला दुखवतात त्यांना पाहून मला खूप त्रास होत असेल, तर जे माळ /वर प्रेम करत नाहीत त्यांना दुःख पाह? /साठी मला किती त्रास होईल?"

हे ऐकून मी उत्तेजित होऊन म्हणतो: "प्रभु, तू येत नाहीस, तेव्हा निदान मला सांगा की मी हे काय सोडावे.
माझा कबुलीजबाब ये? /ची वाट न पाहता».

येशूने उत्तर दिले:

"नाही, तुझा कबुलीजबाब ये? /पूर्वी तू ही अवस्था सोडावी असे मला वाटत नाही. सर्व भीती सोडून घ्या.
तुझे दोन्ही हात माळ / हातात धरून मी तुळ / अंतर्भागात जाईन. आणि, माळ / हातांच्या संपर्कात, तुम्ही ओळखाल की मी तुमच्याबद्दल आहे. "

अशाप्रकारे, जेव्हा त्याच्या उपस्थितीची इच्छा माळ /कडे येते, तेव्हा मला असे वाटते की येशूच्या हातांमध्ये माझे हात घेे झाले आहेत. मला दैवी संपर्काचा अनुभव येत असताना, मी शांत होतो आणि स्वतःला म्हणतो:
"हे खरे आहे, तो माळ /सोबत आहे."

इतक वेळी जेव्हा त्याला पाह? /ची माझी इच्छा प्रबळ होते,
मला असे वाटते की त्याने माझे हात त्याच्या हातात घेे धरले आणि **तो मला म्हणाला :**

"लुईसा, माझी मुलगी, मी इथे आहे. मी इथे आहे. मला कुठेही शोधू नकोस."
मी पण शांत झाल्यासारखे वाटते.

मी माळ / लाडक्या येशूला त्याच प्रकारे पाहतो,
म्हणजे माळ / आतील भागात. पण, यावेळी, मी त्याला त्याच्या पाठीमागे त्याच्या हातात प्लेग घेऊन जगाकडे पाहिले आणि ते प्रा? /व पाठवणा आहे.
पिकांव शिक्षा झाल्यासारखे वाटत होते. लोकांमध्ये मृत्यूचे प्रमाण होते.

जेव्हा तो ही पीडा पाठवणा होता.
तो धमकी देणा शब्द म्हणतो / चे मला फक्त एवढेच आठवते:

"मला ते नको होतं, पण तूच स्वतःला संपव? /चा प्रयत्न केलास.
बऱ्हा, मी तुझा नाश करीन. त्यानंत तो गायब झाला.

अऱ्हे! येशूला ये? /साठी किती वेळ लागतो!
हे सतत हृदयविका आणि भीती असते. तेही येत नाही. हे देवा, किती दुःख!
मला माहित नाही की आपण असे कसे जगतो: आपण मरून जगतो!

येशू थो १ काळासाठी दयनीय अवस्थेत दिसला, त्याचा हात कापला गेला. सर्व पीडित, त्याने मला सांगितले :

"माऱ्वा १ मुली, जीव माऱ्वा १शी काय कऱ्वातात ते बघतेस का?" मी त्यांना शिक्षा करू नये अशी तुमची इच्छा कशी आहे? "

असे म्हणताच तो उंच क्रॉस उचलतोय असे मला वाटले. या क्रॉसचे हात सहा किंवा सात शहऱ्यांमध्ये पसरले आणि एकामागून एक विविध शिक्षा झाल्या. हे पाहून मला खूप त्रास झाला.

येशू , ७ ाला या दुःखापासून माझे लक्ष विचलित कऱ्वायचे होते, त्याने मला सांगितले :
"माऱ्वा १ मुली, जेव्हा मी तुला माऱ्वा १ उपस्थितीपासून वंचित ठेवतो तेव्हा तुला खूप त्रास होतो.

अपऱ्वाहयपणे, ते तुमच्यासोबत घडले पाहिजे.
काऱ्वाण, दीर्घकाळ देवत्वाच्या संपर्कात ऱ्वाहिल्याने, तुम्ही दिव्य प्रकाशाचा आनंद चाखला आहे.

जितका जास्त कोणीतऱ्वा प्रकाशाचा आस्वाद घेतो, तितकाच त्यांना त्याची अनुपस्थिती अधिक तीव्रतेने जाणवते: अंधाऱ्वामुळे येणाऱ्वा त्रास, पेच आणि दुःख ते अनुभवतात."

मग तो म्हणतो :

"तथापि, प्रत्येकासाठी मुख्य गोष्ट ती आत असते
त्याचे सर्व विचार, शब्द आणि कार्य, तो शोधत नाही
तो त्याचा आऱ्वाम नाही,
ना स्वाभिमान,
किंवा इतऱ्वांकडून मिळणाऱ्वा सुख ,
पण फक्त देवाचा आनंद."

आज सकाळी मला माऱ्वा १ आऱ्वाध्य येशूच्या अनुपस्थितीबद्दल काळजी वाटली. भेटीच्या क्षणी, येशूने माऱ्वा १ हृदयात प्रवेश कऱ्वातोच,
मी निऱ्वार्थक बोलू लागलो:

"माय स्वीट गुड, तू येत नाहीस तेव्हा शांत ऱ्वाह? ाचा अर्थ नाही.
जेव्हा तुम्ही मला शांत पाहता, तेव्हा तुम्ही त्याचा गैऱ्वापऱ्वा कऱ्वाता आणि ते तुमच्याकडे ये? ाची शक्यताही नसते. म्हणून, मूर्खपणा कऱ्वाणे आवश्यक आहे, अन्यथा पऱ्वाणाम प्राप्त होत नाहीत. "

माझे ऐकून, येशू माऱ्वा १ आत हलला आणि त्याला हसताना पाहिले.

जेव्हा त्याने माझा मूर्खपणा ऐकला तेव्हा तो मला म्हणाला :

"म्हणून मला त्रास व्हावा अशी तुमची इच्छा आहे.
काऱ्वाण तुम्हाला माहीत आहे की जऱ्वा तुम्ही काळजीत असाल तऱ्वा मला जास्त त्रास होतो.

शांत राह? ाचा प्रयत्न करू नका,

हे मला अधिक त्रास दे? /सारखे आहे."

माळी साठी, मी जितका मूर्ख होतो, मी म्हणतो:

"तुम्ही दुःख सहन कऱ्हाल, काऱ्हाण तुमच्या स्वतःच्या दुःखामुळे तुम्हाला माळी ।

दुःखाबद्दल अधिक दया येईल.

तसेच, पापामुळे तुम्हाला होणाऱे दुःख हे वाईट आहे. जोपर्यंत तुम्हाला जे त्रास होत आहे तोपर्यंत अशा प्रकारचे दुःख नाही. "

येशूने उत्तर दिले :

"पण, जे मी आलो, ते तुम्ही मला सक्ती करिता की त्यांना खूप आवश्यक असताना शिक्षा न पाठवता येईल.

म्हणून मला जे हवे आहे ते घेऊन तुम्ही माळी शी जुळले पाहिजे. "

म्हणून, गेल्या काही दिवसांत मी जे पाहिले होते ते आठवून मी म्हणालो:

"कोणत्या शिक्षेबद्दल बोलतोयस? ७ ।ंच्यात तुम्हाला लोक माऱ्हायचे आहेत? त्यांना मरू द्या. त्यांना एक दिवस तुमच्याकडे आणि स्वतःच्या मायदेशी जायचे आहे.

जोपर्यंत तुम्ही त्यांना वाचवा.

माझी इच्छा आहे की तुम्ही त्यांना संसर्गजन्य दुष्टांपासून मुक्त करा. परमेश्वराने माळी । बोल? ।कडे दुर्लक्ष केले आणि अदृश्य झाला.

जेव्हा तो परत आला तेव्हा तो नेहमीच त्याच्या पाठीशी जगासमोर दिसत होता.

खूप प्रयत्न करूनही मी त्याला जगाच्या दिशेने बघू शकलो नाही.

जेव्हा मला त्याच्यावर जबरदस्ती करण्याची होती तेव्हा त्याने मला सांगितले :

"माळी ।वर जबरदस्ती करू नका, नाहीतर तुम्ही मला माळी । उपस्थितीपासून वंचित ठेव? ।स भाग पाडाल."

त्यामुळे माळी । बोल? ।मुळे मला थोडा पश्चात्ताप झाला. माळी ।कडून खूप चुका झाल्यासारखे वाटले.

मला अजूनही थोडा पश्चात्ताप वाटतो.

तुम्ही प्रभु येतच राहतो आणि काल मी जे काही केले ते दुरुस्त करू इच्छितो, मी त्याला म्हणतो: "प्रभु, आपण जाऊ आणि प्राणी काय करत आहेत ते पाहू, ते तुम्हा । प्रतिमा आहेत, तुला त्यांच्याबद्दल दया दाखवायची नाही का?"

येशूने उत्तर दिले , "नाही, नाही, मला जायचे नाही. त्यांनी स्वतःच्या इच्छेने स्वतःला भ्रष्ट केले.

त्यांच्या अन्नासाठी जे वापरले जाते ते मी त्यांना संक्रमित करा । साठी वापरू देईन.

जे तुम्हाला त्यांना मदत करण्याची असेल, त्यांचे सांत्वन करण्याचे असेल, काहीतरी करा, पुढे जा. मी करू शकत नाही! "

म्हणून मी माळी । प्रिय येशूला सोडून प्रा? ।मध्ये गेलो. मी एखाद्याला चांगले मरू ।स मदत केली.

मग सांसर्गिक वायु कुठून येते हे मी पाहिले आणि ते दूर ठेव? । साठी अनेक तपश्चर्या

केली.

त्यानंत, मी माळी शिंपीत पत गेलो.

माझा आशीर्वादित येशू दिसत आहे, पंतु शांतपणे.

महान गोष्टी केल्यात, माझा सर्वात गोड येशू आला आणि मला म्हणाला :

"माळी, खऱ्या पावित्र्याचा आधार म्हणजे आत्म्यात".

मी उत्तर दिले: "खरेच?"

त्याने मला सांगितले :

"अर्थात, काळण आत्म्यात आणू लागला स्वतःपासून वेगळे करते, जे स्वतःला पूर्णपणे देवाकडून प्राप्त केलेल्या आत्म्यावर सोपवते .

याप्रमाणे

जेव्हा त्याच्या अस्तित्वाचे, स्वतःचे काहीही उभले नाही, तेव्हा त्याचे कार्य हे स्वतः देवाचे असते ."

तो जोडला :

"जेव्हा आत्म्या

- गर्भवती आहे,

- देव आणि त्याच्या मालकीच्या सर्व गोष्टींशी पूर्णपणे संबंधित आहे, देव स्वतःला तिच्याशी पूर्णपणे संवाद साधतो.

याउलट, आत्म्या कधी कधी देवाशी संबंधित असेल त कधी दुसऱ्या कशाशी, देव त्यांच्याशी केवळ अंशतः संवाद साधतो. "

माळी शिंपीच्या बाहेर स्वतःला शोधून, मी माळी सर्वात गोड येशूच्या शोधात निघालो आणि हलता चालता मी त्याला राणी आईच्या कुशीत पाहिले .

तो किती थकला होता!

धैर्याने झुललेले, मी त्याला त्याच्या आईच्या हातातून जवळजवळ फाडून टाकले. आणि मी त्याला माळी मिठीत घेतले आणि सांगितले:

"माळी, प्रिये, मला सोडणा नाही हे तुझे वचन आहे,

गेल्या काही दिवसांत तू थोडासा आलास, की अजिबात आला नाहीस?"

त्याने उत्तर दिले :

"माझी मुलगी,

मी तुला बघेबघतो, तू मला स्पष्टपणे पाहिले नाहीस.

याशिवाय, जे तुझी इच्छा एवढी उघट असती की तू मला पाह? तपासून बघणा बघ बुद्ध्या जाळून टाकू शकलास, त तू मला नक्कीच पाहिले असतेस."

म्हण , जणू मला गळ घाल? तसाठी, तो जोडला :

" तुम्ही केवळ नीतिमान नसून नीतिमानही असले पाहिजे.

साठी न्याय प्रविष्ट करा

माळीवर प्रेम करा,

मला भा नि द्या ,
माझा गौरव कर,
मला धन्यवाद द्या,
मला आशीर्वाद दे , -
मला ठीक करा,
माझी पूजा करा,
फक्त स्वतःसाठी नाही तर इतर सर्व प्रा? ासाठी.

हे न्यायाचे शुल्क आहेत
- ँची मी प्रत्येक प्रा? ाकडून मागणी करतो आणि
- जे निर्माता म्हणून माळ ाकडे पडत आले.

जो कोणी मला यापैकी एक गोष्ट नाकारतो तो बरोबर आहे असे म्हणू शकत नाही.
म्हणून, आपले न्यायाचे कर्तव्य पाळ पाड? ाचा विचार करा.
न्यायात तुम्हाला पवित्रतेची सुरुवात आणि शेवट सापडेल.

आज सकाळी, स्वतःला माळ ा शोधून, मी माळ ा आध्य येशूला त्याच्या
पुनरुत्थानाच्या वेळी थोडक्यात पाहिले. त्याने चमकदा प्रकाशाचा झगा घातला होता,
इतका की या प्रकाशासमोरी सूर्य गडद होत होता.
मी आनंदित झालो आणि म्हणालो: "प्रभु, मी तुळ ा गौवशाली मानवतेला स्पर्श
कर? ास पात्र नाही, मला किमान तुळ ा कप ाला स्पर्श करू द्या."

येशूने उत्तर दिले :

"माळ ा प्रिये, तू काय म्हणतोस?
माझे पुनरुत्थान झाल्यानंतर मला भौतिक कप ांची गरज उरली नाही.

माझे कपडे आता सूर्याचे आहेत, माळ ा मानवतेला कळ करणान्या शुद्ध प्रकाशाचे
आहेत, ही मानवता जी अनंतकाळपर्यंत चमकेल.
- स्वर्गातील धन्यांच्या सर्व इंद्रियांना अवर्णनीय आनंद देणे. हे माळ ा मानवतेला दिले
गेले आहे कारण माळ ा मानवतेचा असा कोणताही भाग नाही जो अत्याचार, वेदना
आणि जखमांनी झाकलेला नाही. "

असे म्हटल्यावर येशू कोणताही मागमूस न घेता अदृश्य झाला.

- किंवा त्याच्या माणुसकीचा,
- त्याचे कपडे नाही.

दुसऱ्या शब्दांत, मला त्याचे पवित्र वस्त्र उचलायचे होते, ते माळ ापासून दूर गेले आणि
मला ते सापडले नाहीत.

मी माळ ा नेहमीच्या स्थितीत असताना, माझा आध्य येशू येतो, पंतु जवळजवळ
नेहमीच शांततेत.

किंवा, अधिक अचूक सांगायचे तर, तो मला सत्याबद्दल गोष्टी सांगतो.

असे घडते की, जोपर्यंत परमेश्वर उपस्थित आहे,

तो मला म्हणत असलेले शब्द मला समजले आहेत आणि मला असे वाटते की मी ते
पुन्हा करू शकतो. पण जेव्हा येशू अदृश्य होतो, तेव्हा सत्याचा तो प्रकाश माळ ामध्ये

ओतला जातो,
मला वाटते की ते माळ एकडून काढून घेतले गेले आहे आणि मी काहीही बोलू शकत नाही.

आज सकाळी मला येशूची वाट पाह? साठी सर्वकाही कळवे लागले.
तो आल्यावर त्याने मला मोठा आगाने माळ शिबीरतून बाहेर काढले.

त्याला शांत कळ? साठी मी पश्चात्तापाची अनेक कृत्ये केली, पण त्याला ते अजिबात आवडले नाही. मी पश्चात्तापाची कृती बदल? चा प्रयत्न केला आहे.
कोणास ठाऊक काही कृती त्याला आनंद देईल का?

शेवटी मी त्याला म्हणालो:

"प्रभु, मी माळ एकडून आणि पृथ्वीवर्षील सर्व प्राणी केलेल्या गुन्ह्यांबद्दल पश्चात्ताप कळतो, मला फक्त पश्चात्ताप होतो कारण आम्ही तुम्हाला दुखावले आहे.
तू प्रेमास पात्र असताना, आम्ही तुला नावाज कळ? चे धाडस केले."

मला असे वाटले की या शेवटच्या शब्दांनी पश्चिमेक प्रसन्न झाला आणि त्याचा हाग कमी केला.

त्यानंतर, तो मला हस्त्याच्या मधोमध घेऊन गेला, जिथे पशूच्या आकाशातील दोन माणसे सर्व प्रकारच्या नैतिकतेचा नाश कळ? साठी पूर्णपणे कटिबद्ध होती.
ते सिंहासारखे बलवान आणि उगटतेने मादक दिसत होते. त्यांनी दहशत आणि दहशत पेहली.

धन्य येशूने मला सांगितले :

"तुला जन्म मला थोडं शांत कळयचं असेल तर या माणसांमध्ये जा
त्यांच्या दोषांचा सामना कळताना ते कळत असलेल्या वाईट गोष्टी त्यांना पटवून दे? साठी.

थोडीशी लाजली तरी मी तिकडे गेलो. मला पाहताच त्यांना मला खाऊन टाकायचे होते.
मी त्याला सांगितलं:

"मला तुला शी बोलू दे आणि मग तू माळ बघेबघ तुला पाहिजे ते कळशील.
तुम्हाला हे माहित असणे आवश्यक आहे की जन्म तुम्हाला नैतिक संपत्ती नष्ट कळ? चा तुमचा हेतू लक्षात आला - धर्म, सद्गुण आणि सामाजिक कल्याण,
आपल्या चुका लक्षात न घेता,
-आपण एकाच वेळी सर्व भौतिक आणि ऐहिक वस्तू नष्ट कळ? अस सक्षम असाल.

किंबहुना, नैतिक वस्तूंपासून ते जितके जास्त काढून टाकले जाईल तितके शास्त्रीय वाईट गोष्टी वाढतात. म्हणूनच, हे लक्षात न घेता, उगट प्रवाशांवर तुम्हाला खूप प्रेम आहे त्यांचा नाश कळ!

तुम्ही केवळ तुमच्याच भल्याविरुद्धच काम कळत नाही,
- पण तुम्ही तुमच्या स्वतःच्या आयुष्याचा नाश कळणाऱ्या गोष्टी शोधत आहात,
आणि तुमच्या वाचलेल्यांना कडू अश्रू आणणाऱ्या तुम्ही कारण व्हाल. "

मग मी नम्रतेचे एक मोठे कृत्य केले ७। चे वर्णन मी करू शकत नाही. वेडेपणाच्या अवस्थेतून ते दोघे जण दोन जीवांसांखे झाले .
ते इतके अशक्त झाले होते की मला स्पर्श कऱ्हा?। चीही त्यांच्यात ताकद नव्हती.
त्यामुळे मी त्यांच्यात मोकळेपणाने गेलो.

मला समजले की कोणतीही शक्ती तर्क आणि नम्रतेचा प्रतिकार करू शकत नाही.

आज सकाळी, माझा आध्म्य येशू येत नव्हता. म्हणून मी म्हणालो:
"मला आनंद देणाऱ्या वस्तू यापुढे आली नाही तऱ्हा या अवस्थेत मी काय कऱ्हावे?
ते एकदा आणि सर्वांसाठी संपवणे चांगले. "

मी हे बोलत असताना, माझा गोड येशू थोडक्यात आला आणि *मला म्हणाला:*

"माझी मुलगी,
महत्त्वाचा मुद्दा म्हणजे पहिल्या हालचाली दाबणे.
जऱ्हा आऱ्हा ने हे कऱ्हा?। साठी सावधगिरी बाळगली तऱ्हा सर्व काही ठीक होईल. पऱ्हातु
- तसे झाले नाही तऱ्हा,
आकांक्षा पृष्ठभागावऱ्हा जातील आणि दैवी शक्तीला हानी पोहोचवतील जी,
अडथळ्याप्रमाणे, आऱ्हा ला घेऱ्हाते.
- ते चांगले संश्लक्षित ठेवा e
- त्याच्या शत्रूंना दूऱ्हा ठेव?। साठी जे नेहमी सापळे लाव?। चा आणि त्याचे नुकसान
कऱ्हा?। चा प्रयत्न केऱ्हातात.

आऱ्हा पहिली हालचाल कऱ्हाताच,
- जऱ्हा तो स्वतःमध्ये प्रवेश कऱ्हातो, स्वतःला नम्र कऱ्हातो, पश्चात्ताप कऱ्हातो आणि धैर्याने
त्याचा त्याग कऱ्हातो, दैवी शक्ती पुन्हा आऱ्हा ला घेऱ्हाते.

जऱ्हा त्याउलट, त्याने ते सोडले नाही,
दैवी शक्तीचे अडथळे तोडून, आऱ्हा सर्व दुर्गुणांचे दऱ्हावाजे उघडतो.

म्हणून, *सावधगिरी बाळगा*
- पहिल्या हालचालीमध्ये,
- विचार आणि शब्द जे फक्त आणि पवित्र नाहीत,
जर तुम्हाला दैवी शक्ती हवी असेल तर तुम्हाला एका क्षणासाठीही एकटे सोडू नये.

अन्यथा, जऱ्हा पहिल्या हालचाली तुमच्यापासून सुटल्या तऱ्हा,
तो यापुढे ऱ्हा ७ कऱ्हाणाऱ्हा आऱ्हा नाही, तऱ्हा आकांक्षा वर्चस्व गाजवतो. "

आज सकाळी मी माऱ्हा । शऱ्हातून बाहेऱ्हा पडलो.
मी माऱ्हा । गोड येशूच्या शोधात गेल्यावऱ्हा मला तो सापडला. तो इतका दयनीय अवस्थेत
होता की त्याने माझी हृदय मोडले.
वेदनेच्या कटुतेने त्याचे हात टोचले गेले आणि आकुंचन पावले, जेणेकरून त्यांना स्पर्श
होऊ नये.

मा७ । बोटाना आ७म दे? ।साठी आणि जखमा बऱ्या क७? ।साठी मी त्यांना स्पर्श क७? ।चा प्रयत्न केला, प७ंतु मी करू शकलो नाही, का७ण धन्य येशू या तीव्र वेदनांसाठी ७डत होता.

काय क७वे हे सुचेना, मी त्याला मा७ । जवळ मिठी मा७ली आणि म्हणालो:

"मा७ । प्रिये, तु७ । जखमांच्या वेदना मला सांगून खूप वेळ झाला आहे. कदाचित त्यामुळेच प७िस्थिती आणखी बिघडली आहे.
कृपया मला तुमचे दुःख सामायिक करू द्या. म्हणून, ज७ मला त्रास झाला त७ तुमचे दुःख कमी होऊ शकते ».

मी असे बोलत असतानाच एका देवदूताने हातात खिळे घेऊन माझे हात पाय टोचले. जसा तो मा७ । हातात खिळा ठोकत होता,
मा७ । प्रिय येशूच्या बोटाना आ७म मिळत होता आणि त्याच्या जखमा भ७त होत्या. मी त्रास देत असताना, प्रभुने मला सांगितले:

" माझी मुलगी , क्रॉस हा एक संस्कार आहे .
प्रत्येक संस्का७ त्याचे विशेष प्रभाव निर्माण क७तो:

- हे पाप दू७ क७ते,
 - यामुळे कृपा प्राप्त होते,
 - देवाशी ँकरूप होतो,
 - जे शक्ती देते,
- आणि इत७ अनेक प्रभाव.

केवळ क्रॉस या सर्व प्रभावांना एकत्र क७तो

- अशा प७िणामका७कतेने आऽ ।त त्यांचे पुनरुत्पादन क७णे
- जे, फारच कमी वेळात, आ७ ७ । मूळपासून आले होते त्यासारखे बनवू शकते».

मग, जणू काही येशूला थोडी विश्रांती घ्यायची होती, तो मा७ । आतील भागात गेला.

आज सकाळी माझा आ७ध्य येशू थोडा वेळ आला.

तो मला म्हणाला: "माझी मुलगी,
७ ।ला त्याच्या संपूर्णतेने देव हवा असेल त्याने स्वतःला पूर्णपणे देवाला अर्पण केले पाहिजे मग त्याने काहीही न बोलता स्वतःला मा७ ।मध्ये बंद केले.

म्हणून, त्याला मा७ । अगदी जवळ पाहून मी त्याला म्हणालो: "प्रभु, मा७ ।व७ दया क७
मा७ । आऽ ।त सर्वकाही किती को७डे आणि को७डे आहे ते तुला दिसत नाही का?
मला असे वाटते की मी इतका को७डा झालो आहे: जणू मला पावसाचा एक थेंबही पडला नाही. "

येशूने उत्तर दिले:

"ते तसे चांगले आहे.

तुम्हांला माहीत नाही का की लाकूड जितके को७डे असतील तितक्या लवक७ आग

त्यांना खाऊन टाकते आणि तितक्याच वेगाने त्यांचे आगीत रूपांतून काढते? त्यांना प्र७ लित का?। साठी एक ठिणगी पुढेशी आहे.

पण ज॒न झाडे न॒साने भ॒ललेली असतील आणि ती चांगली वाळलेली नसतील, त॒न ती पेटवायला मोठी आग लागते आणि आगीत बदलायला ब॒नच वेळ लागतो.

आ॒न॒ मध्ये असेच आहे. जेव्हा सर्व काही को॒नडे असते, तेव्हा एक ठिणगी पूर्णपणे दैवी प्रेमाच्या आगीत बदल?। साठी पुढेशी असते. "

मी त्याला सांगतो:

“ प्र॒भू, तू मा॒न॒ व॒न हसतोस. या दुष्काळात सगळंच किती ढोबळ! याशिवाय, ज॒न ते सर्व को॒नडे असेल त॒न आपण काय ब॒न काढवे?

त्याने मला उत्तर दिले:

"मी तुझी मस्क॒नी काढत नाही आहे: मी काय म्हणतोय ते तुला समजत नाही का? जेव्हा सर्व काही आ॒न॒ मध्ये को॒नडे नसते,
समाधान म्हणजे न॒स,
समाधान म्हणजे न॒स,
एखाद्याची चव म्हणजे न॒स,
स्वाभिमान लिम्फ आहे.

याउलट, जेव्हा सर्व काही को॒नडे असते आणि आ॒न॒ कार्य काढतो, तेव्हा या लिम्फला प्रवाहासाठी मार्ग सापडत नाहीत.

दिव्य अ॒ग्नी, आ॒न॒ शोधा

- निर्मात्याने निर्माण केल्याव॒न तो होता तसा एकटा, न॒ग्न आणि कोमेजलेला,
- त्यात बाहे॒नचा न॒स न फि॒नता, ज॒न हे न॒ग्नता जे त्याचे एकमेव वस्त्र आहे,
- त्याच्यासाठी आ॒न॒ ाला स्वतःच्या दिव्य अ॒ग्नीत रूपांत॒नित काढणे खूप सोपे आहे.

म्हणून, *मी त्याला शांततेचे वातावरण देतो*

- आ॒र्ता॒निक आ॒न॒ धा॒नकतेद्वाने त्याचे जतन काढणे e
- बाह्य आ॒न॒ धा॒नकतेद्वाने त्याचे सं॒नक्षण काढणे.

ही शांती आ॒न॒ ात भगवंताला जन्म देते, म्हणजेच ईश्व॒नला त्याच्या संपूर्णतेत

- त्याच्या सर्व कामांमध्ये,
- त्याच्या सर्व गुणांमध्ये e
- अव॒ता॒नी शब्दाच्या सर्व मार्गांनी,

जेणेकरून ते आ॒न॒ ात निर्माण होतात

- शब्दाचा साधेपणा,
- त्याची न॒ग्नता,
- लहानपणी त्याच्या आयुष्यातील व्यसन,
- त्याच्या प्रौढ सद्गुणांची प॒नपूर्णता,
- चिडवणे इ

- त्याच्या मृत्यूचा वधस्तंभ.

तसेच, हे नेहमी खालील प्रकाशे सुरू होते:

"७ ाला त्याच्या संपूर्णतेने ख्रिस्त हवा आहे त्याने स्वतःला पूर्णपणे ख्रिस्ताला दिले पाहिजे."

आज सकाळी, मला खूप त्रास दिल्यानंतर, माझा सर्वात गोड येशू आला. मी त्याला पाहताच, मी त्याला घे मिठी माझली आणि मी म्हणालो:

"माय डिय, गुड, यावेळी मी तुला इतकी मिठी माझीन की तू सुटू शकण नाहीस." या वेळी, मला सर्व काही भगवंताने भले आहे असे वाटले, जणू काही मला पू येत आहे, जेणेकरून मा I आऽ ाच्या शक्ती मोहित आणि निष्क्रिय व्हातील. ते फक्त बघतच होते.

काही काळ या निष्क्रिय अवस्थेत व्हाहिल्यानंतर - किती गोड आणि आनंददायी परिस्थिती! - माझा आध्व येशू मला म्हणाला :

"माझी मुलगी,
कधीकधी मी आऽ ाला स्वतःमध्ये इतके भरून घेतो की, मा I मध्ये विखरून, आऽ निष्क्रिय व्हातो.

इत वेळी मी आऽ ाचा एक भाग व्हाकामा ठेवतो
आणि मग, मा I उपस्थितीत, आऽ आश्चर्याकपणे कार्य करतो. तो कर्मात गुंततो
-स्तुती,
- धन्यवाद,
-प्रेमाची,
- दुरुस्ती आणि इत
आणि, अशाप्रकार, मी ते सोडले ते अंत ते भते.

ही दोन्ही व उदात्त आहेत आणि एकमेकांना मदत करतात."

मा I नेहमीच्या स्थितीत असल्याने धन्य येशू आला नाही. अने मी किती बकवास बोललो आणि किती बकवास बोललो!
ते इथे सांगायची गरज नाही.

अत्यंत थकल्या नंतर, मला एका व्यक्तीचा चेह न पाहता खूप जवळचा वाटला. मी तिला स्पर्श कर? ासाठी बाहे पोहोचलो आणि ती मा I खांद्यावर डोके ठेवून दिसली.

ती बेशुद्ध पडली होती. मी तिच्याकडे पाहिले आणि माझा गोड येशू ओळखला, मी सांगितलेल्या अनेक मूर्खपणामुळे तो बेहोश झाला आहे असे मला वाटले.

तो शुद्धीव येताच, मला त्याला आणखी किती मूर्खपणा सांगायचा होता हे माहित नाही, पंतु तो मला म्हणाला :

"चुप, गप्प! आता काही बोलायचं नाही.
नाहीतऱ तू मला भान गमावून बसशील.

तुझे मौन मला माझे सामर्थ्य पऱत मिळवू देईल.
आणि म्हणून मी निदान तुला चुंबन देऊ शकेन, मिठी मारून तुला आनंदी करू
शकेन".

म्हणून, मी गप्प ढाहिलो आणि आम्ही बर्याच वेळा चुंबन घेतले. येशूने मला प्रेमाची
अनेक प्रात्यक्षिके दिली, पऱंतु त्यांचे वर्णन कसे कऱवे हे मला माहित नाही.

मग मी स्वतःला माऱ I शऱऱतून बाहेऱ काढले
आणि मी माऱ I आऱ I च्या प्रियकऱच्या शोधात गेलो.
ते न सापडल्याने मी स्वर्गाकडे डोळे लावले: मला ते सापडणाऱ नाही का कोणास
ठाऊक.

तेथे मी ढाणी आई आणि येशू ख्रिस्त मागे मागे ठेवलेले पाहिले.
ते वाद घालत होते आणि येशूला त्याच्या आईचे ऐकायचे नव्हते म्हणून त्याने तिच्याकडे
पाठ फिऱवली होती. तो ढागावलेला दिसत होता आणि त्याच्या ढागाची आग त्याच्या
तोंडातून बाहेऱ पडत होती असे मला वाटत होते.

मला एकच गोष्ट समजते
त्या दिवशी आपल्या प्रभूला अन्न म्हणून काम कऱणाऱ्या सर्व गोष्टींचा नाश कऱायचा
होता.
जेव्हा पऱम पवित्र व्हर्जिनला ते नको होते.

येशू त्याला म्हणाला :

"पण माऱ I ढागाची आग कोणावऱ ओतायची?" आईने माऱ I कडे निर्देश करून उत्तऱ
दिले:

"हा असा आहे ँ I च्यावऱ तुम्ही तुमचा ढोष ओढवू शकता.
तुला माहित नाही का की ती नेहमी आमच्या इच्छा पूर्ण कऱायला तयाऱ असते. "

हे ऐकून येशू आपल्या आईकडे वळला जणू काही त्यांनी शोध लावला आहे.
त्यांनी देवदूतांना बोलावले आणि प्रत्येकाला येशूच्या तोंडातून निघालेल्या अग्नीची
ठिणगी दिली.

या देवदूतांनी या ठिणग्या माऱ I कडे आणल्या.
त्यांनी एक माऱ I तोंडात आणि दुसऱ माऱ I हातावऱ पायांवऱ आणि हृदयावऱ ठेवला.
मी किती सहन केले! मला या आगीमुळे भस्मसात आणि क्षुब्ध वाटले.

तथापि, सर्व काही सहन कऱ? I साठी मी ढाजीनामा दिला.

धन्य येशू आणि त्याची आई माऱ I दुःखांचे प्रेक्षक होते. येशू थोडा शांत दिसत होता.

या काळात, मी माझे शऱऱ पुन्हा भऱले आहे.
माझा कबुलीजबाब मला त्याच्या सवयीनुसाऱ आऱ I पाळ? I ची आठवण करून
दे? I साठी तिथे होता.

अजून चांगले, त्याने मला वधस्तंभाव खिळवून ठेव? ।चा आपला हेतू व्यक्त केला.
येशूने त्याचे दुःख माळ ।बोब सामायिक कण्णे स्वीकाळले.
।णी आईने सुरू केलेले काम माळ । कबूलकृत्यनि पूर्ण केले आहे असे मला वाटले.
सर्व काही देवाच्या गौवासाठी होवो, सदैव धन्य होवो.

आज सकाळी, मला खूप त्रास होत असताना, धन्य येशू माळ । आतील भागात हलवला गेला.

मी पाहिले की तेथे त्याने स्वतः ला चुंबन घेतले आणि जणू त्याला दुसऱ्या व्यक्तीने पाठिंबा दिला. ते पाहून मी थक्क झालो.

येशूने मला सांगितले :

"माझी मुलगी,
आज ।चें आतील भाग उग टतेच्या समूहासाखे आहे.

जसजसा आळ या वासना नष्ट कृत प्रगती कृतो,
- गुण त्यांची जागा घेतात,
- विविध कृपेसह.
जसजसे सदगुण सिद्ध होतात तसतसे माळ । कृपेची वाढ होते.

माझे सिंहासन सदगुणांनी बनलेले असल्याने,
। । व्यक्तीकडे गुण आहेत
तो मला सिंहासन देऊ कृतो जेणेकरून मी त्याच्या हृदयात ।। करू शकेन आणि
जोपर्यंत मला त्याच्या सहवासात आनंद मिळत नाही तोपर्यंत तो सतत माझे चुंबन
घे? ।साठी हात बाहेर धृतो .

हे सत्य आहे की आळ दूषित होऊ शकतो, पंतु सदगुण नेहमीच अबाधित ढहतात.
जोपर्यंत आज ।ला सदगुण कसे जपायचे हे माहित आहे तोपर्यंत त्याचा ताबा असतो.
पंतु जेव्हा आळ त्याचे पु? गमावतो तेव्हा ते पृत ये? ।साखे असते.

म्हणजेच, सदगुण माळ ।कडे पृत येते, ते कुठून आले.
त्यामुळे तुम्ही मला तुमच्या आतील भागात असे पाहिले त आश्चर्यचकित होऊ नका. "

माळ । नेहमीच्या स्थितीत असल्याने,
माळ । प्रिय येशूने मला माळ । शीतून बाहेर काढले आणि **मला म्हणाला :**

"माळ । मुली, असे म्हणता येईल की सर्व गुण हे माझे गुण आणि गुणधर्म आहेत. पण
प्रेम हे माळ । गुणांपैकी एक आहे असे म्हणता येणार नाही.
नाही, प्रेम हा माझा स्वभाव आहे.
सर्व गुण माझे सिंहासन आणि माझे गुण बनवतात, पंतु प्रेम हे माझे अस्तित्व आहे."

हे ऐकून मला आठवले की आदल्या दिवशी मी एका व्यक्तीला सांगितले होते । ।ला
त्याच्या ताणाची भीती होती.
- जे येशू ख्रिस्तावर खोख प्रेम कृतात त्यांचे ताण हो? ।ची खात्री असू शकते.

माळी साठी, मला वाटते की ते अशक्य आहे
आमचा प्रभु त्याच्यापासून एक आळी काढून घे जो त्याच्यावद्दम मनापासून प्रेम करतो.
म्हणूनच मी या व्यक्तीला सांगितले:
"आपण त्याच्यावद्दम प्रेम करू? आता विचार करूया आणि आपण आपले ताऱ्या आपल्या
हातात धरू". मग मी माळी दयाळू येशूला विचारले की, हे सांगताना मी वाईट बोललो
का?

त्याने उत्तर दिले:

"माळी प्रिये, तू जे म्हणालास ते बरोबर आहे, कारण प्रेमाचे स्वतःचे असते.

:

- दोन वस्तुपैकी एक बनते;

- दोन इच्छांपैकी, तो एक तयार करतो.

जो आळी माळीवर प्रेम करतो तो माळी बरोबर एक गोष्ट बनवतो, इच्छा करतो.

मग तो स्वतःला माळी पासून वेगळे कसे करू शकेल?

बरेच काही, माझा स्वभाव प्रेम असल्याने,

- जे त्याला माणसामध्ये प्रेमाची काही ठिणगी दिसली ते तो लगेच त्याला शाश्वत
प्रेमाने जोडतो.

जसे प्रशिक्षण देणे अशक्य आहे

- एका आळी पासून दोन आळी

- एका शिष्यातून दोन शिष्ये

म्हणून जो माळीवर खरोखर प्रेम करतो त्याच्या नाशात जाणे अशक्य आहे».

आज सकाळी, मी माळी प्रिय येशूला पाहिल्याबरोबर, मला वाटले की मी त्याला एक
कागद धडलेला आहे ७ ते हे शब्द लिहिले आहेत:

"मृत्यूमुळे वैभव निर्माण होते.

७ आला सर्व सुखांचा स्रोत शोधायचा आहे त्याने स्वतःला त्या सर्व गोष्टींपासून दूर केले
पाहिजे जे देवाला नावाज करू शकतात."

त्यानंत तो गायब झाला.

आज सकाळी मी माळी प्रिय येशूला पाहिले.

का न कळता, मी त्याचे ऐकले, तो म्हणाला:

"गरीब फ्रान्स! गरीब फ्रान्स!

तू डोके वर काढलेस आणि तू देवासाठी मला नाकारून अत्यंत पवित्र नियमांचे
उल्लंघन केलेस.

इतके धर्मींना वाईटाकडे आकर्षित करू? साठी तुम्ही एक उदाहरण झाला आहात.
आणि तुमच्या उदाहरणात इतकी ताकद आहे की इतके धर्मी स्वतःचा नाश करू
लागली आहेत.

पण तुम्हीही हे जाणून घ्या की,

- तुम्ही ७ शिक्षेस पात्र आहात, आणि

- या शिक्षेमुळे तुमचा पद्मभव होईल. "

मग येशू माळ I आतील भागात माघात घेतला.

मला वाटले की तो त्याच्यासाठी मदत, दया आणि करुणा शोधत आहे
दुःख. आशीर्वादित येशूने त्याच्या प्रा? ांना मदत मागितली हे ऐकून हृदयद्रावक होते.

माळ I नेहमीच्या अवस्थेत स्वतःला शोधून, मी माळ I शब्दीच्या बाहेर, इतक दोन
लोकांसह एका वेदीसमोर गुडघे टेकले होते.

दम्यान, **येशू ख्रिस्त** या वेदीवर प्रकट झाला आणि **म्हणाला** :

"आजुाचे खरे बळी

माळ I Ve शी संवादात असणे आवश्यक आहे.

ते

- त्यांनी माळ I मध्ये गोळा केलेले फळ दिले पाहिजे आणि

- **मला माळ I स्वतः** च्या दुःखात उघड करा . "

त्याने हे सांगताच,

त्याने हातात एक सिबोअम घेतला आणि उपस्थित तीन लोकांशी संवाद साधला.

तेव्हा या वेदीच्या मागे एक दवाजा असल्याचे दिसले

जे लोकांनी भलेल्या आणि भुतांनी भलेल्या स्त्यावर उघडले

- जेणेकरून त्यांना माळ I शिवाय चालता येत नाही. आणि ही भुते अतिशय तीक्ष्ण
काळाने झाकलेली होती,

तुमच्या शब्दीच्या मध्यभागी धक्का लागल्याशिवाय तुम्ही हलू शकत नाही.

मला कोणत्याही किंमतीवर या शैतानी चकमकांपासून वाचायचे होते

मी जवळजवळ ते का?ाचा प्रयत्न केला, पण मला कोण थांबवत आहे हे मला माहित
नाही.

येशूने मला सांगितले :

" तुम्ही पहात आहात की चर्च आणि पोप यांच्या विरुद्ध कट आहेत. पोपने भ्रम सोडावे
अशी त्यांची इच्छा आहे आणि ते,

ते व्हॅटिकनवर आक्रमण करतील आणि त्यास योग्य करतील.

आणि जे तुम्हाला या संकटांपासून वाचवायचे असेल ते

पुरुष आणि भुते सामर्थ्य मिळवतील ई

चर्चला कडवटपणे हानी पोहोचवणाऱे काटे ते बाहेर काढतील. पण जे तुम्ही त्या
दुःखात समाधानी असाल ते दोन्ही दुर्बल होतील. "

हे ऐकून मी थांबलो.

पण मी जे जगले आणि जे भोगले त्याचे वर्णन कोण करू शकेल?

मला वाटले की मी यापुढे या दुष्ट आजुांना सोडू शकत नाही.

पण असेच महिल्यानंतर्गते संध्याने मला मुक्त केले.

मा७ । नेहमीच्या अवस्थेत ॥हून, मी स्वतःला मा७ । श॥ी॥बाहे॥ चर्चमध्ये सापडलो.
मा७ । आ॥ध्य येशूला न पाहता, मी येशूने उघड? ।साठी निवासमंडपाचे दा॥
ठोठावायला गेलो.

येशूने मला उघडले नाही म्हणून मी हिंमत दाखवून स्वतः दा॥वाजा उघडला.
तिथे मला माझे एकमेव चांगले सापडले. मा७ । समाधानाचे वर्णन कोण करू शकेल!
हे अवर्णनीय सौंदर्य बघून मला आनंद झाला. जेव्हा येशूने मला पाहिले, तेव्हा तो मा७ ।
हातात आला आणि *मला म्हणाला* :

"माझी मुलगी,
मा७ । आयुष्यातील प्रत्येक काळ जागृत क॥तो
माणसाची विशिष्ट कृती ,
तसेच अनुक॥ण, प्रेम, भ॥पाई आणि इत॥ंच्या अंश.

माझे युकेरिस्टिक जीवन हे संपूर्ण जीवन आहे
-रद्द करणे,
- प्रक्रिया करणे इ
- सतत सेवन.

मी म्हणू शकतो
की माझे प्रेम अत्यंत शिख॥व॥ पोहोचल्यानंत॥, ई
ज॥ी तो वधस्तंभाव॥ भस्म झाला होता,
मा७ । असीम शहाणपणात सापडत नाही
मनुष्याव॥ील प्रेमाच्या प्रदर्शनाचे आणखी एक बाह्य चिन्ह,
मला त्याच्यासोबत युकेरिस्टमध्ये राहून माझे प्रेम दाखवायचे होते .

एम अवतारावर, माझे जीवन आणि क्रॉसवरील माझी आवड माणसामध्ये जागृत
झाली आहे
प्रेम,
स्तुती,-
धन्यवाद आणि
अनुक॥ण

त्याच्यामध्ये माझे युकेरिस्टिक जीवन जागृत झाले आहे
आनंदी प्रेम,
मा७ ।मध्ये ॥द्द क॥? ।चे प्रेम ,
परिपूर्ण उपभोगाचे प्रेम.
मा७ । युकेरिस्टिक जीवनात स्वतःला घेवून,
आ॥ असे म्हणू शकतो की तो देवत्वाच्या सहाय्याने तेच कार्य करतो जे मी देवाबरोबर
पुरुषांच्या प्रेमासाठी सतत करतो.

आणि हे सेवन आऽ ।ला अनंतकाळच्या जीवनात आणेल.

आज सकाळी, माझा आशीर्वादित येशू न आल्याने, मला गोंधळ आणि अपमानित

वाटले.

मी मला खूप त्रास दिल्यानंत, **तो दिसला आणि मला म्हणाला :**
"लुईसा, नेहमी ख्रिस्ताबरोबर अपमानित!"

आणि मला, हे ऐकून आनंद झाला आणि त्याच्याबरोबर अपमानित व्हावेसे वाटले,
म्हणालो:
"नेहमी, हे प्रभु!"

त्याने पुनरावृत्ती केली : "

"ख्रिस्तबरोबर नेहमी अपमानित होणे ही ख्रिस्ताबरोबर नेहमी उच्चतेची सुरुवात आहे.

मला ते समजले

- जितका जास्त आत्म ख्रिस्ताबरोबर आणि त्याच्या फायद्यासाठी अपमान सहन करतो, ई
- जितके हे अपमान सतत चालू राहतील, तितकेच प्रभु या आज्ञेला उन्नत करेल.

संपूर्ण स्वर्गीय दबावसमोरी तो हे उदात्तीकरण सतत करील,
-पुरुषांसोबत आणि स्वतः भुतांच्या आधी.

माझे नेहमीच्या अवस्थेत राहून मी स्वतःला माझे शत्रूतून बाहेर काढले. मला माझा प्रिय येशू सापडला आहे.

मी जगाचा मुखपेणा पाहावा अशी त्याची इच्छा नसल्यामुळे तो मला **म्हणाला :**

"माझे मुली, माघाचे. जगात अस्तित्वात असलेल्या गंभीर वाईट गोष्टी आपण पाहू नये."

मला असे सांगून, त्याने स्वतःच मला मागे घेतले आणि मला मार्गदर्शन करताना **तो मला म्हणाला :**

"मी शिफारस करतो ती म्हणजे सतत प्रार्थनेची भावना प्राप्त करणे.

माझे अशी नेहमी संवाद साध? साठी आज्ञेचे हे सतत लक्ष,

-किंवा हृदयाने,

-किंवा मनाने,

-किंवा तोंडाने, ई

- अगदी साध्या हेतूने, ते माझे डोळ्यात इतके सुंदर बनवते

- त्याच्या हृदयाच्या नोट्स माझे हृदयाच्या नोट्सशी सुसंगत आहेत.

मला या आज्ञेची संभाषण कर? साठी खूप आकर्षित वाटते

-त्याला केवळ माझे मानवतेची अतिशक्ति कामे दाखवत नाहीत,

- पण थोडेसे जाहीर इतर कार्य करत जे माझे देवत्वाने माझे मानवतेमध्ये कार्य केले.

"शिवाय, सतत प्रार्थनेच्या भावनेने आज्ञेला जे सौंदर्य प्राप्त होते ते सैतान

- विजेचा झटका e

- संकटांमध्ये निराश होऊन तो या आज्ञेपर्यंत पोहोच? त्या प्रयत्न करतो." असे म्हणत, येशू अदृश्य झाला आणि मी मागे शरीरगत पडलो.

मी अजूनही मागे नेहमीच्या अवस्थेत होतो.
मी मागे आधीय येशूला बऱ्याच वेळा पाहिले आहे, पणु नेहमी शांतपणे. मी गोंधळलो आणि त्याला विचार? ती हिंमत झाली नाही.

तथापि, मला असे वाटले की त्याच्या पवित्र हृदयाला दुखावणाऱ्या काहीतरी मला सांगायचे आहे. शेवटी, शेवटच्या वेळी तो आला तेव्हा तो मला म्हणाला :

"माझी मुलगी,
खेद दान निःस्वार्थ असले पाहिजे
- जे व्यायाम केल्यात त्यांच्याद्वारे ई
- उ आला ते मिळते त्याच्याकडून.

जम स्वार्थ वचढ असेल तम ही फॅग धूम निर्माण केलते
- जे मन आंधळे केलते ई
- जे तुम्हाला दैवी दानाचा प्रभाव आणि प्रभाव प्राप्त केल? आपासून प्रतिबंधित केलते.

येथे काढण,
- केलेल्या अनेक कामांमध्ये, अगदी पवित्र कार्यातही,
- आम्ही प्रदान केलत असलेल्या अनेक धर्मादाय काळजींमध्ये, आम्हाला शून्यासाखे वाटते.
आणि आज आला दानधर्माचे फळ मिळत नाही".

आज सकाळी मला खूप अडचणी आल्या. माझा आधीय येशू अनपेक्षितपणे प्रकाश किण पसवत आला. मी स्वतःला या प्रकाशात गुंतवलेले आढळले आणि, मला माहित नाही कसे, मी स्वतःला येशू ख्रिस्तामध्ये शोधले.

या पमपवित्र मानवतेमध्ये मला किती गोष्टी समजल्या हे कोण सांगू शकेल? मी एवढेच म्हणू शकतो की येशूच्या संपूर्ण मानवतेमध्ये देवत्वाचे ढाढ होते.

देवत्व हे एका क्षणात करू शकते
- आपल्यापैकी प्रत्येकजण त्याच्या जीवनात करू शकतो किंवा करू इच्छित असलेली अनेक कृती.

आणि देवत्वाने येशू ख्रिस्ताच्या मानवतेमध्ये कसे कार्य केले,
मला स्पष्टपणे समजले की धन्य येशू त्याच्या संपूर्ण आयुष्यात धीमेक केलत आहे सर्वसाधारणपणे प्रत्येकासाठी ई
प्रत्येकासाठी विशेषतः
प्रत्येकाला जे काही केल्याचे आहे ते देवाकडे आहे.

अशा प्रकारे, येशूने विशेषतः सर्वांसाठी देवाची उपासना केली,
त्याने आभा मानले, त्याने दुरुस्ती केली, त्याने सर्वांसाठी गौव केला,

त्याने स्तुती केली, दुःख सहन केले आणि प्रत्येकासाठी प्रार्थना केली .

तऱ्हा मला ते समजले

प्रत्येकाला जे करायचे आहे ते आधीच येशू ख्रिस्ताच्या हृदयात केले गेले आहे

माझे सर्वोच्च चांगले गमावल्यामुळे मला खूप दुःख झाले आहे. माझे हृदय सतत फाटलेले आहे आणि सतत मृत्यू सहन करत आहे
माझा कबुलीजबाब आला आणि मी माऱ्हा । वाईट स्थितीचे वर्णन केले. त्याने येशूला कॉल करून आणि मला वधस्तंभावऱ्हा खिळले पाहिजे असे सुचवून सुरुवात केली.

येशू अजिबात सहमत नव्हता. माझे मन स्तब्ध ऱ्हाविले, आणि काही क्षणांसाठी मला दिसले की मला येशूला पाहता येत नसतानाही वीज माऱ्हा । आत येत आहे. किती त्रास होतो! हे असे दुःख आहेत ऽ चें वर्णनही करू शकत नाही .

मी खूप प्रयत्न केल्यावर, शेवटी येशू आला आणि मी त्याच्याशी भांडलो. त्याने मला दिले म्हणतो :

"माऱ्हा । मुली, माऱ्हा । गैऱ्हाजेंजीचं काऱ्हाण तुला कळलं नसेल, तऱ्हा तुला माऱ्हा । वंचिततेबद्दल तक्रार करू? ।चं काही काऱ्हाण असेल. पण, मला जगाला शिक्षा करायची आहे म्हणून मी येत नाहीये हे माहीत असताना, तू तक्रार करणं चुकीचं आहे!"
मी म्हणालो, "जग आणि माऱ्हा ।त काही आहे का?"

येशूने पुनरावृत्ती केली : "होय, जग आणि तुमच्यामध्ये बरेच काही आहे. काऱ्हाण जेव्हा मी येतो, तेव्हा तुम्ही मला म्हणताः" प्रभु, मला त्यांचे समाधान करायचे आहे. मला त्यांच्यासाठी त्रास सहन करायचा आहे."
आणि मी, अगदी बऱ्हाबऱ्हा असलो तरी, त्याच ऋणाबद्दल दोघांकडून समाधान मिळू शकत नाही.

जऱ्हा तुम्ही तुमच्याकडून जगाच्या ऋणाचे समाधान स्वीकारले, तऱ्हा जग अधिकाधिक दुष्कर्मात कठोर होईल.

या बंडखोऱ्हाच्या काळात शिक्षेची खूप गरज असते.

जऱ्हा तुम्ही जगावर आदळला नाही तेऱ्हा अंधाऱ्हा इतका दाट होईल की सर्व काही अंधारत असेल. "

तो असे म्हणत असताना, मी स्वतःला माऱ्हा । शऱ्हाऱ्हाबाहेऱ्हा शोधून काढले आणि काही प्रकाशाच्या जाळ्यांशिवाय सर्व पृथ्वी अंधाराने झाकलेली पाहिली.

या गऱ्हाब जगाचे काय होणार?

येणाऱ्या अत्यंत दुःखद गोष्टीबद्दल विचार करू? ।साऱ्हाखे बरेच काही आहे .

आज सकाळी, माऱ्हा । नेहमीच्या स्थितीत, मला शाऱ्हाऱ्हाकटफ । आजारी वाटले. माझी वेदना इतकी तीव्र होती की मला मी मरत आहे असे वाटले.

म्हणून, अनंतकाळात प्रवेश करू? ।च्या भीतीने, मला अधिक भीती वाटली की आशीर्वादित येशू फक्त सावलीसारखा येईल. त्याच्या सवयीनुसार आला तऱ्हा मला

अजिबात भीती वाटणाऱ नाही.

येशूला भेट? साठी चांगल्या स्थितीत आहे? साठी, मला त्याचा पवित्र आशीर्वाद दे? साठी मी प्रभूला प्रार्थना केली.

जेणेकरून मी माऱ विचाऱांनी केलेल्या वाईट गोष्टींचे समाधान करू शकेन, मला तिला डोळे देऊ दे

जेणेकरून मी माऱ डोळ्यांनी जे दुष्कृत्य करू शकलो ते मला संतुष्ट करू शकेन, जेणेकरून त्याने मला त्याचे तोंड, त्याचे हात, त्याचे पाय, त्याचे हृदय आणि त्याचे सर्व पवित्र शऱ्ही द्यावे

- जेणेकरून मी केलेल्या सर्व वाईट गोष्टींसाठी मी समाधानी आहे शकेन आणि

- मी जे काही चांगले कऱायला हवे होते आणि केले नाही.

मी हे कऱत असताना, धन्य येशू आला, सर्वांनी उत्सव साजऱ कऱ? साठी कपडे घातले. माऱ कडे वळून तो मला म्हणाला :

"माऱ मूली, मी जे काही पात्र आहे ते सर्व,

मी ते सर्व प्रा? ांना दिले आहे आणि विशेष आणि अतिप्रचंड मार्गाने, जे माऱ ा

प्रेमासाठी बळी पडले आहेत त्यांना.

येथे, तुला जे हवे आहे ते मी तुला देईन.

मी फक्त तुलाच देत नाही, तऱ तुला पाहिजे असलेल्या कोणालाही देतो. म्हणून, माऱ ा कबुलीचा विचाऱ करून, मी येशूला म्हणालो:

"प्रभु, जऱ तुम्ही मला तुमच्याबऱबऱ घेऊन जाल तऱ कृपया पित्याला कबूल कऱ."

येशूने जोडले :

"त्याला नक्कीच काही बक्षिसे मिळाली

- त्याने तुमच्यासाठी केलेल्या दानधर्माबद्दल धन्यवाद.

आणि त्याने सहकार्य केल्यामुळे, जेव्हा तुम्ही माऱ बऱबऱ अनंतकाळच्या ऱत ऱाल,

मी त्याला पुन्हा बक्षीस देईन."

माऱ ा वेदना सतत वाढत होत्या

आणि अनंतकाळच्या दाऱत आल्याचा आनंद वाटला. दऱम्यान माझा कबुलीजबाब आला आणि मला आऱाधाऱक म्हणून बोलावले.

मला सर्व गोष्टीबद्दल गप्प बसायचे होते, पऱंतु त्याने मला सर्व काही सांग? ास भाग पाडले. त्याने आपला नेहमीचा पऱवृत्त गुंजवला जो आऱाधाऱकपणाच्या बाहेऱ, मला मऱयचे नाही. पण इतकं होऊनही माऱ ा वेदना कायम होत्या.

मी सतत आजऱी पडलो या वस्तुस्थिती व्यतिऱिक्त, मला थोडी चिंता वाटली.

- माऱ ा कबुलीजबाबाच्या विचित्र अध्यादेशाद्वारे,

- जणू काही मी माऱ ा सर्वोच्च आणि एकमेव चांगल्याकडे उा ऱण करू शकत नाही!

हे जोडले पाहिजे की माझा कबुलीजबाब, होली मास साजऱ कऱणाऱ आहे, मला संवाद द्यायचा नव्हता.

सतत उल७ । झाल्यामुळे ७ ने मला भावून टाकले.

मा७ । कबूलकर्याने आ७ । धा७ कपणे मला येशू ख्रिस्ताला मा७ । पोटाला स्पर्श क७? । स सांग? । ची आ७ । दिली होती जेणेकरून माझी उलटी थांबेल. येशू येताच, त्याने मा७ । पोटाव७ हात ठेवला, आणि सतत उल७ । होणे थांबले, ज७ वाईट चालू होते.

स्वतःलाही काळजीत पडलेले पाहून,

येशूने मला सांगितले :

"माझी मुलगी, तू काय क७तेस?"

तुम्हाला माहित नाही का की जर मृत्यू तुम्हाला काळजीत असल्याचे पाहून तुम्हाला आश्चर्यचकित केले तर तुम्हाला शुद्धीकरणात स्वतःला शुद्ध करावे लागेल ?

ज७ तुमचा आज्ञा मा७ ।शी एकरूप नसेल , त७ तुमची इच्छा मा७ ।शी एकरूप होईल,

ज७ तुम्ही इच्छा माझी इच्छा नसेल त७

अप७हार्यपणे

पूर्णपणे मा७ ।त रूपांत७ित हो? ।साठी तुम्हाला शुद्ध व्हावे लागेल.

म्हणून सावध व्हा आणि फक्त मा७ ।शी एकरूप व्हा? ।चा विचा७ क७ आणि बाकीची सर्व काळजी मी घेईन."

त्याने हे सांगताच मला चर्च दिसले

पोप आणि चर्चचा काही भाग मा७ । खांद्याव७ टेकला.

त्याच वेळी मी मा७ । कबुलीजबाबाने येशूला क्षणभ७ मला त्याच्यासोबत न घे? ।ची सक्ती केली.

धन्य प्रभु म्हणतो:

"दुष्कृत्ये खूप गंभी७ आहेत आणि पापे अशा टप्प्याव७ पोहोचत आहेत की जगाला यापुढे पीडित आज्ञा स्वतःमध्ये ठेव? ।ची पात्रता नाही,

म्हणजेच, मा७ । चेहऱ्यासमो७ जगाचे समर्थन आणि सं७क्षण क७णा७े आज्ञे

ज७ मा७ । न्यायाला चिथावणी देईपर्यंत वाईटाची ही पातळी वाढली त७ मी ते नक्कीच मा७ । ब७ब७ घेईन».

त्यामुळे मला जाणवले की गोष्टी अटीतटीच्या आहेत.

मला वाईट वाटत व७हिलं आणि माझा कबुलीजबाब तसाच व७हिला.

मी म७णा७ नाही या प्रश्नाव७ मी त्याची आ७ । पाळणा७ नाही याचीही त्याला काळजी होती: त्याला भीती होती की मी मा७ । दुःखापासून मुक्त हो? ।साठी प७मेश्व७ची प्रार्थना क७णे बंद क७ेन.

दुस७ीकडे, मला धन्य येशू, संत आणि देवदूतांनी जाऊन त्यांच्यात सामील हो? ।साठी दबाव आणला, जेणेकरून मी एकदा येशूब७ब७ होतो आणि स्वर्गीय नाग७िकांसोबत

होतो. या अवस्थेत माझा छळ झाला.

मला काय कऱ्हावं कळत नव्हतं. तऱ्हीही मी या भीतीने शांत ऱ्हाहिलो की जऱ्हा येशूने मला आता त्याच्याबऱ्हाबऱ्हा स्वर्गात नेले नसते तऱ्हा मला दुसऱ्हा सापडला नसता.
त्याच्याबऱ्हाबऱ्हा पटकन जा? ऱ्हाची संधी. म्हणून, मी त्याच्या हातात पूर्णपणे शऱ्हाण गेलो.

मी या पऱ्हास्थितीत असताना, मी माझा कबुलीजबाब आणि इतऱ्हांनी मला मरू देऊ नये म्हणून येशूला प्रार्थना कऱ्हाताना पाहिले.

येशूने मला सांगितले :

"माऱ्हा ऱ्हा मुली, मला गैऱ्हावर्तन वाटते.

मी तुला माऱ्हा ऱ्हाबऱ्हाबऱ्हा घेऊन जाऊ इच्छित नाही हे तुला दिसत नाही का?"

मी उत्तऱ्हा दिले, "मलाही शिवीगाळ वाटते. खऱ्हाच, एका गऱ्हाब प्रा? ऱ्हाला अशा छळाच्या अवस्थेत टाकल्याबद्दल त्यांना शिक्षेची पात्रता आहे."

येशू पुढे म्हणाला : "मी त्यांना कोणती शिक्षा द्यावी अशी तुमची इच्छा आहे?"

पऱ्हापकाऱ्हाच्या या अतुलनीय स्त्रोतासमोऱ्हा काय बोलावे हे न कळल्याने मी उत्तऱ्हा दिले:

"माऱ्हा ऱ्हा प्रिय प्रभू, पवित्रतेला त्यागाची आवश्यकता असल्याने, त्यांना पवित्र कऱ्हा.

जऱ्हा त्यांना इतऱ्हा कोणताही लाभ मिळाला नाही,

- त्यांनी निदान मला एक पीडित आऱ्हाय म्हणून त्यांच्याजवळ ठेव? ऱ्हाचे ध्येय साध्य केले असेल आणि त्यांना संत बनून पाह? ऱ्हाचे माझे ध्येय साध्य केले असेल, त्यांच्यासाठी पवित्रतेसाठी आवश्यक असलेले दुः ख सहन कऱ्हा? ऱ्हाची संयम मिळवून."

मी जे बोलत होतो ते ऐकून येशू इतका आनंदित झाला की त्याने मला मिठी मारली आणि म्हणाला , "शाब्बास, माऱ्हा ऱ्हा प्रिय!

तुम्ही त्यांच्या भल्यासाठी आणि माऱ्हा ऱ्हा गौऱ्हावासाठी सर्वात उऱ्हाष्ट काय आहे ते

निवड? ऱ्हास सक्षम आहात. म्हणूनच आपल्याला सध्यातऱ्हा हाऱ्हा मानावी लागेल.

त्यांना आमच्यावऱ्हा हिंसाचाऱ्हा कऱ्हा? ऱ्हास वेळ न देता अचानक तुम्हाला माऱ्हा ऱ्हासोबत घे? ऱ्हाची आणखी एक संधी मी माऱ्हा ऱ्हासाठी ऱ्हाखून ठेवली आहे. "

मग येशू गायब झाला आणि मला माऱ्हा ऱ्हा शऱ्हाऱ्हात सापडले.

माझे दुःख काही अंशी कमी झाले आणि मला माऱ्हा ऱ्हात एक नवीन जोम जाणवला, जणू माझा नुकताच जन्म झाला आहे.

पण माऱ्हा ऱ्हा आऱ्हा ऱ्हाचे दुःख आणि यातना फक्त देवालाच माहीत आहे. मला आशा आहे की तुम्ही किमान या त्यागाचा कठोऱ्हापणा स्वीकाऱ्हावा.

मला वाटले की धन्य येशू त्याच्या सवयीनुसाऱ्हा मला भेटायला पऱ्हात येईल. पण माझी निऱ्हाशा काय नव्हती जेव्हा,

- हे ठऱ्हाल्यानंतऱ्हा क्षणभऱ्हा, तो मला त्याच्याबऱ्हाबऱ्हा स्वर्गात घेऊन जाणाऱ्हा नाही,

"त्याला पाहून तो मला त्रास देऊ लागला!

मी ते बहुतेक वेळा घाईत, सावली किंवा विजेसाऱ्हाखे पाहिले आहे.

आज सकाळी, जेव्हा मी माळ I सततच्या इच्छा आणि दीर्घ प्रतीक्षेने खूप थकलो होतो, तेव्हा असे दिसते की येशू आला आहे.

जेव्हा त्याने मला माळ I शिंपितून बाहेर काढले तेव्हा तो मला म्हणाला :
"माझी मुलगी, जे तू थकली असेल ते माळ I हृदयाकडे ये, प्या आणि तू ताजेतवाने होशील."
म्हणून मी त्याच्या दिव्य हृदयाजवळ गेलो आणि खूप गोड भक्तमिश्रित दुधाचे उदाभ घोट प्याले.

मग त्याने मला सांगितले :
"प्रेमाची तीन वैशिष्ट्ये आहेत:
स्थिर आणि अमर्याद आहे,
ते मजबूत आहे आणि
ते देव आणि शेजारी यांच्याशी जोडलेले आहे.

जे आपल्याला आज I त ही तीन वैशिष्ट्ये आढळली नाहीत, असे म्हणता येईल की त्याच्या प्रेमात खऱ्या प्रेमाचे गुण नाहीत. "

आज सकाळी माझा आभ्रध्य येशू काही क्षणांसाठी आला. सर्व भगावून तो मला म्हणाला :
"जेव्हा इटलीने सर्वात भ्रष्ट कचरा डॅंग्समध्ये, बुड? त्या बिंदूपर्यंत प्याला आहे आणि म्हणून असे म्हटले जाईल:

"ती मेली, ती मेली!" मग ते पुन्हा उठेल. मग, शांत होत, तो जोडला:

"माझी मुलगी,
जेव्हा मला माळ I प्रा? कडून काही हवे असते,
मला जे हवे आहे ते त्यांना हवे म्हणून मी त्यांच्यामध्ये प्रवृत्ती निर्माण करतो.

ते तुम्ही I I I त आहात , शांत व्हा !

असे म्हणत तो गायब झाला आणि त्याने मला काय सांगितले याची मला काळजी वाटू लागली.

आज सकाळी मी माळ I पम सदगुरुच्या पूर्ण त्यागासाठी दुःख आणि अश्रूंच्या महासागधत होतो.
मी वेदनांनी ग्रासलेले असताना,
मी भान गमावले आणि धन्य येशू त्याच्या कपाळाला हाताने आधा देत असल्याचे पाहिले.

मी त्याला एक प्रकाश म्हणून देखील पाहिले I ने सत्याचे अनेक शब्द दाखवले.

मला खालील शब्द क्वचितच आठवतात:

" देवाने त्याच्या आणि प्राणी यांच्यामध्ये स्थापित केलेल्या आगिधारकतेचे बंधन नष्ट करून

देव आणि माणसाला जोडणारा अनोखा बंध , आपली मानवता विखुली गेली आहे.

आपला मानवी स्वभाव घेऊन आणि स्वतःला आपला नेता बनवून,
येशू ख्रिस्त हरवलेली मानवता .

पित्याच्या इच्छेच्या त्याच्या आगिधारकतेसाठी ,
तो देव आणि माणसाला पुन्हा एकदा बांधायला आला.

तथापि, हे अविघटनशील संघ अधिक मजबूत होत आहे.
दैवी इच्छेच्या आपल्या आगिधारकतेच्या मापानुसार ».

त्यानंत, मी माणसाला प्रिय येशूला पुन्हा कधीही पाहिले नाही.
त्याच्याप्रमाणेच प्रकाश कमी झाला.

माणसाला नेहमीच्या अवस्थेत असल्याने मी माझे शरीर सोडून जात आहे असे मला वाटले.
मला एक डग्याने बाळ आढळले आणि त्याच्या अगदी जवळ, अनेक पुरुष, एवढीच
एक इतक्यापेक्षा अधिक गंभीर दिसत होता. त्याने एक अतिशय कडू पेय घेतले आणि
मुलाला दिले.

ते गिळताना त्याला इतका त्रास झाला की त्याचा गुदमूल्यासारखा वाटत होता.
आणि मी, हे मूल कोण आहे हे माहीत नसतानाही, सहानुभूतीने त्याला माणसाला मिठीत
घेतले आणि त्याला म्हणालो:

"तुम्हीही तो एक गंभीर माणूस आहे आणि त्याने तुम्हाला ही हे केले का? बिचाऱ्या,
माणसाला कडे ये, मी तुम्हाला अश्रू सुकवून देईन!"

मूल मला सांगतो: "खरी गांभीर्य धर्मात आढळते, आणि खरा धर्म हा शेजाऱ्या देवाकडे
आणि देवाकडे शेजाऱ्या पाहत असतो".

मग, माणसाला कानाजवळ येऊन, त्याच्या ओठांनी मला स्पर्श केला आणि त्याचा आवाज
माणसाला आत गुंजला, तो पुढे म्हणाला :

"जगासाठी,
धर्म हा शब्द हास्यास्पद आहे,
तो एक निरुपयोगी शब्द वाटतो.

पण माणसाला आधी,
धर्माशी संबंधित असलेल्या प्रत्येक शब्दामध्ये अनंत मूल्याची सद्गुण-शक्ती असते ,
इतकेच
मी हा शब्द संपूर्ण विश्वात विश्वास पसरवू? साठी वापला.

जो कोणी याचा व्यायाम करतो तो जीवांना माझी इच्छा प्रकट करू? साठी तोंडातून
माझी सेवा करतो. "

त्याने हे सांगताच, तो येशू आहे हे मला चांगले समजले.

तिचा स्पष्ट आवाज ऐकून, तो आवाज मी खूप दिवसांपासून ऐकला नाही,
मला पुनरुत्थान वाटले.
मी वाट पाहत उभा होतो, जेणेकरून,
येशूचे बोलणे पूर्ण होताच, मी त्याला माऱ् I अत्यंत गद्गला सांगू शकतो.

तथापि, तो गायब झाला तेव्हा मी त्याचा आवाज ऐकणे पूर्ण केले होते. मी व्यथित आणि असह्य होतो.

आज सकाळी माऱ् I आध्मय येशूने स्वतःला माऱ् I आतील भागात पाहिले आणि मला
असे वाटले की त्याने त्याच्या हृदयात एक झाड लावले आहे.
झाड खूप खोलवून रुजले होते
- की त्याची मुळे हृदयाच्या टोकापर्यंत पोचलेली दिसते.

थोडक्यात, वृक्षाची उत्पत्ती येशूच्या मानवी स्वभावाप्रमाणेच झाली आहे.

या झाडाचे सौंदर्य, वैशिष्ट्य आणि उंची पाहून मी थक्क झालो. आकाशाला
भिडल्यासारखे वाटत होते.
आणि त्याच्या शाखा जगाच्या सर्वात दूऱ्या मर्यादेपर्यंत पसरलेल्या दिसत होत्या.

जेव्हा आशीर्वादित येशूने देखील मला आश्चर्यचकित पाहिले तेव्हा **तो मला म्हणाला :**
"माऱ् I मुली, हे झाड माऱ् I मध्यभागी माऱ् I प्रमाणेच काढले होते
हृदय.

तेव्हापासून, **या मुक्तीच्या झाडाचे आभार ,**
मी माऱ् I हृदयाच्या खोलात अनुभवले आहे
- माणूस चांगले आणि वाईट हे सर्व केल्ले.
त्याला जीवनाचे झाड असेही म्हणतात ,
- म्हणजे

या झाडाशी एकरूप झालेल्या सर्व आज्ञांना वेळेत कृपेचे जीवन मिळेल आणि
जेव्हा आज्ञा पळविल्या होईल, तेव्हा ते त्यांना अनंतकाळचे जीवन आणि वैभव देईल .

तुम्हीही, ती मला जाणवणाऱ्या वेदना नाही!
जुम्ही ते या झाडाला उपटून टाकू शकत नाहीत आणि त्याच्या खोडाला स्पर्श करू
शकत नाहीत, पणतु अनेकजण जीवांना जीवन मिळून नये म्हणून त्याच्या फांद्या
तोड? त्याचा प्रयत्न केलात.

त्यांनाही मला घेऊन जायचे आहे
- जीवनाचे हे झाड मला देऊ शकणाऱ्या सर्व वैभव आणि आनंद. येशू असे म्हणत
असतानाच तो अदृश्य झाला.

मी माऱ् I आध्मय येशूच्या ये? त्याची आतुंतेने वाट पाहत असताना ,

जेव्हा त्याचे शत्रू होते तेव्हा तो त्याच्या लूकमध्ये आला
त्याला चापट माऱ्हीली,
त्याने आपला चेहऱ्हा थुंकीने झाकला
त्याच्या डोळ्यावऱ्हा पऱ्ही बांधली
येशूने प्रशंसनीय धीऱ्हा ने सर्व काही सहन केले.

७ ांनी त्याला त्रास दिला त्यांच्याकडे त्याने ढुंकूनही पाहिले नाही असे मला वाटते.
त्यामुळे त्याच्या दुःखांनी त्यांना उत्पन्न केलेल्या फळाचा अंतर्मनात विचार कऱ्हा? त
गढून गेलेला .

जेव्हा येशू मला म्हणाला तेव्हा मी आश्चर्याने त्याचे कौतुक केले :

"माझी मुलगी,
माऱ्हा / कामात आणि माऱ्हा / दुःखात,
मी कधीच बाहेर पाहिलं नाही, पण नेहमी आत.

कोणतीही घटना असो फळावऱ्हा लक्ष केंद्रित कऱ्हाणे,
- फक्त मलाच त्रास झाला नाही,
- पण मी इच्छा आणि लोभ सहन केले.

याउलट, त्याच्या कामात,
-मनुष्य त्यांच्यातील चांगल्या गोष्टीकडे पाहत नाही. आणि, त्यांची फळे न पाहता, तो
सहजपणे कंटाळतो आणि ऱ्हागावतो. अनेकदा तो चांगले काम सोडून देतो.

जर त्याला वेदना होत असतील तर तो सहजपणे अधीर होतो.
आणि, जऱ्हा ते दुखत असेल तऱ्हा त्या वाईटाकडे न पाहता, तो ते सहजपणे कऱ्हातो. "

तो जोडला :

"प्राणी स्वतःला हे पटवून देऊ इच्छित नाहीत की जीवनात विविध अपघात, कधी दुःख,
कधी सांत्वन असते.

तऱ्हाही वनस्पती आणि फुले त्यांच्यासाठी एक उदाहरण आहेत
उर्विधित वाऱ्हा, बर्फ, गाऱ्हा आणि उष्णता यांच्या अधीन आहे. "

मी खूप चिंताग्रस्त ऱ्हात्र घालवली.

मी माझा कबुलीजबाब पाहिला ७ ने मला मनाई आणि आदेश दिले.
धन्य येशू काही क्षणांसाठी आला आणि *मला सांग? /साठी :*

"माझी मुलगी,
देवाचे वचन आनंद आहे . जो कोणी ते त्याच्या कृतीने फलदायी न बनवता ऐकतो
त्याला गडद ऱ्हांग देतो आणि दूषित कऱ्हातो».

खूप दुखत होते, मी जे पाहत होतो त्याकडे लक्ष न दे? ाचा प्रयत्न केला. तेव्हाच माझा

कबुलीजबाब मला सांगायला आला की मॉन्सिग्रोने पूर्ण आदेश दिला आहे की यापुढे मला माळ । नेहमीच्या स्थितीतून बाहेर काढ? । साठी पुजाची येणा नाही, पंतु मी त्याला एकटे सोडले पाहिजे.

आता, हे असे काहीतही आहे जे अठरा वर्षांहून अधिक काळ, माझे अश्रू आणि माझी प्रार्थना, माझी वचने आणि पश्चात्प देवाला दिलेली प्रतिज्ञा करूनही मी कधीही प्राप्त करू शकलो नाही.

मी देवासमोर कबूल करू शकतो की मी सहन केलेले सर्व दुःख माळ । साठी खरे क्रॉस नाहीत, पंतु देवाकडून मिळणाऱ्या स्वादिष्ट आणि कृपा आहेत. माळ । साठी एकमात्र खरा क्रॉस म्हणजे याजकाचे येणे.

म्हणून, बर्याच वर्षांच्या अनुभवानंतर, हे जाणून घेणे,
- माळ । नेहमीच्या अवस्थेतून एकत्र ने बाहेर पड? ।ची अशक्यता, आज । पाळता न ये? ।च्या भीतीने माझे हृदय फाटले.

मी उ । परिस्थितीत होतो त्या परिस्थितीत माळ । व दया कळण्यासाठी माळ । अंतःकळणाच्या खोलवर शोध घेणाऱ्या या देवाला प्रार्थना करत असताना मी फार कडू अश्रू ढाळ? । शिवाय काहीही करत नव्हतो .

मी प्रार्थना करत होतो आणि धडत होतो,
मी प्रकाशाचा एक फ्लॅश पाहिला आणि मला **एक आवाज ऐकू आला** :
"माळ । मुली, कबूल कळणाऱ्या पित्याला हे कळावे की तो मी आहे, मी त्याचे पालन करीन. आणि मी त्याला आज । धाक असल्याचा पुढावा दिल्यानंतर, तोच माझी आज । पाळेल."

मी येशूला म्हणालो:
"महाभज, आज । न पाळ? ।ची मला खूप भीती वाटते."

येशूने जोडले :
आज । धाकपणा सैल होतो आणि साखळदंड पडतो .
आणि ही एक श्रृंखला असल्यामुळे, ती एकच इच्छाशक्ती तयार कर? । साठी मानवी इच्छेला दैवी इच्छा बांधते, जेणेकरून आज । स्वतःच्या इच्छेच्या सामर्थ्याने कार्य करत नाही तर दैवी इच्छेच्या सामर्थ्याने कार्य करतो.
शिवाय, तुम्ही आज । पाळाल असे नाही, तर **मी तुमच्यामध्ये आज । पाळीन** . मग, सर्व पीडित , तो जोडला :
"माळ । मुली, मी तुला तेच सांगत होतो ना?
तुम्हाला या पीडित स्थितीत ठेवणे आणि इटलीमध्ये नसंहा सुरू करणे माळ । साठी जवळजवळ अशक्य आहे.

त्यामुळे मी जरा शांत झालो. पण हे आज । पालन कसे चालेल हे मला माहीत नव्हते.

माळ । नेहमीच्या दुःखाच्या स्थितीत प्रवेश कर? ।ची नेहमीची वेळ आली आहे,
- माळ । मो । कडूपणासाठी,

- अशी कटुता की मी माळ । संपूर्ण आयुष्यात असे काहीही अनुभवले नव्हते, माझे मन भान गमावू शकले नाही.

माझे जीवन, माझा खजिना, ती जी माझे सर्व सुख आहे, माझा सर्व प्रकाश्च येशू आला नाही. मी शक्य तितके बरे हो? ।चा प्रयत्न करूत होतो, पण माझे मन इतके जागृत वाटले की मला मूर्च्छा किंवा झोप येत नव्हती. म्हणून, मी फक्त माझे अश्रू वाहू देत होते.

जेव्हा मी भान गमावणाऱू होतो तेव्हा मी इतऱू वेळी जे केले ते मी माळ । आतील भागात जे काही करता येईल ते केले. एक एक करून, मला शिकवणी, शब्द आणि मला नेहमी येशूशी कसे एकरूप व्हायचे होते ते आठवले. या आठवणी माळ । मनाला कडवटपणे दुखावणाऱू बाण होते
मला सांग:

"अरे पंधऱू वर्षांपासून तू भोज पाहतोस, कधी जास्त, कधी लहान, कधी तीन-चार वेळा तऱू कधी एकदाच. कधी तो तुळ ।शी बोलला तऱू कधी तू त्याला मौनात पाहिलं, पण तू त्याला नेहमी पाहिलस. आता तू त्याला गमावला आहेस, आता तू त्याला दिसणाऱू नाहीस, त्याचा गोड आणि गोड आवाज तुला यापुढे ऐकू येणाऱू नाही. तुमच्यासाठी हे सर्व संपले आहे. "

माझे गंभीर हृदय इतके कटुतेने आणि वेदनांनी भरले होते की मी म्हणू शकतो की माझी वेदना माझी भाकर होती आणि माझे अश्रू माझे पेय होते.

माझे हृदय इतके भरले होते की मला पा? ।चा एक थेंबही गिळता आला नाही. यात आणखी एका काळ ।ची भर पडली. मी अनेकदा माळ । आश्चर्य येशूला म्हणालो होतो:
"मला कशी भीती वाटते की मी माळ । अवस्थेचे कारण आहे, की माझी स्थिती पूर्णपणे माळ । कल्पनेचे फळ आहे! मला भीती वाटते की ते केवळ काल्पनिक आहे."

येशूने उत्तर दिले :

"ही भीती दूऱू कऱू.
नंतऱू तुम्हाला असे दिवस दिसतील जेव्हा,
- चेतना गमाव? ।साठी प्रत्येक प्रयत्न आणि बलिदानाच्या किंमतीवर,
तू करू शकत नाहीस. "

इतकं होऊनही मी माळ । आत शांत होतो,
कारण, किमान, मी आज । पाळली, जे माझा जीव गेला तरी.

मला विश्वास होता की गोष्टी अशाच चालू व्हातील, मला खात्री पटली की परमेश्वराला, मला या स्थितीत यापुढे नको असल्याने, मला हे निर्देश दे? ।साठी मॉन्सिग्रोच्या मध्यस्थीचा वापर केला होता.

असे दोन दिवस घालवल्यानंत, संध्याकाळी, मी सुळावची पूजा करत असताना, माळी मनात एक प्रकाश चमकला. मला माझे हृदय उघडे वाटले आणि एक आवाज मला म्हणाला:

"काही दिवस मी तुला तुला पिडीत अवस्थेतून निलंबित ठेवीन आणि मग तुला त्या अवस्थेत परत आणून देईन."

म्हणून, मी म्हणतो:

"प्रभु, तू मला तोडलेस तर मला स्वतःकडे परत आणण्याची नाहीस?"

आवाजाने उत्तर दिले:

नाही, हे माळी. इच्छेचे फर्मान आहे की तुम्ही पुनर्हिताच्या कृतीसाठी तुमची दुःखाची स्थिती सोडा. जे त्यांना काढून जाऊन घ्यायचे असेल ते माळी. एकडे येतात आणि मला विचारतात.

माझी बुद्धी अनाकलनीय आहे.

तो आज्ञांचे मोक्ष मिळवि? साठी अनेक असामान्य माध्यमांचा वापर करतो. तथापि, जे ते अनाकलनीय असले तरी, जे त्यांना काढून शोधायची असतील ते त्या गोष्टीच्या तळाशी जातात आणि त्यांना ते सापडतील, सूर्यासारखे स्पष्ट.

माझा न्याय गारा, गडगडाट आणि विजांनी भरलेल्या ढगासारखा आहे.

तुमच्यामध्ये त्याला लोकसंख्येवर जास्त वजन न ठेव? चा ब्रेक सापडला. त्यांनी माळी आणि भगवाच्या क्षणाचा अंदाज घे? चा प्रयत्न करू नये! "

मी उत्तर दिले:

"तुम्ही फक्त माळी साठी ही शिक्षा घेवून ठेवली आहे, माझी सुटका हो? चा आशा न बाळगता. तुम्ही इतका आज्ञांचे खूप आभा मानले आहेत, त्यांनी तुमच्या प्रेमासाठी खूप त्रास सहन केला आहे, आणि तरीही त्यांना पुजाऱ्याच्या हस्तक्षेपाची गरज नव्हती."

आवाज पुढे राहिला :

"तुला मुक्त केले जाईल,

-पण आता नाही,

- जेव्हा इटलीमध्ये हत्याकांड सुरू होते. "

हे माळी साठी वेदना आणि कडू अश्रूंचे एक नवीन काढून होते. इतका की माझा सर्वात दयाळू येशू माळी बदल दया दाखवून, त्याने मला सांगितलेल्या शब्दांसमोरील पडद्यासारखे ठेवून माळी आत हलला.

न पाहता, त्याने मला *त्याचा आवाज ऐकवला :*

"माळी मुली, माळी एकडे ये. दुःखी करू नकोस, आम्हाला न्यायाने थोडेसे दूध ठेवू या. आपण स्वतः ला दीर्घकाळ प्रेमासाठी देऊ या, जेणेकरून आपण बळी पडू नये. माझे ऐक, माळी एकडे तुला खूप काही शिकवायचे आहे. मी तुला अशी बोलणे पूर्ण केले

असे तुला वाटते का? नाही."

माझे डोळे अश्रूंच्या दोन नद्या होईपर्यंत मी ढडलो.

येशू पुढे म्हणाला :

"माँ I प्रिये, ढडू नकोस, पण माझे ऐक.

तुम्ही ते कसे ऐकावे हे शिकव? Iसाठी आज सकाळी मला तुमच्यासोबत मास
ऐकायचे आहे." अशा प्रकारे, येशूने समजावून सांगितले आणि मी त्याच्या जवळ गेलो.

मी त्याला न पाहिल्यामुळे माझे हृदय सतत दुखत होते.

आणि मधून मधून माँ I अश्रूंचा प्रवाह थांबव? Iसाठी तो मला हाक माझ्याचा.

- पूर्वी, त्याने मला पॅशनबद्दल काही शिकवले आणि त्याचा अर्थ सांगून,
त्याने पूर्वी मला त्याच्या आवडीच्या काळात आतल्या बाजूने काय कळविला शिकवले.

सध्या मी या गोष्टी लिहू शकत नाही.

मी त्यांना दुसऱ्या वेळेसाठी ढखून ठेवतो, देवाच्या इच्छेनुसार. अजून दोन दिवस मी
असेच चालू ठेवले .

मला अजूनही मूर्च्छा किंवा झोप येत नव्हती.

माझा बिचाऱा स्वभाव आता ते घेऊ शकत नव्हता. मला माँ I प्रिय येशूला पुन्हा
कधीही भेटणाऱा नाही याची मला पूर्वीपेक्षा जास्त खात्री वाटली.

तऱा हे सर्व अनपेक्षितपणे आले आणि मला बाद केले. मला विजेचा धक्का बसला.

माँ I भीतीचे वर्णन कोण करू शकेल?

पण, यापुढे स्वतःचा मालक नाही,

माँ I संवेदना पढत आणणे आता माँ I हातात नव्हते.

येशूने मला सांगितले :

"माँ I मुली, घाबरू नकोस, मी तुला बळकट कळविला आलो आहे. तू किती थकली
आहेस ते तुला दिसत नाही का? माँ I शिवाय तुझा स्वभाव कसा कर्मजोऱा होतो ते
तुला दिसत नाही का?"

मी त्याला ढडत म्हणालो:

"अहो! माझे जीवन, तुँ I शिवाय मी मृत आहे, मला यापुढे माँ I तील महत्वाची शक्ती
जाणवत नाही! तू माझे संपूर्ण अस्तित्व तयाऱा केले आहेस आणि मला गमावले आहे,
मला सर्व काही चुकते आहे.
तू येत ढहिला नाहीस तऱा मी वेदनांनी मढेन हे खऱे आहे. "

येशू म्हणाला :

"माँ I प्रिय मुली, तू म्हणतेस की मी तुझे जीवन आहे. आणि मी तुला सांगतो की तू
माझे जीवन आहेस, जिवंत आहेस.

o प्रमाणे मी माँ I मानवतेचा उपयोग दुःख सहन करू? Iसाठी केला, त्याचप्रमाणे
मी तुमच्यात ढह? Iसाठी तुमच्या मानवी स्वभावाचा वापऱा करूतो.

माँ I दुःखाचा मार्ग.

तुम्ही सर्व माझे आहात, तुम्ही माझे स्वतःचे जीवन आहात. "

त्याने हे सांगताच, मला मिळालेली भ्रंसीपी आठवली आणि मी त्याला सांगितले:
"माळ ! गोड गुड, मला स्वतःहून माळ ! संवेदना पळत मिळवून तू मला आण !
पाळायला लावशील का?"

येशूने उत्तर दिले:

" माझी मुलगी, मी, निर्माता,
तुला गेले काही दिवस निलंबित ठेवून मी जीव पाळला.
माळ ! इच्छेला अधीन होऊन प्राणी तिच्या निर्मात्याचे पालन कळते हे योग्य आहे. माळ !
दैवी इच्छेपुढे मानवी काळण मोजत नाही.
सर्वोच्च इच्छेच्या आधी, सर्वात मजबूत काळण धुळत विघळते. "

मी किती कटुतेने भ्रंसे होते त्याचे वर्णन कोण करू शकेल. तथापि, मी प्रभूला शपथ
देऊन स्वतःचा भ्रंसीनामा दिला की, त्याच्याकडून माझी इच्छा कधीही मागे घेणार नाही,
डोळे मिचकाव? त्या वेळेसाठीही नाही.

मला सांग! त आले
-म्हणजे मी या अवस्थेत असतो तू ई
-मी एकटा बाहेर आलो नाही तू त्यांनी मला मरू दिले असते.
म्हणून मी मृत्यूची तयारी कळत होतो.

मी ते मोठे भाग्य समजले.
आणि मी परमेश्वराला आपल्या कुशीत घे? त्याची प्रार्थना केली.

तितक्यात, माझा कबुलीजबाब आला आणि त्याने मला शुद्धीवर आणले. मला खूप
वाईट वाटले, जेव्हा मी स्वतःला इतके कटुतेने भ्रंसेले पाहिले,

परमेश्वराने मला आतून सांगितले :

"त्यांना सांगा की गोष्टी नियमित कळ? त्यासाठी त्यांना वेळ दे? त्यासाठी तो मला आणखी
दोन दिवसांचे निलंबन देईल."

त्यामुळे माझा कबुलीजबाब मला सर्व छेदून आणि कटुतेने भ्रंसेलेला सोडून निघून गेला.
त्याचा आवाज पुन्हा ऐकून **येशू मला म्हणाला :**

"बिचाऱ्या, काय कटुता ते तुला त्रास देत नाहीत! तुला एकडे बघून मला माझे हृदय तुटते
आहे. धैर्य! घाबरू नकोस, माळ ! मुली!
हे देखील लक्षात ठेवा की आणपालनाच्या हस्तक्षेपामुळेच तुम्हाला या भ्रंसातून
निलंबित कळ? त आले होते.

त्यांना आता या अवस्थेत तुझी इच्छा नसेल तू मीही तुझी आण ! पाळीन. तो नखे
तुम्हाला सर्वात जास्त टोचतो ना? की आण ! पाळता येत नाही?"

मी हो म्हणालो."

तो म्हणाला :

"ठीक आहे, मी तुला वचन पाळू? चें वचन दिले आहे.

आणि म्हणूनच, तुम्ही दुःखी व्हावे अशी माझी इच्छा नाही. तथापि, त्याला हे सांगा:

"त्यांना माळ बघावे मजा कायची आहे का?

उांना माळ अशी मस्कळी कायची आहे आणि माळ । इच्छेविरुद्ध लढायचे आहे त्यांचा धिक्का आहे!

मी उत्तर दिले:

"तुळ शिवाय मी कसं कळणाळ, काळण, जळ मी या अवस्थेत आलो नाही, तळ मी तुला पाहणाळ नाही?"

येशूने जोडले :

"या त्यागाच्या अवस्थेतून बाहेळ पड? ।ची तुमची इच्छा नसल्यामुळे,

मला दाखव? ।साठी आणि तुमच्याशी बोल? ।साठी मी दुसळ मार्ग शोधीन. तू आनंदी आहेस ना? "

अशा प्रकाळे, दुसऱ्या दिवशी सकाळी, भान न गमावता, येशूने स्वतः ला लक्षात आणले. आणि माझी अशक्तपणा कमालीची असल्याने तिने मला ताजेतवाने कळ? ।साठी दुधाचे काही थेंब दिले.

22 नोव्हेंबळ या दिवशी, मला सतत वाईट वाटत आहे. पुन्हा धन्य येशू आला.

तो मला म्हणाला: "माळ । प्रिये, तुला जायचे आहे का?"

मी उत्तर दिले: "होय, मला या पृथ्वीवळ सोडू नका."

तो म्हणाला, "हो, मला तुझे एकदा समाधान कायचे आहे."

तो असे म्हणत असताना मला असे वाटले की माझे पोट आणि घसा बंद होत आहे जेणेकरून काहीही आत गेले नाही. मला श्वास घेता येत नव्हता आणि मला गुदमळल्यासारखे वाटले.

मग मी आशीर्वादित येशू देवदूतांना बोलावताना आणि त्यांना म्हणताना पाहिले:

"आता बळी आमच्याबळबळ आला आहे, किल्ले काढून टाका म्हणजे लोकांना काय हवे आहे."

म्हणून मी म्हणतो, "प्रभु, हे कोण आहेत?"

येशूने उत्तर दिले :

" हे देवदूतच शहरांचे रक्षण करतात जेणेकरून शहरांना देवदूतांना दिलेल्या दैवी संरक्षणाच्या सामर्थ्याने मदत केली जाते .

लोकांच्या गंभीळ पापांमुळे ,

हे संरक्षण त्यांच्याकडून काढून घेतल्यावळ शहळे काहीही करू शकत नाहीत.

स्वतःवळ सोडले तळ ते क्रांती करू शकतात आणि कोणत्याही प्रकारचे दुष्कृत्य करू शकतात. "

त्यामुळे, मला आत्मदायक वाटले.

आणि, माऱ् I प्रिय येशूसोबत स्वतःला एकटे पाहून,

- मी मनापासून पश्चिमेचे आभाऱ् मानले आणि

- कोणीही मला त्रास देणाऱ् नाही याची खात्री कऱ्? I साठी मी त्याला दयाळूपणे वाग? I ची विनंती केली.

मी अशा अवस्थेत असताना माझी बहीण आली.

मला माऱ् I आज्ञापणात पाहून, त्याने माऱ् I कबुलीजबाबला बोलावले, उ I ने आज्ञाकपणामुळे मला माझा गळा उघड? I स थोडेसे व्यवस्थापित केले.

मला मरू नकोस असे सांगून त्याने माघाऱ् घेतली.

दऱ्द्री, उ I ना जीवाशी कऱ्वे लागते.

गऱ्ब आज्ञा होणाऱ् सर्व दुःख आणि यातना पूर्णपणे माहित नसल्यामुळे, ते त्याच्या दुःखात अधिक वेदना वाढवतात.

सहानुभूती, मदत आणि आराम मिळणे सोपे आहे

- देवाच्या नावाने

- फक्त प्राणी.

असे दिसते की आपापसातील प्राणी एकमेकांना दुःखासाठी उत्तेजित कऱ्तात.

प्रभूचा सदैव आशीर्वाद असो, जो त्याच्या वैभवासाठी आणि आज्ञा I च्या भल्यासाठी सर्व काही विल्हेवाट लावतो.

मी स्वतःला भीती, शंका आणि चिंता यांनी माऱ्लेले आढळले. मला भीती वाटत होती की सर्व काही सैतानाचे काम आहे.

जेव्हा माझा आऱ्ध्य येशू आला तेव्हा **तो मला म्हणाला :**

"माऱ् I मुली, मी एक सूर्य आहे जो जगाला प्रकाशाने भऱ्तो

आणि जेव्हा मी आज्ञा I किडे जातो तेव्हा त्या आज्ञा I त दुसऱ् सूर्य तयाऱ् होतो.

जेणेकरून, त्यांच्या किऱ्णांद्वाऱ्,

- हे दोन सूर्य एकमेकांना सतत आव्हान देत असतात.

या दोन सूर्यांच्या मध्ये ढग तयार होतात, जे आहेत

अपमान,

अपमान

त्रास,

दुःख आणि सारखे.

जर दोन्ही सूर्य अस्सल असतील.

तर, ते सतत कुजबुजत असल्यामुळे त्यांच्याकडे पुरेशी ताकद आहे

ढगांवर विजय मिळवणे इ

- त्यांना प्रकाशात रूपांतरित कर? साठी.

याउलट

- सूर्य खोटे सूर्य असल्यास,
- ते फक्त उघड असल्यास,

त्यांच्यामध्ये त्या होणाऱ्या ढगांमध्ये या सूर्याचे अंधात रूपांतर क? ची शक्ती असते.

ओळख? साठी हे सर्वात निश्चित चिन्ह आहे

- ज तो मी आहे किंवा
- ज तो क्षस कामाव असेल त.

हे चिन्ह समजल्यानंत,

सत्य कबूल क? साठी एक व्यक्ती आपले जीवन लागू करू शकते

- जो प्रकाश आहे अंधा नाही. "

ही चिन्हे मा? त आहेत का हे पाह? साठी मी विचारू लागलो. पण मी स्वतःला इतक्या दोषांनी पाहतो की मा? दुष्टपणाला प्रकट क? साठी मा? कडे शब्द नाहीत. तथापि, मी आश्चर्यास गमावत नाही.

मला आशा आहे की प्रभूची दया मा? गभीर प्रा? बदल दया दाखव? स इच्छुक आहे.

आज सकाळी मी मा? नेहमीच्या स्थितीत होतो आणि मला सतत भीती वाटत होती. येशूला आशीर्वाद मिळताच मी त्याला सांगितले:

"मा? जीवाचे, तू मला मा? विष्ठांचे आदेश का पाळत नाहीस?"

येशूने उत्तर दिले :

"आणि तू, मा? मुली, तुला दिसत नाही का मतभेद कुठून येतात?"

यातून संघर्ष निर्माण होतो

- की मानवी इच्छा दैवी इच्छेशी एकरूप नाही
- ते दोघे चुंबन सामायिक कृत नाहीत, जेणेकरून एकच इच्छापत्र त्या होईल.

जेव्हा या दोन इच्छांमध्ये मतभेद असतात, दैवी इच्छा आवश्यकतेने श्रेष्ठ असते, तेव्हा मानवी इच्छेला अपयश आले पाहिजे.

तसेच, त्यांना काय हवे आहे? मी तुला सांगितल्याप्रमाणे,

ज त्यांची इच्छा असेल त मी तुम्हाला या दुःखाच्या स्थितीत आणतो आणि

ज त्यांची इच्छा नसेल, त त्यांनी तुम्हाला दिलेल्या आदेशानुसार मी तुम्हाला आ? देतो:

आ? थाकतेबद्दलः,

-तुला या अवस्थेत आणणा मीच आहे ई

- मी तो आहे जो तुम्हाला स्वतःकडे पत आणतो, त्यांना हस्तक्षेप न करता, ते त्यांच्यापासून स्वतंत्र ठेवून आणि पूर्णपणे मा? जबाबदाारीखाली.

हे माळ वर अवलंबून आहे

जॄ मला तुम्हाला ँक मिनिट किंवा अर्धा तास या स्थितीत ठेवायचे असेल तॄ मी तुला त्रास द्यावा की नाही. ते पूर्णपणे माळ वरॄ अवलंबून आहे .

त्यांना, वेगळ्या गोष्टी हव्या आहेत, त्यांना त्यांचे आदेश मला सांगायचे आहेत

- मार्ग म्हणून,
- कसे आहे
- कधी.

या गोष्टी मीच ठॄवायच्या आहेत. नाहीतॄ

- माळ I निर्णयात हस्तक्षेप करू इच्छितो,
- मास्टॄला धडा शिकवू इच्छितो,
- ७ I ला जीव पूजायला बांधील आहे, आणि प्रश्न करू नये." मला काय उत्तॄ द्यावे हे सुचत नव्हते. मी उत्तॄ दिले नाही म्हणून,

येशूने जोडले :

"त्यांना खात्री पट द्यायची नाही ही वस्तुस्थिती, मला खूप खेद वाटतो. तुम्ही मात्र, विॄधेधाभास आणि अपमानाच्या दॄम्यान,

- त्यांच्याकडे पाहू नका,
- पण या विॄधेधाभासांचे लक्ष्य असलेल्या माळ I कडे लक्ष द्या .

या विॄधेधाभासांतून तुम्ही स्वतःला माळ I साॄखे बनवू शकाल.

त्यामुळे तुमचा मानवी स्वभाव विस्कळीत होणाॄ नाही, तॄ तुम्ही शांत आणि शांत ॄहाल.

तुम्ही, तुमच्या बाजूने, त्यांचे पालन कॄ? I साठी शक्य ते सर्व कॄवे अशी माझी इच्छा आहे.

बाकी, माळ वर सोडा. नाराज होऊ नका. "

मला मिळालेल्या या ॄसिपीबद्दल मी विचाॄ कॄत होतो आणि मी स्वतःला म्हणालो:

"त्यांनी जसे केले तसे मला आर्डॄ देऊन चांगले केले.

शिवाय, प्रभूने मला त्यांच्या इच्छेनुसाॄ आ॒ I पाळायला लावावी अशी विनंती कॄणे काही विलक्षण अपेक्षा नाही.

ते असेही म्हणतात: "एकतॄ तो तुम्हाला आ॒ I पाळायला लावतो किंवा तो आम्हाला काॄण देतो की याजकाने येऊन तुम्हाला या अवस्थेतून बाहेॄ काढावे." "

असा विचाॄ कॄत असतानाच,

माझा आॄध्य **येशू** माळ I आतील भागात हलला आणि **मला म्हणाला :**

"माझी मुलगी,

त्यांनी स्वतःसाठी माळ I कृतीचे काॄण शोधून काढावे अशी माझी इच्छा होती.

माळ I आयुष्यात, जन्मापासून ते मृत्यूपर्यंत, आम्ही सर्व काही शोधतो, मी ७ I ने संपूर्ण

चर्चचे जीवन आणले.

सर्वात कठीण प्रश्न सोडवले जातात
माळी आयुष्यातील संबंधित घटनांच्या तुलनेत,

- सर्वात गोंधळात टाकणाऱ्या गोष्टी सधलीकृत केल्या आहेत,
- सर्वात गडद प्रश्न, जे मानवी आयुष्याला अंधाऱ्यात जवळजवळ हलवून सोडतात, माळी जीवनाच्या प्रकाशात चमकणाऱ्या प्रकाश शोधतात.

त्यांच्या प्रश्नाचा अर्थ असा आहे की त्यांच्या कृतीचे नियम म्हणून त्यांच्याकडे माझे जीवन नाही.

अन्यथा त्यांना माळी कृतीचे काळण सापडले असते.
परंतु त्यांना स्वतःचे काळण सापडले नाही म्हणून, मी त्यांना ते दाखवणे आवश्यक आहे
».

मग तो उठला आणि अधिकाऱ्याने, इतका की मला भीती वाटली,

म्हणतो :

"या शब्दाचा अर्थ काय आहे: 'स्वतःला पुजारी दाखवा'?"

म्हणून, स्वतःला थोडे मऊ बनवून,

तो जोडला:

"माझी शक्ती सर्वत्र पसरली आहे.

मी जिथून होतो तिथून,

- मी सर्वात खळबळजनक चमत्कार करू शकतो.

तुम्हीही मला जवळजवळ प्रत्येक चमत्कारात वैयक्तिकद्विती उपस्थित राहायचे होते.

लाजरच्या पुनरुत्थानाच्या वेळेप्रमाणे ,

"मी तिथे गेलो, मी त्यांना थडग्यातून दगड काढायला सांगितला, मी त्यांना तो उघडायला सांगितला आणि,

- नंतर, माळी आवाजाच्या अधिकाऱ्याने, मी लाजला पुन्हा जिवंत केले.

मुलाचे पुनरुत्थान ,

मी तिचा हात माळी उजव्या हातात घेतला आणि तिला पुन्हा जिवंत केले.

गॉस्पेलमध्ये वर्णन केलेल्या इतक्या अनेक घटना आहेत, ज्या सर्वांना माहित आहेत आणि जिथे मला उपस्थित राहायचे होते .

चर्चचे भावी जीवन मग माळी मध्ये बंदिस्त आहे,

या घटनांमधून याजकाने त्याच्या कृतीत कसे वागले पाहिजे हे शिकवते .

मी नुकत्याच सांगितलेल्या या गोष्टी तुमच्याशी दृष्ट्या मार्गाने संबंधित आहेत.

माळी आयुष्यातील ७ स्थानाची तुम्हाला सर्वात जास्त काळजी वाटते ती म्हणजे कल्लूरी .

मी, पुजारी आणि बळी, क्रॉसच्या लाकडावर उठलो,
माळी पीडित अवस्थेत मला मदत कर? साठी मला पुजारी हवा होता.

हा पुजाऱ्या सेंट जॉन होता, ७ ने माळी नवजात चर्चचे प्रतिनिधित्व केले.
मी ते सर्व त्याच्यामध्ये पाहिले: पोप, बिशप, याजक आणि सर्व विश्वासू.

पुजाऱ्या जिओव्हानी, मला मदत करताना, मला बळी म्हणून देऊ केले
पित्याच्या गोंधळासाठी e
नवजात चर्चच्या यशासाठी .

पीडितेच्या या अवस्थेत एका पुजाऱ्याने मला मदत केली हा योगायोग नाही. सर्व काही
एक गहन रहस्य होते, जे दैवी आज्ञेत सर्व अनंतकाळपासून पूर्वकल्पित होते.

याचा अर्थ

- चर्चमध्ये सापडलेल्या गंभीर गोंधळांसाठी पीडित आज्ञेची निवड करून,
मला ते मला अर्पण कर? साठी पुजाऱ्या हवा आहे,
- माळी साठी त्याला मदत कर? साठी,
- जे त्याला मदत करत आणि
- जे त्याला त्याच्या दुःखात प्रोत्साहन देते.

त्यांना या गोष्टी समजल्या तऱ्हे ठीक आहे.

- सेंट जॉन प्रमाणे, ते स्वतः ला ७ कामासाठी कर्ज देतात त्याचे फळ त्यांना मिळेल.
कल्लूरी पर्वतावर मला मदत केल्याबद्दल सेंट जॉनला किती आशीर्वाद मिळाले नाहीत?
जऱ्या त्यांना समजले नाही,
- ते माझे काम सतत संघर्षात ठेव? शिवाय काहीही करत नाहीत,
 - त्यांनी माळी सर्वात सुंदर रेखाचित्रांच्या मार्गात अडथळे आणले.

माझी बुद्धी अनंत आहे.

जेव्हा मी एखाद्या आज्ञेला त्याच्या पवित्रीकरणासाठी क्रॉस पाठवतो तेव्हा ते केवळ त्या आज्ञेसाठी फायदेशीर नसते.

- पण, पाच, दहा, मला किती आश्चर्ये आहेत, जेणेकरून एकही आज्ञा नाही,
- पण हे सर्व आज्ञेएकत्र पावन झाले आहेत.

त्याचप्रमाणे, **कलवरी वर**, मी एकटा नव्हतो. पुजाऱ्या अस? व्यतिरिक्त,
त्यांच्यामध्ये एक आई, मित्र आणि शत्रू देखील होते,

- माळी संयमाची विलक्षणता पाहून,
अनेकांनी माळी वऱ्या विश्वास ठेवला आणि मी ७ देवाचे रूपांतऱ्या केले.

जऱ्या मी एकटा असतो तऱ्हे आम्हाला हे मोठे फायदे मिळाले असते का? नक्कीच नाही.
"

येशूने मला सांगितलेल्या सर्व गोष्टींची पुनःवृत्ती कोण करू शकेल
त्याच्या हावभावांचे सर्वात लहान अर्थ स्पष्ट करू?
माऊ ! असभ्यतेमुळे मला शक्य तितके मी ते लिहिले.
मला आशा आहे की पन्मेश्वर बाकीचे करेल
मी उ चे वर्णन करू शकत नाही ते त्यांना समज? !साठी त्यांना प्रबोधन करू.

धन्य येशूने त्याचे दुःख माऊ !सोबत शेअर केले तेव्हा मी माऊ ! नेहमीच्या स्थितीत
होतो. मला त्रास होत असताना, मी एका स्त्रीला धडताना पाहिले आणि म्हणते:

"आजे सैन्यात आणि लोकांमध्ये सामील झाले आहेत,
- स्वतः ला मदत किंवा संरक्षण दिले नाही, आणि अगदी काढून टाकलेले पाहून ते
मरतात.

तथापि, लोकांशिवाय आजे ब्रह्म शकत नाहीत. त्यामुळे मला जास्तच धडू येतं,
- या न्यायाच्या किल्ल्यांच्या अनुपस्थितीमुळेच आज चा बळी जातो . हे आम्ही
एकमेव आधाः आहेत
- जो या अत्यंत दुःखाच्या काळात न्याय ठेवतो.

किमान आपण

या पीडित राऊ !तून तुम्ही माघार घेणार नाही असा तुमचा शब्द मला देता का? "

खूप निश्चय वाटत आहे, आणि का माहित नाही, मी उत्तर दिले:

"मी तुम्हाला हा शब्द देत नाही, पणुतु जोपर्यंत पन्मेश्वरची इच्छा असेल तोपर्यंत मी या
स्थितीत ब्रह्म.

ही तपश्चर्या करू? !ची वेळ आता संपली आहे, असे तो सांगताच मी एक मिनिटही तिथे
ब्रह्म नाही. "

माझी इच्छा किती अढळ आहे असे वाटून ही महिला अधिकच धडली.

मला होम्हण? !साठी तिला तिच्या अश्रूंनी मला हलवायचे आहे असे दिसते . आणि
मी, नेहमीपेक्षा अधिक दृढनिश्चयी, त्याला म्हणालो: "नाही, नाही!"

धडत तो म्हणाला: "म्हणून न्याय होईल, शिक्षा आणि हत्याकांड होतील, कोणालाही
सोडले जाणार नाही."

नंतः, माऊ ! कबूलकर्त्याला हे सांगून,
त्याने मला आज धाकपणातून माझी "नाही" मागे घे? !स सांगितले.

माऊ ! शरीरातून बाहेर पडल्यामुळे, मी स्वतःला एका मो ! अंधाःत सापडलो जिथे
हजारो लोक अंधाःमुळे आंधळे झाले होते.

या लोकांना ते काय करत आहेत हे समजत नव्हते.

मला असे वाटले की यापैकी काही लोक इटली आणि फ्रान्सच्या काही भागातून आले
आहेत.

अभे! फ्रान्समध्ये आपण किती चुका पाहिल्या आहेत! आणि इटलीमध्ये ते आणखी वाईट होते!

असे वाटले की या लोकांनी त्यांचे मन गमावले आहे, मनुष्यातील पहिला गुण आणि त्याला पशूपासून वेगळे काय आहे.

असे वाटले की माणूस स्वतःहून पशूपेक्षा वाईट झाला आहे.

या अंधाच्या अगदी जवळ जाऊन आम्हाला एक प्रकाश दिसला. मी तिथे गेलो आणि माझा प्रकाश शोधला

येशू, तो या लोकांवर इतका व्यथित आणि भगावला होता की मी पानासाखा थथत होतो. मी फक्त त्याला सांगितले:

"प्रभो, शांत हो आणि तुझा भग माव वर ओतून मला त्रास दे."

येशूने उत्तर दिले :

"मी स्वतःला कसे धी देऊ शकतो, कारण ते मला त्यांच्यापासून दूर नेऊ इच्छितात जसे की ते मी त्या केलेले काम नव्हते?

तुला दिसत नाही

- फ्रान्सने मला तिच्या घरातून कसे बाहेर काढले

मला यापुढे न ओळख? चा सन्मान कथत आहात?

- आणि इटलीला फ्रान्सचे अनुसरण कसे करायचे आहे , काही लोकांसह जे त्यांचे ध्येय साध्य करू. साठी आपला आज्ञा सैतानाला देतात

घटस्फोट कायदा पास करा

त्यांनी काय यश न मिळाल्याने अनेक वेळा प्रयत्न केले आणि काय ते चिडले गेले आणि गोंधळले.

स्वतःला शांत करून माझा भग तुव वर काढ? ऐवजी, मी तुला तुव । बळी पड? ।पासून निलंबित करून.

खच्च, माव । न्यायमूर्तींनी आपल्या सर्व शक्तीनिशी माणसाला हवी असलेली आणि अजूनही हवी असलेली शिक्षा दे? ।चा अनेक वेळा प्रयत्न केला आहे.

आणि ७ ने मला नेहमीच बरेखले त्याला निलंबित करू? ।ची वेळ आता आली आहे, जेणेकरून ही शिक्षा होईल. "

मी उत्तर दिले:

"स, तुम्ही मला इत शिक्केसाठी निलंबित करायचं असेल तर मी सहज स्वीकारून. कारण हे योग्य आहे की प्राणी प्रत्येक गोष्टीत तुमच्या पवित्र इच्छेनुसार आहे.

परंतु, या अत्यंत गंभीर दुष्कृत्यांचा सामना करताना निलंबनाचे स्वीकार करणे, माव । आज्ञा ।ला ते पचवता येत नाही.

त्यापेक्षा, मला तुमच्या सामर्थ्याने गुंतवा आणि ७ ना हा कायदा हवा आहे त्यांच्यामध्ये मला येऊ द्या. "

हे सांगत असताना मी स्वतःला त्यांच्यात सापडले. ते शैतानी शक्तीमध्ये गुंतलेले दिसत होते.

वर एक असा होता जो संतापलेला दिसत होता, जणू काही त्याला सर्व काही उद्ध्वस्त

कऱ्याचे होते. मी त्यांच्याशी नॉनस्टॉप बोललो, पण ते कऱ्त असलेल्या चुका ओळखू देऊन मी त्यांना काहीच काऱ्ण सांगू शकलो नाही.

त्यानंतऱ्, मी माऱ् । शऱ्ीऱ्त अगदी कमी त्रास सहन करून पऱ्तलो.

आज सकाळी माझा आऱ्ध्य येशू आला आणि मला म्हणालाः
"माऱ् । मुली, आज मी तुला त्रास न देता झुलवत ठेवू इच्छितो." मी घाबरून तक्राऱ् करू लागलो.

येशूने जोडले :

"भिऊ नकोस, मी तुऱ् । सोबत ऱ्हीन.
जेव्हा तुम्ही पीडित म्हणून सेवा कऱ्ता, तेव्हा तुम्हाला न्याय आणि इतऱ् दुःखांचा सामना कऱ्वा लागतो. तू अनेकदा अंधाऱ् सहन कऱ्तोस आणि माऱ् । पासून वंचित ऱ्हतोस.

थोडक्यात, माणूस त्याच्या पापांसाठी पात्र आहे ते सर्व तुम्ही भोगता. तथापि, पीडित म्हणून आपल्या भूमिकेतून स्वतः ला निलंबित करून, मी तुम्हाला फक्त दया आणि प्रेम दाखवीन. "

मला हायसे वाटले.
जऱ्ी मी माऱ् । प्रिय येशूला पाहिले असले तऱ्ी, मला हे चांगले समजले आहे की येशूच्या आगमनासाठी याजकाने मला माऱ् । संवेदना पऱ्त आणणे आवश्यक नव्हते, तऱ् येशूने मला अशा प्रकाऱ् सहन केलेल्या दुःखांसाठी.

तऱ्, मला का कळत नाही, माऱ् । आऱ् । ला वेदना झाल्या, पण माऱ् । मानवी स्वभावामुळे खूप समाधान वाटले.
आणि मी स्वतःला म्हणालोः "जऱ् दुसऱ्े काही काऱ्ण नसेल, तऱ् मी किमान माऱ् । कबूल केलेल्या बलिदानाला यावे लागेल."

याचा विचाऱ् कऱ्त असतानाच,
मी आमच्या प्रभूच्या सहवासात पांढऱ् पोशाख घातलेला एक पुजाऱ्ी पाहिला.
मला असे वाटले की तो पोप आहे आणि त्याला माऱ् । कबुलीजबाबाची साथ आहे.

घटस्फोटाचा हा कायदा होऊ नये म्हणून त्यांनी मला त्रास द्यावा अशी येशूला विनंती केली .

पण येशूने त्यांच्याकडे लक्ष दिले नाही.
तऱ्, माझा कबुलीजबाब, हे असूनही आणि विलक्षण उत्तेजनासह, इतके की असे वाटू लागले की तो कृती कऱ्णाऱ् नाही, त्याने येशू ख्रिस्ताला आपल्या हातात घेतले.
आणि जोमाने ते माऱ् । आतील भागात फ्लॅक केले, असे म्हटलेः
"तिला वधस्तंभावऱ् खिळवून, तुम्हाला तिच्यामध्ये वधस्तंभावऱ् खिळले जाईल! पण आम्हाला हा कायदा नको आहे!"

येशू माऱ् । मध्ये बांधला गेला, या लादून वधस्तंभावऱ् खिळला, आणि क्रूसाच्या वेदना

कडवटपणे अनुभवत, **तो मला म्हणाला :**

"माझी मुलगी,
चर्चला ते हवे आहे.
आणि त्याची शक्ती प्रार्थनेच्या सामर्थ्याने मला बांधते . "

माळ I नेहमीच्या अवस्थेत स्वतःला शोधून, मी स्वतःला माळ I शब्दीबाहेर येशू ख्रिस्ताच्या सहवासात सापडलो, जणू काही त्याच्याबरोबर वधस्तंभाव खिळले होते.

मला त्रास होत असताना मी गप्प बसलो.

दम्यान, मी माळ I कबूलकर्त्याला त्याच्या संक्षक देवदूतासह पाहिले ७ ने त्याला म्हटले:

"या गद्दीब स्त्रीला इतका त्रास होतो, की ती तिला बोल? Iपासून बरेखते. त्याला थोडा वेळ द्या.

हे दोन प्रियकांसांखे आहे,

जेव्हा ते एकत्र सांगतात की ते त्यांच्यात काय अनुभवत आहेत, तेव्हा ते एकमेकांशी सहमत होतात त्यांना काय हवे आहे. "

त्यामुळे मला माळ I दुःखातून मुक्ती मिळाल्याचे जाणवले.

आणि मी येशूला माळ I कबूल केलेल्या काही गद्दीबा व्यक्त केल्या.

मी येशूला प्रार्थना केली की त्याने देवाशी पूर्णपणे एकरूप व्हावे, कारण जेव्हा एखादी व्यक्ती असे होते तेव्हा त्याला जे हवे आहे ते दे? Iस देवाला कोणतीही अडचण नसते. तो देवाला संतुष्ट कर? Iशिवाय दुसरे काहीही शोधू शकत नाही.

म्हणून मी म्हणालो: "स, इटलीमध्ये घटस्फोटाचा कायदा मंजूर होईल का?"

येशूने उत्तर दिले :

"माळ I मुली, धोका आहे की ते ते मंजूर करतील,
जोपर्यंत चीनकडून काही वीज त्यांना त्यांचे ध्येय गाठ? Iपासून बरेखू शकत नाही.

मी म्हणालो, "प्रभु, चीनमधला कोणी कसा असेल जो,

- मी हा कायदा मंजूर कर? Iच्या प्रक्रियेत असताना,
तो विजेचा कडकडाट पकडेल आणि त्यांना मा? Iसाठी त्यांच्यामध्ये त्याला पाठवील.
जेणेकरून, घाबरून ते पळून जातील?"

येशूने उत्तर दिले:

"जेव्हा तुम्हाला समजत नाही, तेव्हा तुम्ही गप्प बसा. या शब्दांचा अर्थ कळत नाही,
-मला गोंधळ वाटला आणि आता बोल? Iची हिम्मत झाली नाही.

दम्यान माळ I कबूल करणाऱ्याच्या पालक देवदूताने त्याला सांगितले की,
- वधस्तंभाव खिळ? Iच्या उद्देशाव्यतिरिक्त,

- माण तमध्ये येशूच्या कटुतेचा ओतणे जोडते.
जण त्यांना ते मिळाले तं मध्येय साध्य होईल आणि ते घटस्फोटाचा कायदा करू
शकणं नाहीत.

माण त नेहमीच्या अवस्थेत ढहून मी स्वतःला माण त शरीरतून बाहेर काढले. मी माण त
आमध्य येशूला जमिनीवर फेकले, वधस्तंभावर खिळले आणि सर्वानी पायदळी
तुडवले .

त्यांना हे कं? तपासून ढेख? तसाठी मी येशूवर विसंबून ढहिलो.
जेणेकरून त्यांनी आमच्या प्रभूशी जे केले ते माण त कडून स्वीकारावे.

मी या स्थितीत असताना, मी म्हणालो, "प्रभु, तुला टोचणाऱी तीच नखे मला त्याच वेळी
टोचली तं तुला काय किंमत मोजावी लागेल?"

त्या क्षणी मी स्वतःला त्याच नखांनी खिळलेले दिसले ऽ तने धन्य येशू, त्याला खाली
आणि मी वर टोचले होते.

या स्थितीत, आम्ही स्वतःला या पुरुषांच्या मध्ये सापडलो ऽ तंना घटस्फोटाचा कायदा
हवा आहे.

येशूने त्यांच्यावर प्रकाशाचे अनेक किण टाकले
-त्याने आणि मी सहन केलेल्या दुःखातून निर्माण झाले. ही माणसे चकित आणि
गोंधळलेली होती.

मला समजले की जण पणमेश्वराला मला त्रास देत ढहणे आवडत असेल तं हा कायदा
कं? तसाठी जेव्हा ते एकत्र येतील तेव्हा त्यांना कडवे अपयशच भोगावे लागेल.
त्यानंतं, येशू मला एकटे सोडून अदृश्य झाला.

नंतं वधस्तंभाव खिळल्याशिवाय तो पत आला आणि त्याने स्वतःला माण त बाहूंमध्ये
झोकून दिले. इतकं जड झालं होतं
- की माझे गळब हात ते धरू शकले नाहीत
- की मी त्याला जमिनीवर पडायला लावणं होतो.

मी स्वतःला जितक्या जास्त समस्या दिल्या,
- मला हे वजन सहन कता येत नाही असे वाटू लागले.

मला होत असलेली वेदना इतकी तीव्र होती की मी गंम अश्रू ढाळले. पड? तचा
आसन्न धोका पाहून आणि माझे अश्रू पाहून,
येशू माण त बळब ढडला. किती हृदयद्रावक दृश्य!

मग, हिंसकपणे, मी येशूच्या चेहऱ्यावर चुंबन घेतले आणि तो देखील माझे चुंबन घेत
असताना मी त्याला म्हणालो:

"माझं आयुष्य आणि माझी शक्ती, एकटी, कमकुवत आहे आणि मी काहीही करू

शकत नाही. पण, तुला सोबत, मी काहीही करू शकतो.
तुला स्वतःच्या सामर्थ्याने मला माझा कमकुवतपणात सामर्थ्य दे. त्यामुळे तुला शिष्टाचारचे वजन मी सहन करू शकतो.
या वेदना एकमेकांना वाचव? आता हा एकमेव मार्ग आहे:
-मी, तुला पडायला आणि
-तुम्ही, पडणे सहन करा. "

हे ऐकून, **येशूने मला सांगितले:**

"माझी मुलगी, तुला माझा गुरुत्वाकर्षणाचा अर्थ कळला नाही?" हे जाणून घ्या की न्यायाचे प्रचंड वजन आहे
- मीही नाही, मी सहन करू शकत नाही,
-आपण कोणीही नाही, आपण समाविष्ट करा? अस सक्षम असाल.

दैवी न्यायाच्या या वजनाखाली माणूस चिडला जाणार आहे. हे शब्द ऐकून मी पुन्हा झडू लागलो.

जणू स्वतःचे लक्ष विचलित करा? आसाठी, कारण, तो ये? पूर्वी, मला काही गोष्टीबद्दल त्याचे पालन करा? अस सक्षम न हो? ची तीव्र भीती होती, **येशू पुढे म्हणाला :**

"आणि तू माझा प्रिये, **मी तुझी आज्ञा पाळणार नाही म्हणून तू का घाबरतोस ?**

तुला माहित नाही
जेव्हा मी आज्ञा ला आकर्षित करतो, एकत्र करतो आणि माझा शी माझे बहस्य सांगून ओळखतो,
मी मारलेला पहिला स्पर्श आणि तो सर्वात सुंदर आवाज देतो,
- तो आज्ञाधारकपणाचा स्पर्श आहे का?

ही की सर्वात सुंदर आवाज देते आणि मी हा आवाज इतका सर्व कळांना संप्रेषण करतो,
- जेणेकरून इतका की पहिल्याशी संवाद साधत नसल्यास ,
- ते खोटे वाटतात.

माझा कानाला ते कधीच सुखावणार नाही. त्यामुळे घाबरू नका.
शिवाय, तुम्ही आज्ञा पाळाल असे नाही, तर मी तुमच्यामध्ये आज्ञा पाळीन.
आणि हे माझा द्वारे केले जाणारे आज्ञापालन असेल, मला ते करू द्या. कशाचीही काळजी करू नका.
कारण काय करायला आणि कसं ओळखायला हे फक्त मलाच चांगलं माहित आहे. "

असे म्हणत, येशू अदृश्य झाला आणि मी माझा शिष्टाचार पळवलो. पणमेश्वराचा सदैव आशीर्वाद असो.

आज सकाळी, जेव्हा मी माझा आग्रह येशूला पाहिले, तेव्हा मी प्रार्थना केली की तो त्याला सांगून शांत होईल:

"प्रभु, जॆ मी ँकटाच तुॆ । धार्मिकतेचा भाॆ उचलू शकत नाही, तॆ इतॆ अनेक चांगले आॆ आहेत ७ च्यामध्ये तू या ओॆ पैकी काही भाग घेऊ शकतोस.

अशा प्रकाॆ ते सहन कॆणे सोपे होईल आणि लोक वाचू शकतात. "

मी माॆ । नेहमीच्या अवस्थेत असतानाच आशीर्वादित येशू आला.त्याला इतका त्रास सहन कॆवा लागला की त्याची दया आली.

सर्व पीडित, त्याने मला सांगितले:

माझी मुलगी

माॆ बिॆबॆ दुःख भोग? ।साठी पुन्हा ये

७ ंना घटस्फोट हवा आहे त्यांच्या जिद्दीवॆ मात कॆ? ।स सक्षम हो? ।साठी. चला पुन्हा ँकदा प्रयत्न करूया.

मला जे हवं ते भोगायला तू नेहमी तयाॆ नाहीस का? तुम्ही मला तुमची संमती देता का?"

मी उत्तॆ दिले, "होय, प्रभु, तुला पाहिजे ते कॆ."

मी होय म्हटल्याबॆबॆ आशीर्वादित येशू माॆ । आत झोपला, वधस्तंभावॆ खिळला. माॆ । शॆची ॆचना तिच्यापेक्षा लहान असल्याने, त्याने मला त्याच्याइतकीच उंची गाठ? ।साठी ताणून धॆले.

मग त्याने त्याचा थोडा कडूपणा माॆ ।त ओतला. पण ती खूप कडू आणि दुःखाने भॆलेली होती.

की मला केवळ वधस्तंभावॆ खिळलेल्या ठिकाणीच नखे जाणवले, पॆंतु मला माझे संपूर्ण शॆची नखांनी टोचलेले वाटले , जेणेकरून मला पूर्णपणे बाहेॆ पडल्यासाॆखे वाटले. या अवस्थेत मला काही काळ सोडले.

मग मी स्वतःला त्या भूतांमध्ये सापडले जे, मलाही त्रास होत असल्याचे पाहून तो म्हणाला:

घटस्फोटाचा कायदा होऊ नये म्हणून हा शाप आमचा पुन्हा ँकदा पॆभव कॆले.

तुमच्या अस्तित्वाला धिक्काॆ

आमचे सर्व प्रयत्न अयशस्वी करून तुम्ही आमचे नुकसान कॆ? ।चा सतत प्रयत्न कॆत आहात.

पण आम्ही तुम्हाला त्यासाठी पैसे देऊ.

आम्ही बिशप, पुजाॆ आणि लोक तुमच्या विॆधात जाऊ, दुःख स्वीकाॆ? ।साठी तुमचा उन्माद व्यक्त कॆ? ।साठी.

भुतांनी हे सांगितल्याप्रमाणे,

त्यांनी मला ७ ।ला आणि धुॆचे वावटळ पाठवले.

मला इतकं दुखावलं की मी स्वतःलाच समजत नाही.

धन्य येशू परत आला आणि त्याच्या नजरेतून भुते पळून गेली.

पुन्हा त्याच दुःखाने मला नूतनीकपण केले, पणुतु पूर्वपेक्षा अधिक तीव्र.
त्याने आणखी दोन वेळा पुनर्भवृत्ती केली.

मी जवळजवळ नेहमीच येशूबरोबर असलो तरी, मी त्याला काहीही बोललो नाही
कापण माझे दुःख खूप तीव्र होते. त्याच्याबद्दल, तो मला एक शब्द म्हणाला:
"माव I मुली, आता तुला त्रास सहन करणे आवश्यक आहे. धीर धर
माझे हित जपावेसे वाटत नाही का ते तुझेच आहे म्हणून?"

कधी कधी तो मला त्याच्या हातांनी आधा देत असे.
कापण माव I प्रकृतीला या दुःखाचा भाग एकटाच सहन होत नव्हता.

मग **त्याने मला सांगितले :**

"माव I प्रिये, उ I दिवसांत मी तुला तुव I बळीपासून निलंबित केले त्या दिवसांत
घडलेल्या दुर्दैवी गोष्टी तुला पहायच्या आहेत का?"

तुमला माहित नाही कसे,
मी प्रकाश, कृपा, शिक्षा आणि अंधार यांनी भरलेला न्याय पाहिला आहे
मी पाहिले की त्या दिवसांत पृथ्वीवरून अंधारच्या नद्या वाहत होत्या.

उ I ना वाईट करण्याचे होते आणि दुर्दैवी शब्द बोलायचे होते
-अगदी अंधळे होते आणि
- वाईट करू I ची शक्ती घेतली
चर्च आणि पवित्र व्यक्तींच्या विरोधात जा I साठी.

मी थक्क झालो. **येशूने मला सांगितले :**

"तुला वाटलं ते काही नाही, म्हणून तुला काळजी नव्हती. पण तसं नव्हतं.

तुम्ही पाहिलेत

- किती वाईट घडले आहे आणि जे करू शकले नाहीत ते पूर्ण करू I साठी शत्रूंनी
किती सामर्थ्य मिळवले आहे

- उ I काळात मी तुला कायमचे तुव I बळी अवस्थेत ठेवले होते? त्यानंतु तो बेपत्ता
झाला.

माव I नेहमीच्या अवस्थेत राहून मी स्वतःला माव I शस्त्रातून बाहेर काढले. मी
आमच्या प्रभूला पाहिले, उ I ने माव I अगदी जवळ, काठ I ने गुंफलेला क्रॉस धरला
होता.

तो घेतला आणि माव I खांद्यावर ठेवला.

लोकांच्या गर्दीत मला ते घालायला सांगत आहे

-त्यांना त्याच्या दयेचा पुढावा दे I साठी ई

- देवी न्याय संतुष्ट करू I साठी.

क्रॉस इतका जड होता की मी ते सर्व घडवून आणले आणि जवळजवळ ओढत गेलो.

मी ते घेऊन जात असताना, येशू अदृश्य झाला.

एका विशिष्ट ठिकाणी पोहोचलो, ८ ने मला मार्गदर्शन केले ते मला म्हणाले:

"क्रॉस खाली ठेवा आणि कपडे उतऱवा.

काढण आमच्या प्रभूला पढत यायचे आहे आणि तुम्हाला वधस्तंभासाठी तयार शोधायचे आहे. "

माव I मानवी स्वभावाची लाज वाटल्यामुळे मी कपडे उतऱवले आणि माव I हातात माझे कपडे धऱले.

मी विचार केला: "तो येताच मी त्यांना जाऊ देईन."

येशू पढत आला आहे. माझे कपडे हातात घेऊन मला शोधून **तो मला म्हणाला :**
"तुम्ही वधस्तंभावऱ खिळ? Iसाठी सर्वकाही काढून टाकले नाही का? मग आम्ही दुसऱ्या प्रसंगासाठी सुळावऱ ठेवतो."

मी गोंधळलो आणि व्यथित झालो, एक शब्दही बोलू शकलो नाही. माझे सांत्वन करू Iसाठी, **येशूने माझा** हात धऱला आणि **म्हणाला :**

"मला सांग, मी तुला काय द्यायचे आहे?"

मी उत्तर दिले: "प्रभु, मला दुःख सहन करऱ".

तो पुढे म्हणाला : "आणि आणखी काय?"

मी उत्तर दिले: "मला कळत नाही की तुला दुःख सहन करऱ Iशिवाय दुसऱे काहीही कसे विचारवे."

येशू पुढे म्हणाला: "तुला माझे प्रेम नको आहे का?"

मी उत्तर दिले:

"नाही, मला त्रास द्यायचा आहे. काढण स्वतःला त्रास सहन करून, तू मला अधिक प्रेम देईल. मला अनुभवाने कळते.

ते मला माहीत आहे

आभाऱ मान? Iसाठी,

मजबूत प्रेम मिळवि? Iसाठी,

- मानवी तिऱस्काढवऱ मात करऱ? Iस सक्षम,

हे केवळ दुःखातूनच साध्य होते.

तुमची सर्व सहानुभूती, आनंद आणि भोग जिंक? Iसाठी,
तुमच्या फायद्यासाठी दुःख सोसणे हा एकमेव मार्ग आहे. "

येशूने उत्तर दिले :

"माव I प्रिये, मला तुझी पढीक्षा घ्यायची होती

माव I प्रेमासाठी दुःख भोग? Iची इच्छा तुमच्यामध्ये अधिक पुनरुज्जीवित करऱ? Iसाठी. "

त्यानंतऱ, मी असे लोक पाहिले ८ ांना असे वाटते की ते इतढापेक्षा चांगले आहेत.

धन्य येशूने मला सांगितले :

"माझी मुलगी,
जो माणसमो आणि माणसांसमो काही गोष्टींवर विश्वास ठेवतो तो निवृत्त आहे,
तु जो कशावरही विश्वास ठेवत नाही तो सर्व काही मोलाचा आहे.

जो माणसमोर कशावरही विश्वास ठेवत नाही,

- जे त्याने काही केले तु तो अभिनय करत आहे असे त्याला वाटत नाही
- कारण त्यात स्वतःची ताकद किंवा क्षमता आहे,
पण कारण त्याला देवाकडून कृपा, दिवे आणि आवश्यक मदत मिळते.

पहिणामी

असे म्हणता येईल की ते दैवी शक्तीच्या गुणाने कार्य करते . पहिणामी, सर्वकाही वैध आहे.

त्याचप्रमाणे **पुरुषांसमोर काहीही न मानणारी व्यक्ती**

- अशा प्रकारे तो ओळखतो की तो दैवी शक्तीच्या गुणाने वागत आहे. आणि पहिणामी,
- ते स्वतःमध्ये वाहून घेतलेल्या दैवी शक्तीचा प्रकाश प्रसादित करू शिवाय काहीही करत नाही .

अशा प्रकारे, नकळत सर्वात वाईट व्यक्ती देखील
या प्रकाशाच्या सामर्थ्याचा अनुभव घ्या जो त्यात वाहतो ई
देवाच्या इच्छेच्या अधीन आहे .
तु हे सर्व पुरुषांसमोर मोजले जाते.

एखाद्या गोष्टीवर विश्वास ठेवणाऱ्या व्यक्तीसाठी हे अगदी उलट आहे .

केवळ ते निरुपयोगी नाही,
- पण माणसमोर उपस्थितीत ते घृणास्पद आहे.
प्रभावित मार्ग तो वापरतो
— एखाद्या गोष्टीवर विश्वास ठेवणे e
- इतरांची चेष्टा करणे
पुरुष बनवणे, ते दाखवणे,
त्याला उपहास आणि छळाची वस्तू समजा. "

माणसमोर नेहमीच्या अवस्थेत असल्याने मला सगळे भावून गेले. मला छळ, त्रास आणि निंदा होई ती थोडीशी भीती वाटत होती.
मी एक साठी घाबरालो नाही, मला माझी काळजी नाही, कारण मी एक गरीब, नालायक प्राणी आहे.

पण मला माणसमोर कबुलीजबाबाची आणि इतर पुजाऱ्यांची काळजी वाटत होती.
त्यामुळे या वजनामुळे माझे हृदय पिळवटून निघाले आहे, मला विश्रांती मिळू शकली

नाही असे वाटले.

दहम्यान, माझा आध्मय **येशू आला आणि मला म्हणाला:**

"माऱ् I मुली, तू इतका अस्वस्थ आणि काळजीत वेळ का वाया घालवतेस? तुझी काळजी आहे, घाबऱ्? I साऱ्खे काही नाही.

सर्व काही दैवी प्रोव्हिडन्स पासून येते

- जे निंदा, छळ आणि चीड माणसाला न्याय्य ठऱ्व? I साठी आणि त्याला त्याच्या निर्मात्याशी एकाऱ्तेसाठी पऱ्त कऱ्? I स अनुमती देते, एक एक करून, मानवी समर्थनाशिवाय, ते त्याच्या निर्मितीच्या वेळी बाहेऱ् आले.

मनुष्यामध्ये, तो चांगला आणि पवित्र आहे,

- मानवी आऱ् I चे आत आणि बाहेऱ् नेहमीच काहीतऱ्ही ऱ्हते.

- हे पूर्णपणे विनामूल्य नाही.

- त्याला नेहमी एखाद्या गोष्टीची काळजी असते ऽ I ची त्याला आशा असते, ऽ I वऱ् तो अवलंबून असतो.

अशा ऱ्तीने त्याला सन्मान आणि आदऱ् मिळायचा आहे.

पण निंदा, छळ आणि चिडचिड यांचा वाऱ् थोडा वाहतो,

अऱ्हे! मग त्याच्या मानवी आऱ् I ला किती विनाशकाऱ्ही गाऱ्पीट मिळते! स्वतः ला लढलेले, नापसंत झालेले आणि प्रा? I कडून तुच्छ लेखलेले पाहून, त्याला आता समाधान मिळत नाही.

मदत, समर्थन, विश्वास आणि आदऱ् त्याला पूर्णपणे गमावून बसतो.

जऱ् तो या गोष्टी शोधत असेल तऱ् आता तो त्यांच्यापासून दूऱ् पळत आहे.

काऱ्ण तो जिकडे वळतो तिथे त्याला फक्त कडूपणा आणि काटे दिसतात. या अवस्थेत कमी होऊन तो स्वतःला एकटा समजतो.

पण माणूस एकटा ऱ्हू शकत नाही. त्यासाठी बनवलेले नाही.

गऱ्ब, काय कऱ्णाऱ्?

कोणत्याही अडथळ्याशिवाय, तो पूर्णपणे त्याच्या केंद्राकडे वळेल जो देव आहे.

मग देव त्याला सर्वकाही देईल आणि देवाला सर्व काही देईल.

ते लागू होईल

देवजाणून घे? I ची त्याची बुद्धिमत्ता,

देव आणि त्याचे आशीर्वाद लक्षात ठेव? I साठी त्याची स्मृती, आणि

तिच्यावर प्रेम कऱ्? I ची तिची इच्छा.

माझी मुलगी

येथे तो माणूस न्याय्य, पवित्र आणि त्याच्या आऱ् I त पुनर्निर्मित आहे, ऽ I उद्देशासाठी तो निर्माण केला गेला आहे.

जन्मी, नंतन्, त्याला प्रा? ांशी सामना कन्वा लागेल,
- जन् त्याला मदत, समर्थन आणि आदन् दिला गेला तन् तो या गोष्टी उदासीनतेने प्राप्त कन्ल.

अनुभवावरून, तो त्यांना ते कशासाठी ओळखेल.

जन् त्याने त्यांचा वापन् केला, तन् तो फक्त तसे कन्ल जेव्हा त्याला त्यांच्यामध्ये देवाचा सन्मान आणि गौरव दिसला,
नेहमी देवाबरोबर एकटे व्हा ».

माँ I नेहमीच्या स्थितीत असल्याने,
मला पवित्र टिनिटी दिसत आहे आणि मी त्यात आहे.

जणू तिघांना जगाचे काय कन्यचे ते ठन्वायचे होते. मला असे वाटले की ते म्हणत आहेत:

"जन् आपण जगाला सर्वात हिंसक फटके पाठवले नाहीत,
- धर्माच्या बाबतीत सर्व काही पूर्ण होईल
- पुरुष वनटी पेक्षा वाईट होतील. "

तिघे यावन् चर्चा कन्त असताना,
ते पृथ्वीवन् येत आहेत असे मला वाटत होते.
- सर्व प्रकारच्या युद्धे,
- भूकंप संपूर्ण शहन् देखील नष्ट कन्? I स सक्षम आहेत
- रोग.

हे पाहून, थन्थन् कापत मी म्हणतो:

" महाराज, मानवी कृतघ्नतेला क्षमा करा . आता पूर्वीपेक्षा जास्त, माणसाचे हृदय बंड कन्ते.

जन् त्याने स्वतः ला चिडलेले पाहिले तन् तो अधिक बंड कन्ल
आपल्या वैभवाच्या तिन्स्काव् त तिन्स्काव् जोडणे ».

तिघांच्या मधोमध एक आवाज आला:

"मनुष्य तेव्हाच बंड करू शकतो जेव्हा तो चिडला जातो. जेव्हा त्याचा नाश होतो तेव्हा त्याची बंडखोन् थांबते.

याक्षणी घातपाताची नाही, तन् विनाशाची चर्चा आहे.
"

तेव्हा तिन्ही दिव्य व्यक्ती अदृश्य झाल्या.

मी ७ I अवस्थेत होतो त्याचे वर्णन कोण करू शकेल, विशेषतः तेव्हापासून

- मला माँ I दुःखाच्या अवस्थेतून बाहेन् पड? I ची इच्छा असल्यासाखे वाटले,
- की मी इच्छाशक्तीने स्वतःला शोधले
दैवी इच्छेच्या संबंधात पूर्णपणे शांत नाही.

मी स्पष्टपणे पाहू शकतो की सर्वात कुरूप अपमान
- प्राणी त्याच्या निर्मात्याला काय करू शकतो ते म्हणजे त्याच्या सर्वात पवित्र इच्छेला
विरोध करणे.

मला वेदना जाणवल्या आणि भीती वाटली
की मी त्याच्या इच्छेविरुद्ध कृती करू शकतो. मी शांत होऊ शकलो नाही. मला खूप
वेदना दिल्यान्तः, माझा आग्रह **येशू परत आला आणि मला म्हणाला :**
"माझी मुलगी,
मला अनेकदा माझे आनंद मिळतात
आज निवड? साठी,
त्यांच्याभोवती एक दैवी किल्ला आहे जेणेकरून कोणीही शत्रू प्रवेश करू शकणार
नाही आणि मी तेथे माझे कायमचे निवासस्थान स्थापित केले.

या घटनेत,
मी खाली वाकतो, म्हणून बोल? साठी, सर्वात लहान सेवा प्रदान करू? साठी. मी
आज वऱ्हापासून खालपर्यंत स्वच्छ करतो,
मी सर्व काटे काढतो,
मानवी स्वभावाने जे वाईट उत्पन्न केले आहे त्या सर्वांचा मी त्यामध्ये नाश करीन आणि
माझा मध्ये जे काही सुंदर आणि चांगले आहे ते मी त्यात घेईन.
- माझा आनंदाची सर्वात सुंदर बाग तयार करू? साठी.
मी ते वापरतो
- माझा आनंदासाठी आणि
-जसे माझा गौऱ्याच्या आणि इतरांच्या चांगल्या परिस्थितीला आवश्यक आहे. अशा
प्रकारे असे म्हणता येईल की आज मला स्वतःचे काहीही नाही.
मला ते फक्त घर म्हणून हवे आहे.

हे सर्व नष्ट करू? साठी काय आवश्यक आहे हे तुम्हाला माहीत आहे का? माझा
इच्छेच्या विरुद्ध एकच कृती! आणि जे तुम्ही माझा इच्छेला विरोध केलात ते तुम्ही
हेच कराल. "

मी त्याला म्हणालो: "मला परमेश्वराची भीती वाटते की माझे वरिष्ठ मला इतके वेळी
दिलेला अध्यादेश देईल".

येशूने उत्तर दिले:

"तुमचा काही व्यवसाय नाही. मी त्यांच्यासोबत बघेन. ही तुमची इच्छा आहे." एवढं
संगळं करूनही मी शांत होऊ शकलो नाही.
मी माझा आतील भागात पुनर्जावृत्ती करत राहिलो:

"माझा मध्ये किती विनाशकारी बदल झाला आहे!
७ ने माझी इच्छा माझा देवाच्या इच्छेपासून वेगळी केली,
तो मला तुम्हाला बघोबघ एक वाटत असताना?"

माझा आग्रह येशूच्या इच्छेला विरोध करू? त्या भीतीने मी राहिलो आणि यासाठी
मला सर्व अत्याचार आणि चिंता वाटू लागली. मी येशूला मला मुक्त करू? की विनंती

केली:

"प्रभु, माँ वधू दया करू, मी किती धोक्यात आहे ते तुला दिसत नाही का?

हे शक्य आहे की मी, वर्मीसॉक्सचा सर्वात वाईट,

- मी इतका धाडसी आहे की मला तुमच्या पवित्र इच्छेच्या विरुद्ध वाटते? याशिवाय, मला कोणते चांगले सापडेल आणि मी कोणत्या अडथळ्यात पडेन

- मी तुम्हाला इच्छेपासून वेगळे झालो तम्हाला? "

मी अशी प्रार्थना करून असताना, आशीर्वादित येशूने मला पाठवलेल्या प्रकाशाने माझा आत हलवले, तो मला म्हणाला:

"तुम्हाला काहीही समजत नाही. तुम्हाला ही अवस्था पीडितेची वाटते.

जेव्हा त्यांनी तुम्हाला कोण्टोसाठी बळी म्हणून निवडले, तेव्हा तुम्ही मान्य केले. आता कोण्टोमध्ये काय वाईट आहे?

हा सृष्टीचा त्याच्या निर्मात्याविरुद्ध बंड नाही का? पुजा आणि सामान्य लोकांमध्ये? वेगवेगळ्या पक्षांमध्ये?

याप्रमाणे

- तुमची अनैच्छिक बंडाची स्थिती,

- तुमची भीती आणि त्रास, टी

- ही सर्व एक प्रायश्चित्त अवस्था आहे.

आणि प्रायश्चिताची ही अवस्था मी गेथसेमाने येथे भोगली, जिथे मी म्हणायला आलो:

"जर शक्य असेल, तर हा प्याला माझा पासून दूर घ्या.

पण तुझी इच्छा पूर्ण होईल माझी नाही».

तम्हालाही, माझे संपूर्ण आयुष्य, मला या अवस्थेची इच्छा होती, जोपर्यंत मला खपत नाही."

हे ऐकून मला असे वाटते की मी शांत झालो आणि माझी शक्ती पन्नात मिळवली.

त्याची कटुता माझा वधू ओत? आसाठी मी येशूला प्रार्थना केली.

मी तिच्या तोंडाजवळ गेलो आणि चोख? चा कितीही प्रयत्न करूनही, फक्त एक कडू श्वास आला आणि मुळे माझे संपूर्ण आतील भाग कडू झाले.

मग, येशूने काहीही दिले नाही हे पाहून मी म्हणालो:

"प्रभु, तू आता माझा वधू प्रेम करून नाहीस?"

जम्हाला तुमचा कडवटपणा माझा त ओतायचा नसेल तम्हाला किमान तुमचा गोडवा माझा त ओता. "

येशूने उत्तर दिले :

"उलट, मी तुम्हाला वधू आणखी प्रेम करतो.

जम्हाला माझा अंतर्भागात प्रवेश करू शकलात, तम्हाला अस्तित्वाच्या प्रत्येक भागात तुम्हाला माझे तुमच्यासाठी असलेले विशेष प्रेम दिसेल.

कधीकधी मी तुम्हाला वधू इतके प्रेम करतो की मी तुम्हाला वधू जितके प्रेम करतो तितकेच मी तुम्हाला वधू प्रेम करू शकतो.

पण कधी कधी मी तुम्हाला कडे बघून उभे राहू शकत नाही, कारण तू मला मळमळ

क॒प्तोस. "

हे शेवटचे शब्द मा॒व । ग॒प्तीब हृदयाला किती गडगडले!
मा॒व । प्रिय येशूने मा॒व । व॒प्ते नेहमीच प्रेम केले नाही आणि मी त्याच्यासाठी एक
घृणास्पद आ॒ज्ज बनले आहे असा विचा॒प्ते क॒प्तणे.
ज॒प्ते येशूने मला या शब्दांचा अर्थ सांग? ।ची घाई केली नसती,
मी जगू शकलो नसतो.

त्याने मला सांगितले :

"ग॒प्तीब मुलगी, तु॒व ।साठी हा शब्द खूप कठीण आहे का?"
तू मा॒व ।सारखाच नशिबाने जगलास.

मी नेहमी जे होते तेच आहे:

- चि॒प्तेन अविघटनशील प्रेमाने एकमेकां॒व॒प्ते प्रेम करून पवित्र टिनिटीसह एक.
त॒प्तीही, एक बळी म्हणून, मी पुरुषांच्या सर्व अप॒प्तेधांनी झाकलेले होते. देवत्वापुढे माझे
बाह्य रूप घृणास्पद होते,
इतके की दैवी न्यायाने मला मा॒व । अस्तित्वाच्या कोणत्याही भागात सोडले नाही.
माझा त्याग क॒प्ते? ।पर्यंत तो अक्षम्य होता.

"तु॒व ।साठी, तू नेहमीच मा॒व ।ब॒प्तेब॒प्ते असतोस. आणि जेव्हा तू पीडित स्थितीत
असतोस,
इत॒प्तेच्या पापांनी झाकलेल्या दैवी न्यायासमो॒प्ते तुमचे बाह्य रूप दिसते. म्हणूनच मी
तुम्हाला हे शब्द सांगितले.
म्हणून, शांत व्हा, का॒प्तेण मी नेहमीच तु॒व ।व॒प्ते प्रेम क॒प्तो. "

ते म्हणाले, येशू गायब झाला आहे.

मला असे वाटते की यावेळी आशीर्वादित येशू मला त्रास देऊ इच्छित होता, ज॒प्ती त्याने
मला लगेच शांती दिली. तो नेहमी आशीर्वादित आणि कृ॒ते असू द्या!

आज सकाळी, मला मा॒व । दुःखातून जवळजवळ मुक्त झाल्यासा॒प्तेखे वाटले.
जेव्हा मला मा॒व । श॒प्तीतून बाहे॒प्ते पडल्यासा॒प्तेखे वाटले तेव्हा काय क॒प्तेवे हे मला
कळत नव्हते. मी आमच्या शह॒प्तेत असे लोक पाहिले आहेत जे शब्द आणि निंदा
व्यति॒प्ते.
ते म्हणाले, ते कृ॒ते क॒प्ते? ।चा कट ॒प्तेत होते.

यावेळी मी धन्य येशूला पाहिले आणि मी त्याला म्हणालो:

"प्र॒भु, तू या न॒प्तेकांना खूप स्वातंत्र्य देतोस.

आता पर्यंत

फक्त न॒प्तेक शब्द होते, पण आता,

त्यांना तुमच्या मंत्र्यांना हात लावायचा आहे. त्यांना ॒प्तेखा आणि त्यांच्या॒व॒प्ते दया क॒प्ते .
त्याच वेळी, जे तुमचे आहेत त्यांचे ॒प्तेक्षण क॒प्ते."

त्याने उत्तर दिले:

"मा७ I मुली, हे स्वातंत्र्य त्यांच्यासाठी आवश्यक आहे जेणेकरून ते चांगल्या आणि वाईटात फॆक करू शकतील.

मला मात्र त्या माणसाचा कंटाळा आलाय हे जाणून घ्या
मी खूप थकलो आहे की मी हा प्रयत्न तुमच्याशी शेअॆ कॆतो. याप्रमाणे
-जेव्हा तुम्हाला या पीडित अवस्थेमुळे थकवा जाणवतो ई
- की तुम्हाला जवळजवळ बाहेॆ जा? Iची इच्छा वाटते, मा७ Iकडे या
मी तुम्हाला चेतावणी देतो की तुम्ही स्वतःहून काहीही करू नका याची काळजी घ्या.
काॆण मी बंडखोॆंना शिक्षा दे? Iसाठी प्रो? Iच्या इच्छेच्या शोधात जातो.

तथापि, पुन्हा प्रयत्न करूया.

मी तुम्हाला त्रास देईन आणि अशा प्रकारे, हे बंडखोर शक्तीशिवाय राहतील. त्यांना जे हवे आहे ते ते पूर्ण करू शकणार नाहीत .

मी जे भोगले त्याचे वर्णन कोण करू शकेल.

येशूने मा७ Iसाठी वधस्तंभावॆ किती वेळा नूतनीकॆण केले ते कोण मोजू शकेल.
तो हे कॆत असताना, तो स्वर्गाकडे हात उंचावून मला म्हणाला:

"माझी मुलगी,

मी माणसाला पृथ्वीसाठी नाही तर स्वर्गासाठी बनवले आहे.

त्याचे मन, त्याचे हृदय आणि त्याचे संपूर्ण अंतरंग स्वर्गात असावे.

जॆ त्याने हे केले,

- त्याच्या तीन विद्याशाखांमध्ये पवित्र ट्रिनिटीचा प्रभाव प्राप्त झाला असता,
- त्याच्यावॆ छापले जाईल.

पण तो पृथ्वीवॆल गोष्टींशी संबंधित असल्यामुळे त्याला त्याच्यामध्ये ग्रहण होते

फॆग ,
ॆट ई

पृथ्वीवॆ असलेल्या दुर्गुणांचे सर्व गटाॆ "

मला मा७ I नेहमीच्या अवस्थेत शोधून मी स्वतःला म्हणालो:

«हे शक्य आहे की, मा७ I काही दुःखांसाठी, प्रभु

- शिक्षा निलंबित करू शकते आणि मानवी शक्ती कमी करू शकते जेणेकरून पुरुष येऊ शकत नाहीत

क्रांती कॆ आणि अयोग्य कायदे तयाॆ कॆ?

एवॆ I कमी दुःखात या सगळ्याला पात्र मी कोण? मी असा विचाॆ कॆत असताना,
धन्य येशू आला आणि मला म्हणाला :

"मा७ I मुली, तुला किंवा तुला मार्गदर्शन कॆणाऱ्यांना तुझी अवस्था समजली नाही. या दुःखाच्या अवस्थेत तू पूर्णपणे नाहीशी झाली आहेस हे खॆ आहे. आणि फक्त मीच आहे ,

गूढ मार्गाने नाही तॆ जिवंत देहात,

माळ I मानवतेमध्ये मी भोगलेल्या दुःखांचे पुनरुत्पादन करा .

हे माझे दुःख नाहीत

- ७ ांनी भुते कमकुवत केली आहेत,
- ७ ाने आंधळ्या मनांना एका शब्दात प्रबुद्ध केले,
मनुष्याची मुक्ती कोणी साधली?

आणि जे ते माळ I मानवतेच्या क्षणी ते करू शकले,
- ते आता तुमच्या माणुसकीत करू शकत नाहीत का?

समजा एखादा राजा मासुद्धत जाहायला गेला ई
जो तेथून कृपा, मदत, पैसा वितर्धित कर्तुत आणु ाजा म्हणून आपले पद चालू ठेवतु.
जे कुणी ते मान्य केले नसेल त्ते ते मूर्खपणाचे आहे असे दलसते.

काण, राजा असल्याने, तु त्याच्या राजवा इतकाच मासने करू शकतु.
त्याच्या चांगुलपणाचे आणखी कुतुक केले जाईल काण, राजा असल्याने,
तु व्हिला आणु नीच झोप ांमध्ये ाह? ास तलस्का कर्तुत नाही. तुमचा संबंध आहे
तुपर्यंत ही पल्लुस्थलती आहे ."

मला हे सर्व स्पष्टपणे समजले आणु म्हणालु:
"माय लॉर्ड, तु म्हणतुस तसे सर्व काही ठीक आहे.
पण माळ I ा ी साळी अडचण पुजाळी ये? ात आहे. "

येशूने उत्तर दले :

"माझी मुलगी,
राजा जे मासुद्धत ाहत असला तळी,
पल्लुस्थलती, गळ आणु त्याच्या ाजेशाही स्थलतीमुळे, त्याच्या मंत्र्यांनी
- त्याला एकटे सोडू नका,
- पण त्याला सोबत ठेवा
प्रत्येक गुष्टीत त्याची सेवा कर्तुणे आणु त्याचे पालन कर्तुणे. "

मला येशूने नुकतेच जे सांगलले हुते त्याबद्दल मला इतकी खात्री पटली की मी काहीही
जुडू शकत नाही.

आज सकाळी मी ावून गेलु काण मॉन्सल्लो मला भेटायला आला हुत आणु
तु म्हणाला की मला खात्री नाही की येशू खलस्ताने माळ ामध्ये काम केले आहे.

आशीर्वादलत येशू आला तेव्हा **तु मला म्हणाला :**

"माझी मुलगी,
वलषय पूर्णपणे समजून घे? ासाठी, तुमचा वलश्वास असणे आवश्यक आहे. काण,
श्रद्धेशलवाय मानवी बुद्धीमध्ये सर्वकाही अंधा आहे. नुसता वलश्वास ठेवल्याने मनात
प्रकाश पडतु.

या प्रकाशाच्या सहाय्याने स्पष्टपणे जाणवू शकते

- गोष्टीचे सत्य आणि असत्य, ते आहे की नाही हे ओळख? ासाठी
कार्य कऱ्णाची कृपा ,
किंवा निसर्ग
- किंवा भूत.

तुम्ही पहा, सुवार्ता सर्वांना माहीत आहे.

पण माऱ् शब्दांचा अर्थ कोणाला कळतो? सुवार्तेतील सत्ये कोणाला समजतात?

ही सत्ये कोण आपल्या हृदयात ठेवतो आणि देवाचे ऱ्ण मिळव? ासाठी त्यांना एक
खजिना बनवतो?
जे मानतात.

इतऱ् प्रत्येकासाठी,
- त्यांना काहीही समजत नाही तऱ् ते वापऱ्तात
त्याला चिडव? ासाठी आणि
पवित्र गोष्टीबद्दल विनोद कऱ्ण.

अशा प्रकारे, असे म्हणता येईल की सर्व काही त्यांच्या हृदयात लिहिलेले आहे
- ँचा विश्वास आहे,
- कोण आशा कऱ्तो आणि
- कोणाला आवडते.

इतऱ् सर्वांसाठी असे म्हणता येईल की त्यांच्यासाठी काहीही लिहिलेले नाही. तऱ् ते
तुमच्यासोबत आहे.

ंचा थोडासा विश्वास आहे तो गोष्टी स्पष्टपणे पाहतो आणि सत्य शोधतो.
जे विश्वास ठेवत नाहीत ते गोंधळलेल्या गोष्टी पाहतात."

आज सकाळी, खूप त्रास सहन केल्यानंतऱ्, ऱ्णी आई बाल येशूला तिच्या मिठीत
घेऊन आली. तिने मला ते दिले आणि मला तिच्या अवतीभवती प्रेमाच्या कृतींनी
घेऱ्? ास सांगितले.

मी माऱ् ाकडून शक्य ते सर्व केले आणि या काळात, येशूने मला सांगितले:

"माऱ् ा प्रिये,

माऱ् ा आईला सर्वात जास्त आनंद देणाऱ् आणि तिला सर्वात जास्त सांत्वन देणाऱ् शब्द
म्हणजे "डोमिनस टेकम" ("प्रभू तुमच्याबद्दोबऱ् आहे").

काऱ्ण, मुख्य देवदूताने त्यांचा उच्चाऱ् होताच,
माऱ् ा आईला असे वाटले की सर्व दैवी अस्तित्व तिच्याशी संवाद साधत आहे.

तिला दैवी शक्तीने सामर्थ्यवान वाटले. आणि, याचा सामना कऱ्ताना, तो बेपत्ता होता.
त्यामुळे माऱ् ा आईच्या हातात दैवी शक्ती ऱ्हिली. "

माऱ् ा कबूलकर्त्याने मला मोन्सिग्रोऱ्च्या हेतूसाठी प्रार्थना कऱ्? ास सांगितले होते. मी

स्वतःला माळ I शब्दीबाहेर शोधताना पाहिले की, त्याचे हेतू केवळ मॉन्सिग्रोच नव्हे तर इतर लोकांशी देखील संबंधित होते.

या लोकांमध्ये मला एक अतिशय चांगली स्त्री दिसली जी पूर्णपणे निःशुश्रूषा होऊन धडत होती. मी मॉन्सिग्रोला क्रॉसच्या हाताखाली पाहिले आणि ख्रिस्त खिळला होता.

मॉन्सिग्रोने त्याचा बचाव केला.

आणि त्याला धर्मासाठी लढ? त्याचा प्रसंग आला असावा, कारण मी धन्य येशू त्याला म्हणताना पाहिले: "मी त्यांना गोंधळात टाकीन."

मी माळ I नेहमीच्या स्थितीत होतो आणि मला पवित्र त्रिनिटी दिसत आहे . तिन्ही दिव्य व्यक्तींनी एकमेकांकडे पाहिले; ते इतके सुंदर होते की ते एकमेकांकडे पाहून आनंदी होते.

ते या अवस्थेत असताना, बाहेर प्रेमाने भरून गेले होते. या प्रेमाचा त्यांना फटका बसला. यामुळे ते आणखी तीव्रतेने उत्साही झाले.

त्यांचे सर्व चांगले आणि त्यांचे सर्व आनंद त्यांच्यातच राहतात.

- त्यांच्या सर्व शाश्वत वि,
त्यांचे सर्व आनंद आणि

त्यांच्या सर्व ऑपरेशन्सचा सारांश या एका शब्दात दिला गेला: प्रेम .
पवित्र त्रिनिटीच्या परिपूर्ण ऑपरेशनद्वारे संतांचे सर्व आनंद त्यांना झाले.

मी हे पाहत असताना,

- पुत्राने वधस्तंभाचा आकार धारण केला.

तीन दिव्य व्यक्तींच्या मध्यातून बाहेर येणे,

वधस्तंभावरील दुःख वाटून घे? त्यासाठी तो माळ एकडे आला. मग तो पळत तिघांकडे गेला

त्याचे दुःख आणि माझे पवित्र त्रिनिटीला अर्पण करणे.

अशाप्रकारे त्याने तीनदा-पवित्र त्रिनिटीवर सर्व प्रा? ांचे ऋण असलेल्या प्रेमाची भरपाई केली .

कोण वर्णन करू शकेल

- तीन दैवी व्यक्तींचा आनंद e

- पुत्राच्या अर्पणाने ते किती आनंदी होते.

मानवाच्या निर्मिती दुःखाने, पवित्र त्रिनिटीमधून प्रेमाच्या अखंड आणि शांति दुसरे काहीही उद्भवले नाही .

असं वाटत होत कि,

- या प्रेमाला वाव दे? त्यासाठी,

तीन दैवी व्यक्तींनी स्वतःच्या इतर अनेक प्रतिमा त्यांना केल्या.

म्हणून त्यांनी जे दिले आहे ते प्राप्त केल्यावर ते समाधानी आहेत:

- त्यांनी प्रेम दिले,

- त्यांना प्रेम हवे आहे.

त्याद्वारे

पवित्र ट्रिनिटीचा सर्वात क्रूर अपमान केला जाऊ शकतो तो म्हणजे त्याच्यावर प्रेम न करणे .

पण, हे तीनदा पवित्र देवा, तुम्हावर खरोखर प्रेम कोण करते?

त्यानंत, तीन दिव्य व्यक्ती अदृश्य झाल्या.

पण मला जे समजले त्याचे वर्णन कोण करू शकेल?

माझे मन हळवले होते आणि माझी जीभ एक शब्दही उच्चारू शकत नव्हती.

काही काळानंत, आशीर्वादित येशू त्याच्या चेहऱ्यावळ लाळ आणि धूळ झाकून पडतला.

तो मला सांगतो :

“ माझी मुलगी, प्रशंसा आणि खुशामत आहे

थुंकणे आणि घाण जे आज मला अशुद्ध करतात आणि मन आंधळे करतात

तिला ती खूपखूप कोण आहे हे ओळख? तपासून प्रतिबंधित करते .

विशेषतः जे त्या स्तुती आणि खुशामतांना प्रांभ बिंदू म्हणून सत्य नसेल.

जे त्यांचे मूळ सत्य असेल, म्हणजेच ती व्यक्ती स्तुतीस पात्र आहे,

- ती मला गैब देईल.

पण जे ही स्तुती आणि स्तुती खो तून आली असेल,

आज मला अतिशय काकडे नेणे,

जेणेकरून तो दुष्टात बुडाला.

खूप प्रयत्न केल्यावर आत दिसले

काही चा मुकुट परिधान केलेला धन्य येशू

मी लगेच त्याच्याबद्दल सहानुभूती दाखवायला सुरुवात केली आणि **तो मला म्हणाला:**

“ माण ! मुली, मला माण ! डोक्यात हे काटे सोसायचे होते

- माणसांच्या विचारांमुळे झालेल्या सर्व पापांचे प्रायश्चित्त कर ? साठीच नाही,

- पण मानवी बुद्धीला दैवी बुद्धिमत्तेशी जोड ? साठी.

मानवी मनातून दैवी बुद्धिमत्ता नाहीशी झाली होती.

माण ! काही ने ते स्वर्गातून बोलावले आणि मानवी बुद्धिमत्तेवर कलम केले.

तसेच, माण ! कडे आहे

- मदत,

-फोर्स ई

- स्पष्टता

७ णा दैवी गोष्टी प्रकट करण्याच्या आहेत आणि त्या इतरांना सांगायच्या आहेत

त्यांच्यासाठी. "

माळ I नेहमीच्या स्थितीत असल्याने मला खूप त्रास झाला.

विशेषतः माळ I कबुलीजबाबाने मला सांगितले म्हणून

- की आज सकाळी कोण्टो येथे प्रोटेस्टंट चर्च उघडले, ई

- त्यांना गोंधळात टाकणाऱ्या एखादी घटना घड? Iसाठी मला पन्मेश्वरकडे प्रार्थना केली लागली.

त्याने मला सांगितले की माळ I सर्व दुःखाच्या किंमतीवर हे घडले पाहिजे.

पाहूनि प्रभू न येई

आणि म्हणूनच, मी फार मोठे दुःख अनुभवले नाही,

अशा प्रकारची कृपा प्राप्त केली? Iचा एकमेव मार्ग म्हणजे दुःख, मला खूप मोठे दुःख वाटले.

मी खूप थकल्यानंतर, धन्य येशू आला.

मी माळ I कबूलकर्त्याला प्रार्थना केल्याना आणि येशूने माळ Iसाठी खूप आग्रह केल्याना पाहिले

त्रास

शिवाय, मला असे वाटते की त्याने मला वधस्तंभाच्या दुःखात वाटेकडे केले. नंतर, **त्याने मला सांगितले :**

"माझी मुलगी,

मी तुला त्रास दिला कारण मला पुढेहित शक्तीने असे केली? Iस भाग पाडले.

प्रोटेस्टंट काय म्हणतील यावर विश्वास ठेव? Iएवजी मी या चर्चमध्ये जाणाऱ्यांना विनोदात बदल? Iची पळवणगी देईन.

दुसऱ्याकडे कोण्टोला दिवसांत जी शिक्षा झाली

जिथे मी तुम्हाला तुमच्या पीडित स्थितीतून निलंबित केले आहे, तो मार्ग चालवला पाहिजे. तसेच, तुम्हाला त्रास होत नव्हत्यास, मी अंतःकरण ठेवीन जेणेकरून, योग्य वेळी, ते गोंधळून जातील आणि नष्ट होतील. "

नंतर **राणी आई आली .**

जणू काही माळ Iत आणखी न्याय असावा अशी त्याची इच्छा होती,

त्याने माझे काही विचार आणि शब्द मला कटूपणे सांगितले.

विशेषतः जेव्हा मी स्वतःला फार कमी दुःखाने पाहतो आणि मी स्वतःला सांगतो की ही देवाची इच्छा नाही.

आणि म्हणूनच, मला माळ I पीडित अवस्थेतून बाहेर पडावे लागेल. त्याने मला किती कठोरपणे पळवत आणले याचे वर्णन कोण करू शकेल.

त्याने मला जे सांगितले ते येथे आहे :

"पन्मेश्वर तुम्हाला तुमच्या पिडीतपणापासून निलंबित केली? Iची पळवणगी देईल. काही दिवसासाठी.

पण तुम्हाला ते स्वतः कऱ्हायचे असले तरी ते देवासमोऱ्हा असह्य आहे. तुम्ही जवळजवळ येऊन देवाला सांगता की त्याने तुमच्याशी कसे वागावे . "

त्याच्या कडकपणाची ताकद मला इतकी जाणवली की मी बाहेऱ्हा पडणाऱ्हा होतो. मग, करुणेने, आशीर्वादित येशूने मला त्याच्या हातांनी आधाऱ्हा दिला.

आज सकाळी, स्वतःला माऱ्हा I शऱ्हीऱ्हाबाहेऱ्हा शोधून, मी माझा कबुलीजबाब दुसऱ्या पवित्र पुजाऱ्हीसोबत पाहिला.

नंतऱ्हाचे मला म्हणाले:

"जे काही विचाऱ्हा हवे आहेत ते काढून टाका
तुमची अवस्था देवाच्या इच्छेनुसाऱ्हा नाही असे कऱ्हा.

मग येशू या प्रोटेस्टंटबद्दल बोलू लागला.
७।ची कोऱ्हाटोमध्ये बऱ्हीच चर्चा आहे.

म्हणतो :

"ते थोडे किंवा काहीही कऱ्हातील.

काऱ्हाण प्रोटेस्टंटना हृदयासाठी सत्याचा हुक नाही
कॅथोलिक चर्च प्रमाणे.

त्यांना मोक्षाकडे ने?।स सक्षम हो?।साठी खऱ्या सदगुणाचे नाव त्यांच्याकडे नाही. ते पाल, ओअर्स आणि बऱ्हेच काही विऱ्हाहित आहेत,
- येशू ख्रिस्ताची उदाहऱ्हाणे आणि शिकवणी काय आहेत.

त्यांच्याकडेही असू शकत नाही

अन्नासाठी भाकऱ्ही

ना पि?।साठी आणि धु?।साठी पाणी, जे संस्काऱ्हा देतात.

आणखी वाईट म्हणजे, त्यांच्याकडे आऱ्हाच्या शोधात जा?।साठी कृपेचा सागऱ्हा नाही.

तऱ्हा या सर्वांच्या अभावी, ते कोणती प्रगती करू शकतात?" येशूने इतऱ्हा अनेक गोष्टी सांगितल्या ७।मी पुन्हा करू शकत नाही. मग **माझा चांगला येशू आला आणि मला म्हणाला :**

"माझी मुलगी, जी माऱ्हा।वऱ्हा प्रेम कऱ्हाते, ती दैवी केंद्रासमोऱ्हा उभी आहे.

पऱ्हांतु जो कोणी सर्व गोष्टींमध्ये दैवी इच्छेचे पालन करतो आणि करतो त्याच्या स्वतःमध्ये दैवी केंद्र असते. "

मग विजेशाऱ्हाखा तो दिसेनासा झाला.

थो।च वेळात तो पऱ्हातला.

जेव्हा मी निर्मिती, मुक्ती आणि इतऱ्हा अनेक आशीर्वादांसाठी आभाऱ्हा मानत होतो.

तो म्हणतो:

"निर्मितीद्वारे , मी भौतिक जगाची निर्मिती केली ; विमोचनाद्वारे , मी आध्यात्मिक

जगाची निर्मिती केली ."

माळ I नेहमीच्या अवस्थेत स्वतःला शोधून मी काही काळ माझा आध्याय येशू पाहिला.
त्याने मला सांगितले :

"माळ I मुली, पाप देवाला अपमानित करूते आणि माणसाला घायाळ करूते.
पापाने देवाला नावाज केले आहे आणि ते मनुष्याने केले आहे,
ती दुरुस्त करू? इत पूर्ण समाधान एका देवाला आणि माणसाला करूवे लागले.

माळ I नश्वर आयुष्यातील तीस वर्षे मी समाधानी आहे

- जगातील तीन युगांसाठी,

- कायद्याच्या तीन पैलूंसाठी: नैसर्गिक कायदा, लिखित कायदा आणि कृपेचा कायदा
-आणि प्रत्येक माणसाच्या तीन वेगवेगळ्या वयोगटांसाठी: त्याचे तारु? , त्याचे तारु?
आणि त्याचे वृद्धत्व.

मी प्रत्येकासाठी समाधानी, पात्र आणि मिळवले आहे.

माझी मानवता स्वर्गात जा? Iसाठी शिडी म्हणून काम करते.

मनुष्याने आपले सद्गुण साध? Iसाठी ही शिडी चढली नाही तर ती चढ? Iचा तो
प्रयत्न व्यर्थ आहे आणि माझे काम त्याच्यासाठी निरुपयोगी ठरते. "

पाप हा शब्द ऐकून मी येशूला म्हणालो:

"प्रभु, मला सांगा की जेव्हा एखाद्या आज्ञेला तुम्हाला दुखावल्याबद्दल पश्चात्ताप होतो
तेव्हा तुम्हाला ते इतके का आवडते."

त्याने उत्तर दिले :

"पाप हे आज्ञेसाठी विष आहे.

ते इतके विकृत करूते की त्यातील माझी प्रतिमा नाहीशी होते.

पश्चात्ताप हा आज्ञेसाठी एक वास्तविक प्रतिकांक आहे:

-तेथे असलेले विष काढून टाकल्याने माझी प्रतिमा पडत येते.

हे माळ I समाधानाचे कारण आहे: पश्चात्तापाद्वारे मी पाहतो की माळ I मुक्तीचे कार्य
आज्ञे इत पूर्ण झाले आहे. "

माळ I शरीरातून बाहेर पडल्यामुळे, मी स्वतःला चर्च असल्यासारखे वाटणाऱ्या बागेच्या
अगदी जवळ आढळले. या बागेजवळ लोक हल्ल्याची योजना आखत होते

- चर्च विरुद्ध ई

- पोप विरुद्ध.

बागेच्या मध्यभागी आपला प्रभु वधस्तंभाव खिळला होता, पणुतु डोक्याशिवाय.

या अवस्थेत त्याच्या पद्मपवित्र देहाच्या दर्शनाने माळ Iत निर्माण झालेल्या दुःखाचे
आणि भयाचे वर्णन कसे करूवे?

मला यावरून समजले की पुरुषांना येशू ख्रिस्त त्यांचे प्रमुख बनू इच्छित नाही.

आणि जसे चर्च या पृथ्वीव॒ प्रतिनिधित्व क॒ते, ते ते नष्ट क॒? ाचा प्रयत्न क॒तात.

मग मी स्वतःला दुसऱ्या एका ठिकाणी सापडलो जिथे इत॒ लोकांनी मला विचा॒ले,
"चर्च कसे आहे?"

मा॒ I मनात एक प्रकाश जाणवत, मी उत्त॒ दिले:

"चर्च नेहमीच चर्च असेल. जास्तीत जास्त तो स्वतःच्या ॒क्तात स्वतःला धुवू शकतो.
प॒ंतु हे स्नानगृह ते अधिक सुंद॒ आणि अधिक वैभवशाली बनवेल.

माझे शब्द ऐकून हे लोक म्हणाले:

"हे चुकीचं आहे. आपल्या देवाला बोलावू आणि बघू काय म्हणतो ते."

मग एक माणूस आला ७ ने इत॒ सर्व उंचीला मागे टाकले. त्याच्या डोक्याव॒ मुकुट
होता.

तो म्हणतो: "चर्च नष्ट होईल.

सार्वजनिक सेवा यापुढे अस्तित्वात ॒हणा॒ नाहीत.

जास्तीत जास्त, काही लपलेली वैशि॒ष्ट ॒हतील. आणि मॅडोना यापुढे ओळखली
जाणा॒ नाही. "

हे ऐकून मी म्हणतो:

"हे सांगायची हिंमत तू कोण आहेस?

पृथ्वीव॒ भ॒गाळ? ासाठी देवाने दोषी ठ॒वलेला साप तू नाहीस ना?

आणि, लोकांना फसवायचे आहे, आता तुम्ही ॒जा आहात असे त्यांना विश्वासात
घे? ाचे धाडस क॒ल का? जे

आणि तुम्ही कोण आहात हे ओळखण्याची आ॒ देते. या शब्दांचा प॒णाम म्हणून, ते
जसे महान होते,
तो खूप लहान झाला आणि सापाचा आका॒ घेतला. मग, विजेचा लखलखाट क॒त, तो
पाताळात उत॒ला.

मी मा॒ I श॒त प॒तलो आहे.

मा॒ I नेहमीच्या अवस्थेत स्वतःला शोधून, मी धन्य येशूच्या सहवासात सापडलो.
पूर्णपणे थकलेल्या आणि श्वासोच्छ्वासामुळे, त्याने आपल्या हातात क्रॉस आणि का॒ ाचा
बडल घेतला.

त्याला या अवस्थेत पाहून मी म्हणतो:

"प्रभु, हे तुळई आपल्या हातात घेऊन इतके वाफेवि॒हित का ॒हता?"

त्याने उत्तर दिले:

"मा॒ I मुली, हे मोहभंगाचे क्रॉस आहेत.

जीवांना नि॒श क॒? ासाठी मी त्यांना नेहमी तया॒ ठेवतो. "

त्यांनी सांगितल्याप्रमाणे, आम्ही स्वतःला लोकांमध्ये सापडलो. आशीर्वाद होताच येशूने

एखाद्याला प्रा? ांना चिकटून बसलेले पाहिले,

त्याने तुळईतून छळाची क्रॉस घेतला आणि त्याला दिला.

मग, स्वतःला छळलेले आणि तुच्छतेने पाहिले, ही व्यक्ती

— त्याचा भ्रम हळूवला e

मला समजले की प्राणी काय आहेत आणि फक्त देव प्रेम कर? अस पात्र आहे .

जर कोणी संपत्तीला चिकटून राहिल ,

या किंणातून येशूने गरिबीचा क्रॉस घेतला आणि त्याला दिला.

- त्याची संपत्ती धुवून उडून जाताना पहा

- स्वतःला दुःखात कमी झाल्याचे पाहून या व्यक्तीला समजले

- की येथे पृथ्वीवर्ष सर्व काही धुम्रपान केले जाते आणि

- खऱ्या संपत्ती ही शाश्वत संपत्ती असते . पविणामी, त्याचे हृदय जे शाश्वत आहे त्या सर्वांशी जोडले गेले.

जर दुसरा स्वाभिमान किंवा १ नाशी संलग्न असेल तर खूप गोड

धन्य येशूने निंदा आणि गोंधळाचा क्रॉस घेतला आणि त्याला दिला.

- गोंधळलेले किंवा निंदा कळणे,

त्या व्यक्तीने त्याचा मुखवटा काढला आणि

- त्याला त्याचे शून्यता आणि त्याचे अस्तित्व समजले.

त्याने त्याचे संपूर्ण इंटीरियर ऑर्डर केले

- देवाच्या इच्छेनुसार आणि यापुढे स्वतःनुसार नाही.

येशूने इतक सर्व क्रॉससह हे केले.

त्यानेतून माझा प्रिय येशू मला म्हणाला :

"तुम्ही पाहिले आहे का मी हा क्रॉसचा बंडल माळ I हातात का धरतो? माझे

प्रा? विधील प्रेम मला भाग पाडते

- हा किंण वाहून ने? I साठी

माझी नजळ सतत त्यांच्याकडे वळवली.

क्रॉस आहे

-- **primordial disillusionment e**

- प्रथम जो प्रा? िंच्या कार्याचा न्याय करतो.

तून जून प्राणी सादून कळतो,

- क्रॉस त्याला देवाच्या न्यायापासून वाचव? I ची पळवानगी देईल.

जेव्हा या जीवनात कोणीतून वधस्तंभाच्या न्यायास अधीन होते,

- हे मला समाधान देते.

पणतु जून प्राणी सादून कळत नसेल तून

ते दुसऱ्या भ्रमाच्या वातावरणात असेल, म्हणजे मृत्यूच्या.

देव त्याला अत्यंत कठोरपणे न्याय देईल.

पणतु सर्वात महत्वाचे म्हणजे वधस्तंभाच्या निकालापासून बचावल्याबद्दल त्याचा न्याय केला जाईल

जे पूर्णपणे प्रेमाचा निर्णय आहे . "

जन्मी, पुष्कळदा, तो मनुष्य स्वतःच येशूला त्याला दे? ।स उदयुक्त कऱ्हातो.

जन्म माणूस व्यवस्थित असता
देवाला,
स्वतःकडे आणि
प्रा? िंच्या दिशेने,
मग, माणसामध्ये कोणताही विकार दिसत नाही,
प्रभु त्याला क्रॉस दे? ।स टाळेल आणि
तो त्याला शांती देईल.

मला खूप त्रास दिल्यानंत, आशीर्वादित येशूने स्वतःला मा? । आतील भागात
दृश्यमान करून सांगितले: "आम्ही जाऊन प्राणी मला हवे आहेत का ते पहावे अशी
तुमची इच्छा आहे का?"
मी उत्तर दिले: "नक्कीच त्यांना तुला हवे आहे!
तू सर्वात दयाळू आहेस म्हणून तुला हवे अस? ।चे धाडस कोण करणार नाही?"

येशू म्हणाला , "ये, ते काय करतात ते तुम्ही पाहाल."

आम्ही निघालो आणि जेव्हा आम्ही एका ठिकाणी पोहोचलो जिथे खूप लोक होते, तेव्हा
येशूने माझे डोके मा? । आतील बाजूने घेतले.

येशूची लोकांशी ओळख करून देताना पिलाताने जे शब्द सांगितले होते ते त्याने पुन्हा
सांगितले:

"Ecce होमो!" - "ये यार!"

मला समजले की या शब्दांनी प्रश्न उपस्थित केला आहे
लोकांना परमेश्वराने त्यांचा राजा म्हणून दा? । कऱ्हावे असे वाटते की नाही हे जाणून घ्या,
त्यांच्या अंतःकरणावर, मनावर आणि कार्यावर पूर्ण अधिकाऱ्हाने.

या लोकांनी उत्तर दिले:
"घेऊन जा, आम्हाला ते नको आहे.
तसेच त्याला वधस्तंभावर खिळावे, जेणेकरून त्याच्या सर्व आठवणी नष्ट होतील. अन्ने!
या दृश्याची किती वेळा पुनर्वाृत्ती झाली आहे!

मग प्रभूने प्रत्येकाला पुनर्वाृत्ती केली: "Ecce Homo!" या शब्दांवर एक कुजबुज ऐकू
आली.

कोणीतही म्हणतो: "मला तो राजा म्हणून नको आहे, मला संपत्ती हवी आहे". दुसऱ्या
म्हणाला: "मला सुख हवे आहे".
आणि दुसऱ्या: "सन्मान". आणखी एक: "सन्मान". आणि इतर अनेक गोष्टी.

मी हे आवाज तिथ्हास्काराने ऐकले आणि **परमेश्वर मला म्हणाला** :
"तुम्ही ऐकले आहे की मला कोणीही नको आहे?"

तन्नीही हे काही नाही.

चला धार्मिक बाजूने जाऊया आणि त्यांना मी हवा आहे का ते पाहूया ».

तर, आम्ही स्वतःला मध्यभागी सापडलो

- याजक, बिशप, धार्मिक आणि भक्त.

मो I आवाजात येशूने पुनर्भवृत्ती केली: "Ecce Homo!"

"आम्हाला ते हवे आहे, पण आम्हाला आमचा आत्मही हवा आहे" असे काहींनी म्हटले आहे. इतऱ्हा म्हणाले: "आम्हाला ते हवे आहे, पणंतु आमच्या आवडीसह".

इतऱ्हा म्हणाले: "आम्हाला ते हवे आहे, पणंतु सन्मान आणि सन्मानाने.

आदर्शशिवाय धार्मिक काय असेल?"

इतऱ्हा म्हणाले: "आम्हाला ते हवे आहे, पणंतु प्रा? ासाठी काही समाधानाने.

आपण एकटे कसे जगू शकतो आणि आपले समाधान कोणीही न कऱ्हात? "

काहीना किमान काही समाधान हवे आहे

कबुलीजबाब च्या संस्कारां मध्ये.

पण येशूसोबत एकटे राहिल्यामुळे कचितच कोणाला त्याची इच्छा होती.

असेही काही होते ऽ ांना येशू ख्रिस्ताची अजिबात पर्वा नव्हती.

मग, सर्व पीडित, **येशू मला म्हणाला:**

"मुली, चल निवृत्त होऊया.

कोणीही मला कसे नको आहे हे तू पाहिलेस का?

जास्तीत जास्त त्यांना मी हवा असतो, पण त्यांना आवडलेल्या गोष्टीने. यावऱ्हा मी

समाधानी नाही

काऱ्हाण जेव्हा आपण एकटे ऱ्हाऽ कऱ्हातो तेव्हाच खऱ्हे ऱ्हाऽ असते. तो म्हटल्याप्रमाणे

मला माऱ्हा I शऱ्हाऱ्हात सापडले.

माऱ्हा I नेहमीच्या अवस्थेत स्वतःला शोधून, मला आशीर्वाद वाटले की येशू माऱ्हा I

आतील भागात प्रार्थना कऱ्हातो.

तो म्हणाला:

"पवित्र पित्या, तुऱ्हा I नावाचा गौरव कर.

गर्विष्ठ लोकांना गोंधळात टाका आणि त्यांना स्वतःला दाखवू नका. नम्र लोकांप्रमाणेच

स्वतःला प्रकट करा

ते तुम्हाला त्यांचा निर्माता म्हणून ओळखतात आणि

स्वतःला तुमचा प्राणी म्हणून ओळखा. "

मग तो गप्प ऱ्हाहिला आणि मला देवासमोऱ्हा नम्रतेचे सामर्थ्य समजले. मला समजले की देव आपला सर्वात मौल्यवान खजिना नम्रांच्या हाती सोपव? ास मागेपुढे पाहत नाही.

सर्व काही नम्रांसाठी खुले आहे, काहीही लॉक आणि किल्लीखाली नाही.

गर्विष्ठांसाठी ते उलट आहे.

प्रत्येक पावलावऱ्हा त्यांना गोंधळात टाक? ासाठी देव त्यांच्या पायाखाली सापळा ऱ्हाचत

असल्याचे दिसते.

लवकऱ्च, येशू पुन्हा दिसला आणि **मला** म्हणाला :

"माऱ् I मुली, जऱ् एखादे शऱ्नी जिवंत असेल, तऱ् आपण असे म्हणू शकतो की ते सतत आतल्या उष्णतेमुळे ओळखले जाते.
दुसऱ्नीकडे, काही बाह्य उष्णतेने प्रेत गऱ्म केले जाऊ शकते, पऱ्ंतु ही उष्णता वास्तविक जीवनातून येत नसल्यामुळे, शऱ्नी लगेच थंड होते.

जर आऱ् कृपेने जिवंत असेल तर ते खालील प्रकारे ओळखले जाऊ शकते:

त्याचे आंतरिक जीवन प्रकट होते

- तो कऱ्त असलेल्या कामांमधून ई

- त्याच्या माऱ् I वऱ् असलेल्या प्रेमासाठी.

आणि तिला तिच्यात माऱ् I स्वतःच्या जीवनाची शक्ती जाणवते.

दुसऱ्नीकडे, जऱ् ते काही बाह्य काऱ्णास्तव गऱ्म होत असेल, म्हणजेच ते चांगले कऱ्त असेल तऱ्

आणि मग ते थंड होते, त्याच्या दुर्गुणांकडे पऱ्त येते आणि पऱ्त त्याच्या नेहमीच्या कमकुवतपणात येते,

उच्च संभाव्यता आहे

की ती कृपेने मऱ्ण पावली, किंवा

जी आयुष्याच्या शेवटच्या टोकावऱ् आहे .

आपण ओळखू शकतो की मीच आऱ् I कडे येतो

- जऱ् त्याला त्याच्या अंतर्भागात माझी कृपा वाटत असेल तऱ् ई

- जऱ् सर्व चांगले असेल तऱ् ते त्यात विलीन होते.

दुसऱ्नीकडे

- जऱ् आपण पाहिले की सर्वकाही बाह्य आहे आणि

- आम्हाला आऱ् I च्या अंतर्भागात काहीही चांगले दिसत नाही, तो कदाचित भूत असेल जो कृती कऱ्तो."

असे म्हणताच तो दिसेनासा झाला. लवकऱ्च **तो परत आला आणि जोडला :**

"माऱ् I मुली, या आऱ् I साठी किती भयानक असेल.

- जे माऱ् I कृपेने खूप चांगले झाले आहेत आणि

- ँ ने त्याच्याशी पत्रव्यवहाऱ् केला नाही!

ँ ऱ्ष्ट्र सर्वात समाधानी, सर्वात फलदायी आणि तऱ्नीही सर्वात निर्जंतुक होते.

मी स्वतः माऱ् I सार्वजनिक जीवनात खऱ्ब पऱ्णिणाम मिळवले आहेत.

अशाप्रकारे पौलाने इतऱ् ऱ्ष्ट्रांतून जी फळे मिळविली ती आपण उत्पन्न केलेली नाहीत.

- कृपेने कमी फलित,

- पण ते अधिक चांगले जुळले,

कृपाशी पत्रव्यवहाऱ्याच्या अभावासाठी
आज ला आंधळा कऱ्तो,
तुम्हाला गोष्टीचा चुकीचा अर्थ लावतो, ई
चमग आंंना तोंड देत जिद्दीचा मार्ग उघडतो. "

माऱ् I नेहमीच्या अवस्थेत स्वतःला शोधून मी स्वतःला एकटे आणि बेबंद पाहिले. खूप
वेदना सहन केल्यानंतऱ्, येशूने स्वतःला माऱ् I अंतर्भागात पाहिले आणि
मी त्याला सांगतो:

" माऱ् I प्रिय आयुष्य, तू मला एकटे का सोडलेस? जेव्हा तू मला या अवस्थेत ठेवले,
-सर्व काही फक्त एकसंघ होते आणि
- सर्व काही केवळ पऱ्स्पऱ् सामंजस्याने केले गेले.
सौम्य शक्तीने, तू मला पूर्णपणे तुऱ् I कडे आकर्षित केलेस.

"अऱ् दृश्य कसं बदललंय! तू मला सोडलंच नाहीस,
मला या अवस्थेत ठेव? Iसाठी तुम्ही माऱ् I सोबत कोणतेही प्रयत्न केले नाहीत तऱ् मला
तुमच्यासोबत सतत प्रयत्न कऱ्णे भाग पडले आहे.
- जेणेकरून तुम्ही मला या अवस्थेतून बाहेऱ् काढू नका. आणि हा प्रयत्न माऱ् Iसाठी
अखंड मृत्यू आहे."

येशूने उत्तर दिले :

"माऱ् I मुली, माऱ् I बाबतीतही असेच घडले जेव्हा,
- पवित्र टिनिटीच्या संयोगात,
मानवतेला वाचव? Iसाठी अवताऱ्चे ऱ्हस्य ठऱ्व? Iत आले.

मी, तीन दैवी व्यक्तींच्या इच्छेशी एकरूप आहे,
मी मान्य केले आणि
मी स्वतःला त्या माणसासाठी बळी म्हणून देऊ केले.

सर्व काही तीन दैवी व्यक्तींमध्ये एकीकरण होते. सर्व काही परस्पर सामंजस्याने ठरवले
गेले.

पण जेव्हा मी मिशन पूर्ण कऱ् Iसाठी कामाला लागलो, तेव्हा सर्वात महत्त्वाचे म्हणजे
जेव्हा मी स्वतःला दुःखाच्या आणि त्रासाच्या वातावऱ्णात सापडलो,
प्रा? िंच्या सर्व गुन्ह्यांसाठी आऱ्पेपी ,
मी स्वतःला एकटा आणि सर्वांनी सोडून दिलेला आढळला, अगदी माऱ् I प्रिय
वडिलांनी.

"इतकंच नाही.

पण, सर्व दुःखांनी भाऱ्लेला, मला सर्वशक्तिमानाला किती भाग पाडावे लागले
- जेणेकरून तुम्ही माझे बलिदान स्वीकाऱ्
- मला हे यग चालू ठेव? Iची पऱ्वानगी दे? Iसाठी

सर्व वर्तमान आणि भविष्यातील मानवतेच्या ताऱ्यासाठी.

मला हे मिळाले आणि माझे बलिदान अजूनही कायम आहे.
माझा प्रयत्न अखंड चालू आहे, जेव्हा हा प्रेमाचा एक उत्तम प्रयत्न आहे.

माझा त्याग कुठे आणि कसा चालू आहे हे जाणून घ्यायचे आहे का? Eucharist च्या संस्कार मध्ये.

तेथे माझा त्याग निःसंशय ।

मी माऱ्हा । वडिलांसोबत केलेला सतत प्रयत्न आहे
- जेणेकरून तुम्ही त्यांचे प्रेम मिळवि? ।साठी प्रा? णं दया कऱ्हाल.
म्हणून मी अखंड मृत्यूच्या अवस्थेत आहे,
जेव्हा हे सर्व मृत प्रेमाने मृत आहेत.
म्हणून, आपण आनंदी नाही
की मी माऱ्हा । स्वतःच्या आयुष्यातील टप्पे तुमच्याशी शेअर करतो? "

आज सकाळी माऱ्हा । कबूलकृत्याने मला विचारले की मला दुःख सहन कर? ।ची इच्छा आहे का? मी हो म्हणालो."

पण मला शांत वाटते, मला अधिक शांतता वाटते
आणि जेव्हा मला देवाला पाहिजे त्याशिवाय काहीही नको असते तेव्हा मी आनंदी असतो. म्हणूनच मला ते सोडून द्यायचे आहे.

नंतऱ्हा आशीर्वादित येशू आला. त्याने मला सांगितले :
"माऱ्हा । मुली, तू सर्वात उगृष्ट गोष्ट निवडली आहेस.

जो नेहमी माऱ्हा । इच्छेमध्ये ऱ्हाहतो तो मला एक प्रकारे बांधतो
- आज ।चे ऱ्हाक्षण करणाऱ्हा अखंड शक्ती माऱ्हा ।कडून बाहेर आण? ।साठी
- माऱ्हा ।साठी सतत उपलब्धतेमध्ये.

त्यामुळे

- आज माझे अन्न बनवतो e
- मी त्याला आकार देतो.

जऱ्हा दुसऱ्हाकडे, आज माऱ्हा । इच्छेच्या बाहेर आहे,
- जऱ्हा तो महान, पवित्र आणि चांगल्या गोष्टी करतो,

कारण माऱ्हा ।पासून निर्माण होणाऱ्या या सामर्थ्याशिवाय तो ते करतो,
- ते माऱ्हा ।साठी चवदाऱ्हा अन्न असू शकत नाही.

कारण मी त्याची कामे माऱ्हा । इच्छेची कामे म्हणून ओळखत नाही. "

देवाचे आभार!

सर्व काही देवाच्या गौरवासाठी आणि सर्वोच्च फियाटच्या राऱ्हा ।च्या विजयासाठी असो!

